

சங்க இலக்கியத்தில் களன்

அழகப்பா பல்கலைக்கழக முனைவர் (பிஎச்.டி.) பட்டத்திற்கான பகுதி நிறைவாக
அளிக்கப்பெறும் ஆய்வேடு

ஆய்வாளர்

ச. கணேஷ்குமார்

(பதிவு எண்: 1029)

நெறியாளர்

முனைவர் சே. செந்தமிழ்ப்பாவை

தமிழ்த்துறை

அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்

(தேசிய தர நிர்ணயக் குழுவின் மறு தர மதிப்பீட்டில் 'ஏ' மதிப்புப் பெற்றது)

காரைக்குடி-630 003

தமிழ்நாடு - இந்தியா.

மார்ச்சு - 2013

முனைவர் சே.செந்தமிழ்ப்பாவை எம்.ஏ.,எம்.பில்.,பி.எட்.,பிஎச்.டி.,
இணைப்பேராசிரியர்,
தமிழ்த்துறை,
அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்,
காரைக்குடி – 630 003.

நாள் :

நெறியாளர் சான்றிதழ்

“சங்க இலக்கியத்தில் களன்” என்னும் தலைப்பில்
ச.கணேஷ்குமார் அவர்கள் முனைவர் பட்டத்திற்காகச் செய்த இந்த
ஆய்வு, அழகப்பா பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையில் அவர் ஆய்வு
செய்த காலத்தில் தன்னியலாகச் செய்யப்பெற்றது என்றும், இந்த
ஆய்விற்காக வேறு எந்தப் பட்டமும் ஆய்வாளருக்கு வழங்கப்பெறவில்லை
என்றும் சான்றளிக்கிறேன்.

(சே.செந்தமிழ்ப்பாவை)

நெறியாளர்

ச.கணேஷ்குமார் எம்.ஏ., எம்.:பில்.,

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,

தமிழ்த்துறை,

அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்,

காரைக்குடி – 630 003.

நாள் :

ஆய்வாளர் உறுதிமொழி

“சங்க இலக்கியத்தில் களன்” என்னும் தலைப்பில் முனைவர் பட்டத்திற்காக எழுதப்பெற்ற இவ்வாய்வேடு, எனது சொந்த முயற்சியால் உருவானது என்றும், இதற்கு முன் வேறு எந்த ஆராய்ச்சிப் பட்டத்திற்கும் இவ்வாய்வேடு அளிக்கப்பெறவில்லை என்றும், உறுதியளிக்கிறேன்.

(ச.கணேஷ்குமார்)

ஆய்வாளர்

உறுதிக்கையொப்பம்

முனைவர் சே.செந்தமிழ்ப்பாவை எம்.ஏ., எம்.:பில்., பி.எட்., பிஎச்.டி.,

இணைப்பேராசிரியர்,

தமிழ்த்துறை,

அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்,

காரைக்குடி – 630 003.

நன்றியுரை

‘சங்க இலக்கியத்தில் களன்’ எனும் தலைப்பில் ஆய்வு மேற்கொள்ள அனுமதியளித்த அழகப்பா பல்கலைக்கழகத் துணை வேந்தர், பதிவாளர், ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர்கள், தமிழ்த்துறைத் தலைவர் ஆகியோருக்கு எனது நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இவ்வாய்வேடு செம்மையாக அமைவதற்காகத் தன்னலம்பாராது தாயுள்ளத்துடன் முயன்று என்னை நெறிப்படுத்திய எனது நெறியாளர் முனைவர் **சே.செந்தமிழ்ப்பாவை** அவர்களுக்கு எனது நன்றியினை உரித்தாக்குகிறேன்.

ஆய்வு தொடர்பாக எழுந்த ஐயங்களுக்கு உரிய விளக்கம் அளித்து உதவிய தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர் முனைவர் **சு.இராசாராம்** அவர்களுக்கும், ஏனைய தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

ஆய்வின் தொடக்கம் முதல் இறுதிவரை உடனிருந்து உதவிய எனது நண்பர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக உதவிப்பேராசிரியர் முனைவர் **து.இரவிக்குமார்** அவர்கட்கு என் நன்றி உரியது.

இவ்வாய்வு செம்மையாக அமையும் பொருட்டு என் உடனிருந்து உழைத்த எனது சகோதரர் **ம.தமிழரசன்** அவர்களுக்கும் எனது நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இவ்வாய்விற்காக நூல்கள் தந்துதவிய அழகப்பா பல்கலைக்கழக நூலகத்தார்க்கும், ஏனைய பல்கலைக்கழக அலுவலர்களுக்கும், என்னை ஊக்கப்படுத்திய எனது குடும்பத்தார்க்கும், எனது நண்பர்களுக்கும் எனது நன்றி என்றென்றும் உரியது.

இவ்வாய்வேட்டினைச் செம்மையாக அச்சிட்டுத் தந்த புதுக்கோட்டை கீதா கணினி நிறுவனத்திற்கும் நூற்கட்டு செய்துகொடுத்த நிறுவனத்திற்கும் எனது நன்றி உரித்தாகும்.

மேலும் இவ்வாய்வேடு செம்மையாக வெளிவர உதவிய அனைத்து நல்ல உள்ளங்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

அகத்.	—	அகத்திணையியல்.
அகநா.	—	அகநானூறு.
ஆ.இ	—	ஆண்டு இல்லை
ஆ.பெ.இ	—	ஆசிரியர் பெயர் இல்லை.
உ.ஆ	—	உரையாசிரியர்.
ஐங்.	—	ஐங்குறுநூறு.
க.ஆ	—	கட்டுரை ஆசிரியர்.
கலித்.	—	கலித்தொகை.
களவு	—	களவியல்.
கற்பு	—	கற்பியல்.
கு.உ	—	குறிப்புரை.
குறுந்.	—	குறுந்தொகை.
சிறுபாண்	-	சிறுபாணாற்றுப்படை
செய்.	—	செய்யுளியல்.
சொல்	—	சொல்லதிகாரம்.
தொல்.	—	தொல்காப்பியம்.
நச்.	—	நச்சினார்க்கினியர்.
நற்.	—	நற்றிணை.
நா.	—	நாற்பா.
ப.	—	பக்கம்.
பக்.	—	பக்கங்கள்.
ப.ஆ.	—	பதிப்பாசிரியர்.
பொருள்	—	பொருளதிகாரம்.

பொருளடக்கம்

இயல்	தலைப்பு	பக்கம்
	முன்னுரை	1
ஒன்று	களன் விளக்கமும் வரையரையும்	6
இரண்டு	தலைவன் கூற்றில் களன்	23
மூன்று	தலைவி கூற்றில் களன்	75
நான்கு	தோழி கூற்றில் களன்	137
ஐந்து	தாயர் கூற்றில் களன்	234
ஆறு	பரத்தையர் கூற்றில் களன்	253
ஏழு	பிறமாந்தர்கள் கூற்றில் களன்	273
	முடிவுரை	291
	துணை நூற்பட்டியல்	304
	பிண்ணினைப்புகள்	1 – 18

முன்னுரை

சங்க அக இலக்கியங்கள் கூற்று வாயிலாக மொழியப்படுபவையாகும். இதில் தலைவன், தலைவி, தோழி, போன்ற மாந்தர்கள் அவ்வவ் சூழல்களுக்கு ஏற்பக் கூற்று நிகழ்த்துகின்றனர். அவ்வாறு அக மாந்தர்கள் நிகழ்த்தும் தனித்தனிக் கூற்றுக்களைத் தொகுத்து ஒரு வரைமுறைக்கு உட்படுத்தும் போது அம்மாந்தர்கள் வாழ்வின் முழுநிகழ்வையும் நம்மால் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. அதன்மூலம் அவர்களது சமூகப் பின்புலம், வாழ்க்கைமுறை, பழக்கவழக்கங்கள் ஆகியன நமக்கு அறியக்கிடைக்கின்றன. எனவே ஒரு குறிப்பிட்ட சூழலில் மாந்தர்கள் நிகழ்த்திய கூற்றுக்களின் சூழல்களை நிரல்படத் தொகுப்பின் சங்க அக இலக்கியத்தின் அமைப்பு முறையை அறிய இயலும். ஆகவே அகமாந்தர்களின் வாழ்வியலைக் களன்களின் அடிப்படையில் முழுமையாகக் காண்பது இவ்வாய்வாகும்.

ஆய்வுத்தலைப்பு

‘சங்க இலக்கியத்தில் களன்’ என்பது இவ்வாய்வின் தலைப்பாகும்.

கருதுகோள்

சங்க அகப்பாடல்கள் வெவ்வேறு சூழல்கள் குறித்து வெவ்வேறு காலகட்டங்களில், வெவ்வேறு புலவர்களால் பாடப்பட்டிருப்பினும் அவற்றை ஒட்டுமொத்தமாக நோக்கும்போது ஒரு முழுமையான சமூக வாழ்வியலை அறியமுடியும் என்பது இவ்வாய்வின் கருதுகோளாகும்.

ஆய்வு நோக்கம்

சங்க அகப்பாடல்கள் அனைத்தும் ஏதேனும் ஒரு சூழலை மையமிட்டு எழுந்தவையாகும். இப்பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ள தலைவன், தலைவி, தோழி, செவிலி முதலிய அகமாந்தர்

கூற்றுக்களை நிகழ்வுகளின் அடிப்படையில் நிரல்படுத்தின் அம்மாந்தர்தம் படைப்பாக்க நிலையை அறிந்துகொள்ள முடியும். மேலும் மாந்தர்கள் கூற்று நிகழ்த்தும் சூழல்களையும், அதற்கான காரணங்களையும், எந்தெந்த மாந்தர்கள் எந்தெந்தச் சூழல்களில் எவ்வாறெல்லாம் கூற்று நிகழ்த்துவார்கள் என்பதையும், யார் யார் கூற்றுக்களில் எந்தெந்தச் சூழல்கள் மிகுதியாக உள்ளன என்பதையும், அதற்குரிய காரணத்தையும் ஆராய்வது இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

ஆய்வு முன்னோடிகள்

வ.சுப.மாணிக்கத்தின் ‘தமிழ்க்காதல்’, ஆ.இராமகிருட்டினனுடைய ‘அகத்திணைமாந்தர் ஓர்ஆய்வு ந.சுப்புரெட்டியாரின் ‘அகத்திணைக் கொள்கைகள்’, சரளாராசகோபாலனின் ‘சங்க இலக்கியத்தில் தோழி’, இலா.குளோரியாசுந்தரமதியின் ‘சங்கஇலக்கியம்மருதம்’, சு.சாம்பசிவனின் ‘தமிழ் இலக்கியத்தில் நெய்தல்திணை’, இராம.சண்முகத்தின் ‘வரைவு கடாவலும் அறத்தோடுநிற்பலும்’, நா.பாலகிருட்டினனின் ‘தொல்காப்பியப் பொருளதிகார வழி நற்றிணை ஓர் ஆய்வு’, செ.சாரதாம்பாளின் ‘சங்கச் செவ்வியல்’, சு.இராசாராமின், ‘அகமாந்தர்களில் கண்டோர்’ முதலிய ஆய்வு நூல்களும், க.இரத்தினத்தின் ‘சங்க அகப்பாடல்களில் கூற்று’ முதலிய ஆய்வேடுகளும் இவ்வாய்வின் முன்னோடிகளாக அமைகின்றன.

ஆய்வு எல்லை

சங்க இலக்கிய எட்டுத்தொகை நூல்களுள், நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, அகநானூறு, கலித்தொகை ஆகிய ஐந்து நூல்களும் இவ்வாய்வின் எல்லையாகும். இவ்வைந்து நூல்களிலும் இடம்பெற்றுள்ள கூற்று மயக்கம், திணை மயக்கம் தொடர்பான பாடல்களும் கைக்கிளை, பெருந்திணைப் பாடல்களும் ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெறவில்லை.

ஆய்வு மூலங்கள்

நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, அகநானூறு, கலித்தொகை ஆகிய ஐந்து நூல்களும் முதன்மைச் சான்றாதாரங்களாகக் (Primary Sources) கொள்ளப்படுகின்றன. அக இலக்கியங்கள் பற்றி வெளிவந்துள்ள ஆய்வு நூல்கள் அகப்பொருள் இலக்கணங்கள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள், அய்வேடுகள், ஆகியன துணைமைச் சான்றாதாரங்களாக (Secondary Source) அமைகின்றன.

ஆய்வு அணுகுமுறை

இவ்வாய்வில் அகப்பாடல்களில் அமையும் களன் என்னும் உறுப்பை பகுத்தும் தொகுத்தும் ஆய்வதில் பகுப்பாய்வு அணுகுமுறையும், களன்களையும் அகமாந்தர்களின் வாழ்வியலையும் விளக்கும் நிலையில் விளக்கவியல் அணுகுமுறையும், அகமாந்தர்களின் வாழ்வியல் ஒழுங்கமைதிகளைக் காணும் நிலையில் அழகியல் அணுகுமுறையும் ஆய்வு அணுகுமுறைகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஆய்வுப்பகுப்பு

இவ்வாய்வு முன்னுரை, முடிவுரை நீங்கலாக ஏழு இயல்களாகப் பகுக்கப் பெற்றுள்ளது. அவை,

1. களன் விளக்கமும் வரையறையும்
2. தலைவன் கூற்றில் களன்
3. தலைவி கூற்றில் களன்
4. தோழி கூற்றில் களன்
5. தாயர் கூற்றில் களன்
6. பரத்தையர் கூற்றில் களன்
7. பிற மாந்தர்கள் கூற்றில் களன்

என்பனவாகும்.

இயல்விளக்கங்கள்

“களன் விளக்கமும் வரையறையும்” என்ற முதலாமியலில் ‘களன்’ என்பது குறித்து இலக்கணங்கள் கூறும் கருத்துக்களும், உரையாசிரியர்கள், திறனாய்வு அறிஞர்கள் கூறும் விளக்கங்களும் எடுத்துரைக்கப் பெற்று, அதன் வழி செயல் நிகழும் சூழல்கள் ‘களன்’ என்பதும் அவை தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என்னும் நிலையில் வெளிப்படும் என்பதும் வரையறை செய்யப்பெற்றுள்ளது.

“தலைவன் கூற்றில் களன்” என்பது இரண்டாமியலாகும். இதில் தலைவன் கூற்றுப் பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ள இயற்கைப்புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு, பாங்கற்கூட்டம், பாங்கியர் கூட்டம், உடன்போக்கு, பிரிவு, மீட்சி, ஊடல் போன்ற களன்கள் குறித்தும் அதன் உட்களன்கள் குறித்தும் ஆராயப்பெற்றுள்ளன.

“தலைவி கூற்றில் களன்” என்பது மூன்றாமியலாகும். இதில் தலைவி கூற்றுப்பாடல்களில் காணலாகும் தோழியிற்புணர்ச்சி, உடன்போக்கு, சிறைப்புறக்கூற்று, பிரிவு, வரைவுமலிதல், ஊடல், வாயில் நேர்தல், மறுத்தல் போன்ற தலைவி கூற்றுக்குரிய களன்களும் அதன் உட்களன்களும் விளக்கப்பெற்றுள்ளன.

“தோழி கூற்றில் களன்” என்பது நான்காமியலாகும். இதில் தோழியற்கூட்டம், வரைவு கடாதல், அறத்தோடு நிறற்றல், உடன்போக்கு, செலவழுங்குவித்தல், ஆற்றுவித்தல், மீண்ட தலைவனுக்குத் தோழி மகிழ்ந்துரைத்தல், வாயில்மறுத்தல், நேர்தல் போன்ற தோழி கூற்றுகளும் அதன் உட்களன்களும் விளக்கப்பெற்றுள்ளன.

“தாயர் கூற்றில் களன்” என்பது ஐந்தாமியலாகும் இதில் தாயராகிய நற்றாய், செவிலி ஆகியோர் கூற்றுகளில் இடம்பெற்றுள்ள களன்கள் குறித்த செய்திகள் ஆராயப்பெற்றுள்ளன.

“பரத்தையர் கூற்றில் களன்” என்பது ஆறாமியலாகும். இவ்வியலில் தன்னைப் புறங்கூறியவர்களுக்குப் பரத்தைகூறும் பதில்மொழிகள், தலைவன் பிரிவில் புலம்புதல், ஊடல்கொண்டு வாயில் மறுத்தல், நேர்தல், தலைவனுக்கு அறிவுரை கூறுதல் போன்ற களன்கள், நிகழ்வுகளின் அடிப்படையில் நிரல்படுத்தப்பெற்று ஆராயப்பெற்றுள்ளன.

“பிறமாந்தர்கள் கூற்றில் களன்” என்ற ஏழாமியலில் பார்ப்பார், பாங்கன், பாணன், கண்டோர், பாகன், உழையர் போன்ற பிற மாந்தர்களின் கூற்றுக்களில் இடம்பெறும் களன்கள் ஆராயப்பெற்றுள்ளன.

ஒவ்வொரு இயலின் முடிவிலும் அந்தந்த இயலில் கண்டறிந்தவை தொகுப்புரையாகத் தரப்பட்டுள்ளன. ஆய்வில் கண்டமுடிவுகள் தொகுக்கப்பெற்று அவை முடிவுரையாக இடம்பெற்றுள்ளன, இறுதியாக ஆய்விற்குத் துணைநின்ற நூல்கள் துணைநூற்பட்டியலிலும், அதனையடுத்துப் பின்னிணைப்புகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

களன் விளக்கமும் வரையறையும்

இலக்கியங்களை வரையறை செய்வது இலக்கணமாகும். தமிழில் கிடைக்கும் மிகப்பழமையான இலக்கணம் தொல்காப்பியமாகும். இத்தொல்காப்பியம் தமிழ் இலக்கியங்களை மட்டுமின்றித் தமிழர் தம் வாழ்க்கையையும் செம்மைப்படுத்திய சிறப்புடையது. இத்தகு சிறப்புடைய தொல்காப்பியம் எழுத்து, சொல், பொருள் என்னும் மூன்று பகுப்பினது. இதில் பொருளதிகாரத்தில் செய்யுளியலில் செய்யுளுக்குரிய உறுப்புகள் சுட்டப்பெறுகின்றன. இச்செய்யுள் உறுப்புகளுள் ஒன்றே களன். இக்களன் என்னும் உறுப்பு பற்றிக் காண்பது இவ்வியலின் நோக்கமாகும்.

தொல்காப்பியம் சுட்டும் களன்

தொல்காப்பியர் செய்யுளியலில்,

“மாத்திரை எழுத்தியல் அசைவகை எனாஅ
யாத்த சீரே அடியாப் பெனாஅ
மரபே தூக்கே தொடைவகை எனாஅ
நோக்கே பாவே அளவியல் எனாஅ
திணையே கைகோள் பொருள்வகை எனாஅ
கேட்போர் களனே காலவகை எனாஅ

நல்லிசைப்புலவர் செய்யுளுறுப் பென

வல்லிதிற் கூறி வகுத்துரைத் தனரே”¹

என்னும் நூற்பாவில் செய்யுளுக்குரிய முப்பத்து நான்கு உறுப்புகளில் ஒன்றாகக் ‘களன்’ என்ற உறுப்பினைக் குறிப்பிடுவர்.

இக்களன் என்னும் உறுப்பு பற்றிப் பேராசிரியர் “களனென்பது முல்லை குறிஞ்சி முதலாயினவும், இரவுக்குறி, பகற்குறி முதலாயினவும் உணரச்செய்தல்; மற்றுத் தன்மை முன்னிலை படர்க்கையுமாம்”² என்று விளக்கம் கூறுகின்றார். நச்சினார்க்கினியர் “களனென்றது இயற்கைப்

புணர்ச்சியும் இடந்தலைப்பாடும் முதலியன உணர்ச் செய்தல்”³ என உரைப்பர்.

முதல் நூற்பாவில் செய்யுள் உறுப்புகள் இவையெனப் பெயர்களை மட்டும் சுட்டிச்செல்லும் தொல்காப்பியர் அடுத்தடுத்த நூற்பாக்களில் அவ்வுறுப்புகள் குறித்து விளக்கும் நிலையில் களன் என்பதற்கு,

“ஒருநெறிப் பட்டாங் கோரியன் முடியுங்

கரும நிகழ்ச்சி யிடமென மொழிய”⁴

என்றுரைப்பர். முதல் நூற்பாவில் களன் எனச்சுட்டிய செய்யுள் உறுப்பை இதில் இடம் எனக் குறிப்பிடுகின்றார். எனவே களன், இடம் என்னும் இரண்டு சொற்களையும் தொல்காப்பியர் ஒரே பொருளில் ஆள்வதை அறிய இயலும். இக்களன் என்பது குறித்து இளம்பூரணர், “ஒரு வழிப்பட்டு ஓரியல்பாக முடியும் வினை நிகழ்ச்சி இடம் என்று சொல்லுவர் என்றவாறு. நிகழ்ச்சி நிகழ்ந்தவிடம், ஒருநெறிப்படுதலாவது - அகமாயினும் புறமாயினும் ஒரு பொருண்மேல் வருதல். ஓரியல் முடிதலாவது - அகத்தின்கட் களவென்றானும் கற்பென்றானும் அவற்றின் விரிவகையில் ஒன்றானும் பற்றி வருதல். புறத்தின்கண் நிரை கோடலானு, மீட்டலானு மேற்செலவானும் எயில்வளைத்தலானும் யாதானுமோரியல்பு பற்றி வருதல். கரும நிகழ்தலாவது - அப்பொருளைப் பற்றி யாதானுமொருவினை நிகழுமிடம். இன்னுங் கரும நிகழ்ச்சி என்றதனால் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை யென்பனவுங் கொள்ளப்படும்.

‘செல்லாமை யுண்டே லெனக்குரை மற்றுநின்

வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை’

என்ற வழிப்பிரிவுப் பொருண்மை நிகழும் இடமாயிற்று. முன்னின்றானைக் கூறுதலின் முன்னிலை யென்னும் இடமாயிற்று ----- ஒரு நெறிப்படாதும் ஓரியன் முடியாதும் வருமிடம் வழுவாம்”⁵ என்கிறார். இவ்விளக்கத்தின் அடிப்படையில் ‘களன்’ என்பதற்கு நிகழ்ச்சி நிகழும்

சூழல் என்பதும், அது தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என்னும் மூவிடங்களின் அடிப்படையில் அமையும் என்பதும் பெறப்படும். மேலும் நிகழ்ச்சி அகநிகழ்ச்சியானாலும், புறநிகழ்ச்சியானாலும் ஏதேனும் ஒன்றைப் பற்றித் தொடங்கி அ.:தொன்றையே சொல்லிமுடிக்க வேண்டும் என்பதும், தன்மை முன்னிலை படர்க்கையை விட வினை நிகழும் சூழலே முக்கியம் என்பதையும் அறிய முடிகிறது.

‘களன்’ என்பதற்குப் பேராசிரியர், “பலவும் ஒருவழிப்பட்டு ஓரிலக்கணத்தான் முடியுங் கரும நிகழ்ச்சியை இடமென்று கூறுப. இடமெனினும், களமெனினும் ஒக்கும். ஒரு செய்யுள் கேட்டால் இ.:து இன்னவிடத்து நிகழ்ந்ததென்று அறிதற்கு ஏதுவாகியதோர் உறுப்பினை இடமென்றானென்பது. ஒரு நெறிப்படுதல் என்பது ஒருவழிப் பலவும் தொகுத்தல். ஓரியலென்பது அவற்றுக்கெல்லாம் இலக்கணம் ஒன்றாதல். அ.:தாவது காட்சியும், ஐயமும், துணிதலும், புணர்ச்சியும், நயப்பும், பிரிவச்சமும், வன்புறையுமென்றின்னோரன்னவெல்லாம் ஒரு நெறிப்பட்டு இயற்கைப் புணர்ச்சி என்னும் ஓரிலக்கணத்தான் முடியுமென்பது. ‘கருமநிகழ்ச்சி’ என்பது காமப்புணர்ச்சி செயப்படு பொருணிகழ்ச்சி. அ.:து இடமெனப்பட்டது. இது வினை செய்யிடம், நிலமாயின் முன்னர்த் திணையெனப்பட்டன. காலம் முன்னர்ச் சொல்லுதும்”⁶ என்று உரைப்பார்.

முதல் நூற்பாவில் களன் என்பதற்கு நிலம், சூழல், மூவிடம் என்று பொருள் கூறிய பேராசிரியர் இங்கு தன் கருத்தையே மாற்றி ‘நிலமாயின் முன்பு திணையெனப்பட்டன’ என்று கூறி களன் என்பதற்கு ‘செயப்படு பொருணிகழ்ச்சி’ என விளக்கம் தருகிறார். எனவே வினை நிகழ்ச்சியையே அவர் இடமெனக் கொள்வது அறியப்பெறுகிறது. பேராசிரியர் முதலில் களன் என்பதற்கு வினைசெய்யிடம், நிலம், காலம் என்று பொருள் கூறக்காரணம், தொல்காப்பியர் சொல்லதிகாரத்தில் வேற்றுமையியலில்,

“ஏழாகுவதே

கண்ணெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி

வினைசெய் யிடத்தி நிலத்திற் காலத்தி

னனைவகைக் குறிப்பிற் றோன்று மதுவே”⁷

என ஏழாம் வேற்றுமை அம்முன்று பொருள்களில் வரும் என்று கூறியதாலேயேயாகும். இந்நூற்பாவிற்கு உரை கூறும் சேனாவரையர் இம்முன்றிற்கும் முறையே “தட்டுப் புடைக்கண் வந்தான் மாடத்தின் கண்ணிருந்தான், கூதிர்க்கண் வந்தான்”⁸ என எடுத்துக்காட்டி உரைப்பர். இவ்வெடுத்துக்காட்டுகளை நோக்கும்போது வினை செய்யிடம் என்பதற்கு வினை நிகழும் சூழல் என்பதே பொருளாகும்.

பேராசிரியர் இடம் குறித்த நூற்பாவிற் கான உரையில் ‘நிலமாயின் முன்னர்த் திணையெனப்பட்டன. காலம் முன்னர் சொல்லும்’ எனக்கூறி அவ்விரண்டையும் விளக்குவதால் வினை செய்யிடத்தை மட்டுமே ‘இடம்’ என்பதன் பொருளாகக் கொள்வது புலனாகும். இவரது கருத்தின்படி, ஒரு குறிப்பிட்ட சூழலில் ஒரு நிகழ்ச்சி அமைவதும் அதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகள் பலவும் தொகுக்கப்பெற்று இயற்கைப்புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு, பாங்கற்கூட்டம் என ஒருமைபடுத்தப்பெற்று கூறப்படுவதும் களன் என்ற உறுப்பின் இலக்கணம் எனக் கொள்ள இயலும்.

களன் என்பதற்கு நச்சினார்க்கினியர் “பலவும் ஒருவழித் தொக்கவற்றுக்கெல்லாம் ஓரிலக்கணத்தான் முடியும் கரும நிகழ்ச்சியை இடமென்று கூறுப களமெனினும் இடமெனினுமொக்கும். அது ஒருசெய்யுட் கேட்டால் இது இன்ன இடத்து நிகழ்ந்ததென்றறிதற்கு ஏதுவாயதோருறுப்பு. அது காட்சியும் ஐயமுந் துணிவும், புணர்ச்சியும், நயப்பும், பிரிவச்சமும், வன்புறையும், இன்னோரன்னவும் ஒரு நெறிப்பட்டு இயற்கைப் புணர்ச்சி யென்னும் ஓரிலக்கணத்தான் முடியுமென்பது. கரும நிகழ்ச்சியென்பது காமப்புணர்ச்சியென்னுஞ் செயப்படு பொருணிகழ்ச்சி.

இது வினை செய்யிடம். “எலுவ சிறாஅர்” (குறுந்.129) “கேளீர் வாழியோ” (குறுந்.280) என்பன பாங்கற் கூட்டமிடனாக ஒருவழிப்பட்டன பிறவுமன்ன. இது புறத்திணைக்கும்மொக்கும்”⁹ என்றுரைப்பர்.

களன் என்பதற்கு வெள்ளைவாரணர் தம் ஆய்வுரையில் “ஒரு நெறிப்பட்டு ஓரியல்பாக முடியும் கரும நிகழ்ச்சி இடம் எனப்படும். ஒரு செய்யுளைக் கேட்டால் ‘இதன்கண் கூறப்படும் பொருள் நிகழ்ச்சி இன்ன இடத்து நிகழ்ந்தது என அறிந்துகொள்ளுதற்கு ஏதுவாகியதோர் உறுப்பு இடம் எனப்படும். இடமெனினும் களமெனினும் ஒக்கும். ஒரு நெறிப்படுதலாவது அகத்திணை புறத்திணை என்பவற்றுள் ஏதேனும் ஒருதிணைக்கண் வருதல். ஓரியல் முடிதலாவது அகத்திணைக்கண் களவு கற்பு என்பவற்றுள் ஒன்றைப்பற்றியோ அல்லது அவற்றின் விரியாகிய இயற்கைப் புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு முதலியவற்றுள் ஒன்றைப்பற்றியோ, இனி புறத்திணைக்கண் நிரைகோடல், மீட்டல், மேற்சேறல் முதலியவற்றுள் ஒன்றைப்பற்றியோ வருதல். கரும நிகழ்ச்சியாவது மேற்கூறிய அகமும் புறமுமாகிய பொருட் பகுதிகளுள் யாதாயினும் ஒன்றைப்பற்றி நிகழும் வினை நிகழ்ச்சி. இது வினைசெய் இடம் எனப்படும். காடுறையுலகம் முதலாக மேற்சொல்லப்பட்ட நிலப்பகுதிகள் முன்னர் திணையென அடக்கப்பட்டன. ஆதலால் ஈண்டு இடமென்றது வினைசெய் இடத்தையேயென்பது நன்கு புலனாம். இனி, ‘கரும நிகழ்ச்சி’யென்றதனால் அந்நிகழ்ச்சிக்கு நிலைக்களமாகிய தன்மை. முன்னிலை, பார்க்கை யென்பனவும் இடமெனக் கொள்ளப்படும்”¹⁰ என்கிறார்.

களன் என்பதற்கு முனைவர் தமிழண்ணல் “கரும நிகழ்ச்சி ஒரு பாடலில் செயல் நிகழ்வு ஏதேனும் ஒன்றைப் பற்றியே புணையப்படுகிறது. களமும் காலமும் செய்யுள் உறுப்பு முப்பத்தி நான்கில் கூறப்பட்டன. ஒரு பாடலில் முக்கியமானது அதிலுள்ள நிகழ்வு. அதுவே களமெனப்பட்டது. நாடக இலக்கியத் தொடர்புள்ள

உறுப்பு இது. அந்நிகழ்வு ஒரு வழி (நெறிப்)பட்டு ஓர் இயல்புடன் (பிறிது நோக்காது மற்றொன்றில் செல்லாது) முடிய வேண்டும். ஒரே ஒரு அடிக்கருத்து ஒரு பாடலாய் விரிவதை நெறிப்படுத்துவது இது. ‘அ.தாவது காட்சியும், ஐயமும், துணிவும், புணர்ச்சியும், நயப்பும், பிரிவச்சமும் வன்புறையும் என்று இன்னோரன்ன ‘எல்லாம் ஒரு நெறிப்பட்டு ஓர்இயல்புடன் பிறிது நோக்காது முடிய வேண்டும். எல்லாம் ஒரு நெறிப்பட்டு இயற்கைப் புணர்ச்சி என்னும் ஓரிலக்கணத்தான் முடியும் என்பது’ என்ற பேராசிரியர் கருத்து கருதத்தக்கது”¹¹ என்று விளக்கி உரைப்பர்.

பிற இலக்கண நூல்களில் களன்

இறையனார் அகப்பொருள் களன் என்ற சொல்லைவிடுத்து இடம் என்றே குறிப்பிடுகிறது. இதற்கு “இடம் என்பது அவ்வாறொருவர் கூற ஒருவர் கேட்க இடம்என்றறிவது. அவை தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என்பன. அவற்றுள் யான் என்பது தன்மை, நீ என்பது முன்னிலை, அவன் என்பது படர்க்கை, அவற்றுள் இன்னது பற்றி வந்ததென்று அறிவது”¹² என்று விளக்கம் கூறுகிறது.

நம்பியகப்பொருள் இடம் என்பதற்கு, “நெறிப்படு கருமம் நிகழ்வுழி யிடனே”¹³ என்றுரைக்கிறது. இதற்கு நெறிப்பட்ட காரியம் நிகழும் நிலம் இடம் என்னும் உறுப்பாம். அன்றித் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை யெனினும் அமையும் நெறிப்பட்ட கருமமாவன களவும் கற்பும் என்பனவாம்”¹⁴ என்று உரை கூறப்பெறுகிறது. இலக்கண விளக்கம் களன் என்பதற்கு,

“ஒருநெறிப் பட்டாங் கோரியன் முடியுங்

கரும நிகழ்ச்சி யிடமென மொழிப”¹⁵

என்று குறிப்பிடுகின்றது.

பிற்கால அறிஞர்கள் கூற்றில் களன்

சாம்பசிவனார் இடம் என்பதற்கு “ஒரு செய்யுள் கேட்டால் இதன்கண் கூறப்படும் பொருள் நிகழ்ச்சி இன்ன இடத்து நிகழ்ந்தது என அறிதற்கு ஏதுவாகியதோர் உறுப்பு ‘இடம்’ எனப்படும். ஒருவழிப்பட்டு ஓரியல்பாக முடியும் வினைநிகழ்ச்சி இடம் என்று சொல்லுவர் புலவர். செய்யுளாவது அகம், புறம் பற்றி ஒரு பொருள்மேல் வரும். அங்ஙனம் வருமிடத்தும் அகத்தில் ‘களவு’ அல்லது ‘கற்பு’ என்றோ வரும். புறத்தில் நிரைகோடல் அல்லது மீட்டல் என்றோ வரும். இனி இடம் என்பதற்குத் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என்ற பொருளும் கொள்ளலாம்”¹⁶ எனப் பொருளுரைப்பர். தி.வே.கோபாலையர், களன் என்பதற்கு “ஒரு செயல் நிகழும் சந்தர்ப்பம்”¹⁷ என்று பொருள் கொள்கிறார்.

நா.பாலகிருட்டிணன் தனது தொல்காப்பியப் பொருளதிகார வழி நற்றிணை ஓர் ஆய்வு எனும் நூலில், “அகப்பாடலில் ஒரு நிகழ்ச்சியை மட்டுமே கூறவேண்டும். இதனையே நூற்பாவில் கருமநிகழ்ச்சி என்கிறார். அந்நிகழ்ச்சியைப் பரந்துப்பட்ட அகப்பொருள் வரலாற்றில் ஏதேனும் ஒரு குறிப்பிட்ட சூழலின்கண் அமையுமாறு கூறவேண்டும். இதனையே ‘ஒரு நெறிப்பட்டு’ என்கிறார். அவ்வாறு குறிப்பிட்ட சூழலில் அமையும் நிகழ்ச்சிகள் பலவும் குறிப்பிட்ட பொருண்மை ஒழுங்கால் ஒருவழிப்பட்டுத் தம்முள் ஒத்திலங்கும்போது அவையனைத்தையும் அவற்றிற்கெல்லாம் பொதுவான ஓர் இயல்பால் முடித்துக்கூற வேண்டும். இதனையே ஓரியலான் முடியும்”¹⁸ என்று வரையறை செய்கிறார் என்பர்.

க.ப.அறவாணன் இடம் என்பதற்கு “செல்லும், வரும், தரும், கொடுக்கும் என நிலைபெற்றுப் புலப்பட்டு நின்ற நான்கு சொற்களும் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என்ற மூன்றிடங்களுக்குமுரிய. தரும், வரும் என்ற சொற்கள் தன்மைக்கும் முன்னிலைக்கும் உரிய. படர்க்கைக்கு ஆகா. செல்லும், கொடுக்கும் என்பன படர்க்கைக்கு

ஆகும். (அகப்பொருளில்) ஒருவழிப்பட்டு ஓரியல்பாக முடியும் வினை நிகழ்ச்சியை இடமென்று கூறுவர்”¹⁹ என்றுரைப்பர்.

க.காளிமுத்து ‘தொல்காப்பிய இலக்கியக் கொள்கைகளும் குறுந்தொகையும்’ என்ற தம் நூலில், “களன் என்பது இடம் எனப்படும். இதுபாடலில் அமையும் பொருள் பற்றியது. சிறுகதை இலக்கணம் போல ஒரு பாடலில் ஒரு நிகழ்ச்சியே, ஒரு கூறே இடம்பெற வேண்டும். ஒன்றுக்கு மேற்பட்டன சிலவரினும் அவை தலையாய ஒன்றுடன் இணைக்கப்படவேண்டும். “நசைநன் குடையர் தோழி ஞெரேரெனக்

“கவைத்தலை முதுகலை காலின் ஒற்றி” (குறுந்.213: 1-2)

தோழி தலைமகளை ஆற்றாவிக்கும் இடம் இது. இதன்கண் இரு காட்சிகள் ஒரு கருத்து இடம்பெறக் காண்கிறோம். தலைவியும் தோழியும் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தலைவன் தன் வினை முடித்துப் பொருள் ஈட்டி மீள்வான் எனவும், கவலற்க எனவும் தோழி ஆறுதல் கூறிக்கொண்டிருக்கின்றாள். தலைவன் செல்லும்வழி மான்கூட்டம் நிறைந்தது. கலைமான் தான் ஒடித்த மரப்பட்டையைத் தன் குட்டிக்கு விட்டுவிட்டு அது தின்று மிஞ்சினால் தான் உண்டு, தன் குட்டியை வெயில் வருத்தாமல் இருக்க தன் நிழலில் நின்று வெப்பம் தணியுமாறு காத்து நிற்கும் காட்சியை அங்கே அவன் காண்பான். அங்ஙனம் கண்டால் அதுபோல் தானும் கடமை முடித்து வந்து குடும்பத்தைக் காக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் ஏற்படும். அவனோ நசை நன்கு உடையவன். எனவே நீ வருந்தாதிரு என்று தோழி தலைவியிடம் கூறுகிறாள். இங்ஙனம் ஒரு பாடலில் வரும் கரும நிகழ்வுக் கட்டமைப்பை ‘களன்’ அல்லது ‘இடம்’ என்பர். இதனை ஒரு பாடலுக்குள் கருத்தால் அல்லது நிகழ்ச்சியால் அமையும் ஒருமைக் கட்டமைப்புக் என்று கூறலாம்”²⁰ என்று கூறுகின்றார். இவர் ஒரு பாடலில் வரும் கரும நிகழ்வை மட்டுமே ‘களன்’ எனக்கொள்கிறார். ஒரு பாடலில் ஒரு நிகழ்வே இடம் பெற வேண்டும். ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட

நிகழ்வுகள் இடம்பெறினும் அவை ஏதேனும் ஒரு முதன்மை நிகழ்வுடன் இணைக்கப்பட வேண்டும் என்றுரைக்கின்றார். இவர் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை.

தமிழண்ணல் சங்க இலக்கிய ஒப்பீடு என்ற நூலில் “ஒரு பாடலில் ஒரு நிகழ்ச்சியே இடம் பெறவேண்டும். அகமாயினும், புறமாயினும் ஒரு பொருள் மேல் தொடங்குதல் ‘ஒரு நெறிப்பட்டு’ எனப்படுகிறது. அ.:தொன்றையே சொல்லி முடிப்பது ‘ஒரியல் முடிதல்’ எனப்படும். இங்ஙனம் யாதானும் ஒரு வினை நிகழ்ச்சியை மட்டும் புனைவதே இடமெனப்படுகிறது”²¹ என்று கூறுகிறார்.

சு.இராசாராம் களன் என்பதை, “அகம், புறம் என்பவற்றுள் ஒன்றைப்பற்றி அமைய வேண்டும். அகத்தின்கண் களவு கற்பு என்பனவற்றுள் ஒன்றைப்பற்றியோ அல்லது அவற்றின் விரியாகிய இயற்கைப் புணர்ச்சி. இடந்தலைப்பாடு முதலியவற்றுள் ஒன்றைப் பற்றியோ வருதல் வேண்டும். புறத்தின்கண் நிரைகோடல், மீட்டல், மேற்சேறல் முதலியவற்றுள் ஒன்றைப்பற்றி வருதல் வேண்டும். ஒரு செயல் நிகழும் சூழ்நிலையில் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என்பனவற்றில் ஒரிடத்துக் கூற்று அமைய வேண்டும்”²² என்று வரையறை செய்கிறார். இரெ.குமரன், “களன் என்பது இடம். ஒரு நிகழ்ச்சிப் புனைவிற்கு உரிய இடம்”²³ என்று கூறுகிறார்.

செ.சாரதாம்பாள் தனது சங்கச் செவ்வியல் என்னும் நூலில் களன் குறித்த நூற்பாவைக் குறிப்பிட்டு “கருமநிகழ்ச்சி என்பது வினை அல்லது செயலாகும். யாதானும் ஒரு வினை அல்லது செயல் நிகழ்ச்சியே ஒரு பாடலில் விளக்கப்படுகிறது. இங்கு செயல் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ----- இயற்கைப் புணர்ச்சி என்பது ஒரு நிகழ்ச்சி. காட்சி, ஐயம், தெளிவு, துணிவு, தேறல் எனப் பல நிகழ்ச்சிகளும் தொடர்ந்தமைய இயற்கைப் புணர்ச்சி என்ற செயல் முழுமையாக்கிக் காட்டப்படுகிறது. அப்பொழுது இயற்கைப் புணர்ச்சி தலைமைச்

செயலாகிறது. இத்தலைமைச் செயலுடன் தொடர்புடையனவாய் மற்ற செயல்கள் அமையப்பட்டு செயலொருமை பெற்றுத் திகழ்கிறது”²⁴ என்று குறிப்பிடுகிறார். இவ்வாறு பாடல்களில் வரும் நிகழ்ச்சிகள் தம்முள் செயலால் ஒன்றுபட்டுத் திகழ்வதைக் காண்பதே களன் எனப்படும் செய்யுள் உறுப்பாகும் என்பது இவர் கருத்தாகும்.

இந்திராமனுவேல் “களன் என்பது இயற்கைப்புணர்ச்சி, இடந்தலைப்படல் போன்றது. தொல்காப்பியர் இயற்கைப் புணர்ச்சி முதல் தோழியிற் கூட்டம் வரை நான்கு களன்களைச் சுட்டியுள்ளார். இவை ஒவ்வொன்றுக்குள்ளும் அமையும் பாடல் நிகழ்வுகள் உட்களன்களாகும். அவற்றுள் உள்ள தொடர்பு ஒரு நெறிப்படுதல் ஓரியன் முடிதலாகும். இவ்வாறு ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சிகளையும் தனித்தனியே பகுத்து அவை நிகழும் சூழல்களை ஒருங்கிணைத்துக் காண்பது ‘களன்’ எனும் செய்யுள் உறுப்பாகும்”²⁵ என்றும் “களவு, கற்பு என்ற இரு கைகோள்களில் திருமணம் வரை உள்ள நிகழ்ச்சிகளைக் களவு என்ற கைகோளில் அமைக்கும் தொல்காப்பியர், அவற்றை இயற்கைப்புணர்ச்சி, இடந்தலைப்படல், பாங்கொடுதழாஅல், தோழியிற் புணர்வு என்ற நான்கு பெருங்களன்களாகப் பகுக்கிறார். கற்பு என்ற கைகோளை மலிவு, புலவி, ஊடல், உணர்வு, பிரிவு என்ற உணர்வுகளை மையப்படுத்தி விளக்கினாலும், கற்பியலில் அமையும் கூற்றுகளை வகைப்படுத்தி நோக்கும் போது இல்வாழ்க்கை, பரத்தையிற் பிரிவு, பிற பிரிவுகள் என்ற மூன்று சூழல்கள் அங்கு சிறப்பிடம் பெறுகின்றன”²⁶ என்றும் குறிப்பிடுகின்றார்.

தொல்காப்பியர் செய்யுளியலில் நூலின் இலக்கணம் கூறும் போது,

“ஓரினப் பொருளை ஒருவழி வைப்பது

ஓத்தென மொழிய உயர்மொழிப் புலவர்”²⁷

என்றுரைப்பார். களன் இலக்கணத்தில் கூறப்படும் ஓரியல் முடிதல் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட சூழலில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம்

பொதுவான பொருண்மை கருதித் தொகுத்து அகம் எனில் இயற்கைப் புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு, பாங்கற்கூட்டம், பாங்கியற்கூட்டம் என்பது போன்றும், புறம் எனில் நிரைகவர்தல், மீட்டல் என்பது போலவும் அடக்கிக் கூறுதல் ஆகும். எனவே, இது தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் ஒத்து என்பதோடு ஒப்புநோக்கத்தக்கது. தொல்காப்பியர் அகத்திணையியல், களவியல், கற்பியல் ஆகியவற்றில் மாந்தர் கூற்றுக்களை எடுத்தியம்பும்போது அவற்றுள் பெரும்பாலானவற்றைக் குறிப்பிட்ட சூழலில் நிகழ்வனவாகவே குறிப்பிடுகின்றார். எனவே அவர் கூறும் மாந்தர் கூற்றுக்களை ஒரு நெறிப்பட்டு என்பதில் அடக்கலாம்.

தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை

தொல்காப்பியர் கிளவியாக்கத்தில் இடம் உணர்த்தும் சொற்களைப் பற்றியுரைக்கும் பொழுது “தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என்னும் முன்றைக் குறிப்பிடுகின்றார்”²⁸.

இதில் ‘தன்மை’ என்பது தன்னைக் குறிப்பது. நெஞ்சொடு கிளத்தல், அஃறிணைகளோடு பேசுதல் போன்ற கூற்றுக்கள் தன்மைக் கூற்றுகளாக அமையும். ‘முன்னிலை’ என்பது முன்னின்றானிடம் கூறுவதைக் குறிக்கும். ஆற்றுவித்தல், வாயில் மறுத்தல் போன்ற கூற்றுகளில் முன்னிற்பவரிடம் பேசுவதால் அக்கூற்றுக்கள் முன்னிலைக் கூற்றுக்களாகும். படர்க்கை என்பது ஒருவருக்குக் கூறுவதுபோல மற்றவருக்குக் கூறுவதும், ஒருவரிடம் கூறாது பொதுவாகக் கூறுதலும் ஆகும். சிறைப்புறம் போன்ற கூற்றுக்கள் இதில் அடங்கும்.

கேட்போர், களன், காலம்

தொல்காப்பியர் சுட்டும் கேட்போர், களன், காலம் ஆகிய மூன்றும் ஒன்றுக்கொன்று நெருங்கிய தொடர்புடையனவாகும். குறிப்பாகக் களனுக்குக் கேட்போரும், காலமும் மிக முக்கியமானதாகும். களன் என்பது கரும நிகழ்வு. இந்நிகழ்வை ஒருவர் கூற ஒருவர் கேட்க வேண்டும். தொல்காப்பியர், கூற்று நிகழ்த்துவதற்கு உரியவர்களாகக்

குறிப்பிடும் பன்னிருவரில் மற்றுள்ள பதின்மரும் தலைவன், தலைவி கூறக்கேட்பதற்கு உரியவர்கள் ஆவர்கள் என்று உரைக்கின்றார்.

இதில் பார்ப்பார், அறிவர் ஆகியோரின் கூற்றுக்களை எல்லோரும் கேட்பார்கள் என்றும், பரத்தை மற்றும் வாயில்கள் தலைவியைக் கேட்போராகக் கருதிக் கூற்று நிகழ்த்த வேண்டும் என்றும், வாயில்கள் தமக்குள் கேட்டுக்கொள்வர் எனவும், ஞாயிறு, திங்கள், அறிவு, நாண், கடல், சோலை, விலங்கு, மரங்கள், பொழுது, பறவைகள், நெஞ்சு போன்ற மக்கள் அல்லாதனவும், கேட்பதற்கு உரியன என்றும் சுட்டுகிறார்”²⁹.

ஒரு செயலைப் பற்றிக் கூறும்பொழுது அச்செயல் நிகழ்ந்த காலமும் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. தொல்காப்பியர்,

“இறப்பே நிகழ்வே எதிர தென்னுந்
திறந்தியல் மருங்கில் தெரிந்தனர் உணர
பொருள்நிகழ் வுரைப்பது கால மாகும்”³⁰

என்று மூன்று காலங்களைச் சுட்டுகிறார். இறந்த காலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என்ற மூன்று காலங்களுள் ஏதேனும் ஒரு காலத்தை உணர்ந்து கொள்ளும்படி நிகழ்ச்சி அமைய வேண்டும் என்பது அவர் கருத்தாகும். எனவே கேட்போர், களன், காலம் ஆகிய மூன்றும் ஒன்றைச்சார்ந்து ஒன்று இயங்குவதாகும். இவ்வாறு அவை ஒன்றுக்கொன்று சார்ந்து இயங்கவில்லை எனில் கரும நிகழ்வாகிய செயல் முழுமைபெறாது போய்விடும்.

கூற்றும் களனும்

சங்க அகப்பாடல்கள் அனைத்தும் கூற்று வாயிலாகவே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கூற்று என்பது ஒருவர் கூற ஒருவர் கேட்பது. இதனைக் கிளவி என்றும் கூறுவர். “கற்பினும், களவினும் கூற்றுக்குரியவர்களாகத் தொல்காப்பியர் பன்னிருவரைச்சுட்டுவார்”³¹ அகப்பாடல் நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தும் யாரேனும் ஒருவர் கூறுவது

போலவே அமையும். அவ்வாறு கூறுபவர் கூற்றுக்குரியோராவார். எனவே அகநிகழ்ச்சியாகிய ‘களன்’ காலத்தோடும், இடத்தோடும் சேர்ந்து கூற்றுவாயிலாக மொழியப்படுகிறது.

முன்னம்

சங்க அகப்பாடல்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் அப்பாடலில் உள்ள செய்தியை யார் கூறியது, யாரிடம் கூறியது, எதன் பொருட்டுக் கூறியது என்பதை விளக்கும் அடிக்குறிப்பொன்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கும். இதனைப்பாடலின் ஆசிரியர் எழுதவில்லை. உரை எழுதியவர்களோ, தொகுத்தவர்களோ பின்னால் எழுதி வைத்துள்ளனர். இதனைத் துறைக்குறிப்பு என்று கூறுவர். இது குறித்து “ஒரு பாடலைப் படித்ததும் இதுயார்கூற்று, யாரிடம் கூறியது என்பதைப் படிப்பவர் உணருமாறு பாடலை எழுத வேண்டும். பாடலில் அதை உணர்வதற்குரிய வழி குறிப்பாக இருக்க வேண்டும். இவ்வுத்தியை முன்னம் என்பர்”³² என உரைப்பர் தமிழண்ணல். இதனைத் தொல்காப்பியர்,

“இவ்விடத் திம்மொழி இவரிவர்க் குரியவென்

றவ்விடத் தவரவர்க் குரைப்பது முன்னம்”³³

என்று குறிப்பிடுகின்றார். இந்நூற்பாவிற்கு இளம்பூரணர், “இவ்விடத்து இம்மொழியை இவர்க்குச் சொல்லத்தகுமெனக் குறித்து அவ்விடத்து அவர்க்கு அம்மொழியையுரைப்பது முன்னமாம். எனவே இடமுங் காலமுமுணர்ந்து கேட்போர்க்குத் தக்கவாறு மொழிதல் செய்யுளுறுப்பாம்”³⁴ என்று உரைக்கிறார். எனவே கேட்போரும், காலமும் இடமும் இதில் இடம் பெறுவதால் இது ‘களன்’ என்ற உறுப்போடு தொடர்புடையதாய் விளங்குகிறது.

தொகுப்புரை

தொல்காப்பியர் செய்யுள் உறுப்புக்கள் முப்பத்துநான்கனுள் ஒன்றாகக் 'களன்' என்பதைக் குறிப்பிடுகின்றார். களன் என்பதற்கு இடம் என்ற பொருளும் உண்டு.

'களன்' என்பதற்கு இளம்பூரணர் வினை நிகழ்ச்சி எனவுரைத்து இது அகப்பொருள் புறப்பொருள் ஆகியவற்றில் ஏதேனும் ஒன்று பற்றி, அகமாயின் அதன் விரியாகிய களவு, கற்பு பற்றியும் புறமாயின் அதன் விரியாகிய நிரைகோடல், மீட்டல் பற்றியும் வரவேண்டும் என்கிறார். மேலும் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என்பனவற்றையும் களன் என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

களன் என்பதற்குப் பேராசிரியர் முதல் நூற்பாவில் நிலம், சூழல், மூவிடம் என்றும் பொருள் கொள்கிறார். களன் பற்றிய நூற்பாவில் களன், இடம் ஆகிய இரண்டும் ஒன்றே எனக்குறிப்பிட்டு, ஒரு செய்யுளின் நிகழ்வு பற்றிக் கூறுவது களன் என்றும், அந்நிகழ்வு அகம், புறம் என்ற ஏதேனும் ஒன்றைப் பற்றிக் கூறத்தொடங்கி அதனையே கூறி முடிக்க வேண்டும் என்றும், வெவ்வேறு நிகழ்வுகள் அதன் ஒத்த தன்மையால் இணைக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கூறுகிறார். மேலும் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை ஆகியனவும் களன் என்கிறார். நச்சினார்க்கினியர். களன் என்பதற்கு ஒரு செய்யுளைக் கேட்டால் அது இன்னவிடத்து நிகழ்ந்தது என்று அறிதற்கு ஏதுவாகிய உறுப்பு என்று குறிப்பிட்டு, சிறு நிகழ்ச்சிகள் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு அது ஓரிலக்கணத்தால் முடிய வேண்டும் என்பர்.

தமிழண்ணல் அவர்கள் களன் என்பது ஒரு நாடகம் போல நிகழ்ச்சிகளைத் தொடர்ச்சியாக்கிக் காண்பது என்கிறார். தற்காலத் திறனாய்வாளர்களில் தி.வே. கோபாலையர் களன் என்பதை ஒரு செயல் நிகழும் சந்தர்ப்பம் என்றும் நா.பாலகிருட்டிணன் ஒரு பாடலில்

ஒரு நிகழ்ச்சியே இடம்பெற வேண்டும். அந்நிகழ்ச்சி ஏதேனும் ஒரு சூழலில் இடம்பெறவேண்டும் என்றும், நிகழ்ச்சிகள் பலவும் தம்முள் ஒத்திலங்கும்போது அவையனைத்தையும் பொதுவான இயல்பால் முடித்துக் கூறுவேண்டும் என்றும் உரைக்கின்றனர்.

க.ப.அறவாணன் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கையைக் களமாகக் குறிப்பிடுகிறார். செ.சாரதாம்பாள் செயலொருமையோடு களனை ஒப்பிட்டுக் கூறுகிறார்.

இந்திராமனுவேல் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியையும் தனித்தனியே பகுத்து அவை நிகழும் சூழலை ஒருங்கிணைத்துக் காண்பது களன் என்கிறார். மேலும் களவில் இயற்கைப் புணர்ச்சி முதல் தோழியற்கூட்டம் வரை நான்கு களன்கள் உள்ளன எனவும், இதனுள் அமையும் நிகழ்ச்சிகள் உட்களன்கள் என்றும் சுட்டுகிறார்.

தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் 'ஓத்து' என்பது களன் என்னும் உறுப்போடு ஒத்த தன்மையுடையதாய் விளங்குகிறது.

தொல்காப்பியர் மற்றும் உரையாசிரியர்கள், அறிஞர்களின் கருத்துக்களை உற்றுநோக்கின் களன் என்பது ஒரு செயப்படுபொருள் நிகழ்ச்சி, அந்நிகழ்ச்சி அகம் அல்லது புறம் என்ற ஏதேனும் ஒன்றைப் பற்றிச் சொல்லத் தொடங்கி, அதிலிருந்து மாறிவிடாது அதைப் பற்றியே சொல்லிமுடிப்பது என்பது புலனாகும். மேலும் ஒரு செய்யுளில் ஒரு நிகழ்ச்சியே இடம்பெற வேண்டும். அந்நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் தங்கள் செயல்களின் அடிப்படையில் இணைக்கப்பட வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக காட்சி, ஐயம், தெளிவு, துணிவு போன்ற நிகழ்ச்சிகள் தனித்தனிப்பாடல்களில் இடம் பெறினும் அவையனைத்தும் இயற்கைப் புணர்ச்சி என்ற ஒன்றில் இணைக்கப்பட வேண்டும். அவ்வாறு இணைத்துக் காண்பதே களன் என்னும் செய்யுள் உறுப்பாகும். மேலும் இக்களன் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என்னும் மூவிடங்களைப் படிநிலையாகக் கொண்டு பிறக்கும் என்பது புலனாகும்.

சான்றெண் விளக்கம்:

1. தொல், பொருள், செய். நூ.1.
2. வெள்ளைவாரணர், தொல், செய், உரைவளம், ப.6.
3. மேலது, ப.15.
4. தொல்.பொருள். செய். நூ. 192.
5. தொல்.பொருள். செய். இளரம்பூரணர் உரை, ப.154.
6. வெள்ளைவாரணர், தொல். செய். உரைவளம், ப.947.
7. தொல். சொல். சேனாவரையம், நூ.81.
8. மேலது, ப.75.
9. தொல். பொருள். செய். நச்சர்உரை, ப.230.
10. வெள்ளைவாரணர், தொல். செய். உரைவளம், ப.949.
11. தமிழண்ணல், தொல். பொருள். பக்.502–503.
12. பவானாந்தம்பிள்ளை, (ப.ஆ) இறையனார்அகப்பொருள், ப.198.
13. கா.ர.கோவிந்தராசமுதலியார்,(கு.உ)அகப்பொருள்விளக்கம்,நூ.227.
14. மேலது, ப.278.
15. தி.வே.கோபாலையர், (உரை) இலக்கண விளக்கம், நூ.547.
16. ச.சாம்பசிவனார்,(உரை)தொல். பொருள். கருத்துக்கோவை, ப.119.
17. தி.வே.கோபாலையர், (உ.ஆ) இலக்கணவிளக்கம், ப.244.
18. நா.பாலகிருட்டிணன், தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரவழி நற்றிணை - ஓர் ஆய்வு, ப.7.
19. க.ப.அறவாணன், தொல்காப்பியக் களஞ்சியம், ப.9.
20. கா.காளிமுத்து, தொல்காப்பிய இலக்கியக் கொள்கைகளும் குறுந்தொகையும், பக்.153 & 158 – 159.
21. தமிழண்ணல், சங்க இலக்கிய ஒப்பீடு, ப.43.
22. சு.இராசாராம், அகமாந்தர்களில் கண்டோர், ப.56.
23. இரா.குமரன், சங்கஇலக்கிய அகப்பாடல்களில் கருத்துப் புலப்பாட்டு உத்திகள், ப.61.
24. செ.சாரதாம்பாள், சங்கச்செவ்வியல், ப.89.
25. இந்திரா மனுவேல், நேர்காணல், 09.03.09.

26. இந்திரா மனுவேல், (க.ஆ) அகஇலக்கியக் கொள்கை
உருவாக்கத்தில் பொருட்கூறுகளின் பங்கு தொல்காப்பியமும்
சங்க இலக்கியமும், (கட்டுரை) பக்.1-2.
27. தொல். பொருள். செய். நூ.168.
28. கந்தசாமி, தேவநேயப்பாவாணர் (உ.ஆ) தொல். சொல்.
சேனாவரையம், நூ.28.
29. தொல். பொருள். செய். நூ.194,195,196,197,198.
30. தொல். பொருள். செய். நூ.194.
31. மு.சண்முகம்பிள்ளை, (ப.ஆ) தொல். பொருள். செய். ப.150.
32. தமிழண்ணல், சங்க இலக்கிய ஒப்பீடு, ப.42.
33. தொல். பொருள். செய். நூ.508.
34. மு.சண்முகம்பிள்ளை, (ப.ஆ) தொல். பொருள். செய். ப.157.

தலைவன் கூற்றில் களன்

சங்க இலக்கியங்கள் அகம், புறம் என்ற பாகுபாட்டில் காதலையும், வீரத்தையும் பாடுபொருளாகக் கொண்டு அமைந்தவை. இவை இரண்டிலுமே தலைவனது பங்களிப்பு மிகுதியானது. தலைவனைச் சுட்டாது காதலையும் வீரத்தையும் பாடிவிட முடியாது. எனவே சங்க இலக்கியத்தைப் பொருத்தமட்டில் தலைவனே முதன்மை மாந்தராகத் திகழ்கிறான். மேலும் தலைவி, தோழி, செவிலி, பரத்தை, கண்டோர் போன்ற அனைத்து மாந்தர் கூற்றுப் பாடல்களிலும் தலைவன் இடம் பெறுகின்றான். பெருமையும், உரனுமுடைய தலைவன் கூற்றுப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ள களன்கள் குறித்து விளக்குவது இவ்வியலின் நோக்கமாகும்.

இயற்கைப் புணர்ச்சி

தலைவன் கூற்றில் இயற்கைப் புணர்ச்சி முதல் களனாகும். இதில் பத்துப் பாடல்கள் ஆராயப்பெற்றுள்ளன. தலைமக்களிடையே காதல் உணர்வு தோன்றும் முதல் சந்திப்பை இயற்கைப் புணர்ச்சி என்பர். இதுவே களவொழுக்கத்தின் தொடக்க நிலையாகும். இப்புணர்ச்சியைத் தெய்வப் புணர்ச்சி என்றும், முன்னுறு புணர்ச்சி என்றும் கூறுவர். தலைமக்களிடையே பலமுறை சந்திப்பு நிகழ்ந்திருந்தாலும், முதன்முறை காதல் அரும்பும் அச்சந்திப்பையே இயற்கைப்புணர்ச்சி என்று குறிப்பிடுவர். எனவே இயற்கைப்புணர்ச்சி என்பது முதன்முறை சந்திப்பதன்று. முதன் முறையாகக் காதல் தோன்றுவது. இவ்வாறு காதல் தோன்றுவதற்குக் காரணமாக,

“ஒன்றே வேறே என்றிரு பால்வயின்

ஒன்றி உயர்ந்த பால தானையின்”¹

என்பதனைக் குறிப்பிடுவர் தொல்காப்பியர். பாலதானையின் காரணமாக, தலைமக்களின் வாழ்வில் நிகழும் முதற்செயலாகிய இயற்கைப் புணர்ச்சி குறித்து, “கணவனும் மனைவியுமாகப் பல பிறவிகளினும்

ஒன்றி வாழ்ந்தமையால் நிரம்பிய அன்புடையாரிருவர் மீண்டும் பிறந்து வளர்ந்து நல்லாழின் செயலால் ஓரிடத்து எதிர்படுவாராயின் அன்பினால் நிறைந்த அவ்விருவருடைய நெஞ்சம் செம்மண் நிலத்தில் பெய்த மழைநீரைப்போலக் கலந்து ஒன்றாகும் இயல்புடையனவாம். ஒருவரையொருவர் முன்கண்டு பழகாத நிலையிலும் அவர்கள் உள்ளத்திற் பண்டைப்பிறப்பிற் பெருகித் தேங்கியிருந்த அன்பு வெள்ளம் அவ்விருவருக்கும் ஒருவரையொருவர் கண்ட அளவிலேயே நாணமும் நிறையுமாகிய அணைகளைக் கடந்து நிலமும் குலமுமாகிய தடைகளை அழித்து ஒன்றாகும் இயல்பே இயற்கைப்புணர்ச்சி”² என்றுரைப்பர் வெள்ளைவாரணர்.

“காதலர் தம் மனவொற்றுமையே அகத்திணையின் உயிர்ப்பண்பு. இவ்வொற்றுமையை உள்ளப் புணர்ச்சி என்று அகவிலக்கணம் குறியீடு செய்து காட்டும். அகத்திணைப்பாடலுக்கும், அகத்துறைப்பாடலுக்கும் இந்த உள்ளப்புணர்ச்சி இன்றியமையாதது”³ என்றுரைப்பர் ந.சுப்புரெட்டியார்.

இயற்கைப் புணர்ச்சியில் சந்தித்த தலைமக்கள் உடனடியாக ஒருவரோடொருவர் உரையாடிவிடமாட்டர். இருவருக்கும் ஒரே மாதிரியான காதல் குறிப்பு இருப்பதைக் கண்கள் உணர்த்தும். இதனை,

“நாட்டம் இரண்டும் அறிவுடம் படுத்தற்குக்

கூட்டி உரைக்கும் குறிப்புரை யாகும்”⁴

என்றுரைப்பர் தொல்காப்பியர்.

இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்ந்து நீங்குபவன் சொல்லியது

தலைவன் தலைவியை இயற்கைப் புணர்ச்சியில் சந்திக்கின்றான். பின் மீண்டு ஆயத்தோடு செல்லும் தலைவியைக் கண்டு “என் நெஞ்சம் முழுவதும் கவர்ந்து கொண்ட இவள் கடலலையோடு மத்தளம் ஒலிக்கின்ற தொண்டிப் பட்டினத்தைப்போன்று ஐம்புலன்களுக்கும் இன்பம் பயப்பவள்”⁵ என்று பாராட்டுகின்றான். “செவ்வரி படர்ந்த

கண்களையும் அழகிய நீலமணி போன்ற மேனியையும் உடைய இவள் என்னைத் துன்பமடையும்படி செய்துவிட்டாள். அவள் எவருடைய மகளாயினும் அவள் தாயும் தந்தையும் வாழ்க”⁶ எனப் பெற்றோரை வாழ்த்துகிறான். மற்றொரு தலைவன் “அழகிய சிலவாகிய கூந்தலையும் அசைந்த நடையினையும் உடைய குறமகளாகிய என் காதலியின் கண்களைப்போல குவளை மலர்தலும் அரிது, இவளைப்போன்ற மென்மையான சாயலைப் பெறுவது மயிலுக்கும் அரிது”⁷ என்று உவந்து கூறுகின்றான். இயற்கைப் புணர்ச்சியில் கூடலுற்ற தலைவன் வண்டினை நோக்கி “எழுமையும் என்னுடன் பொருந்திய நட்பையும், மயில் போன்ற மென்மையையும், நெருங்கிய பற்களையுமுடைய இவ்வரிவையின் கூந்தலைப் போல நறுமணமுடைய பூக்கள் உள்ளனவோ”⁸ என வினவுகின்றான்.

இங்ஙனம் இயற்கைப் புணர்ச்சி என்னும் களனில் தலைவன் தன் உவகையை நெஞ்சுக்குக் கூறுவது போல் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. இதில் நெஞ்சு கேட்கும் பொருளாக அமைந்து தலைவன் தன் நெஞ்சிடமே கூறிக்கொள்வதால் ‘தன்மை’ எனும் களன் இயற்கைப்புணர்ச்சிக்குரியதாக விளங்குகிறது.

பிரிவச்சம்

தலைவனும் தலைவியும் இயற்கைப் புணர்ச்சியில் இணைகின்றனர். அதன்பின் தலைவன் பிரிந்துவிடுவானோ என்ற அச்சம் தலைவிக்கு ஏற்படுகிறது. அதனையறிந்த தலைவன் “எம்முடைய தாயும் உம்முடைய தாயும் உறவினர் அல்லர். அதுபோல் என் தந்தையும், உன் தந்தையும் உறவுமுறை உடையவர்களாக இல்லாது போனாலும், நானும் நீயும் செம்மண் நிலத்தில் பெய்த மழைபோல ஒன்றிணைந்து விட்டோம்.”⁹ “கடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தையே முழுமையாகப் பெற்றாலும் உன்னுடைய நட்பினை விட்டுவிட மாட்டேன்”¹⁰ என்று தலைவிக்கு ஆறுதல் கூறுகிறான். இதில்

தலைவியது பிரிவச்சத்தை தலைவன் ஆற்றுவிக்கும் நிலையில் முன்னிலை எனும் களன் அமைந்துள்ளது. புணர்ந்து நீங்கும் தலைவன் கூறுவது, பிரிவச்சம் தெளிவிப்பது ஆகியன உட்களன்களாக அமைகின்றன.

இடந்தலைப்பாடு

இடந்தலைப்பாடு தலைவன் கூற்றில் இரண்டாம் களனாகும். இதில் ஐந்து பாடல்கள் ஆராயப் பெற்றுள்ளன. இயற்கைப் புணர்ச்சியில் தலைவியோடு கூடலுற்ற தலைவன் மீண்டும் அவளைச் சந்திக்கத் தலைப்படுதல் இடந்தலைப்பாடு எனப்படும். இவ் இடந்தலைப்பாடு பற்றி, “இயற்கைப் புணர்ச்சியின் பின் தலைவன் முன்னர் தான் தலைவியைக் கண்ட இடத்துச் சார்ந்து அவளோடு அளவளாவுதல் இடந்தலைப்பாடு என்னும் பெயர் பெறும். தலைவியது நலத்தை நயந்து அவளை மீண்டும் எய்தப்பெற்று தலைவன் உவக்கின்றான். அவளுக்குப் பாவை செய்துகொடுத்தும் அவள் தினைப்புனத்தைக் காக்கும்பொழுது உடனிருந்து கிளியோப்பியும் தொய்யில் முதலியவற்றால் அவளைப் புனைந்தும் அளவளாவுவான்”¹¹ என்றுரைப்பர் உ.வே.சா.

“தற்செயலாக ஒருநாள் கண்ட இருவர் உள்ளம் புணர்ந்தனர். காதலராயினர். அடங்கிய வேட்கை பெருகிற்று. முதல்நாள் கண்டவிடத்தே இன்றும் காணலாம் என்ற நம்பிக்கையோடு தலைவன் தானே அவ்விடம் செல்கிறான். ஆராக் காதலுடைய தலைவியும் அவனுக்கு முன்னரே வந்து அங்கு நிற்கின்றாள்.”¹² என்று வ.சுப.மாணிக்கனாரும், “பாலதாணையால் தற்செயலாகச் சந்தித்த இருவர் அடுத்தடுத்துச் சந்திக்க விழைகின்றனர். முதல்நாள் சந்தித்த இடத்திலேயே மறுநாளும் இருவரும் எதிர்ப்படுதலையே இடந்தலைப்பாடு என இலக்கணநூலார் குறியீடு செய்வர்”¹³ என்று ந.சுப்புரெட்டியாரும், குறிப்பிடுகின்றனர்.

“தாமே கூடும் இடந்தலைப்பாடும் பாங்கனாற் குறிதலைப்பெய்யும்
இடந்தலைப்பாடும் ஒத்த சிறப்பின”¹⁴ என்பர் நச்சினார்க்கினியர்.

“தெய்வம் தெளிதல் கூடல் விடுத்தலென்

றிவ்வோர் மூவகைத் திடந்தலைப் பாடே”¹⁵

என்று நம்பியகப்பொருள் இடந்தலைப்பாட்டை மூவகைப்படுத்துகிறது.

இடந்தலைப்பாட்டில் கூடலுறு நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது

இயற்கைப்புணர்ச்சியில் தலைவியோடு மகிழ்ந்திருந்த தலைவன் பிறறை நாளில் முதல்நாள் கண்ட இடத்திலேயே அவளைக்கண்டு இன்புற எண்ணித் தன் நெஞ்சிடம், “காந்தள் மலர்களையும், முல்லைப் பூக்களையும் இடையிடையே குவளை மலர்களையும் கலந்து தொடுத்த மாலை போல நறுநாற்றத்தையுடைய தலைவியின் மேனி தளிரைக் காட்டிலும் மென்மையும் நிறமும் உடையது. தழுவுவதற்கும் இனிமையானது”¹⁶ என்றுரைக்கின்றான். இதில் தலைவியைத் தழுவியது போலவே இப்போதும் தழுவப் பெறுவேன் என்னும் தலைவனது உட்கிடக்கை வெளிப்படுகிறது.

மற்றொரு பாடலில் தலைவியைக் கண்ட தலைவன் “கூந்தலைக்கொண்டு முகத்தை மறைத்து நாணி நிற்கும் என் காதலி இம்மாலைப் பொழுது மறைந்தவுடன் தன் மார்பை எனக்கு வழங்குவாள்”¹⁷ என்று தன்னுள்ளே கூறி மகிழ்கின்றான்.

தலைவியைத் தழுவும்போது வெட்கி நிற்பது கண்ட தலைவன் “நின்னைத் தழுவிக் கொண்டால் முகம் புதைத்து நாணுகின்றாய். நானுற்ற காமம் தாங்குவதற்கு அரியது. நின் கண்கள் மட்டுமின்றி உன் தோள்களும் என்னை வருத்துகின்றன.”¹⁸ என்று கூறுகின்றான். இச்சூழலில் தன்மை, முன்னிலை என்னும் இரு களன்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

இடந்தலைப்பாட்டில் புணர்ந்து நீங்கும் தலைவன் கூறியது

இடந்தலைப்பாட்டில் புணர்ந்து நீங்கும் தலைவன் “ஒடுங்கிய கூந்தலையும், ஒளி பொருந்திய நெற்றியையுமுடைய தலைவி, மணமும் தண்மையும் உடையவள். முயங்கும் போது பஞ்சணையைப் போன்று மென்மையானவள். ஆயினும் பிரிந்த காலத்தில் வருத்தத்தைத் தரக்கூடியவள். அவள் இத்தகையவள் என்று சொல்வதற்கு அறியேன்”¹⁹ என்று கூறுகிறான். இதில் சேர்ந்திருக்கும் போது தலைவி இன்பம் தருபவள் என்றும், அவளே பிரிந்திருக்கும்போது துன்பம் தருபவள் என்றும் கூறுகிறான். இதனையே திருவள்ளுவர்,

“நீங்கின் தெறுஉம் குறுகுங்கால் தண்ணென்னும்

தீயாண்டுப் பெற்றாள் இவள்”²⁰

என்றாரைப்பது சுட்டத்தக்கது. இதில் நான்கு பாடல்கள் தன்மைக் களனில் அமைந்துள்ளன.

பாங்கற் கூட்டம்

பாங்கற் கூட்டம் பெறுவதற்காகத் தலைவன் நிகழ்த்தும் கூற்றுக்கள் அவன் கூற்றுப்பாடல்களில் மூன்றாம் களனாக அமைகிறது. இதில் இருபத்தொரு பாடல்கள் ஆராயப்பெறுகின்றன. பாங்கன் என்பவன் தலைவனது உற்ற தோழனாவான். இவன் களவு, கற்பு ஆகிய இரு நிலைகளிலும் தலைவனுடன் உடனிருப்பவன். தலைவனுக்காகத் தலைவியிடத்தும், தோழியிடத்தும் தூது செல்வதோடு மட்டுமின்றித் தலைவனைக் கடிந்து கூறும் உரிமையும் பெற்றவன் ஆவான். தலைவனது வேறுபாடுகண்டு வினவியபோது தலைவன் தன்னுடைய நிலையை

“சிறுகுடிக் குறவன் பெருந்தோட் குறுமகள்

நீரோ ரன்ன சாயல்

தீயோ ரன்னவென் னுரனவித் தன்றே” (குறுந்.95:3.5)

என்று கூறுகிறான். மேலும் “தலைவியின் பிறை போன்ற நெற்றி புதிதாகப் பிணிக்கப்பட்ட யானையைப்போல என்னைப்

பிணித்துவிட்டது.”²¹ “எம்முடைய தலைவி குன்றக் குறவனின் இளமகள். அவள் தெய்வப் பெண்டிர் போலச் சாயலை உடையவள். அழகுடையவள். அரும்பு போன்ற மார்பினையும், மார்பில் தேமலையும், சிவந்த வாயினையும் உடையவள்.”²² “நறுமணங் கமழும் கூந்தலையுடைய அவளிடம் என் நெஞ்சு பிணிப்புற்றது. அவள் இரங்கி விடுவித்தாலன்றி என் நெஞ்சம் விடுபடாது”²³ என்றெல்லாம் உரைப்பது பாங்கற்கூட்ட சூழலை நன்கு விளக்கும்.

தலைவன் தன் காதலைப் பாங்கனிடம் கூறியதும் சில நேரங்களில் அவன் அதற்கு உடன்படாது ‘தலைவனிடம் நீ செய்வது தவறு’ என இடித்துரைப்பதும் உண்டு. இவ்வாறு இடித்துரைப்பதற்குக் கழறுதல் என்று பெயர். அவ்வாறு கழறும் பாங்கனிடம் தலைவன் மறுத்து உரைப்பது கழற்றெதிர்மறையாகும்.

தலைவனின் காதலை அறிந்த பாங்கன் அது பற்றி இடித்துரைக்க அதற்குத் தலைவன், “ஞாயிறு காயும் பாறையில் கையில்லாத ஊமன் கண்ணில் காக்கும் வெண்ணெய் போல உடல் முழுதும் காமம் பரவுவதால் என்னால் பொறுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. இடித்துரைக்கும் கேண்மையுடையவனே இதை நீர் தடுத்து நிறுத்துவீராயின் அது எனக்கு நன்மை தருவதாகும்.”²⁴ என்று கூறுகிறான். இடித்துரைக்கும் உரிமைபெற்ற பாங்கன் தன் காமநோயைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு உதவவில்லையே என்ற வருத்தம் இப்பாடலில் வெளிப்படுகிறது. காமத்தை இழிவாகக் கூறிய பாங்கனிடம். “காமத்தை உலகோர் இழிவாகக் கூறுகின்றனர். அது அணங்கும் நோயும் அன்று. சிறுத்தலும் பெருத்தலும் உடையதன்று. அதிமதுரத்தழையைத் தின்ற யானை போல தனக்கு உரியவரைக் காணப்பெற்றால் காமம் பெருகி நீண்டகாலம் நிற்கும் இயல்புடையதாகும்”²⁵ என்று தனது நிலையைத் தலைவன் வெளிப்படுத்துகின்றான்.

தலைவியை மறந்துவிடும்படிச் கூறும் பாங்கனிடம் “மாமை நிறமுடைய தலைவி என்னை விரைவாகத் தழுவுபவள். விரும்பத்தக்க அழகுடையவள். மென்மையான முலையினையும், ஒழுங்குபட்ட கூந்தலையும் உடையவள். மெலிந்த பார்வையையுடையவள். ஆதலால் அவளை எங்ஙனம் மறப்பேன்”²⁶ என வினவுகிறான். மேலும் “நீ கூறும் பேரின்பமே சிறந்தது என்று கருதாது என் மனம் தலைவியின் கண் வலையிலேயே சிக்கி மீளாமல் அக்கானலிலேயே தங்கிவிட்டது.”²⁷ “அம்பு போன்ற மையுண்ட கண்களையும் மணம் வீசும் கூந்தலையுமுடைய தலைவியின் தோள்களை மீண்டும் என்னால் தழுவ இயலுமோ”²⁸ என்றும் “எம்தலைவியின் மையுண்ட கண்ணின் செருக்குடைய பார்வையை நீ கண்டால் என்னை இவ்வாறு இடித்துக் கூறமாட்டாய்”²⁹ “செவ்வரி படர்ந்த தலைவியின் கண்களைக் காண்பதற்கு முன்பு சுற்றந்தழுவலும், நட்பும், நாணமும், பிறர்க்குதவும் பண்பும், உலகியல்பை அறிந்தொழுகும் பாங்கும் சிறந்திருந்தன. இப்போது அவை இல்லாமல் போய்விட்டன.”³⁰ என்றும் பல்வேறு நிலைகளில் தலைவன் பாங்கனை எதிர் மறுத்துக் கூறுகின்றான்.

பாங்கற்கூட்டம் எனும் களனில் பாங்கனின் உதவியைப் பெறவிழைவதும், அவன் அதற்கு மறுத்துரைக்கும் போது தலைவன் தன்னுடைய நிலையை உணரச் செய்வதும் இடம் பெற்றுள்ளது. இப்பாடல்களில் தலைவன் பாங்கனிடம் நேரடியாகப் பேசுவதால் ‘முன்னிலை’ எனும் களன் அமைந்துள்ளது.

தோழியிற் கூட்டம்

தோழியிற் கூட்டத்தில் தலைவன் நிகழ்த்தும் கூற்றுகள் நான்காம் களனாக அமைகிறது. இதில் ஐம்பத்தைந்து பாடல்கள் ஆராயப்பெற்றுள்ளன. களவு, கற்பு ஆகிய இரு நிலைகளிலும் தலைவியின் உற்ற துணையாக இருப்பவள் தோழி. களவொழுக்கத்தில் தோழியின் பங்கு அளப்பறியது. இத்தகு சிறப்புடைய தோழி குறித்து

“அகப்பொருளுள் காணும் உறுப்பினருள் மிக்க பொறுப்பு வாய்ந்தவள் தோழியேயாவாள். தலைவன் தலைவி, நற்றாய், செவிலி, பரத்தை, பாணன் என்று இன்னோர்க்கெல்லாம் அவரவர்கட்கு அமைவன அறிவுறீஇ வாழ்க்கையைச் செப்பம் செய்யும் திறத்தினள். தலைவனைக் கண்டவுடன் மயங்கிவிடும் தலைவி போலாது பன்னாளும் அவன் குணங்களை ஆய்ந்து, தேர்ந்து முடிவில் தலைவியிடம் கூட்டுவிப்பவள். தலைவனுடைய பிரிவுகளின் பொருத்தங்களை ஆய்ந்து ஒப்பித் தலைவியும் ஒப்புமாறு வற்புறுத்துபவள். பிரிந்து வருந்தும் தலைவியைப் பல்லாற்றானும் தேற்றுபவள். ஓரோவழித் தலைவன்பால் குறைகாணின் கழறிவுரைத்துத் திருத்துபவள். நற்றாய் செவிலித்தாயார்க்குத் தலைவன் தலைவியர் கூட்டுறவுகளைத் திறம்படவுரைத்து உடன்பாடு பெறுபவள். களவு, கற்பு என்ற இரு கைகோள்களிலும் இத்தோழி இல்லாத இடமில்லை என்று கூறத்தக்க முதன்மைவாய்ந்தவள்”³¹ என்றாரைப்பர் உ.வே.சா.

இரந்து பின்நின்றது

தோழி தலைவியின் மீது மிகுதியும் அன்புடையவள். தலைவிக்கு வேண்டியவற்றை ஆய்ந்து முடிவு செய்பவள். தோழியின் துணையின்றி, தலைவன் தலைவியை அடைவது கடினமாகும். எனவே தலைவன் தலைவியை அடைவதற்குத் தோழியை வேண்டி நிற்பான். தலைவனுடைய மன உறுதியையும், தலைவியின் மீதுள்ள காதல் மிகுதியையும் அறியும் பொருட்டுத் தலைவனின் விருப்பத்திற்குத் தோழி உடனே உடன்பட்டுவிட மாட்டாள். பல்வேறு காரணங்களைக் கூறி மறுக்கவே செய்வாள். தலைவனும் விடாது பல்வேறு வகைகளில் முயற்சி செய்வான்.

தோழியிடம் இரந்து பெற விரும்பிய தலைவன், அவள் தன் குறை அறியும்படி “தலைவியினுடைய மார்பும், கூந்தலும், பற்களும், திதலையும் என்னை வருத்துகின்றன”³² என்றும், “தலைவியைப் பார்க்கும் முன்பு புலவுநாளும் இக்கடற்கரையை உடைய ஊர் மகிழ்ச்சி

தருவதாக இருந்தது. அவளைப் பார்த்த பின்பு துன்பம் தருவதாக மாறிவிட்டது”³³ என்றும், “காமக்கூட்டத்திற்குப் பொழுதானும், இடத்தானும் பிரிவு ஏற்படும்போது பலர் அறியும்படி மடலேறுவது அவளுக்குப் பழியைத் தரும். அங்ஙனம் மடலேறி என் குறையைக் கூறாமல் உயிர்வாழ்வது எனக்குப் பழியைத் தரும்”³⁴ என்றும் கூறுகிறான். தலைவியை எப்படியாகினும் பெற்றுவிட வேண்டும் என்ற தலைவனின் எண்ணமே இரந்து பின்னிற்ற தலைவனின் கூற்றில் வெளிபடுகிறது. இதில் தன்மை எனும் களனே பயின்று வருகிறது.

தோழியிற்கூட்டம் பெற விழைந்த தலைவன் அவள் கேட்கும்படி தன் நெஞ்சிடம் “மடந்தையே உன்னைப் பெறுவது எப்போது என்று நான் தலைவியிடம் கேட்டபொழுது அவள் இனிய மொழிகளைக் கூறிச் சென்றுவிட்டாள். அப்போதே அவளைப் பெறாத நெஞ்சமே இப்போது ஏன் வருந்துகின்றாய்”³⁵ என முன்னிலைப் புறமொழியாக வினவுகின்றான். இதில் தலைவன் தன் நெஞ்சிடம் வினவினாலும் தோழி அறியச் சொல்லுவதால் ‘படர்க்கை’ எனும் களன் அமைந்துள்ளது.

தோழியிடம் குறைவேண்டிய தலைவன் ஆற்றவியலாது தன் நெஞ்சிடம் “தினைக் கொல்லையைக் காக்கும் இளமகளின் குரலைக் கிளிகளும் அறிந்திருக்கும். அவள் என்னுடனிருந்து சிலமொழிகள் பேசினால் என் நோய் தீரும். அவ்வாறல்லாது அகன்று சென்றால் என் அறிவு, நாணம், முதலியவற்றுடன் என் உயிரும் அழிந்தொழியும்”³⁶ என்று வருந்திப்புலம்புகின்றான். மேலும் “மெல்லிய கூந்தலையுடைய இத்தலைவி நம்மிடம் அன்பு மிக்கவள். எனவே வருந்தாதே”³⁷ என்று ஆற்றிக் கொள்கிறான். மீண்டும் வருந்தும் நெஞ்சிடம் “கள்ளை உண்டு அறிவழிந்தவர் மேலும் மேலும் அதை விரும்பி உண்பது போலத் தலைவியின் அழகைக் கண்டு மீண்டும் மீண்டும் அவளை விரும்புகின்றாய்”³⁸ என்று நாணழிந்து கூறுகிறான். இதில் தலைவியைப் பெறத்துடிக்கும் தலைவனது மனநிலை புலனாகின்றது.

தோழியிற் கூட்டம் வேண்டும் தலைவன் அவள் குறை மறுக்கமுடியாதபடி “காமம் மிகின் ஆடவர் பனை மடலையும் குதிரை என ஊர்வர். எருக்கம்பூ மாலையையும் தலையில் அணிந்து கொள்வர். இதனால் வீதியில் செல்வோரால் கண்டு ஆரவாரிக்கவும் படுவர். தம் எண்ணம் நிறைவேராவிடில் வரைபாய்தல் முதலியவற்றையும் செய்வர்”³⁹ எனக் கூறுகின்றான். இதில் தன்னுடன் தலைவியைச் சேர்த்துவைக்காவிடில் மடலூர்ந்து உயிரை மாய்த்துக்கொள்வேன் என்ற தலைவனது குறிப்பு உட்பொருளாக உள்ளது.

“நான் தலைவியின் மார்பில் தொய்யில் எழுதியதை அவளைக் காத்துநிற்போர் அறிந்திருக்கவில்லை. நீதி வழுவாத அறங்கூறும் அவையத்தில் இதுபற்றி வினவின் இவள் நாணம் என்னவாகுமோ? அறிவின்மையுடைய இவ்வூர் இரங்கத்தக்கது”⁴⁰ என்று கூறுவதன் மூலம் அறிஞர்களும் அறங்கூறும் அவையமும் தமக்கு நீதியையே தரும். எனவே மறுக்காமல் உடன்படவேண்டும் என்று தோழியிடம் வலியுறுத்துகிறான். மேலும் “புதுமலர் போல நறுநாற்றம் வீசும் அவள் என் பண்புகளையும் உறக்கத்தையும் கவர்ந்து கொண்டது ஏன்.”⁴¹ “என் நிலையைக் கண்ட பின்பும் நீ எனக்கு அருள் செய்யாவிடில் என் காதலியின் கூந்தலையும் தோள்களையும் எனக்குள்ளேயே பாராட்டிக்கொண்டு அதிலே நிறைவுபெற்று உயிர் வாழ்வேன்.”⁴² அவள் முத்துப் போன்ற பற்களையும் பவளம் போன்ற வாயினையும் உடையவள். அரத்தால் அறுத்துச் செய்யப்பட்ட வளையல்கள் அணிந்தவள். யாழிசைபோன்ற இனிய குரலினையுடையவள்.”⁴³ “குன்றக்குறவனின் இளமகள், மலரணிந்த கூந்தலையுடையவள். தழையாடை அணிந்தவள். வெள்ளிய பற்களையுடையவள், எனினும் எனக்கு உய்தற்கரிய துயரைத் தருபவள்”⁴⁴ என்றெல்லாம் தலைவியின் இயல்புகளைப் பாராட்டுகின்றான். இதன்மூலம் தலைவி ஏற்கனவே தனக்கு அறிமுகமானவள் என்பதைத் தோழிக்கு உணர்த்தி, அவள்

மறுக்காது தன்னைத் தலைவியோடு இணைத்துவைக்க வேண்டும் என்பதைக் குறிப்பால் புலப்படுத்துகிறான்.

மேலும் குறை மறுக்கப்பட்ட தலைவன் “தலைவியை ஊரார் பழிக்கும்படி நாணத்தை நீக்கி மடலேறுவேன்”⁴⁵ என்றும் கூறுகிறான். தோழியால் குறை மறுக்கப்பட்ட தலைவன் இனி மடலேறுவது தவிர வேறு வழியில்லை எனத் தன் நெஞ்சிற்குக் கூறுவதை,

“விழுத்தலைப் பெண்ணை விளையல் மாமடல்
மணிஅணி பெருந்தார் மார்பிற் பூட்டி
வெள் என்பு அணிந்து பிறர் எள்ளத் தோன்றி”

(குறுந்.182:1-3)

என்னும் பாடல் விளக்கும்.

மேலும் தன் நெஞ்சிடம் “பந்து விளையாடிச் செல்லும் தலைவி நமக்கு அருள் செய்தாலும் செய்யாவிடினும் நீ சினவாதே. என் நோய்க்கு அவளைத் தவிர வேறு மருந்து இல்லை”⁴⁶ என்று கூறுகிறான்.

குறி

தலைமக்கள் பிறர் அறியாமல் சந்திப்பது குறி எனப்படும். இக்குறி என்பது குறித்து

“குறியெனப் படுவது இரவினும் பகலிலும்
அறியக் கிளந்த ஆற்ற தென்ப”⁴⁷

என்றுரைக்கும் தொல்காப்பியம்.

தலைவன் தோழியிடம் குறையிரந்து நிற்பது தலைவியைக் குறியிடத்தில் பெறுவதற்கேயாகும். இயற்கைப்புணர்ச்சியில் புணர்ந்த தலைமக்கள் மீண்டும் சந்திக்க இடம் தேடுவர். தோழி தலைவியின் உற்ற துணையாதலால் அவளின் துணையின்றித் தலைவியைப் பெறுவது அரிதாகும். எனவே தலைவன் தோழியிடம் குறைவேண்டி

முடிக்கிறான். அவனது குறையை நயந்த தோழி தலைமக்கள் சந்திப்பதற்கான இடத்தையும் நேரத்தையும் சுட்டுகின்றாள். பகல் நேரத்தில் சந்திப்பதற்கான களம் சுட்டப்படின் அது பகற்குறி என்றும் இரவில் சந்திப்பதற்கான இடம் சுட்டப்படின் அது இரவுக்குறியென்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது. தலைவியும் தோழியும் குறியிடம் சுட்டுவதற்கு உரியவர்களாயினும் தொடக்ககாலத்தில் தோழியே குறியிடம் சுட்டுவாள் “தோழி பெண்ணாயினும் பணிமகளாதலின் தலைவியை விடத் தனித்துச் செல்லும் உரிமையும் கடமையும் அவளுக்கு உண்டு. காதலோர் தம் கூட்டத்திற்கு தகும் இடம் எது? தகுங்காலம் எது? என்று அவளால் காண முடியும்”⁴⁸ என்று அதற்கான காரணத்தை வ.சுப.மாணிக்கம் குறிப்பிடுவர்.

பகற்குறியில் தலைவி கண்புதைத்தவழித் தலைவன் கூறியது

பகற்பொழுதில் தலைவன் குறியிடத்திற்கு வந்தபோது அவனறியாது அவன் பின்னே வந்த தலைவி அவன் கண்களைப் பொத்தினாள். அப்போது தலைவன் “காந்தள் பூங்கொத்து போன்ற அழகிய கைகளால் என் கண்களைப் பொத்தியவளே, மூங்கில் போன்ற தோள்களையும் மயில் போன்ற சாயலையுமுடைய நின்னையன்றி வேறுயார் என் கண்களை பொத்தி விளையாடும் உரிமை பெற்றவர்”⁴⁹ என்று வினவுகின்றான். இதன்மூலம் தலைவியே தனக்கு நெருக்கமானவள் என்பதை உணர்த்துகின்றான்.

இரவுக்குறி வந்து நீங்கும் தலைமகன் கூறியது

இரவுக் குறியில் வந்து நீங்கும் தலைவன் தன் நெஞ்சிடம் “வளையல்கள் அணிந்த முன் கையினையும், கருமணல் போன்ற கூந்தலையும் உடைய தலைவி ஊரலருக்கு அஞ்சி கடல்மீன்களும் உறங்கும் யாமத்தில் மெல்ல நம்மிடம் வந்து இனிய மொழிகளைப் பேசி, வட்ட மார்பில் வடு உண்டாகும்படி நம்மைத் தழுவினாள். நெஞ்சே நீ நிறைவுற்று மகிழ்வாயாக.”⁵⁰ “மயில்தோகை போன்ற வளைந்து சுருண்ட கூந்தலை உடைய தலைவி எம் துன்பம் நீங்கும்படி

என்பால் வந்து முயங்கிவிட்டுச் சென்றாள். அவளின் மென்மையான கூந்தலும் திரண்ட தோள்களும் சேய்மைக்கண் உள்ளனவாயினும் நடுங்குவதற்குக் காரணமான துன்பத்தைத் தந்தன.”⁵¹ “நம்முள் மறைந்து கிடக்கும் காமத்தை அடக்க இயலாது தோழி மூலமாக வெளியிட்ட நன்மொழிமீது தலைவி பெருவிருப்பம் கொண்டு ஊர் உறங்கும் நள்ளிரவில் நம்மைத்தழுவி மகிழ்ந்து மீண்டும் போயினாள். அவளைப் பெண்ணெனக் கூறாது சூரர மகளிர் என்றே கூறுவேன்”⁵² “நாணத்தின் எல்லையில் கட்டுப்பட்டு நில்லாது காமக் கடும்புனல் பெருகப் பெற்று இரவில் வந்து இன்பம் தந்து அருள்செய்த அவள் வாழ்வாளாக.”⁵³ “கோசர்கள் பலரைக் கொல்வித்துச் சினம்மாறி மகிழ்ச்சி கொண்ட அன்னிமிஞிலி போல இரவில் மணம் கமழ வந்து நம்மைக் கூடித் தலைவி தந்த இன்பத்தை நினைத்து உவகை பெற்றோம்”⁵⁴ என உவந்து கூறுகிறான். இப்பாடல்களில் இரவில் தலைவன் தலைவியோடு கூடி மகிழ்ந்த மகிழ்ச்சியைத் தன் நெஞ்சிடம் வெளிப்படுத்துவதால் இதில் ‘தன்மை’ எனும் களன் அமைந்துள்ளது.

அல்ல குறிப்பிட்டவன் நெஞ்சிற்குக் கூறியது

இரவுக்குறியில் தலைவன் தான் வந்துவிட்டதை உணர்த்த சில ஓசைகளை எழுப்புவான். அது பற்றி முன்பே அறிந்திருந்த தலைவி ஓசை கேட்டவுடன் அவனை வந்து சந்திப்பாள். சில நேரங்களில் தலைவன் எழுப்புவதாகச் சொன்ன குறிகள் வேறுசிலவற்றால் நிகழக்கூடும். அப்போது தலைவி அவன் வந்துவிட்டதாகக் கருதி அங்கு வந்து தலைவன் இல்லையென்றவுடன் திரும்பச் செல்வாள். அதன்பின் தலைவன் வந்து உண்மையாகக் குறியெழுப்பும்போது தலைவி அது வேறு காரணங்களால் நிகழ்வது எனக் கருதி வாராது இருந்துவிடுவாள். தலைவனும் நெடுநேரம் காத்திருந்துவிட்டு, தான் வந்து சென்றதை உணர்த்துவதற்காகச் சில அடையாளங்கள் செய்துவிட்டுச் சென்று விடுவான். இவ்வாறு குறிப்பிட்ட குறியில் தலைமக்கள்

சந்திக்கவியலாமல் தவறிப்போவது, ‘அல்லகுறிப்படுதல்’ என அழைக்கப்பெறும். இதனைத் தொல்காப்பியர்,

“அல்லகுறிப்படுதலும் அவள்வயின் உரித்தே

அவன்குறி மயங்கிய அமைவோடு வரினே”⁵⁵

என்று குறிப்பிடுவர்.

அல்லகுறிப்படுதல் நிகழும் முறை குறித்து “மேற்கூறிய இருவகைக் குறிகளுள் இரவுக்குறியில் தலைவன் வருமிடத்துப் பற்பல அடையாளங்கள் தலைவனால் நிகழ்த்தப் பெறும். அவை புனலொலிப்படுதல், புள்ளெழுப்புதல் முதலியன. இங்ஙனம் தலைவனால் தன் வரவுணர்த்தற்கு மேற்கொள்ளப்பெறும் குறிகள் வேறு வகையாலும் நிகழ்வதுண்டு. எடுத்துக்காட்டாகப் புன்னைக்காய் மூக்கு ஊழ்த்தியதாலும், வளி எறிவதாலும், புள்துளக்குவதாலும் விழுந்து புல்லொலிப்படுத்தும். அங்ஙனமே புள் எழுதலும், வெருவுவதாலும், வேற்றுப்புள் வருவதாலும் நிகழ்வதுண்டு. இவற்றைத் தலைவி, தலைவன் வருகை குறிப்பனவாகக் கொண்டு, தோழி தலைவியை அல்லகுறிப்படுத்தித் தவறிப் போதலும் உண்டு”⁵⁶ என்றிரைப்பர் ந.சுப்புரெட்டியார்.

அல்லகுறிப்பட்ட தலைவன் நெஞ்சிடம் உரைப்பதான சூழலில் - பதினொரு பாடல்கள் உள்ளன. தலைவனின் “நம் தலைவி கொல்லிப்பாவை போன்று மாமை நிறமுடையவள். அவளுடன் பேயும் இயங்காத நள்ளிரவில் யாம் மறைவாக நிகழ்த்திய களவுப் புணர்ச்சியை அயலார் அலர் தூற்றினர். அதனால் முன்புபோல் மறைந்த ஒழுக்கத்தோடு நாம் தலைவியிடம் செல்லுவது அரிதாகும். அதனால்தான் தலைவி நேற்று உள்ளம் நடுங்குவதற்குக் காரணமான துன்பம் தீரும்படி என் மார்பில் பொருந்திக் கிடந்தாள்.”⁵⁷ “தலைவியினுடைய முயக்கம் நமக்குக் கிட்டாது போயினும் அவள்பால் நமக்குள்ள நட்பு காலங் காலமாக நின்று நிலைப்பதாக, அவளிடத்துச்

செல்லுகின்ற தூதுக்கள் பலகாலும் பலவாக அமைவதாக.”⁵⁸ “அவள் நமக்கு கிடைத்தற்கரியவள். நம்மை அணையாதபோது அவளை நிணையாதே என்று கடிந்துரைத்தாலும் அவளை நினைத்தலைக் கைவிட மறுக்கின்றாய். இன்சொல் கூறித் தடுத்தாலும் அவள்பால் போகாமல் இருக்கவும் மறுக்கின்றாய்.”⁵⁹ “பெரிதும் வருத்திய காதலி பகைமன்னரின் பகை தணிதற்குக் காரணமான மதில் போலத் தந்தை அருங்கடிப்பட்டு அடைதற்கு அரியவள் ஆனாள்.”⁶⁰ “தெய்வத்தன்மை பொருந்திய பெண்ணை விரும்பிய நெஞ்சே நீ ஆண் யானைக்கூட்டம் கலக்கிய நீரைப் போலக் கலக்கமுற்றாய். இவள் பெறுவதற்கு அரியவள் என்று எண்ணாது பாலைவழியைக் கடந்துவந்து என்னைத் துன்பத்தில் ஆழ்த்தி விட்டாய். நீங்காத துன்பத்தினை எனக்குக் கொடுத்துவிட்டாய். எனவே குட்டுவனின் வேல் நினது மார்பில் பாய்ந்து அழிந்திட நினது மிக்க செருக்கு அழிந்தொழிந்து போவதாக”⁶¹ என்பன போன்ற கூற்றுக்கள் அவனது வருத்தத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. தலைவியைப் பெறாத ஏமாற்றத்தைத் தனது நெஞ்சிடம் புலம்பித் தீர்க்கின்றான். தலைவி கிடைத்தற்கரியவள். அவளை நினைப்பது தவறு என்று நெஞ்சிற்கு அறிவுரை கூறும் நிலையில் தன்மை என்னும் களனே உள்ளது.

இரவுக்குறி மறுக்கப்பட்டவன் கூறியது

தலைவன் வரும் வழியினது அருமை, ஊரலர், வரைவைத் தூண்டுதல் போன்ற காரணங்களால் தோழி, தலைமக்களைக் குறியிடத்தில் சந்திப்பதற்கு அனுமதிப்பதில்லை. இவ்வாறு இரவுக்குறி மறுக்கப்பட்ட நிலையில் தலைவன் தன் நெஞ்சிடம் “நெஞ்சே நன்மைதரும் சொற்கள் நீங்கி, பழிச்சொற்கள் பரவி, மழைநீரை ஏற்றுக்கொண்ட பசுமண்ணாலாகிய பாண்டத்தைப்போல, தாங்க இயலாத துன்பத்தில் நீந்தி பெறர்க்கரிய ஒன்றைப் பெற விரும்பினாய், உன் குறையை நிறைவேற்றுவோரைப் பெறுவாயாயின் உன் ஆரவாரம்

நன்றாக இருக்கும்.”⁶² என்று கூறுகிறான். இச்சூழலுக்கு உரியதாகத் தன்மைக் களன் அமைந்துள்ளது.

உடன்போக்கு

உடன்போக்கு என்பது தலைவன் கூற்றில் ஐந்தாம் களனாக அமைகிறது. களவொழுக்கத்தில் ஈடுபட்டுவந்த தலைமக்கள் திருமணம் செய்துகொள்ளத் தடை ஏற்படும்பொழுது, தலைவன் தலைவியின் பெற்றோர் அறியாமல் அவளைத் தன் ஊருக்கு அழைத்துச் செல்வது உடன்போக்கு எனப்படும்.

“உடன்போக்கென்பது தோழியின் இசைவு பெற்றுத் தலைமகளை அவர்தம் பெற்றோர் அறியாதவாறு தலைவன் தன்னுடன் அழைத்துக்கொண்டு நடத்தற்கரிய வழியிலே நடந்து தன்னுறுக்குச் செல்லுதல்”⁶³ என்பர். இவ்வாறு தலைமக்கள் உடன் போக்கில் சென்று திருமணம் செய்து கொள்வது சங்ககாலத்திருமண முறைகளில் ஒன்றாகக் கருதப்பட்டது.

உடன் அழைத்துச்செல் என்ற தோழியிடம் உரைத்தது

பொருள் தேடும் பொருட்டுப் பிரியக்கருதிய தலைவனிடம் தோழி, தலைவியையும் உடனழைத்துச் செல்ல வலியுறுத்துகிறாள். அதுகேட்ட தலைவன் தோழி கேட்கும்படி தன் நெஞ்சிடம் “காற்றால் தூக்கி எறியப்பட்ட பனை ஓலைக் குடையின் ஓசையைத் தன் பெண்மானின் குரல் என நினைத்து ஆண்மான் அதனை அழைத்திடும். அத்தகைய காட்டில் கோடை வெப்பத்தின் காரணமாக வற்றிக் கலங்கிய நீரால், தன் பிடியின் தலையைக் கழுவிய ஆண் யானை தன் தலையையும் கழுவிக்கொள்ளும். கடப்ப மரங்களின் நிழல் வரிவரியாக இருக்கும். அந்நிழலிலே தங்கி மென்மைத் தன்மையுடைய தலைவி நம்முடன் வருவாள் என யாவரும் கூறுகின்றனர். அதனைக் கேட்ட நமக்கு நகைதான் தோன்றுகிறது”⁶⁴ எனக் குறிப்பிடுகின்றான்.

வெப்பம் மிகுந்த கோடையில் விலங்குகளும் தவிக்கும் காட்டுவழியில் மென்மைத்தன்மை பொருந்திய தலைவி தம்முடன் வருவது இயலாத ஒன்று என்பதைத் தோழிக்குப் புலம்படுத்துகின்றான். இதில் தலைவன் தன் நெஞ்சுக்குக் கூறுவதுபோலத் தோழிக்குக் கூறுவதால் ‘படர்க்கை’ எனும் களன் அமைந்துள்ளது.

உடன் வருவேன் என்ற தலைவியிடம் உரைத்தது

பிரியும் தலைவனிடம் உடன் வருவேன் எனத் தலைவி கூற அதற்குத்தலைவன், “மாலைப்பொழுதில் நான் உன்னைவிட்டுப் பிரிந்திருப்பதையே ஆற்ற இயலாத உன்னால் வேனில் காலத்தில் காற்று வீசும் போதெல்லாம் இத்திமர விழுதுகள் அதனடியில் துயிலும் பெண்யானை மீது புரலும் பாலைவழியில் செல்வது இயலாததாகும்”⁶⁵ என மறுக்கிறான். இவ்வாறு மறுத்துவிட்டுப் பிரிந்துசெல்ல எண்ணிய தலைவன், “வேட்டைக்குச் சென்ற செந்நாய் தன் கால்களால் நிலத்தைத் தோண்டி உண்டு எஞ்சிய அழகல் நாற்றமுடைய நீரை எம்முடன் சேர்ந்து உண்பதற்குத் தலைவியும் உடன் வருவாளாயின் அவள் இரங்கத்தக்கவள்”⁶⁶ என்றுரைக்கின்றான். இதில் முன்னிலை, தன்மை எனும் களன்கள் பொருத்தமுடையதாக உள்ளன.

உடன்போக்கில் வழியிடைக் கூறியது

தலைவன் சுரவழியின் கொடுமைகளை எடுத்துக்கூறி உடன்போக்கினை இயன்றமட்டிலும் தவிர்க்க முயல்வான். முடியாத சூழலில் உடன்போக்கில் செல்லும்போது, காட்டின் அழகினையெல்லாம் தன்னுடன்வரும் தலைவிக்குக் கூறி வழியிடை வருத்தம் நீங்க முயற்சி செய்வான் இதனை, “தன் கன்றினையும் பிடி யானையையும் தழுவி நிற்கும் ஆண்யானை வேங்கை மரத்தின் அடிப்பகுதியை முறிக்கும். அதிலிருக்கும் பொன்போன்ற பூக்களை உணவாக ஊட்டும். விண்ணில் ஒளி பரவும்படி எடுக்கப்பட்ட விளக்குகளின் வரிசை போல கோங்க மலர்கள் பூத்திருக்கும், இத்தகைய அழகு பொருந்திய நின் தந்தையின் காட்டினைக் காண்பாயாக.”⁶⁷ “புலியின் நகத்தைப்போல சிவந்த

மொட்டவிழ்ந்த முள்முருங்கையின் வண்டுகள் மொய்கும் வாடிய பூக்கள் எங்கும் பரவிக் கிடக்கின்றன. மகளிரின் முலை போன்ற கோங்கின் பூக்களோடு புனலிப் பூக்களும் கலந்து கிடக்கின்றன. வெண்கடப்ப மலர்களும் விரவிக்கிடக்கின்றன. வழிபடு கோயிலில் கலந்து கிடக்கும் பூக்களைப்போல் இக்காடும் பூக்களை மிகுதியாகப் பெற்று விரும்பத்தக்கதாக உள்ளது. மேலும் யானைகளைப்போன்ற சிறிய பெரிய குன்றங்களையும் இக்காடு பெற்றுள்ளது. இக்காட்சிகளை எல்லாம் காண்பாயாக”⁶⁸ என்பன போன்ற பகுதிகள் விளக்கும்.

மேலும் தலைவன், தலைவியின் மனச்சோர்வு நீங்கும்படி விளையாடி வருக என்று கூறுவதை,

“நிழல் காண்தொறும் நெடிய வைகி

மணல் காண்தொறும் வண்டல் தைஇ

வருந்தாது ஏகுமதி” (நற்.9:7-9)

என்னும் அடிகள் புலப்படுத்தும். இதே சூழலில் மற்றொரு பாடலில் “இக்காட்டில் மழைபொழிந்ததால் பரவிய தாம்பலப் பூச்சிகளைப் பிடித்து விளையாடுக. நான் வேங்கை மரத்தின் பின்னால் ஒளிந்திருக்கிறேன். வழிப்பறிசெய்வோர் வந்தால் போரிட்டு நீக்குவேன். உன் சுற்றத்தார் வரின் நீ வருந்தாது இருப்பதற்காக மறைந்து கொள்வேன்”⁶⁹ என்று குறிப்பிடுகிறான். இதில் தலைவியை உடன்போக்கில் அழைத்துச் செல்லும் தலைவன் அவள் வழியின் கொடுமையாலோ வேறு காரணங்களாலோ வருந்திடக் கூடாது என்பதில் கவனமாக இருப்பது புலனாகும்.

உடன்போக்கில் செல்லும் தலைவன், தலைவி வேங்கைப் பூக்களின் மீது நடப்பது கண்டு மகிழ்ந்து தன் நெஞ்சிடம் “நாட் காலையில் மலர்ந்து உதிர்ந்து பரவிக்கிடக்கும் வேங்கைப் பூக்கள் மீது தலைவி அன்னப்பறவை போல நடப்பது கண்டு யாம் மகிழ்ந்தோம். நீயும் மகிழ்வாயாக”⁷⁰ என்று கூறுகிறான்.

தன்னோடு உடன்வரும் தலைவியைப் பார்த்து “துன்பம் மிக்க சுரவழியில் கூந்தலைவாரி மலர்களைச் சூடிக்கொண்டு மூங்கில் போன்ற தோள்கள் விளக்கமுறும்படி வீசிநடக்கும் வலிமையைப் பெற்றுவிட்டாய். இதற்குக் காரணம் நீ என்பால் கொண்ட அன்பேயாகும்”⁷¹ என்றும், “மடப்பம் பொருந்திய பெண்ணே! நின் முலைகள் நின் கண்களைவிடச் சினமுடையவை எனில் நின் தோள்கள் அதைவிடச் சினமுடையவை”⁷² என்றும், “நின் முலைகள் மேல் படர்ந்திருப்பதை நீ தேமல் என்றுதான் எண்ணுகிறாய். ஆனால் அதனால் தாக்குண்டு வருந்தும் என் நெஞ்சிற்கு அவை அணங்காகவே தோன்றுகின்றன”⁷³ என்றும், தலைவியின் அழகு நலனை வியந்து பாராட்டுகின்றான். இங்ஙனம் தலைவன் அவளது உறுப்புநலன்களைப் பாராட்டுவது அவள் பெற்றோரையும் சுற்றத்தையும் நீங்கி வந்ததால் ஏற்படும் வருத்தம் தீர்க்கவேயாகும்.

தலைமகளை உடன் அழைத்துச் சென்ற தலைவன் மீளும் வழியில் தலைவியிடம், “கடத்தற்கு அரிய சுரநெறியைக் கடந்துவிட்டோம் ஆதலின், சோலைகள் சூழ்ந்த நம் மலைநாட்டில் மெல்ல நடந்து செல்வாயாக”⁷⁴ என்றும், “மலைகள் பொருந்திய நம் ஊருக்குப் பகலில் விருந்தாகச் செல்வோம்”⁷⁵ என்றும் உரைக்கின்றான். இதில் முன்னிலை எனும் களனே பெரிதும் இடம்பெற்றுள்ளது.

உடன்போக்கு மீண்ட தலைவன் தோழிக்குக் கூறியது

உடன்போய் மீண்ட நிலையில் தலைவன் பேசுவதாக ஒரு பாடல் மட்டும் இடம் பெற்றுள்ளது. இது தலைவியின் மனத்திட்பத்தை எடுத்துக்காட்டும் வகையில் அமைந்துள்ளது. தோழியே “யாம் உடன்போக்கு சென்ற வழியில் வேடர்கள் எழுப்பிய துடியோசை கேட்டுத் தலைவி அஞ்சுவாள் என்று நினைத்தேன். ஆனால் அவள் பாதிரியையும், காட்டு மல்லிகையையும், வெண்கடம்ப மலர்களையும் சூடிக்கொண்டு கைவீசி நடந்து சென்றாள். யானும் அவள் பின்னழகைக்காண, சிறிது தூரம் முன்னே செல்லும்படிக் கூறினேன்.

அவளோ நாணித் தலைகுனிந்தாள். அது கண்டு யானும் மேற் செல்லுதலைக் கைவிட்டு அருஞ்சுரமாகிய அவ்விடத்திலையே தங்கிவிட்டேன்”⁷⁶ என்று சுரவழியில் நிகழ்ந்ததைத் தலைவன் எடுத்துரைப்பதில் முன்னிலை எனும் களன் அமைந்துள்ளது.

வரைவு

களவொழுக்கத்தில் ஒழுகிய தலைமக்கள் விரைவில் திருமணம் செய்துகொள்ள வேண்டும். இல்லாவிடில் ஊரலர், இச்செறிப்பு போன்றவை நிகழும். தலைமக்களுடைய களவு வெளிப்பட்டு அலராகி அதன்பின் திருமணம் நடைபெறும். சிலசமயம் களவு வெளியில் தெரிவதற்கு முன்பே பெற்றோர்கள் தம்முள் கூடிப்பேசித் திருமணத்தை நடத்திவைப்பதும் உண்டு. இதனைத் தொல்காப்பியர்,

“வெளிப்பட வரைதல் படாமை வரைதல் என்று

ஆயிரண்டு என்ப வரைதல் ஆறே”⁷⁷

என்று குறிப்பிடுகிறார். இதனையே ந.சுப்புரெட்டியார், “தலைவி அறத்தோடு நின்றதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்ட பின்னர் மணந்துகொள்ளுதல் களவு வெளிப்பட வரைதல் ஆகும். களவு வெளிப்படாமுன் வரைதல் என்பது தலைமகள் அறத்தொடுநில்லாமுன் தலைவன் தலைவியை உடன்கொண்டு சென்று தன்னூரில் மணந்துகொள்வதாகும்”⁷⁸ என்பார். தலைவன் கூற்றில் வரைவை அடிப்படையாகக் கொண்ட களனில் நான்கு பாடல்கள் ஆராயப் பெற்றுள்ளன. இது தலைவன் கூற்றில் ஆறாவது களனாக அமைகிறது.

தலைவியை வரைந்துக்கொள்ளத் தலைவன் முடிவு செய்கின்ற சூழலில் வரைவுக்குரிய காலம் நீட்டிக்கக் கண்டு தலைவி வருந்துகிறாள். இதனைத்தோழி மூலம் அறிந்த தலைவன், “எம்மை வருத்தியவள் வேங்கை மரத்தின் மலரைத் தூவி முருகனுக்குத் தேன் பலி கொடுத்து வழிபட்டதால் மணமும் ஈரமும் கொண்ட கையையும், காந்தள் மணம் கமழும் உடலையும், நீர் சொரியும் கண்களையும்

உடையவளாவாள்”⁷⁹ என்று தன் நெஞ்சிடம் விரைவில் திருமணம் முடிந்துவிடும் என்ற தன் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துகிறான்.

களவு நீட்டித்த தலைவனிடம் தோழி, நின் உறவினர்களுடன் வந்து பெண் கேட்பின் தருவது உறுதி என மொழிகிறாள். இதனால் தலைவன் தலைவியை நோக்கி,

“நும் ஊர் வருதும்

ஒண் தொடி மடந்தை நின்னை யாம் பெரினே”

(ஐங்.92:3-4)

என்று மகிழ்ந்து கூறுகின்றான்.

தலைவியின் பெற்றோரால் வரைவு மறுக்கப்பட்ட தலைவன் தன் நெஞ்சிடம், “இமயமலை உச்சியில் உள்ள தன் குஞ்சுகளுக்கு இரை தேடிச்சென்று ஊட்டும் அன்னப் பறவையின் சிறகு வருந்துவதுபோல, என் நெஞ்சமே, நீ என்னிடமிருந்து அவளிடம் சென்று வருந்தினாய். நம் காதலி நமக்கு அருகில் இருக்கும் நிலை வாய்க்குமோ என ஆராய்ந்து கூறுவாயாக”⁸⁰ என்று கேட்கிறான். இதில் தலைவியைக் கூடப்பெறாத தலைவனின் ஏக்கம் தன்மை எனும் களன்வழி புலப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

பிரிவு

பிரிவு தலைவன் கூற்றில் ஏழாம் களனாகும். இதில் நூற்றுப் பதினாறு பாடல்கள் ஆராயப்பெறுகின்றன. பிரிவு, வரைவிடைவைத்துப் பிரிதல், வரைந்தபின் பிரிதல் என இரண்டு வகைப்படும். தலைவன் தலைவியைத் திருமணம் செய்துகொள்வதற்குத் தேவையான பொருட்களைத் தேடுவதற்காகச் சிலகாலம் பிரிந்திருப்பான். இது வரைவிடைப் பிரிதல் ஆகும். வரைவிற்குப்பின் பரத்தையின் பொருட்டோ, வேறு காரணங்களுக்காகவோ தலைவன் பிரியக்கூடும். எதுவாயினும் பிரிவு என்பது தலைமக்களிடையே தேற்ற இயலாத துன்பத்தைத் தோற்றுவிப்பதாகும். “வரைவிடை வைத்துப் பிரியும் தலைவன் சொல்லாது பிரிதலும், பிரிவிடை வைத்துச் செல்லும் தலைவன்

திரும்பும் பருவத்தைச் சொல்லிப்பிரிதலும் மரபாக உள்ளன.”⁸¹ என்பர் ஆ.இராமகிருட்டினன்.

சேட்படை ஆற்றாதவன் நெஞ்சிற்குக் கூறியது

சேட்படை என்பது களவில் ஏற்படும் பிரிவாகும். தலைவியோடு களவொழுக்கம் ஒழுகிவரும் தலைவன் விரைவில் தலைவியை மணம் செய்துகொள்ளத் தூண்டும் பொருட்டுத் தோழி சில காரணங்களைக் கூறித் தலைமக்களைச் சந்திக்கவிடாமல் செய்வாள். இது சேட்படை எனப்படும்.

சேட்படை என்பது குறித்து “சேட்படுத்துதலாவது, அகற்றுதல் தூரவிடுதல் என்று பொருள்படும் சொல்லாகும். மறுத்தல் என்பது கருத்து. நடத்தல் என்பது நடை என்று நின்றவாறு போலச் ‘சேட்படுத்தல்’ என்னும் தல் விகுதியேற்ற இத் தொழிற்பெயர்ச் சொல்லே சேட்படை என்று ஐ விகுதியேற்று நின்றது. ஈண்டுச் சேட்படுத்துதல் என்பது அணுக்கமாய் நினைத்த அவனது நெஞ்சு நினைப்பை அகற்றுதல் என்று கொள்ளல் வேண்டும்”⁸² என்பர் ந.சுப்புரெட்டியார். எனவே களவில் சேட்படுத்தல் என்பது தலைவி கிடைத்தற்கு எளியள் என்ற தலைவனது எண்ண ஓட்டத்தை மாற்றுவதற்கு உதவும் நிலையாகும். தோழியால் சேட்படுக்கப்பட்ட தலைவன் அவள் கேட்கும்படித் தன் நெஞ்சிடம்,

“பெருந்தோட் குறுமகள் அல்லது

மருந்து பிறிது இல்லை யான் உற்ற நோய்க்கே”

(நற்.80:8-9)

என்றும், யான் “தலைவியை நினைக்கும் போதெல்லாம் என்னெதிரே தோன்றி, என்னை மெலியச் செய்வாள். அதனால் எனக்கு காமம் மிகுந்தது. அந்நோய்தீர மடலேற மாட்டேன். இந்நிலையில் அந்நோய் பெருகி இறந்து போய்விடுவோமோ? என்று தோன்றுகிறது. மடலேறுவதைவிட உயிர் விடுவதே சிறந்தது”⁸³ என்று தலைவன்

உரைப்பது சேட்படையின் விளைவை நன்கு விளக்கும். இதில் படர்க்கை எனும் களன் உள்ளது.

பொருட்கடைக் கூட்டிய நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது

பொருள் தேடிப் பிரியக்கருதிய நெஞ்சிடம் கூறி தலைவன் செலவழுங்குவது இத்துறையாகும். இவ்வாழ்க்கைக்குப் பொருள் மிகவும் இன்றியமையாதது. தலைவியை மணப்பதற்கு வேண்டிய பொருளை ஈட்டுவது தலைவனின் கடமையாகும். கற்பில் இல்லோரை ஓம்புவதற்கும், உரியோர்க்குக் கொடுப்பதற்கும் பொருள் தேவை. இப்பொருளை ஈட்டுவதற்காகத் தலைவன் தலைவியைப் பிரியத் துணிவதுண்டு. பொருள் தேடிப்பிரிதல் தலைவனுக்கு உரியது. பொருளுக்காகத் தான் பிரிந்து சென்றால் அது தலைவியைத் துன்புறுத்துமோ எனக்கருதிப் பொருள் தேடிப் பிரிந்து செல்லத் தலைவன் தயங்குவதுமுண்டு. “பொருள் காரணமாகப் பிரிகின்ற தலைவன் தன் பிரிவினால் தலைவிக்கு மன அழிவும், உடல் அழிவும் கருதிப்பார்த்துத் தன் பிரிவாகிய செலவினைத் தவிர்க்க முயல்வான்..... தலைவன் தன் பிரிவினைத் தானே தவிர்த்தலாக அமைவது ‘செலவழுங்குதல்’ எனும் அகத்துறையாகக் கூறப்படும்”⁸⁴ என்பர் மு.மணிவேல்.

பொருளின் அருமையை உணர்ந்து தலைவன் பொருள்தேடப் புறப்பட்டாலும் உடனடியாகச் சென்றுவிடுவதில்லை. தலைவியின் நினைவு அவனைச் செல்லவொட்டாமல் தடுக்கிறது. தன்னைப் பிரிந்தால் தலைவி எவ்வாறெல்லாம் துன்புறுவாளோ என்று எண்ணித் தன் செலவை நீட்டிப்பான். தான் செல்லாது இருப்பதற்கான காரணங்கள் குறித்து நெஞ்சோடு பேசுவான். இதனை “தலைவியைப் பிரிந்து பொருள் தேடி இவ்வுலகில் துய்ப்பது மருந்தானால் தலைவியே மருந்தாவாள். துய்ப்பது செல்வம் என்றால் இவளே செல்வமாவாள்”⁸⁵ என்று நெஞ்சிடம் கூறிச் செலவழுங்குதல், பொருட்கடைக் கூட்டிய நெஞ்சிடம் “கொடிய காட்டினைக் கடந்து சென்றால் வருந்துவது

உறுதி. எனவே பிரிதலை நினையாது தலைவியோடு மகிழ்ந்து இருப்பதையே நினைப்பாயாக”⁸⁶ என்றுரைத்தல் போன்ற கூற்றுகள் விளக்கும்.

“மாந்தளிர் போன்ற நிறமுடைய தலைவியுடன் அழகிய மாளிகையில் தங்குவதால் இன்றைய பொழுது இனிதாகக் கழிந்தது. நாளை பொருள் தேடிப்பிரிந்தால் அம்பலத்தில் உறங்காத கண்களை உடையவனாகத் துன்புற்றிருக்க என்னால் இயலாது.”⁸⁷ “பொருளீட்டப் பிரிந்தால் தலைவி ஆற்றியிருப்பாள் என்பதை நெஞ்சே நீ அறிவாய். எனவே நீ அவளைப் பிரிந்து செல்வாயாக. நான் அவளைப் பிரிந்து வாரேன்.”⁸⁸ “கடத்தற்கரிய காட்டினைக் கடந்த பின் நீ என்னை நினைத்துப் பார்ப்பாயோ?”⁸⁹ என்றெல்லாம் தலைவன் நெஞ்சிடம் உரைப்பது தலைவியை விட்டுத் தான் பிரியப் போவதில்லை என்ற உறுதிப்பாட்டை புலப்படுத்துகிறது. மேலும் “அருள் உள்ளத்தை உடையவராயினும் பொருள் இல்லாதவர்களால் ஈதல் இயலாது என்பதை நான் அறிவேன். ஆயினும் துன்பம் தரக்கூடிய சுரவழியில் தலைவியை அழைத்துச் செல்வதை விரும்பவில்லை.”⁹⁰ என்பன போன்ற கூற்றுகள் தலைவன் தலைவியின் மீது கொண்ட அன்பின் வெளிப்பாட்டை நன்குணர்த்தும்.

பொருள் தேடிப் பிரியக் கருதிய தலைவன் அதைத் தலைவியிடம் கூறுவதற்காகச் செல்லுகின்றான். அதைக் குறிப்பால் உணர்ந்த தலைவி கண்ணீர் வடிக்கிறாள். தலைவன் அதுபற்றி வினவ, “எங்கு போகிறாய் என்று கேட்க முடியாமலும், போகவேண்டாம் என்று கூற முடியாமலும் அவன் மார்பின் மீது சாய்ந்து விழுகிறாள். இப்படிப்பட்டவளை விட்டு பிரிந்து செல்வது எங்ஙனம்”⁹¹ எனக் கருதித் தலைவன் செலவழுங்குகிறான்.

நாளது சின்மையும் இளமையது அருமையும் கூறிச் செலவழுங்குதல்

பொருளீட்டக் கருதிய தலைவன் “விதிப்பயன்படி கூற்றுவன் உயிர்களைக் கொல்வான் என்பதை அறிந்தவர்கள் தன் காதலி தனித்திருக்கும்படிப் பொருள் தேடிப்பிரிய மாட்டார்கள்.”⁹² “பொருளீட்டுதல் இளமையில் பெறும் காமஇன்பத்தைக் காட்டிலும் சிறந்ததன்று, பொருளால்வரும் வளமை முதுமையில் காம இன்பத்தைத் தராது”⁹³ என்பன போன்றவற்றை உரைத்துச் செலவழுங்குதல் உலக நியதியை அவன் அறிந்திருப்பதை நன்கு உணர்த்தும்.

தலைவியின் அழகு நலன் காட்டிச் செலவழுங்கியது

தலைவியின் அழகினை நினைந்து தலைவன் அதன் காரணமாகச் செலவழுங்குதலைச் சங்கப்பாடல்கள் காட்டுகின்றன. பொருள்வலித்த நெஞ்சிடம் தலைவன் “தலைவி மாமை நிறமும். மூங்கில் போன்ற தோள்களையும் உடையவள்.”⁹⁴ பொதிய மலையில் விளைந்த சந்தனம் போலக் கோடைக்காலத்தில் குளிர்ந்த மணமுடையவள், குளிர் காலத்தில் ஞாயிற்றின் வெம்மையை வெளியில் விடாத தாமரை மலர் போல மிதமான வெப்பத்தையுடையவள்”⁹⁵. “மணங்கமழ் கூந்தலையும், சுணங்கு பரந்த மார்பினையும் உடையவள்.”⁹⁶ “ஆற்றின் கருமணல் போன்ற தலைவியின் கூந்தலில் துகில்வதை கைவிட்டு வரமாட்டேன்”⁹⁷ என்றெல்லாம் தலைவன் உரைப்பது தலைவியின் அழகு நலனை அடிப்படையாகக் கொண்டு செலவழுங்கியதாகும். இதில் பெரும்பாலும் தன்மை எனும் களனே அமைந்துள்ளது.

முந்தைய நிகழ்வைச் சுட்டி செலவழுங்குதல்

பொருள் வலித்த நெஞ்சிடம் முன்பு நிகழ்ந்ததைக் கூறி தலைவன் செலவழுங்குவதுண்டு. இதனை “முன்பு பொருள் தேடிச் சென்ற காலத்தில் பாலைவழியில் மாலைப்பொழுது வந்ததைக் கண்டு தலைவி நம்மைப் பிரிந்து வருந்தியிருப்பாளே என்று நினைத்தேன். அப்படியிருக்க மீண்டும் பொருள் தேடக்கருதிய நெஞ்சமே

நான்வாரேன்.”⁹⁸ “முன்பு பொருள்வயிற் பிரிந்த போது திங்களைப் பார்த்து முள்போன்ற கூறிய பற்களையும் திலகமிட்ட மணம் கமழும் நெற்றியையும் கொண்ட திங்கள் எம்மிடத்தும் உண்டு. அது இப்போது எங்குளதோ என்று நினைத்தேன்.”⁹⁹ “சிவந்த வாயினையும், அழகிய மொழிகளையும் ஆய்ந்த அணியினையும் உடைய நம் தலைவியின் பார்வை நம்மைச் சுரத்திடைச் செல்லவிடாமல் தடுக்கும்.”¹⁰⁰ “நெஞ்சே முன்பு பொருள்தேடிச் சென்றபோது பொருள் காரணமாகத் தலைவியைப் பிரிந்திருப்பது இனிதன்று என்று கூறினாய், இப்போது பொருள் தேடக்கருதும் நின் சொல்லை நம்பி எப்படி வருவது”¹⁰¹ என்பன போன்ற கூற்றுக்கள் விளக்கும்.

“செல்வம் இரவில் தோன்றி மறையும் கனவு போன்றது. தலைவியிடம் பெறும் இன்பத்தைவிடப் பெரிய செல்வம் இல்லை. தலைவியைப் பிரிந்து காட்டு வழியில் சென்றால் காட்டுத்தீயில் கருகிய மர நிழலில் தங்கும்போதும், புலியுடன் போர் செய்து வருந்திநிற்கும் களிறுக்காக பிடி விரைந்து ஓடும்போதும் வலியிழந்து வருந்துவாய். எனவே தலைவியைப் பிரிந்து செல்லாதே”¹⁰² என்று நெஞ்சிற்கு அறிவுறுத்துகிறான்.

தலைவியின் துயர் கூறிச் செலவழுங்கியது

தன்னைப்பிரிந்தால் தலைவி வருந்துவாள் என்று காரணம் கூறித் தலைவன் செலவழுங்குதுண்டு. தான் பிரியப்போவதை உணர்ந்த தலைவி தன் கண்ணில் தோன்றிய கண்ணீரை மறைக்க முயல்வதையும், பொய்யாக நகைக்க முயல்வதையும் கண்ட தலைவன், “நாம் அருகில் இருக்கும்போதே இவ்வாறு வருந்துபவள் பிரிவோமாயின் இறந்துபடுவான். ஆதலின் போதலைத் தவிர்த்தேன்”¹⁰³ என்றும், “குவளை மலர் போன்ற செவ்வரி படர்ந்த தலைவியின் கண்கள் நீர் கொள்ளும்படி அவளைப் பிரிந்து வாரேன்.”¹⁰⁴ “பிரிவை உணர்த்தும் வன்மையான சொற்களை அவளிடம் கூறும் வலிமை பெற்றிருந்தால்

நீயே அவளைத் தோற்றுவாயாக”¹⁰⁵ என்றும் பொருள் தேடிப் பிரியக் கருதிய நெஞ்சிற்குக் கூறுகிறான்.

தலைவன் தானே பொருள்தேடக் கருதாத நிலையில் தோழியால் வலியுத்தப்படும் சூழலில் தலைவியை அடைந்த தலைவன் தன் நெஞ்சிடம், “பொருள் தேடும் முயற்சியால் பெரிய அருஞ்சுரத்தைக் கடக்க நினைத்தாய். ஆனால் இவளைப் பிரியவேண்டியதைக் கருதி ஒரு முடிவுக்கும் வரவில்லை. இவளது தோழி பொருள்வயிற் பிரியுமாறு கூறியதைக் கேட்டுச் சென்றால் தலைவியை காணமுடியுமென்றால் செல்வாயாக”¹⁰⁶ என்றுரைப்பன். இவ்வாறு பிரிவு தொடர்பான பாடல்கள் அனைத்தும் தலைவன் தன் நெஞ்சிடம் பேசுவதால் ‘தன்மை’ எனும் களனிலேயே அமைந்துள்ளன.

தலைவிக்குக் கூறிச் செலவழுங்குதல்

தலைவன் தன்னைவிட்டுப் பிரியப்போகிறான் என்பதை அவன் செயல்கள் மூலம் அறிந்த தலைவி உள்ளம் வேறுபடுகின்றாள். அதுகண்ட தலைவன் “மடந்தையே உன் அழகினைக் காணும் போதெல்லாம் நான் உள்ளம் மகிழ்ந்து அறம் நிலைபெற்றவர் போலாகின்றேன். புதல்வனும் விளையாடுகின்றான். உங்களைக்கண்டு மகிழ்வதைக் காட்டிலும் வேறு பொருள் இல்லை. உன்னிடத்து நான்கொண்ட காதல் கடலைவிடப் பெரியது. நாம் எதற்காகப் பிரியப்போகின்றோம்”¹⁰⁷ என்று கூறிச் செலவழுங்கிறான். மேலும், “நீ மெல்லிய அடிகளை உடையவள். காதோ அதிக வெப்பமுடையது. அதனால் நின்னைக்கொண்டு பெயர்தலைத் தவிர்த்தோம். கார்காலம் தொடங்கியதால் பெண்மாளை ஆண்மான் புணர்ந்திருக்கும். இத்தகைய காட்டில் நின்னைப் பிரிந்து செல்ல மாட்டேன்”¹⁰⁸ என்கிறான்.

வேந்துவினை காரணமாகப் பிரிந்த தலைவன் மீண்டும் பிரிவானோ என்று தலைவி கவலை கொள்கின்றாள். அதை உணர்ந்த தலைவன் “நீயோ காதலர் பிரிந்திருக்க இயலாத கார்காலம் என்று கருதி என்னை

நீங்கவொட்டாய். வேந்தனோ தன் காதலியைத் தனியாக விடுத்துப் பாசறைக்கு வாரான்”¹⁰⁹ ஆதலால் நானும் பிரியேன் என்றும், “பகைவர்கள் மாண்பொழியுமாறு வெற்றிதரும் வேலேந்திய அரசன் போர் வினையைத் தவிர்த்தான். எனவே போர்க்கடமையாற்ற இப்போது பிரியப் போவதில்லை”¹¹⁰ என்றும் தேற்றுகின்றான். மேலும்,

“பல் இருங் கூந்தல் பசப்பு நீவிடின்

செல்வேம் தில்ல யாமே”

(ஐங்.429:1-2)

என்று கூறுகிறான். பிரிவை நினைத்துத் தலைவி அழத் தொடங்க தலைவன், “கார்காலம் தொடங்கிவிட்டதால் வேந்தன் என்னை விடுத்தற்கு விரும்பிய தூதுத் தொழிலைக் கைவிட்டான். அதனால் நான் நினைப்பேனும் கடமையை மேற்கொண்டேன்”¹¹¹ “காடுகள் சூழ்ந்த நாடன் மகளே நீ அழுவதைக் கைவிடுக நான் செலவினைக் கைவிடுவேன்”¹¹² என்பனபோன்ற மொழிகளைக் கூறி ஆறுதல் பகர்கின்றான். தன் பிரிவால் தலைவி வருந்துவதைப் பொறுக்க இயலாது செலவழங்கும் இத்தலைவன் கூற்று முன்னிலை என்னும் களனில் அமைந்துள்ளது.

இடைச்சுரத்தில் மீளலுற்ற நெஞ்சிற்குக் கூறியது

தலைவன் பொருளீட்டுவதற்காகப் பிரிந்து செல்கின்றான். பொருளீட்டலின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து, தடுத்த தலைவியைத் தேற்றிவிட்டுப் பிரிந்த போதிலும், இடைச்சுரத்தில் அவன் நெஞ்சு தலைவியை நாடிச் செல்கிறது. தன்னைப் பிரிந்த தலைவி எவ்வாரெல்லாம் வருந்துவாளோ என்று அவன் மனம் நினைக்கின்றது. பொருளீட்டும் முயற்சியில் இளமையைத் தொலைத்துவிட்டால் வாழ்க்கையை இனிமையாக வாழ முடியாது என்ற எண்ணமும் ஏற்படுகின்றது. எனினும் பொருள் இல்லாவிட்டால் வாழ்வில் விருந்து புறந்தருதலும், சுற்றம் ஓம்பலும் இயலாது என்பதை உணர்ந்து அவன் கொண்ட கடமையிலிருந்து மீள்வது இல்லை. எனினும் இச்சூழலில் தனது உணர்வை, “நெஞ்சே நிலையில்லாப் பொருள்மீது கொண்ட

பற்றினால் எம் தலைவியை விட்டுப் பிரிந்தாய். கற்கள் ஒளிகின்ற இக்காட்டில் துணையாகச் செல்வோம் என்று நினையாது இங்கு வந்தும் வருத்துகிறாயே”¹¹³ என்று வெளிப்படுத்துகிறான்.

இதேபோல் பொருளீட்டுவதற்காகப் பிரிந்த தலைவன் இடைச்சுரத்தில் தலைவியை நினைத்து அலைமோதும் நெஞ்சிடம் “பெரும் காதலுடன் இன்பம் துய்க்கும் நுகர்ச்சியை விடச் சிறந்த இன்பம் இவ்வுலகில் இல்லை என்று நான் கூறியதை நீ ஏற்க மறுத்துவிட்டாய். இப்போது பல மலைகளையும், வெப்பம் தரும் பாறைகளையுடைய சுரவழியைக் கடந்துவந்த பிறகு தலைவியின் தோளினை அணைய விரும்புகிறாய். அந்நினைவினை விட்டொழிப்பாயாக.”¹¹⁴ “வெயில் நிலைபெற்ற கொடிய சுர வழியில் என்னை அழைத்து வந்து விட்டாய். இப்போது நம் தலைவியின் பண்புகளை நினைத்து நீ மீளக் கருதுகிறாய்”¹¹⁵ “எம் தலைவியின் ஊர் அறநினைவு இல்லாத அரசன் ஆளுகின்ற வறட்சியான பல குன்றங்களுக்கு அப்பால் உள்ளது.”¹¹⁶ “பொருளீட்டும் முயற்சியை விரும்பி நின்ற நீ தலைவியைத் தழுவ விரும்பி மேற்கொண்ட முயற்சியைக் கைவிட்டு மீண்டும் அவளிடம் செல்ல நினைப்பது முறையோ.”¹¹⁷ “தலைவியைப் பிரிகின்றபோது நான் கூறுவதைக் கேட்கா விட்டாலும் இன்று நாம் மேற்கொண்டிருக்கும் பொருளீட்டும் வினையை விட்டு இந்த இடைச்சுரத்தில் விலகினால் பிறர் நம்மை இகழ்ந்து நகைப்பர்.”¹¹⁸ “என்னைக் கைவிட்டு நீங்கக் கருதினால் தடையின்றி இப்போதே செல்வாயாக”¹³⁶ என்று இடித்துக்கூறி நெஞ்சைக் கடிந்து வினை நிகழ்த்தச் செல்லுகிறான்.

இவ்வாறு தலைவியைப் பிரிந்த நிலையில் இடைச்சுரத்தில் திரும்பச்செல்லத் துடிக்கும் நெஞ்சோடு போராடும் தலைவன் தன் நிலையை எண்ணி,

“அளிதோ தானே எவன் ஆ வதுகொல்” (அகநா.239:1)

என்றும்,

“வருந்திய அருஞ்சுரம் இறந்தும் ஆங்கு

உள்ளினை வாழிய நெஞ்சே” (அகநா.291:21-22)

என்றும் வருந்திப் புலம்புகின்றான். மேலும் நெஞ்சிடம் “அணுகுவதற்கரிய காட்டைக் கடக்கவும் துணிகின்றாய் இல்லை. மீண்டும் தலைவியிடம் செல்ல எண்ணிவிட்டாய். அவ்வாறு சென்றால் தலைவியிடம் என் நிலையை எடுத்துக் கூறுவாயாக”¹²⁰ என்று வேண்டுகின்றான்.

மேலும் தன் நெஞ்சிடம் “பொருளீட்டுவதற்காகப் பிரியப் போகின்றேன் என்று கூறியவுடன் அழுது வருத்தமுற்று துன்பம் கொண்ட கண்களால் தலைவி என்னைப் பார்த்தாள். பெரிய பாலை வழியைக் கடந்த பின்பும் அக் கண்கள் என் முன்னே வருகின்றன.”¹²¹ “தொடர்ந்து பொருளீட்டச் செல்வதா இல்லையா என்று நீயே முடிவுசெய்வாயாக.”¹²² “நம் தலைவி மாலைப்பொழுதில் பசலை படர்ந்த மேனியுடன் கண்களில் நீர்வழியத் தோள்கள் மெலிந்து நம்மையே நினைந்து வருந்தியிருப்பாள். அவள் இரங்கத்தக்கவள்.”¹²³ “நம்மைப் பிரிந்திருக்கும் இக் காலத்தில் அவள் எத்தகைய துன்பம் அடைவாளோ.”¹²⁴ “பிளந்த வாயினை உடைய பல்லி ஒலிக்கும் போதெல்லாம் தெய்வத்தைத் தொழுது ‘நற்சொல் கூறுக’ என வேண்டி மனம் நடுங்கித் துன்புறுவாளோ.”¹²⁵ “நாம் இந்தப் பாலை நெடுவழியில் பிரிந்து வந்து வருந்துகிறோம், நம் தலைவியோ வளையல் அணிந்த முன் கை விரல்களைக் குவித்து நம்மைக்காணவேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டுள்ள நெஞ்சத்தோடு வேறு துணையின்றி பகலே துணையாக வருந்தியிருப்பாள்.”¹²⁶ “இருள் சூழ்ந்த நள்ளிரவில் நம்மை வெறுத்த உள்ளத்தோடு பஞ்சணையில் படுத்துக்கொண்டு அழுதுகொண்டிருப்பாள். வேந்தர் பலரும் ஒன்றுகூடி எதிர்க்க மதிலுள் அகப்பட்டுக்கொண்ட வேந்தன் போலக் கலங்கியிருப்பாள்”¹²⁷ “இரவிலும்

மாலையிலும் நீங்காத காம நோயினால் உள்ளம் கலங்க, நம்மை நினைப்பதால் அவள் துன்பம் அளவு கடந்து சென்றது. அத்துன்பத்தைச் செய்த நமக்கு என்ன தீங்கு நேருமோ.”¹²⁸ என்று தலைவன் உரைப்பது அவன் தன் மன உணர்வை நன்கு வெளிப்படுத்தும். இங்ஙனம் இடைச்சுரத்தில் பிரிவை எண்ணிக் கலங்கினாலும் வினையை முடிக்காமல் அவன் திரும்பியதாகப் பாடல்கள் குறிப்பிடவில்லை. எவ்வளவு துன்பம் வந்தபோதிலும், தலைவியை நினைத்து மனம் கலங்கியபோதும் அவன் எடுத்துக்கொண்ட செயலை முடிக்காமல் திரும்பி வரவில்லை. வினையையே உயிராகக்கொண்ட தலைவன் இடைவழியில் மீளும் தன் நெஞ்சைப் பலவாறு கூறி வினையில் ஈடுபடச் செய்கிறான். அதனாலேயே அவன் தலைமைப்பண்பு கொண்டவனாகப் போற்றப்படுகிறான். இடைவழியில் செல்லும்போது வேறு துணையின்றித் தலைவன் தன் நெஞ்சிடம் பேசுவதால் இப்பாடல்கள் ‘தன்மை’ எனும் களன் பெற்றுள்ளன.

பிரிவில் தலைவன் கூறியது

பொருள் தேடும் வினையை முதன்மையாகக் கருதிப் பிரிந்த தலைவன் தலைவியை நினைவாக இருப்பதில்லை. பருவ வரவிற்போதும், குறித்தவினை முடியாது நீட்டிக்கும்போதும், பாசறையில் தனித்திருக்கும் போதும், இன்னபிற சூழல்களிலும் தலைவியை நினைத்துப் புலம்புவான். பிரிவில் கனாக்கண்ட தலைவன்,

“மடந்தையைத் தந்தோய் போல

இன்துயில் எடுப்புதி – கனவே

எள்ளார் அம்ம துணைப் பிரிந்தோரே” (குறுந்.147:3-5)

என்று கனவினை இகழ்கின்றான். “கடற்கரைத் தலைவனின் மகள் அரிய துன்பத்தை எமக்கு நல்கி உறக்கத்தைக் கவர்ந்துகொண்டாள்”¹³⁰ என்று வருந்துகிறான்.

பாசறைப்பிரிவு

போர்வினை காரணமாகப் பிரிந்து சென்ற தலைவன் கார்ப்பருவம் வந்ததைக்கண்டு “முன்னை அழகினைப் பெறும்படி மழைபெய்து காடு மணம்வீசத் தொடங்கியது. நம் வேந்தன் பகைமுடித்தானில்லை, முடித்தானென்றால் வருத்தமுடன் வாழ்ந்திருக்கும் எம் தலைவி தன் முந்தைய பெண்மை நலத்தினைப் பெறுவாள்.”¹³¹ “ஞாயிற்றை முழுவதும் மறைத்த மேகம் இடைவிடாது மழையைப் பெய்தது. அரசனும் புகழை விரும்பி மேலும் போர் புரிய விரும்புகிறான். நம் தலைவியோ குறித்த பருவத்தில் வருவான் எனக்கருதி ஆற்றியிருக்கின்றாள். பசுக்களை மீட்டுவரும் கோவலர்கள் இசைக்கும் குழலிசையை மழைக்காலத்து மாலைப்பொழுதில் தனித்திருந்து கேட்கும் தலைவியின் நிலை என்னாகுமோ.”¹³² “காடு அழகுபெற்ற இக்காலத்தில் மீண்டுவந்து “நமக்கு அருளாத தலைவன் அறவோன் அல்ல என நினைத்து தலைவி நம்மை வெறுத்துவிட்டால் என்ன செய்வது.”¹³³ “எம் வேந்தன் போர் வினையைக் கைவிட்டால் விரைந்து சென்று எம் காதலியின் அழகிய நெற்றியைக் காணப் பெறுவோம்”¹³⁴ என்பன போன்று தலைவன் தன் நெஞ்சிடம் புலம்புவது பாசறைப் பிரிவுக்குரிய உட்களன்களாகும்.

பாசறையில் தனித்திருக்கும் தலைவன் எப்போதும் தலைவியையே நினைத்திருந்ததால் அவளுடைய உருவ வெளிப்பாட்டை உண்மை எனக்கருதி, “எம் காதலியே போர்த்தொழிலில் அரசனுக்கு உதவி புரிந்து நம் நாட்டிற்குத் திரும்பும் போது நின் கூந்தல் கமழும்படி நல்ல இன்பங்களை நுகர்வோம்”¹³⁵ என்றாரைப்பதும், “நம் காதலியின் ஒளி பொருந்திய நெற்றியினைக் கூடி மகிழும்படியும், எம்மை வருத்தும் காம நோய் கெட அவளின் மார்பில் துயிலைப் பெறும்படியும், வேந்தன் போர்த்தொழிலைக் கைவிட்டு நாடு திரும்பினால் நல்லது”¹³⁶ என்பதும் பாசறைப் பிரிவில் நிகழ்த்தும் கூற்றில் குறிப்பிடத்தக்கது. ஏனெனில் தலைவன் தலைவியைப்

பிரிவதற்குப் பொருள் தேடலே முக்கிய காரணமாகின்றது. ஆனால் பொருள் காரணமாகப் பிரிந்த தலைவன் புலம்புவதை விடப் போர் காரணமாகப் பிரிந்த தலைவனே அதிகமாய் புலம்புவதை சங்கப்பாடல்கள் காட்டுகின்றன. துன்பம் நிறைந்த பாசறையில் தனித்திருக்கும் தலைவன் பருவ வரவின் போது தலைவியின் நிலையை நினைத்து அதிகம் வருந்துகிறான். மன்னர் போர் வினையை முடித்துவிட வேண்டும். உடன் தலைவியைச் சென்று சந்திக்க வேண்டும் என்ற ஏக்கம் அவனை நெஞ்சோடு புலம்பச் செய்கிறது. இக்களனில் நூற்றைந்து பாடல்கள் தலைவன் நெஞ்சோடு புலம்புவதாகையால் ‘தன்மை’ எனும் களனில் அமைந்துள்ளன.

மீட்சி

பிரிந்து சென்ற தலைவன் வினை முடிந்து மீண்டு வருவது மீட்சி என்னும் களனாகும். தலைவன் கூற்றுப்பாடல்களில் எட்டாவது களனாக இது அமைகிறது. இவ்வாழ்வின் பொருட்டு பொருள் தேடச்சென்ற தலைவன் அவ்வினையை விரைந்து முடித்துத் திரும்பவந்து தலைவியோடு கூடி வாழ்வதையே விரும்புவான். அதுவே அவனுக்கு இன்பம் பயக்கக்கூடியது. தலைவனின் இத்தகு மீட்சி தலைவிக்கு மட்டுமின்றித் தலைவனுக்கும் மகிழ்ச்சியளிக்கக் கூடியது. இச்சூழலை விளக்கும் வகையில் வினை முற்றி மீண்டுவரும் தலைவன் இடைச்சுரத்தில் தன் நெஞ்சிடம், “வன்கண்மையுடைய மறவரின் தண்ணுமைப் பறையின் ஓசை பாலை வழியில் செல்வோரின் நெஞ்சம் நடுங்குமாறு ஒலிக்கும் காட்டில் நீ நெடிது வருந்தி வந்தாய். அதனால் கரிய கூந்தலையும் தேமல் படர்ந்த முலையினையும் உடைய நம் காதலியின் மூங்கில் போன்ற தோளினைச் சேர்ந்து இப்போது மகிழ்வாயாக.”¹³⁷ “பொருளீட்டும் செயற்கரிய செயலைச் செய்து முடித்த நாம் மணக்கும் நெற்றியையும், மாமை நிறத்தையுமுடைய நம் தலைவியைச் சென்று சேர்வோம். அழகு பொருந்திய நம் மார்பில் தலைவியின் மார்பகம் வடுக்கள் செய்யுமாறு இறுக்கத் தழுவுவோம்.

பொருதை ஆற்று மணலினும் பலவாக யாம் அவளைத் தழுவி மகிழ்வோம்.”¹³⁸ “நம் வருகையைப் பற்றி நிமித்தத்தைப் போற்றித் தொழுது வாழும் நம் தலைவியிடம் பல்லி அறிவுறுத்துமோ”¹³⁹ என்றுரைப்பது போன்ற கூற்றுக்கள் அமைந்துள்ளன.

சின்னாள் பிரிந்து மீண்டு வரும் தலைவன் மாந்தளிர்களைக் கண்டு தன் காதலியின் அழகைப்பாராட்டும் விதத்தில் “பெண்மைக்குரிய நலங்களால் மாட்சிமைப்பட்ட எயிற்றினைப் போலவே கண்டோரால் பெரிதும் விரும்பப்படும் பேரெழில் படைத்துள்ள மாந்தளிரே. நீ என்ன தவம் செய்து இத்தகைய சிறப்பு பெற்றாய்”¹⁴⁰ என்று வினவுகின்றான்.

வழியிடைக் காண்போரிடம் “தலைவியை நான் பிரிந்திருந்ததால் அவள் வருத்தியிருந்தாள். இப்போது நாம் புதிதாய் வருதலின் எமக்கு விருந்துசெய்யும் பொருட்டு சமைக்கும் செயலில் ஈடுபடுவாள். தேன் போன்ற மொழியுடைய தலைவியின் இப்புதிய நிலையை யாம் இப்போதே பெற்றோம்”¹⁴¹ என்று மகிழ்ந்து கூறுகின்றான். பிரிந்து மீளும் தலைவனின் கூற்றுக்கள் தன்மை, முன்னிலை எனும் இரு களன்களின் அமைந்துள்ளன.

வினை முற்றி மீளும் தலைவன் பாகனிடம் கூறியது

வினை காரணமாகப் பிரிந்திருந்த தலைவன் அவ்வினை முடிவுற்றவுடன் விரைந்து தலைவியைக் காணவேண்டும் என்று விரும்புவான். அதற்காகத் தேரில் வரும் தலைவன், பாகனை விரைந்து செல்லும்படித் தூண்டுவான். இச்சூழலை அடிப்படையாகக் கொண்டு, மாலைப்பொழுது பிரிந்தவரை வருத்தும் தன்மையுடையது குறித்த பருவத்தில் மீள்வேன் எனப் பகன்ற தலைமகன் அப்பருவத்தில் திரும்பவேண்டும் என எண்ணுகிறான். எனவே மாலை வருவதற்குள் தலைவியைக் காணத்துடிக்கிறான். இந்நிலையில் பாகனிடம் “இனிய சொற்களை உடைய தலைவி துன்பத்தால் சுழலும் நிலையிலிருந்து பிழைப்பதற்காக மாலைப்பொழுது வருவதற்குமுன் சென்று சேரும்படி

தேரை விரைவாகச் செலுத்துவாயாக.”¹⁴² என்றும், “மலர்களில் தேன் நுகரும் வண்டுகள் பறந்தோட மாலைப்பொழுதில் சென்றடையும்படி தேரை விரைவாகச் செலுத்துவாயாக.”¹⁴³

“மாலைப்பொழுதில் நீர் பொழியும் மையுண்ட கண்களையும் நல்ல மேனியில் பரவிய பசலையையும் உடைய நம் தலைவியின் கூந்தலை அழகு செய்யும் பொருட்டு காற்றெனக் கடுக ஓடும் தேரில் ஏறியமர்ந்து விரைந்து செலுத்துக”.¹⁴⁴ “காட்டில் உள்ள முல்லை மலர்களைப் பார்ப்பன மகளிர் பறித்துச் சூடும் மாலைப் பொழுதில் நான் இல்லாத தனிமையில் என் காதலி வருந்துவாள்.”¹⁴⁵ “பூப் போன்ற மையுண்ட கண்களையும், தழைத்து வளரும் கூந்தலையும், அழகிய சிறிய நெற்றியினையும் உடைய நம் தலைவியை இன்றே காணவேண்டும்.”¹⁴⁶ என்றும் உரைப்பதாக அமைகிறது மேலும் அரும்புகள் மலரும் மாலைக் காலத்தில் என் தலைவி நிலவினைப் பார்த்துப் பொன்னாலாகிய தாலியை அணிந்த என் மகனுக்காக ‘நீ இங்கு வந்தால் உனக்கும் பால் தருவேன்’ என்று கூறுவாள். அந்நிலவினை ஒருக்கணித்துப்பார்க்கும் கண்களை உடையவளாய் அதனைத் தன் விரலால் பலகாலும் அழைப்பாள். தேமல் படர்ந்த அல்குலினை உடைய எம் காதலியை யாம் விரைவில் காணவேண்டும்”¹⁴⁷

“தேர்ப்பாகனே உலகத்தையே கடக்கவல்ல பறவைபோன்ற வேகம் கொண்ட குதிரையின் கடிவாளத்தைத் தேர்ந்துகொள்க. ஆனேறு தன் இளைய பசுவினை தழுவியபடி மாலைப் பொழுதில் ஊர் நோக்கி வரும். கறவைகள் யாவும் ஒன்று சேர்ந்து கன்றுகளை அழைக்கும் குரலை உடையனவாய்த் தொழுவங்களைச் சேரும். அப்பசுக்கள் பூண்டுள்ள மணிகள் விட்டு விட்டு அழகாக ஒலிக்கும். கேட்பதற்கு இனிய ஒலியினை, தனிமைத் துன்பத்தைக் கொண்டுள்ள மாலைப்பொழுதில் கேட்கும் போதெல்லாம் செயலற்று

வருந்திக்கொண்டிருக்கும் நம் தலைவியின் துயரநிலையை நீக்கும் காலம் இதுவேயாகும்.”¹⁴⁸ “பசலைநோய் தந்த துன்பத்தால் வருந்தியிருக்கும் இனிய காதலியின் முகத்தைக் காணவேண்டும். மரம் நெருங்கிய காட்டு வழியில் தேரினை விரைவாகச் செலுத்துக.”¹⁴⁹ “நம் வீரர்கள் ஆங்காங்கு தங்கி மெல்ல வரட்டும் நாம் முன்னே விரைந்துசெல்ல இதுகாறும் நீ தீண்டாத கூரிய தாற்று முள்ளாலே குதிரையைத் தீண்டித் தேரைச் செலுத்துக.”¹⁵⁰ “எம் காதலி புதல்வன் தூங்கும் இடத்திற்கு விடியற் பொழுதில் சென்று அவனை அழைப்பாள். அந்த இனிய குரலைக் கேட்கவேண்டும். அதனால் தேரினை விரைந்து செலுத்துக”.¹⁵¹

“வலிய கால்களையுடைய தேரில் பூட்டிய குதிரைகளை, நீண்ட முல்லைக் கொடிகளும் செம்முல்லையும் தம்மலர்களை உதிர்க்கும்படி விரைவாகத் தேரைச் செலுத்தினால் காதலி வருத்தம் தவிர்வாள்.”¹⁵² “எம் காதலியின் பிரிவுத்துயர் நிலையை எண்ணி அந்நோயிலிருந்து அவள் விடுபடுமாறு தாற்றுக் கோலால் தீண்டித் தேரைச் செலுத்துக.”¹⁵³ கோடைவெப்பம் முற்றும் நீங்கும்படி கார்காலம் மழையைப் பெய்தது. காடுகள் அழகு பெற்றன. எம் காதலியை மறந்து நெடுங்காலம் தாழ்த்திவிட்டோம். அவளை விரைவில் அடையுமாறு விரைவாக தேரினைச் செலுத்துக.”¹⁵⁴

“வெள்ளிய வேலைத் தாங்கிய பகைவரைக் கொன்றழிக்கும் படையையுடைய வேந்தனோடு இடையில் ஒருபொழுது தங்கினும் அப்பொழுது ஊழியைவிட நெடிதாகக் கழியும். எனவே அரிவைக்கு விருந்தாகுமாறு விரைந்து தேரைச் செலுத்துக”¹⁵⁵ என்றெல்லாம் உரைப்பது நீண்டநாட்கள் பிரிந்திருந்ததால் தலைவியை விரைந்து காணவேண்டும் என்ற வேட்கையின் விளைவே. அதனால்தான் பாகனிடம் விரைந்துசெல்லத் தூண்டுகிறான். எனினும் தலைவன் சீரிய எண்ணமும் உயர்குடிப்பிறப்பும் உடையவன் ஆகையால் விரைவாகத் தலைவியைக்

காணவேண்டும் என்ற விழைவின் காரணமாகச் செல்லும் வழியில் பிற உயிரினங்களுக்கு இடையூறு நேர்ந்துவிடக் கூடாது எனக் கருதுகிறான். அதனால் தேரை மெதுவாகச் செலுத்தச் சொல்லுவதை,

“வா அப் பாணி வயங்கு தொழிற் கலிமாத்

தா அத் தாள் இணை மெல்ல ஒதுங்க

இடிமறந்து ஏமதி வலவ குவிமுகை

வாழை வான்பூ ஊழுறுபு உதிர்ந்த

ஒழிகுலை அன்ன திரிமருப்பு ஏற்றொடு

கணைக்கால் அம்பிணைக் காமர் புணர்நிலை

கடுமான் தேர்ஒலி கேட்பின்

நடுநாள் கூட்டம் ஆகலும் உண்டே” (அகநா.134:7-14)

எனும் பாடலும் நன்கு விளக்கும்.

பாகனைப் பாராட்டுதல்

வினை முடிந்து மீளும்போது பாகன் விரைந்து தேரைச் செலுத்தியது கண்டு மகிழ்ந்த தலைவன் பாகனிடம், “வெண்காந்தட்டூவின் இதழ்கள் குதிரையில் குளம்பு அழுந்துந்தொறும் அறுபட நாம் வரும் வருகையை நம் காதலிக்கு நிமித்தம் காட்டும் காக்கைகள் கரைந்து தெரிவித்திருக்குமோ? அதனால் தலைவி மகிழ்ந்திருப்பாளோ”¹⁵⁶ என்று வினவுகிறான்.

“வழியிலுள்ள பசுமையான பயிர்கள் அறுபட்டுப் போகும்படியும், செம்முல்லையும், வெண்முல்லையும், கமழும் குளிர்ச்சி பொருந்திய முல்லை நிலத்து வழிகள் பின்கழியும்படியும் தேரை விரைந்து செலுத்துவாயாக என்று நான் கூறியவுடன் நீயும் காலம் தாழ்த்தாது நான் மகிழும் படி குதிரைகளின் இயல்பறிந்து விரைவாகச் செலுத்தித் தேரினைக் கொண்டுவந்து சேர்த்தாய்”¹⁵⁷ என்று பாகனைப் பாராட்டுகின்றான். இதில் முன்னிலை என்னும் களன் அமைந்துள்ளது.

பொருள் முற்றியவன் தலைவியைக் கண்டு கூறியது

பொருள் தேடச் சென்று மீண்டு வந்த தலைவன் தலைவியைக் கண்டு, “காதலியே உன் பேரழகினை நினைத்தவுடன் என் பொருளீட்டும் ஆசையை விட்டுவிட்டு என்னுடன் வந்தவர்களிடம் கூடக் கூறாமல் காட்டு வழியில் வந்துவிட்டேன். இனி கவலையை விடுக.”¹⁵⁸ “பொருளீட்டச் செல்லும்போது நெடியதாகத் தோன்றிய காடு மீண்டு வரும் போது உன் நினைவாகவே வந்ததால் சிறிதாகவே தோன்றியது.”¹⁵⁹ “உன்பால் கொண்ட வேட்கை கடத்தற்கு அரிய அப்பாலை வழியை எளிதாக்கிற்று.”¹⁶⁰ காட்டுத்தீ மண்டிய பாலைவழியில் வினைமேல் ஆர்வமுற்று சென்ற நெஞ்சினை தடுத்துக் கொண்டுவந்த உன் பண்புகள் எப்போது நினைத்தாலும் இன்பம் தருவதாகும்”¹⁶¹ என்றெல்லாம் தலைவியிடம் உரைத்தல், தலைவி மீது அவன் கொண்ட அன்பினை வெளிப்படுத்தும் களன்களாகும்.

ஊடல்

ஊடல் தலைவன் கூற்றில் ஒன்பதாவது களனாக அமைகிறது. கற்பு வாழ்க்கையில் தலைமக்களிடையே சிறுசிறு பிணக்குகள் எழுவதுண்டு. இதனை ஊடல் எனக்குறிப்பிடுவர்.

சங்க இலக்கியத்தில் தலைவி ஊடல் கொள்ளக் காரணமாகத் தலைவனது பரத்தமை ஒழுக்கம் கூறப்படுகின்றது. இது குறித்து வ.சுப.மாணிக்கம், “தான் ஊட வேண்டித் தன்கணவன் ஒழுக்கம் புறம்போய் வருவதை ஒரு மகளும் விரும்பாள். பரத்தைப் பிரிவுப் பாடல்கள் சங்க இலக்கியத்தில் எண்ணில. நீ ஊட யான் பிரிந்தேன் என்று தலைவன் எவனும் கூறினானல்லன், நிற்பிரிவு என் ஊடலை மிகுத்தது. நம் கூடலை வளமாக்கிற்று என்று எத்தலைவியும் கூறினாளல்லள். பெண்ணுக்கு ஊடல் பிறப்பியல்பு. பருவம் ஏற ஏற ஊடுமியல்பும் உடன் வளர்கின்றது. ஊடல் இதுவென பெண்ணுக்குக் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டியதில்லை. கற்றுக்கொள்ளும் நிலையில்

ஒருத்தி இருப்பாளேள் அவள் பெண்மையுடையவள் ஆகாள்”.¹⁶² என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

ஊடல் தீர்க்க முன்பு நிகழ்ந்தது கூறியது

பொருள் முற்றி மீண்ட தலைவனிடம் தலைவி ‘நெடுந்தொலைவு பொருளீட்டச் சென்றபோது என்னை நினைத்தீரா’ எனக் கேட்டு ஊடல் கொள்கின்றாள். அதற்குத் தலைவன் “பொருளீட்டச் சென்ற போது என்னை நினைத்தீரா’ எனக்கேட்டு என்னைத் துன்புறுத்தாதே. நான் உன்னை மறக்க மாட்டேன். நின்னை நினைத்துச் செல்லக்கூடிய கொடிய சுரவழியில் படுத்துறங்கும்போது பெண் மான் போல உன்னைக் கண்டேன். நீ மெலிவாற் கழன்று விழுகின்ற வளையல்கள் விழாதபடி மேலே ஏற்றி விட்டாய். வருந்தித் தலை கவிழ்ந்து நிலத்தைக் காலால் கீறும் உன்னிடம், நான் இவ்வாறு தனித்து இருக்கும் போது என்னிடம் ஊடல் எப்படி வந்தது என வினவினேன். உனது புருவத்தையும் நெற்றியையும் துடைத்தேன். மணம் பொருந்திய கூந்தலைக் கோதினேன். அப்போது விழித்தெழுந்தேன். உன்னைத் தழுவாது வெறுங்கையாக்கிய அக்கனவினை எண்ணி வருந்திய என் மனச்சுழற்சியை நீ அறியவில்லை. அதனால்தான் நீ எம்மோடு ஊடுகின்றாய்”¹⁶³ என்று தான் கண்ட கனவினைப் பற்றிக் கூறி அவளுடைய ஊடலைத் தீர்க்கின்றான்.

தலைவி தலைவனோடு ஊடியிருந்தாள். அவள் ஊடல் நீங்கித் தன்னோடு நீராட விரும்பிய தலைவன் அவள் கேட்குமாறு தோழியிடம், “களவுக் காலத்தில் ஒருநாள் ஆற்றில் புதுவெள்ளம் வந்தபொழுது ஆம்பல் மலரால் தொடுத்த தழையினையும், தேமலால் அழகுபெற்ற அல்குலையும், அசையும் கூந்தலையும், குவளை மலர் போன்ற கண்களையும், மெல்லிய இயல்பையும் கொண்ட இவள் புனலாடி இன்புற எண்ணிய எமக்குத் துணையாகின்றாள்.”¹⁶⁴ என்று முன்பு நிகழ்ந்ததை நினைவு படுத்தி அதன் மூலம் திரும்பவும் அதனைப் பெற

விரும்பும் தன் எண்ணத்தை வெளிப்படுத்துகின்றான். இதில் தலைவி கேட்கும் படி தோழிக்குக் கூறுவதாகையால் ‘படர்க்கை’ எனும் களன் அமைந்துள்ளது.

உணர்ப்பு வயின் வாரா ஊடல்

தலைவியின் ஊடலைத் தீர்க்கத் தலைவன் பல்வேறு வார்த்தைகளைச் சொன்ன பின்பும் அவள் அவ்வூடல் தீராமல் இருப்பது உணர்ப்பு வயின் வாரா ஊடல் எனப்படும். தலைவியின் ஊடல் தீர்க்க உரைத்த மொழிகள் பயனின்றிப்போக, தலைவன் தன் நெஞ்சை நோக்கி, “நம் சுற்றத்தார்கள் முதல்நாள் இரவில் நம் தலைவியை நமக்கு இறகிழத்தியாகத் தந்தனர். எம் தலைவி கற்புக்கடம் பூண்டவள். என் உயிருக்கு உடம்பாகும் பொருத்தமுடையவள். புதிய ஆடையால் தன் உடல் முழுவதும் போர்த்திக்கொண்டாள். மிக்க புழுக்கத்தால் நெற்றியில் வியர்வை அரும்பியது. அதனைக் காற்று வீசி ஆற்றும் பொருட்டு சிறிது திறவாய் என்று கூறினேன். அன்புடைய நெஞ்சோடு ஆடையை அகற்றினேன். உறையிலிருந்து எடுத்த வாளைப்போல அவள் வடிவம் வெளிப்பட்டது. அதை மறைக்க வழி தெரியாது சட்டென நாணம் கொண்டாள். கூந்தலையே போர்வையாகக் கொண்டாள். விரைந்து நாணி எம்மை விரும்பிக் கைதொழுது நின்றாள். அத்தகையாள் இன்று யான் பல சொல்லி உணர்த்தவும் உணராது ஊடுகின்றாள்”¹⁶⁵ எனவே “எவ்வி என்ற மன்னன் இறந்தமையால் வறுமையுற்ற பாணர்போல நீயும் வருந்துவாயாக”¹⁶⁶ என்று தலைவன் உரைப்பது முன்பு நிகழ்ந்ததைக் கூறி வருந்தினால் தலைவி மனமிறங்கி ஊடல் தீர்ந்துவிட மாட்டாளா என்ற தலைவனது ஏக்கத்தின் வெளிப்பாடாகும். இதில் தலைவன் தன் நெஞ்சிற்குக் கூறுவது போலத் தலைவிக்குக் கூறுவதாகையால் படர்க்கை எனும் களன் அமைந்துள்ளது.

விருந்து வாயிலாகப் புக்க தலைவன்

பரத்தையிற் பிரிந்த தலைவன் தலைவியின் ஊடல் தணியப்பெறாத நிலையில் விருந்தினர் வர, அவரோடு புகுந்தான். அந்நிலையில் தலைவி ஊடலை மறைத்து விருந்து பேணிநாள். அது கண்ட தலைவன் “நல்ல இல்லத்தில் தலைவி வாளை மீனைக் கொணர்ந்து உண்ணும் வகையில் நறுக்கினாள். அவள் கண்கள் புகையுண்டு அமர்ந்து காணப்படுகின்றன. நெற்றியில் வியர்வைத்துளிகள் அரும்பியுள்ளன. அதனைத் தம் புடவைத் தலைப்பால் துடைக்கின்றாள். ஆனால் அவள் ஊடல் கொண்டுள்ளாள். இப்போது மீண்டும் விருந்தாக வருபவர் வந்தால் அவள் சினம் தணிவாள். அதனால் முள் போன்ற எயிறு தோன்றப் புன்னகை செய்யும் முகத்தை நான் காண முடியும்”¹⁶⁷ என்றனன்.

புதல்வன் வாயிலாகப் புக்க தலைவன்

பரத்தையைப் பிரிந்த தலைவன் தலைவியின் ஊடலைத் தணிக்கும் பொருட்டு தன் புதல்வனுடன் இல்லம் புகுந்தான். அப்படியும் தலைவி ஊடல் நீட்டிக்க உடன் வந்த பாணனிடம் “பாணனே கிண்கிணி ஒலிக்குமாறு சிறிய தேரைப்பற்றி நடைபயிலும் புதல்வனைத் தூக்கி மார்போடு அணைத்ததால் அவனின் சிவந்த வாயினுடைய நீர் மார்பை நனைக்கும். அதனால் மார்பில் பூசிய சந்தனம் சிதையும். இந்நிலையில் எம் காதலியை அணைத்து மகிழும் விருப்பத்துடன் அவள் அருகில் சென்றேன். அழகிய நெற்றியையும் கரிய கூந்தலையும் கொண்ட எம் காதலி எம்மை வேறாகக் கருதி அஞ்சியோடும் பெண்மானைப் போல என்னை விட்டு நீங்கி ‘என்னருகில் வருவதற்கு நீ யார்? என்று இகந்து கேட்டாள். அதனை நினைக்கும்போதெல்லாம் நகை தோன்றுவதால் நாம் நகுவோம்”¹⁶⁸ என்று கூறுகின்றான். தலைவி அவனை வேறாகக் கருதியது போல் உரைத்ததால் வருத்தமுற்ற தலைவன் அதனை மறைக்கப் பாணனிடம் நகுவோம் என்று கூறுகின்றான். இதில் பாணனுக்குக் கூறினாலும் தலைவிக்குக் கூறுவதே

அவன் நோக்கமாகும். எனவே இதில் ‘படர்க்கை’ எனும் களன் அமைந்துள்ளது.

தலைவியை உவந்து கூறியது

தலைவனின் புறத்தொழுக்கத்தால் தோழி முதலானோர் வாயில் நேர்தலை விலக்கினர். ஆனால் தலைவன் மீதுகொண்ட அன்பால் தலைவி வாயில் நேர்ந்தாள். அப்போது தலைவன் மகிழ்ந்து,

“பூக்கூல் ஊரன் மகள் இவள்

நோய்க்கு மருந்து ஆகிய பணைத் தோளோளே”

(ஐங்.99:3-4)

எனப்பாராட்டினான். மேலும் விருந்து வாயிலாகப் புக்க தலைவன் தான் இல்லாத நிலையிலும் தன் மனைவி இல்லறத்தைச் சிறப்பாக நடத்தியது கண்டு மகிழ்ந்து “பாண்டியனின் கொற்கைப் பட்டினத்தில் வைகறைப் பொழுதில் மலரும் நெய்தல் மலரைப் போன்று எம் காதலியின் கண்கள் அழகுடையன”¹⁶⁹ எனவும் குறிப்பிடுகின்றான். இதில் முன்னிலை எனும் களன் அமைந்துள்ளது.

இவ்வாறு தலைவன் கூற்றில் பாங்கற்கூட்டம், பாங்கியர்கூட்டம், உடன்போக்கு, வரைவு, பிரிவு, மீட்சி, ஊடல் ஆகிய களன்கள் அமைந்துள்ளன. அக்களன்களுக்குள் உள்ள சிறுசிறு நிகழ்வுகளை விளக்கும் உட்களன்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. இதில் பிரிவு என்பது பெரிய களனாகவும், வரைவு குறித்துக் கூறுவது சிறிய களனாகவும் அமைகிறது. ஏனைய மாந்தர்கள் கூற்றுப் பாடல்களைவிட தலைவன் கூற்றுப்பாடல்களிலேயே தன்மைக் கூற்றுகள் மிகுதியாக உள்ளன. தலைவிக்குத் தோழியைப் போல, தலைவனுக்கு உற்ற துணை இல்லாததால் தலைவன் தன் வருத்தத்தை நெஞ்சிடமே புலம்பித் தீர்க்க வேண்டிய நிலையில் உள்ளான். இதுவே தலைவன் கூற்றில் தன்மைக் களன் இடம்பெறுவதற்குரிய காரணமாகக் கருத இடமுண்டு.

தொகுப்புரை

அகமாந்தர்களில் தலைமை மாந்தராக விளங்குபவன் தலைவன். இத்தலைவன் கூற்றுப்பாடல்களில் அவன் இயற்கைப்புணர்ச்சியில் தலைவியைச் சந்திப்பது முதற்களனாக அமைகிறது. இயற்கைப்புணர்ச்சி என்பது தலைமக்களிடையே காதல் உணர்வைத் தோற்றுவிக்கும் முதல் சந்திப்பாகும். தலைவன் கூற்றில் பத்துப் பாடல்கள் இயற்கைப்புணர்ச்சி பற்றியனவாகும். இவ் இயற்கைப்புணர்ச்சியில் தலைவியைப் புணர்ந்த தலைவன் அவளுடைய அழகு நலனைப் பாராட்டி உரைப்பது களனாக அமைகிறது. இதில் நெஞ்சுக்கு கூறுவதில் தன்மை களனும், தலைவிக்கு உரைப்பதில் முன்னிலை களனும் அமைந்துள்ளன.

தலைவன் மீண்டும் தலைவியைச் சந்திக்க விரும்புதல் இடந்தலைப்பாடு எனப்படும். இக்களனில் ஐந்து பாடல்கள் ஆராயப்பெற்றுள்ளன. இவ்விடந்தலைப்பாட்டில் தலைவியின் அழகை புகழ்ந்து அவளை பெற விரும்புகின்றான். இதில் கூடலை விரும்பும் நெஞ்சுக்குச் சொல்வது, இடந்தலைப்பாட்டில் புணர்ந்து நீங்குபவன் கூறியது ஆகிய உட்களன்கள் அமையப்பெற்றுள்ளன. இதில் தன்மை களன் சிறப்பிடம் பெறுகிறது.

தலைவன் பாங்கனின் துணையோடு தலைவியை அடைய முயல்வது பாங்கற்கூட்டம் எனப்படும். இக்களனில் இருபத்தொரு பாடல்கள் ஆராயப்பட்டுள்ளன. இதில் தலைவன் தலைவியைச் சேருவதற்காக பாங்கனின் உதவியை பெற விழைதல், அவன் அதற்கு மறுத்துரைத்தல், தலைவியின் அழகு தன்னை வருத்துவதாக எடுத்துரைத்தல் போன்ற உட்களன்கள் அமைந்துள்ளன. இதில் தலைவன் பாங்கனிடம் கூற்று மொழிவதால் முன்னிலையாகிய களன் அமைந்துள்ளது.

தலைவன் தோழியின் துணையால் தலைவியைப் பெறுவது தோழியற் கூட்டம் எனப்படும். இக்களனில் ஐம்பத்தைந்து பாடல்கள் ஆராயப்பெற்றுள்ளன. இதில் தோழியிடம் இரந்து பின்னிற்ற தலைவன், தலைவியின் அழகு தன்னை வருத்துகிறது. அவளை அடைய மடலேறுவதே வழி என்று உரைப்பதும் உட்களன் நிலையாகும். மேலும் பகற்குறி, இரவுக்குறி என இரு குறிகளிலும் மறுக்கப்பட்ட நிலையிலும் அல்லகுறிப்பட்ட நிலையிலும் தலைவன் கூற்றுவரைப்பது இதில் இரண்டாம் நிலையாகும். இதில் இருபத்தெட்டுப் பாடல்கள் தன்மை களனிலும், பதினான்கு பாடல்கள் முன்னிலை களனிலும், பதின்மூன்று பாடல்கள் படர்க்கை களனிலும் உள்ளன.

தலைவன் கூற்றில் உடன்போக்கு என்ற களனில் அமைந்த பாடல்கள் பன்னிரண்டு ஆராயப்பெற்றுள்ளன. இக்களனில் உடன்போகத் தூண்டும் தோழியிடம் முதலில் மறுத்துரைப்பது, பின் வேறுவழியின்றி உடன்போகும் வழியில் தலைவிக்கு வருத்தம் தோன்றாதவாறு அவளை மகிழ்ச்சிப்படுத்துவது போன்றவை தலைவன் தம் செயலாக உள்ளது.

வரைவு குறித்த களனில் விரைவில் திருமணம் முடிந்துவிடும் என மகிழ்தல், தலைவியின் தமர் வரைவு மறுத்த நிலையில் தலைவனது செயல் போன்ற சூழல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

பிரிவு எனும் களனில் நூற்றுப்பதினாறு பாடல்கள் ஆராயப் பெற்றுள்ளன இதில் சேட்படுக்கப்பட்ட தலைவன் நெஞ்சிடமும், தோழி கேட்கும்படி முன்னிலைப் புறமொழியாகவும் கூற்று நிகழ்த்துகின்றான். பொருள்கடைக் கூட்டிய நெஞ்சிடம் தான் பிரிந்து சென்றுவிட்டால் தலைவி வருந்துவாள் என்று கூறிச் செலவழுங்குதல். செலவுக் குறிப்பறிந்து வேறுபட்ட தலைவியிடம் பிரியமாட்டேன் எனக் கூறுதல், இடைச்சுரத்தில் மீளலுரும் நெஞ்சைத் தெருட்டி வினையில் ஈடுபடும்படி செய்தல். பிரிந்து பாசறையில் தங்கியிருக்கும் போது தன்னுடைய தனிமை நிலையை எண்ணி வருந்திப் பேசுதல் போன்ற உட்களன்கள்

உள்ளன. இதில் நூற்றைந்து பாடல்கள் தன்மை என்னும் களனில் அமைந்துள்ளன.

மீட்சி எனும் களனில் எண்பத்தொன்பது பாடல்கள் ஆராயப்பட்டுள்ளன. தலைவியைப் பிரிந்து மீளும் தலைவன் அ.ஃறிணைகளிடமும், பாகனிடமும் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துதல், பாகனிடம் விரைந்து செல்லும்படிக் கூறுதல், அவ்வாறு விரைந்து செல்லும் போது பிற உயிர்களுக்குத் தீங்கு நேராதபடி தேரைச் செலுத்தும்படிப் பாகனை அறிவுறுத்துதல் போன்ற உட்களன்கள் உள்ளன.

ஊடல் எனும் களனில் பதினொரு பாடல்கள் ஆராயப்பெற்றுள்ளன. இதில் தலைவன், தலைவியின் ஊடல் தீர்க்க முன்பு நிகழ்ந்ததைக் கூறுதல், ஊடல் தீர்க்க முயன்றும் தலைவி உடன்படாதுபோக வருந்துதல், புதல்வன், விருந்தினர் ஆகியோரை வாயிலாகக் கொண்டு வாயில் பெறுதல் போன்ற உட்களன்கள் உள்ளன. இதில் தன்மை மற்றும் படர்க்கையில் ஐந்தைந்து பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

தலைவன் கூற்றில் மிகப்பெரிய களன் பிரிவு என்பதாகும். வரைவு அவன் கூற்றில் மிகச்சிறிய களனாகிறது. தலைவன் கூற்றில் பல நிலைகளில் தலைவன் தமிழனாக இருப்பதால் தன்மை எனும் களனில் பெரும்பான்மையும் கூற்று மொழிகின்றான்.

சான்றெண் விளக்கம்

1. தொல்.களவு.நா.90.
2. க.வெள்ளைவாரணன்,சங்ககாலத்தமிழ் மக்கள்,ப.28.
3. ந.சுப்புரெட்டியார்,அகத்திணைக்கொள்கைகள்,ப.49.
4. தொல்.களவு.நா.93.
5. ஐங்.171:1-4.
6. நற்.171:1-4.
7. ஐங்.299.
8. குறுந்.2:1-5.
9. குறுந்.40.
10. மேலது, 300:7-8.
11. உ.வே.சா. (உ.ஆ) குறுந்.ப.19.
12. வ.சுப.மாணிக்கம், தமிழ்க்காதல்,ப.20.
13. நா.சுப்புரெட்டியார், அகத்திணைக் கொள்கைகள், ப.58.
14. நச்சினார்க்கினியர், (உ.ஆ) தொல்.களவு.ப.40.
15. நம்பியகப்பொருள், நா.34.
16. குறுந்.62.
17. ஐங்.197.
18. நற்.39.
19. குறுந்.70.
20. மு.வரதராசன், (உ.ஆ) திருக்குறள்,1101.
21. குறுந்.129.
22. ஐங்.225.
23. நற்.95.
24. குறுந்.58.
25. மேலது,136.
26. மேலது,132.
27. மேலது,184.
28. மேலது,272.

29. அகநா.130.
30. நற்.180.
31. உ.வே.சாமிநாதையர்,(க.ஆ) அகநானூற்றுச் சொற்பொழிவுகள்,
பக்.15-16.
32. குறுந்.337.
33. நற்.101.
34. குறுந்.32.
35. நற்.204.
36. மேலது, 209.
37. மேலது, 265.
38. குறுந்.165.
39. மேலது,17.
40. மேலது,276.
41. ஐங்.176.
42. மேலது,178.
43. மேலது,185.
44. மேலது,258.
45. குறுந்.173.
46. நற்.140.
47. தொல். களவு. நூ.42.
48. வ.சுப.மாணிக்கம்,தமிழ்க்காதல்,ப.54.
49. ஐங்.293.
50. அகநா.142.
51. மேலது,152.
52. மேலது,198.
53. மேலது,208.
54. மேலது,262.
55. தொல்.களவு.நூ.43.
56. ந.சுப்புரெட்டியார்,தொல்காப்பியம் காட்டும் வாழ்க்கை,பக்.104-105.

57. அகநா.62.
58. மேலது,338.
59. மேலது,342.
60. மேலது,372.
61. மேலது,212.
62. குறுந்.29.
63. ந.சுப்புரெட்டியார்,அகத்திணைக் கொள்கைகள்,ப.180.
64. அகநா.121.
65. நற்.162.
66. குறுந்.56.
67. நற்.202.
68. அகநா.99.
69. நற்.362.
70. மேலது, 384.
71. அகநா.257.
72. ஐங். 361.
73. மேலது, 363.
74. மேலது,395.
75. மேலது,396.
76. அகநா. 261.
77. தொல்.களவு.நா.50.
78. நா.சுப்புரெட்டியார், அகத்திணைக் கொள்கைகள்,ப.202.
79. ஐங்.209.
80. நற்.356.
81. ஆ.இராமகிருட்டினன், அகத்திணை மாந்தர் ஓர் ஆய்வு,ப.83.
82. ந.சுப்புரெட்டியார்,அகத்திணைக் கொள்கைகள், பக்.104-105.
83. நற். 377.
84. மு.மணிவேல், தமிழ் இலக்கிய அகப்பொருள் மரபுகள்,ப.23.
85. குறுந்.71.

86. அகநா.51.
87. மேலது,167.
88. மேலது,245.
89. மேலது,327.
90. மேலது,335.
91. நற்.308.
92. குறுந்.267.
93. நற்.126.
94. குறுந். 168.
95. மேலது, 376.
96. நற். 52.
97. மேலது,141.
98. மேலது,3.
99. மேலது,62.
100. அகநா.3.
101. மேலது,337.
102. மேலது,379.
103. மேலது,5.
104. மேலது,149.
105. மேலது,191.
106. நற். 298.
107. மேலது, 166.
108. மேலது, 256.
109. ஐங். 427.
110. மேலது, 426.
111. மேலது, 428.
112. மேலது, 430.
113. அகநா. 79.
114. மேலது, 361.

115. மேலது, 365.
116. மேலது, 109.
117. மேலது, 343.
118. மேலது, 33:18-20.
119. மேலது, 19: 6-8.
120. மேலது, 181:1-3.
121. நற். 169.
122. மேலது, 103:10-11.
123. அகநா. 169.
124. மேலது, 279:9-10.
125. மேலது, 289:15-19.
126. மேலது, 287:1-3.
127. மேலது, 373:10-19.
128. மேலது, 298:1-4.
129. மேலது, 47: 1-3, 15-19.
130. ஐங். 195.
131. அகநா. 164.
132. மேலது, 214.
133. மேலது, 304:17-20.
134. ஐங். 443.
135. மேலது, 446.
136. மேலது, 447, 448, 449, 450.
137. அகநா. 87.
138. மேலது, 93.
139. மேலது, 351.
140. ஐங். 365.
141. நற். 374.
142. குறுந். 250.
143. அகநா. 334.

144. மேலது, 234.
145. நற். 321.
146. அகநா. 334.
147. மேலது, 54.
148. மேலது, 64.
149. மேலது, 344.
150. நற். 21.
151. மேலது, 221.
152. ஐங். 422.
153. மேலது, 481.
154. மேலது, 484.
155. மேலது, 482.
156. நற். 16.
157. அகநா. 254.
158. ஐங். 385.
159. மேலது, 359.
160. மேலது, 360.
161. மேலது, 356.
162. வ.சுப.மாணிக்கம், தமிழ்க்காதல், ப.228.
163. அகநா. 39.
164. ஐங். 72.
165. அகநா. 136: 19-29.
166. குறுந். 19: 1-3.
167. நற். 120.
168. மேலது, 250: 1-10.
169. ஐங். 188.

தலைவி கூற்றில் களன்

சங்க இலக்கியத்தில் காதலும் வீரமும் பெற்ற சிறப்பிற்குக் காரணமாக விளங்குபவர்கள் தலைமக்கள். இதில் காதலின் இனிமை நிகழ்விலும், கற்பின் உன்னத நிலையிலும் தலைவியே முதன்மை பெறுகிறாள். களவில் தலைவன் மீது கொண்ட நம்பிக்கையாலும், கற்பில் அவன் மீது கொண்ட அன்பு மிகுதியாலும் தலைவி மிகச்சீரிய மாந்தராகத் திகழ்கின்றாள். இல்லறக்கடமை ஆற்றுவதில் தலைவனுக்குத் துணைநிற்பதிலும், அவன் பரத்தமை போன்றவற்றால் தனக்குத் தீங்கிழைக்கும்போது ஊடல் உணர்வுகளை முறைப்படுத்தி வெளிக்காட்டுவதிலும் உயரிய மாந்தராகத் திகழ்கின்றாள். எனவே அகத்திணைப்பாடல்களைப் பொருத்தமட்டிலும் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மாந்தர் தலைவியே ஆவாள். அத்தகைய தலைவி கூற்றுப் பாடல்களில் காணலாகும் களன் பற்றிய செய்திகளைக் காண்பது இவ்வியலின் நோக்கமாகும்.

தலைவி

தலைவி பற்றி “காதலன் காதலி இருவரும் தலைவன் தலைவி என்று பெயர் பெற்றாலும் அகத்தலைமை பெண்ணுக்கே உரியது. புறத்தலைமையுடைய ஆடவன் இல்லத்தலைமையும் உடன்கொள்வது ஒத்துவராது. மகவைப் பொறுக்கும் பெண்ணினத்துக்கே குடும்பத்தைச் சுமக்கும் பொறுப்பு உரியதும் எளியதும் நல்லதும் ஆம். ஆதலின் தலைவன், தோழி, செவிலி, அன்னை முதலான அக மாந்தர்கள் எல்லாரும் தலைமை நோக்கி இயங்குபவர்கள்”¹ என்ற வ.சுப.மாணிக்கத்தின் கூற்று தலைவியின் தலைமைப் பண்பினை நன்கு விளக்கும்.

தோழியிற் புணர்ச்சி

தலைவி தலைவனைச் சந்தித்ததன்பின் நிகழும் அக வாழ்வியல் சூழல்களில் தோழியின் துணைகொண்டு தலைவனுடன் புணர்வது

தோழியிற் புணர்ச்சி என்னும் களனாகும். இதில் இருபத்தொரு பாடல்கள் ஆராயப்பெற்றுள்ளன.

தலைவி தோழியிடம் தன் காதலைக் கூறுவது தோழியிற் புணர்ச்சியில் முதல் உட்களனாக அமைகிறது. தலைவி தன் காதலை தோழி அறியும்படி செய்வது இக்களனாகும். தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் இயற்கைப் புணர்ச்சி நிகழ்ந்ததைத் தோழி உணர்ந்துகொள்கின்றாள். தலைவியிடம் தோழி அதுபற்றி வினவ, உண்மையைக் கூற அஞ்சிய தலைவி, “என் அழகைக் கூர்ந்து நோக்கியும், நமக்குத் துன்பம் வராமல் புறத்தே திரிந்தும், அழகாகத் தொய்யில் எழுதியும், நம் இல்லிலே குற்றேவல் செய்தும் இருக்கக்கூடிய நெடுந்தகையோடு நான் கூட்டத்தை உடையவள் என்று ஊரார் கூறுவதற்கேற்ப நீயும் வினவுகின்றாய். தலைவன் எனக்காகத் தண்டாங்கோரை பறித்துப் பாவை செய்து தந்தான். தாமரை மலர் பறிக்க முடியாமல் திரும்பிய எனக்கு அதனைப் பறித்துத் தந்தான். தொய்யில் எழுத அறியாதவள் என்று கூறி தொய்யில் எழுதினான். இதனைக் கண்ட ஊரார் அலர் தூற்றுகின்றனர். அதனைப் பொய்யெனக் கடிந்துரைக்காமல் அலமாந்தரைப் போல நீயும் வினவுகின்றாய்”² என்று மறுப்பதுபோல் உரைக்கின்றாள்.

தலைவன் மீது தனக்கிருக்கும் விருப்பத்தைத் தலைவி தன் தோழியிடம் “தெருவில் நாம் சிற்றில் இழைத்து விளையாடும்போது அதனைக் காலால் சிதைத்தும், மாலையை அறுத்தும், பந்தைக் கொண்டு ஓடியும் நம்மை வருந்தச் செய்தவன் ஒருநாள் நீர் வேண்டி எம் இல்லத்திற்கு வந்தான். அன்னையும் நீர் கொடுக்கும்படி கூறினாள். நானும் அவனை அறியாமல் நீர் கொடுத்த போது அவன் என் முன்கையைப் பற்றிவிட்டான். நான் மருண்டு அன்னையே இவன் செய்த செயலைப் பாராய் என்றேன். அன்னை அது பற்றி வினவ, நான் அவன் செய்ததை மறைத்து உண்ணுநீர் விக்கினன் என்று பொய் கூறினேன். அன்னை அவன் முதுகைத் தடவிவிட்டாள். அவனோ கடைக்கண்ணால்

என்னைக் கொல்வதுபோல் நோக்கினான்³ என்று கூறுகின்றாள். இதன் மூலம் தலைவி தன் காதலைத் தன் தோழியிடம் குறிப்பாகப் புலப்படுத்துகிறாள்.

மேலும் “அகன்ற மார்பினையுடைய மலை நாட்டுத் தலைவன் வில்லினைக் கைக்கொண்டு தன்னால் எய்யப்பட்ட யானை சென்ற வழிபற்றி வினவினான். அவனைக் கண்டவர்கள் பலராவர். அவர்களுள் நான் ஒருத்தியே நீர் சொரியும் கண்களும், மெலிந்த தோள்களும் உடையவளானேன்.”⁴ “பேயினங்கள் உலவும் இந்த மழை பெய்யும் இரவுப் பொழுதில் மலைப் பிளவுகளில் புலி உறுமி நிற்கும். இடி முழங்குவதால் பாம்பு தன் நாகமணியைக் கக்கி வருந்தியிருக்கும். இத்தகைய வழியில் நம் மெல்லிய தோள் மெலியினும் தலைவன் வாராதிருத்தலே நல்லது.”⁵ “நம் அன்னையிடம் எம் பசலை நோய்க்குக் காரணம் தலைவனுடைய அகன்ற மார்பே என்பதை அறிவிப்போமா வேண்டாமா என்ற ஆராய்ச்சி முடிவுக்கு வந்துவிட்டது. என் உயிர் பிரிவதேயாயினும் இப்பசலை நோய் காமநோயினால் உண்டானது என்பதை உரைக்காதே”⁶ என்றெல்லாம் தலைவி உரைப்பது தன் நிலையைத் தோழிக்கு அறிவிப்பதற்காகவே. இதில் முன்னிலை எனும் களன் இடம்பெற்றுள்ளது.

நொதுமலர் வரைவில் தோழியிடம் உரைத்தது

இது தோழியிற்புணர்ச்சியில் இரண்டாவது உட்களனாகும். வேற்று வரைவு வருவது கண்ட தலைவி தன் காதலைத் தோழியிடம் “மாட்சிமை பொருந்திய எம் தலைவனைத் துணங்கைக் கூத்திலும், பிற இடங்களிலும் தேடியும் காணக்கிடைத்திலேன். நானும் ஆடுகளத்துக்குரிய ஒருமகளே. எம் வளையல்களை நெகிழ்ச்செய்த எம் தலைவனும் ஆடுகளத்தில் உள்ளவனே”⁷ என்று தெரியப் படுத்துகின்றாள். இப்பாடல்களில் தலைவி தோழியிடம் நேரடியாகக் கூறுவதால் முன்னிலை எனும் களன் இடம்பெற்றுள்ளது. வேற்று வரைவுச் சூழலில் தலைவி தோழியிடம் செவிலி கேட்குமாறு,

“அன்னாய் வாழி வேண்டு அன்னை என்னை

தானும் மலைந்தான் எமக்கும் தழை ஆயின

பொன் வீமணி அரும்பினவே

என்ன மரங்கொல் அவர் சாரலவ்வே” (ஐங்.281:1-4)

என்று உரைக்கின்றாள். இதன்மூலம் தான் காதல் கொண்டதைத் தோழிக்கும், செவிலிக்கும் அறியத்தருகின்றாள், இதில் இருவருக்கும் பொதுவாகத் தலைவி கூறுவதால் ‘படர்க்கை’ எனும் களன் அமைந்துள்ளது.

நொதுமலர் வரைவுச் சூழலில் தலைவி தோழியிடம், “தலைவன் நின் அடியில் நான் உறைய அருள வேண்டும் என்று வேண்டினான். என் கூந்தலைப் பற்றி மோர்ந்து பார்த்தான். என் கையைப்பற்றித் தன் கண்களின்மேல் வைத்துக்கொண்டு பெருமூச்சு விட்டான். என் மேனி முழுவதும் தடவினான். நான் காம வாதையால் பட்ட துன்பத்தைப் போக்கினான். எனவே தோழியே நீ அறத்தொடு நின்று அவனோடு மனம் நிகழுமாறு செய்யவேண்டும்”⁸ என்று வேண்டுகின்றாள். தோழி அறத்தொடு நிற்காத நிலையில், “நானும் தலைவனைச் சென்று காண முடியவில்லை. அவனும் வரைவுடன் வந்து நம் வருத்தம் போக்கவில்லை. குப்பையில் மேய்ந்துகொண்டிருக்கும் கோழிகள் செய்யும் சண்டை தானாக முடியுங் காலத்திலேயே முடியும். அதுபோல என் பிரிவுத் துயரையும் நீக்குவாரின்மையால் கோழிச் சண்டையைப் போல அது தானாகவே முடியட்டும்”⁹ என்று புலம்புகின்றாள். இதில் தனக்குள் கூறிக்கொள்வதால் ‘தன்மை’ எனும் களன் இடம்பெற்றுள்ளது. தோழியிற் புணர்ச்சியில் தலைவி தோழியிடம் அறத்தொடு நின்றது எனும் உட்களனில் முதலில் தன் காதலை வெளிப்படுத்தத் தயங்கும் தலைவி பின் துணிந்து குறிப்பாகவும் வெளிப்படையாகவும் வெளிப்படுத்துகின்றாள். தன் தோழியை அறத்தொடு நிற்க வேண்டுகிறாள், அவ்வாறு செய்யா நிலையில் தன் மன வருத்தத்தை வெளிப்படுத்துகின்றாள்.

பகற்குறிவந்து நீங்குவான் செலவு நோக்கித் தம்முள் கூறியது.

தலைவன் தலைவியைக்காண பகற்குறியில் வந்து செல்கின்கின்றான். அதைக்கண்ட தலைவி இரவில் சோலையும் தோற்றப் பொலிவை இழந்தது. உடம்பில் தோன்றிய காம உணர்வைத் தணிக்கும் வழியறியாது பொழுதும் மறைந்தது. மணி ஒலிக்கும் குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தலைவனது தேரும் மறைந்தது. இனி இவ்வுரும் இச்சோலையும் நமக்கு எவ்வண்ணமாக அமையும்”¹⁰ என அஞ்சுகின்றாள். தலைவன் அருகிலிருக்கும் போது மகிழ்ச்சி தந்த ஊரும் சோலையும் அவன் பிரியும் போது தலைவிக்குத் துன்பத்தையே தருகிறது. இப்பாடல் தலைவி கேட்போர் இன்றித் தமக்குள்ளேயே கூறிக்கொள்வதால் ‘தன்மை’ எனும் களனில் அமைகின்றது.

இரவுக்குறி உடம்பட்டது

தலைவன் தோழியிடம் இரவுக்குறி வேண்டுகின்றான். தோழியும் தலைவியின் உடம்பாடு அறியாமலே குறிசுட்டி விடுகின்றாள். அதனைத் தலைவிக்கும் உணர்த்தியபோது மகிழ்ந்து “அன்னையே மலைநாட்டுத் தலைவனின் மார்பைப் பிரிய நினைத்தபோதே காமநோய் பெருகுகின்றது. பிரிய நினைக்காது தழுவினால் அந்நோய் நீங்குகின்றது.”¹¹ ஆதலால் நீ உடம்பட்டது சரியே எனத் தலைவி தன் நிலையை வெளிப்படுத்துகின்றாள்.

தலைவன் மார்பினை நினைக்கும் போது மிகும் தலைவியது காமநோய் அம்மார்பைத் தழுவும்போது இல்லாது போகிறது. இஃது பெற்றவழி மலியும் தலைவியின் உளப்பாங்கினைப் புலப்படுத்துகிறது. இப்பாடலில் தலைவி தோழியிடம் கூறுவதால் முன்னிலை எனும் இடம் அமைந்துள்ளது.

இரவுக்குறியில் தலைவனிடம் கூறியது

இயற்கைப் புணர்ச்சியில் சந்தித்த தலைமக்கள் தோழியிற் கூட்டத்தில் இன்புற்று இருந்தனர். இதனை அறிந்த தாய் அவளை

இற்செறித்தாள். இதனால் துயரடைந்த தலைவி தன் துயரைத் தோழியிடம் புலப்படுத்தினாள். இதனைக் கேட்ட தோழி ஆற்றுப்படுத்துகின்றாள். இச்செய்தியை இரவுக்குறியில் தலைவி தலைவனிடம்,

“இனையல் - வாழி தோழி நந்துறந்தவர்

நீடலர் ஆகி வருவர் வல்லன

கங்குல் உயவுத்துணை ஆகிய

துஞ்சாது உறைவி இவள் உவந்ததுவே”

(அகநா.298:20-28)

என்றுரைப்பள். இப்பாடலில் தலைவியின் பிரிவுத்துயரும் தோழியின் மாண்பும் சிறப்பாக வெளிப்படுகின்றது. இப்பாடல் தலைவி தலைவனிடம் கூறுவதாகையால் முன்னிலை எனும் களனுக்குரியதாக அமைந்துள்ளது.

மேலும், இரவுக்குறியில் தலைவியைக் கண்டு மீளும் தலைவன் அவளை மணந்து கொள்ளும் கருத்தின்றிக் காலம் தாழ்த்தினான். அதையறிந்த தலைவி தான் அடையும் துன்பத்தை தலைவன் குறிப்பால் உணருமாறு, “மலைநாட்டின் தலைவனே உன்னைப் பிரிந்த காலத்தில் உன்னை நினைக்கும் போதெல்லாம் வாடைக்காற்று என்னை வருத்த பலரும் உறங்கும் இரவில் நீ வரும் காலத்தை நோக்கி வீட்டிலுள்ள மரத்தின் கிளை முறியுமாறு பிடித்துக் கொண்டு நெடுநேரம் நிற்பேன். அவ்வாறு நிற்பது உன் மார்பினைத் தழுவியிருப்பதைக் காட்டிலும் எனக்கு இனிமையாக இருந்தது”.¹² என்ற தலைவியின் கூற்றுகள் தலைவனிடம் நேரடியாக தன் நிலையை விளக்குவதால் முன்னிலை எனும் களனில் அமைந்துள்ளன.

இரவுக்குறி மறுத்தது

பகற்குறியில் சந்தித்து ஒழுகும் தலைமக்கள் பின் இரவுக்குறியிலும் சந்திப்பர். இவ்இரவுக்குறியை நெடுங்காலம் நீட்டிக்கத் தலைவி விரும்பாள். விரைவில் மணம்புரிய வேண்டும் என்பதற்காக

இரவுக்குறியை மறுத்து, தான் மறுப்பதற்குரிய காரணங்களைக் கூறுவாள்.

இரவுக்குறி உணர்த்திய தோழிக்குத் தலைவி, “தலைவன் இருந்த என் நெஞ்சம் காமம் பெருகின் அவரிடம் செல்லும். அவரைவிட்டுப் பிரியின் என்னுடனோ, அவருடனோ இல்லாமல் வருத்தியிருக்கும்”¹³ என உரைக்கிறாள். இப்பாட்டு தோழிக்கு உரைப்பதாகையால் முன்னிலைப் பொருள் அமைந்துள்ளது.

அல்லகுறிப்படுதல்

அல்ல குறிப்படுதல் தோழி கூற்றில் உட்களனாக அமைகிறது. இரவில் குறியோசை கேட்ட தலைவி அதனைத் தலைவன் செய்ததாக எண்ணி அங்கு சென்று அவனைக் காணாது மயங்கி மீண்டாள். பின்னொருநாள் அவ்வோசை உண்டானபோது தோழி தலைவன் வந்துள்ளான் எனத் தலைவிக்குக் கூற அவள் தோழிக்கு, “நீ தலைவன் வந்திருப்பதாகக் கூறுவது உண்மையாயின் வாழ்வாயாக. முன்னொருநாள் கரிய முகத்தையுடைய குரங்கு தாங்காக் கொம்பிற் பாய்ந்ததால் அது முறிந்தது. அவ்வோசை கேட்டு அது தலைவன் செய்த குறியென்றெண்ணிச் சென்று அல்லாமல் மீண்டமையால் எம் தோள்கள் பசந்தன”¹⁴ என அல்லகுறிப்பிட்டதை உணர்த்துகிறாள். இதில் முன்னிலைக் களன் இடம் பெற்றுள்ளது.

இயற்பட மொழிதல்

தலைவன் தலைவியை வரைந்து கொள்ளக் காலம் நீட்டிக்கும் போதோ, தலைவியைப் பிரிந்துரையும்போதோ தோழி, தலைவன் மீது குறை கூறுவாள். தலைவன் மீது குறை கூறுவதைப் பொறாத தலைவி அவன் அத்தகையவன் அல்லன், என்னை வருத்தமாட்டான், விரைவில் வந்து அளி செய்வான் எனப் புகழ்ந்து கூறுவாள். இவ்வாறு தலைவி தலைவனின் இயல்பைப் புகழ்ந்து கூறுவதே இயற்பட மொழிதல் துறையாகும். இது தோழியற் கூட்டத்தின் உட்களனாகும்.

“இயற்பட மொழிதல் எனும் துறை களவு, கற்பு ஆகிய இரு கைகோளிற்கும் அமைந்து வருவதாகும். களவில் வரைவு நீட்டிக்கும் தலைவனையும், கற்பில் புறத்தொழுகும் தலைவனையும் தலைவி, தோழியர் அவன் இயல்புகளை இயற்பழித்தும், இயற்பட மொழிந்தும் அவனைச் சிந்திக்கத் தூண்டுகின்றனர்”.¹⁵

தலைவன் தலைவியை வரைந்து கொள்ளும் கருத்தின்றி இரவுக்குறியில் வந்தொழுகினான். அது கண்ட தோழி அவன் விரைவில் மணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் அவன் இயல்புகளைப் பழித்து மொழிகின்றாள். அப்போது தலைவி “நாடனோடு கொண்ட நட்பு நிலத்தை விடப் பெரியது, வாளை விட உயர்ந்தது, கடலை விட ஆழமானது.”¹⁶ “தலைவனோடு யாம் ஆழமான உறவினால் பிணிக்கப்பட்டோம். எம் பிணிப்பை யாராலும் அவிழ்க்க முடியாது. இந்நட்பு முற்பிறவியிலிருந்து முடிவு செய்யப்பட்டதாகும்”¹⁷ என்று உயர்த்திக்கூறுகின்றாள். இயற்பழிக்கும் தோழியிடம் “நீ உரைத்ததை நான் நகைத்தல் பொருட்டாக கொள்ளவில்லையானால் நீ ஒறுத்தலுக்கு ஆளாவாய்”¹⁸ என்று வெறுத்துக் கூறுகின்றாள். “தலைவன் என்னைக் கைவிட்டுச் சென்றாராயினும் என்னிடம் நட்பு கொண்டவர். ஆதலால் குறித்த பருவத்தில் வந்து அன்பு செய்வார்”¹⁹ என்று இயற்பட மொழிகின்றாள்.

பொதுவாகத் தோழி இயற்பழிக்கத் தலைவி இயற்படமொழிதல் பெரும்பான்மை. ஆனால் தோழி இயற்பழிக்காத சூழலில் தலைவன் வரவுணர்ந்து தலைவி தோழியிடம், “தலைவன் மென்மைத் தன்மை வாய்ந்தவன் என்று நீ அன்று கூறிய சொற்கள் இன்று உண்மையாயின. எம் தலைவனின் மார்பில் நான் கொள்ளும் முயக்கமும் நீங்காத காதலும் முதல் நாளில் உள்ளது போலவே உள்ளது.”²⁰ “காட்டுப் பசுவின் கன்றை வேட்டுவர் அலைத்ததால் தாயை நீங்கிய கன்று வேட்டுவர் குடியில் அகப்பட்டது. அக்கன்று மனையுறை வாழ்க்கையில்

பழகி வலிமையுடையதாகிற்று. அது போல நாமும் அவன் மனை சென்று கலந்து வாழ்வோம்.”²¹ என்று கூறுகின்றாள். இதனைக் கேட்கும் தலைவனுக்கு விரைவில் மணந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணத்தைத் தோன்றச் செய்கின்றாள். இத்துறைப் பாடல்களில் தலைவி தோழியிடம் கூறுவதில் ‘முன்னிலை’ எனும் களன் இடம்பெறுகிறது.

உடன்போக்கு

உடன்போக்கு தலைவி கூற்றில் இரண்டாவது களனாக அமைகிறது. இதில் எட்டு பாடல்கள் ஆராயப்பெற்றுள்ளன. பெற்றோர் அனுமதியுடன் திருமணம் நடைபெறாது என்ற சூழலில் தலைவன் தலைவியைத் தன் ஊருக்கு அழைத்துச் சென்று திருமணம் செய்துகொள்வான். இது உடன்போக்கு எனப்படும்.

தமர் இசைவுடன் திருமணம் நடைபெறாது என்று நினைத்த தோழி, தலைவியைத் தமர் அறியாதபடி செல்லுமாறு கூறுகின்றாள். இந்நிலையில் தலைவி,

“அளிதோ தானே நானே நம்மொடு

நனி நீ டுழந்தன்று மன்னே இனியே

தாங்கு மளவைத் தாங்கிக்

காம நெறிதரக் கைந்நில் லாவே” (குறுந்.149:1-6)

என்று அதற்கு உடம்படுகின்றாள். மேலும் “என் நெற்றியும் பசலை பாய்ந்தது. மேனியும் மெலிவுற்றது. என் துன்பமும் பலர் அறியுமாறு தோன்றியது. இவையெல்லாம் என் உயிரைக் கொண்டு போக வல்லன. கொடிய பாலை வழியில் செல்லும் தலைவனுக்காக இரக்கப்படாமல் இவ்வூர்ப் பெண்கள் இன்னா சொற்களைக் கூறினர். அதைக் கேட்ட அன்னையும் தெய்வத்தை வழிபட்டாள். நமது களவொழுக்கத்தை அறிந்த அன்னையின் முன்னால் நாம் களவொழுக்கத்தைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்ள முடியாது”²² என்று கூறுகிறாள். இதன் மூலம் களவை

மேற்கொண்டு தொடரமுடியாது என்பதால் உடன்போக்கு செல்ல விருப்பதை தோழியிடம் தெரிவிக்கிறாள்.

உடன்போக்கு செல்வதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. “இற்செறிப்பு, ஊரலர், வெறியாட்டு, நொதுமலர் வரைவு என்ற இன்னாச் சூழ்நிலைகளைக் கடத்தற்கு இரண்டு வழிகள் உள. ஒன்று அறத்தொடு நிற்கை. ஏனையது உடன் போகுகை. இவற்றுள் ஒன்று நிகழின் மற்றொன்று நிகழாது,²³ என்பர் வ.சுப. மாணிக்கம். இப்பாடல்கள் தோழியிடம் பேசுவதாகையால் ‘முன்னிலை’ எனும் களன் அமைந்துள்ளது.

உடன்போக்குச் செல்லும் தலைவி சுரநெறியில் தனக்கு எதிரில் வந்தவர்களிடம் “நீங்கள் செல்லும் ஊரில் உள்ள எம் தோழியரிடம் உம் தோழி தன் பேரழகு மேலும் பொலியும்படி பாலை வழியைக் கடந்து சென்றதாகக் கூறுங்கள்.”²⁴ மேலும் இடைவழியில் கண்டாரிடம் “என் காதலனை அடைய பல தடைகள் செய்து கேடு சூழ்ந்து இல்லில் இருக்கும் என் தாயைக் கண்டால், உன் மகள் காளைபோன்ற ஒருவனுடன் தேர் ஏறி அரிய சுர வழிகளைக் கடந்து போய்விட்டாள் என்று கூறுங்கள்”²⁵ என வேண்டிக் கொள்கின்றாள்.

தன் காதலனுடன் உடன் போய் மீண்ட தலைவி, தன் ஊருக்குச் செல்லும் சிலரைச் சந்திக்கின்றாள். அவர்களிடம்,

“சுரம் நனி வாரா நின்றனள் என்பது

முன்னுற விரைந்த நீர் உரைமின்

இன்னகை முறுவல் என் ஆயத்தோர்க்கே” (ஐங்.397:3-5)

என்று கூறுகின்றாள். தன் வருகையை எதிர்நோக்கிக் காத்திருக்கும் தன் தோழியரிடம் முன்கூட்டியே தெரிவிக்கத் தலைவி ஆவலுடன் இருக்கின்றாள் என்பதை இப்பாடல் உணர்த்துகிறது. இப்பாடலில் கண்டோர் பலராதலால் ‘படர்க்கை’ எனும் களன் அமைந்துள்ளது.

உடன் போய் மீண்டதலைவி தன் உடல்வாட்டம் கண்டு வருந்தியிருக்கும் தோழியிடம் “என் அழகிழந்த தோள்களையும், கோடை வெம்மையால் கவின் இழந்த நெற்றியையும் பார்த்து வருந்தாதே. அவ்வாறு வருந்தினால் அது எல்லையற்ற துன்பத்தைத் தரும்”²⁶ என்று கூறுகின்றாள். தோழி வருந்தின், தலைவனும் தன் நிலைக்காக வருந்துவான் எனக் கருதிய தலைவி அவளை வருந்தற்க என வேண்டுகிறாள்.

தோழி உடன்போக்கு வலிக்கும் நிலையிலும், தலைவி உடன்போகவிருப்பதைத் தோழியிடம் கூறும் நிலையிலும், உடன்போகும் வழியில் கண்டாரிடம் தன்னிலை கூறுதல் எனும் மூன்று நிலைகளில் உடன்போக்குக்குரிய உட்களன்கள் அமைந்துள்ளன.

சிறைப்புறம்

சிறைப்புறமாக இருக்கும் தலைவன் கேட்கும்படி தலைவி தன் குறையைக் கூறி வரைவு கடைபிடித்து அவளது கூற்றில் மூன்றாவது களனாக அமைகிறது. இதில் ஐம்பத்தேழு பாடல்கள் ஆராயப்பெறுகின்றன. தலைமக்கள் களவொழுக்கத்தில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். அதற்குப் பல்வேறு இடையூறுகள் ஏற்படுகின்றன. எனவே களவு விரைவில் கற்பாகமாறவேண்டுமெனத் தலைவி எண்ணுவாள். ஆனால் தலைவன் வரைந்துகொள்ளும் எண்ணம் இன்றிக் களவை நீட்டிக்கவே விரும்புவான். இதனால் வருந்திய தலைவி குறியிடத்தில் தலைவனது வரவை அறியாதவள் போன்று தன் வருத்தத்தைத் தோழியிடம் புலப்படுத்துவாள். இதனைக் கேட்கும் தலைவனின் மனதில் விரைவில் தலைவியை மணந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் தோன்றும். இதனையே சிறைப்புறம் என்று கூறுவர்.

தன் துயர் கூறுவது

தலைவன் சிறைப்புறமாக இருப்பது அறிந்த தலைவி தன் தோழியிடம் கூறுவது முதல் உட்களனாக அமைகிறது. தலைவன்

சிறைப்புறமாக இருப்பது அறிந்த தலைவி தன் தோழியிடம் “காம நோய் நம்மை வருத்துகின்றபோது நமக்கு அன்புரை சொல்லி நம்மை ஆற்றுவிப்பது ஆண்மகனுக்குரிய பண்பாகும். நான் காமநோயால் வருந்தியபோது தலைவன் அவ்வாறு ஆற்றுவிக்கவில்லை. தன்னிடம் ஆர்வமுடையவராகி அவன் மார்பின் மீது கொண்ட காதலால் வருத்தமுறும் என் இயல்பை அறியாத காதலனை எவ்வாறு கூறுவது”²⁷ என்றும், “தலைவனை ஒரு நாளும் மறவாதவர்க்கு அவர்களது உடல் அழகு இவ்வாறு ஆவது கொடிதேயாகும்.”²⁸ “நம் காதலன், தன்னோடு நட்பு கொண்டவர் என்றும் மறக்கமுடியாத பெரியதுன்பத்தை நமக்குத் தந்து அதற்கு ஈடாக ஒருமுறை கண்டவர் மீண்டும் மீண்டும் காணவிரும்பும் நம் பேரழகைக் கொண்டு சென்று விட்டார்.”²⁹ “தலைவன் என்னைப் புணர்ந்த போது என்னுடைய பருத்த மெல்லிய தோள்கள் சிறப்பு பொருந்திய நன்மையைப் பெறுகின்றன. அவன் என்னைப் பிரிந்தபோது மெலிவடைகின்றன.”³⁰ “என் தாயும் தந்தையும் வெளியில் சென்றுவிட்டதால் மனையில் யாரும் இல்லாமல் நான் தனித்திருப்பதைத் தலைவனிடம் யாரேனும் உசாவினால் நலமாகும்”³¹ என்றெல்லாம் தலைவி உரைப்பது தன் உணர்வினை எப்படியாவது தலைவனுக்குப் புரியவைக்கவேண்டும் என்பதற்காகவே ஆகும்.

பொது நிலையில் இன்பம்தரும் இயற்கை நிகழ்வுகள் தலைவனைப் பிரிந்த தலைவிக்குத் துன்பம் தருகிறது. தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி, “தோழியிடம் நாம் அழும்படி பெரிய உப்பங்கழியில் வளரும் நீலமலர் குவியக்கூடிய மாலைக்காலம் கூற்றுவனைப்போல தென்றல் காற்றை முன்னே அனுப்பி இதோ வந்துவிட்டது”³² எனச் சுட்டி அவ்வாடைக் காற்றோடு வந்த மழையிடம், “நீ இமய மலையையும் அசைக்கின்ற வலிமையுடைய. நிறைந்த அருளுடையை துணையில்லாத பிறரால் அளிக்கத்தக்க பெண்ணிடம் இவ்வலிமையைக் காட்டுவதால் பயன் ஒன்றும் இல்லை.”³³

“முங்கிலை வேலியாக உடைய மலை நாட்டின் தலைவன் பொருட்டு என் வளையல்கள் நெகிழ்ந்தன. தோள்கள் மெலிந்தன. ஆதலின் இனியும் அவர் பொருட்டு விடுவதற்கு நாணம் என்ற ஒன்று உளதோ.”³⁴ “தலைவனோடு ஒரு நாள் பொருந்திய நட்பு, அவனைப் பிரிந்தவழிப் பல நாட்களில் வரும் துன்பத்தை உடையதாகும்.”³⁵ எனத்தலைவி தன் துயரை வெளிப்படுத்துகின்றாள்.

முன்பு நிகழ்ந்தது உரைத்தது

தலைவன் சிறைப்புறமாக இருப்பது அறிந்த தலைவி தன் தோழியிடம் “நம் தலைவன் தன் மார்பில் சந்தனம் பூசிக்கொண்டான். மாலையை அணிந்து கொண்டான். கண்ணியைத் தலையில் சூடிக்கொண்டான். கையில் வாளேந்தியவனாய் காவலர் காணாது மறைந்து வந்து என் துன்பம் நீங்குமாறு என்னை அணைத்தான். தோளினைத் தழுவிக் கூடி மகிழ்ந்தான். இனிய சொற்களைக் கலந்து பேசிப் பிரிந்து சென்றான்.”³⁶ “தலைவன் அவ்வாறு கூடுவதற்கு முன்பே குளிர்ச்சி பொருந்திய நெய்தல்ப் பூவின் நீலமணியைப் போன்ற அழகிய எம் கண்கள், அந்நிறத்தினை இழந்து பொன் போல நிறம் பெற்றுப் பொலிவிழந்தன.”³⁷ “மழை பெய்த இருள் செரிந்த நள்ளிரவில் பாம்பின் தலையை இடறிக்கொண்டு இரவு நேரத்து ஏதம் அஞ்சாது நம் தலைவன் நம்மிடம் வந்து நம் முலையிடைப் பொருந்தி வருத்தம் போக்கினான். நம் உடலைத் தழுவி அகமகிழ்ந்தான். அவ்வாறு தழுவும்போதெல்லாம் அவன் வருந்துமாறு அவனது மென்மையான மார்பினை இரு கைகளாலும் அள்ளிக்கொண்டு நம் முலைத்தடத்தே அடக்கிக்கொண்டோம். இப்போது அவ்வாறு செய்யமுடியாமல் போய்விட்டதே.”³⁸ என வருந்தி உரைக்கின்றாள்.

தோழி ஆற்றாவிக்கும் நிலையில் கூறியது

தலைவன் சிறைப்புறமாக இருப்பது அறிந்த தோழி அவன் விரைவில் வரைந்துக்கொள்ளும் வகையில் தலைவியிடம் அவர்

இப்போதே வந்துவிடுவார் வருந்தாதே என ஆறுதல் கூறுகின்றாள். இந்நிலையில் தலைவி “தலைவனை மணவாத முன்பு நீர்ப்பரப்பில் இறால் மீனைப் பிடிக்கப்பாயும் வெண்காக்கையும், அக்காக்கை இறால்மீனைத் துழாவியெடுத்துத் தன் பெடைக்குக் கொடுக்கும் காட்சியும், ஞாழல் துறையும் இனிதாகவே இருந்தது. அவன் என்னைக் கவர்ந்து கைவிட்டபின்பு இத்துறையும் வெறுப்புக்கு உரியதாயிற்று.”³⁹ “எனக்கு உண்டான காமநோயும் மிகுதியாயிற்று. என் உடல் நெருப்பில் வீசும் அனல்போல வெப்பத்தை உடையதாயிற்று. தலைவனோ என் உடலை மெலிவித்து என் வளை கழன்று விழும்படிச் செய்தான். அங்ஙனம் செய்த தலைவனின் மலையிலிருந்து வீசும் காற்று பசலை நோயால் வருந்தும் என் மீது படவேண்டும். எனவே நீ அன்னையிடம் சென்று என்னை முற்றத்தில் இருக்கச் செய்யச் சொல்வாயாக”⁴⁰ “தலைவனை நாம் இங்கு காணஇயலவில்லை. எனவே அழகிய பனைமரங்கள் கொண்ட அவன் நாட்டிற்குச் செல்வோம்”⁴¹ “மலையில் வாழும் ஊர் மகளிர் பலரும் கூடி என்னையே நோக்கி இவள் நல்லள், இவள் நல்லள் என்று பாராட்டுகின்றனர். நம் காதலனாகிய மலைத்தலைவனுக்கு மட்டும் நான் தீயவளாகிவிட்டேன்”⁴² என உள்ளம் வருந்திக் கூறுகின்றாள்.

இற்செறிப்பு கூறியது

தலைவியின் உடல் வேறுபாடு கண்டும், ஊரலர் கேட்டும் அவள் பெற்றோர் அவளை இற்செறிக்க முயன்றனர். இந்நிலையில் தன் தோழியிடம், “நமது மலைநாட்டில் உள்ள அருவிநீரில் முன்பெல்லாம் நம்மோடு கூடி ஆடித்திளைத்தல் நம் காதலர்க்கு எளிதாயிருந்தது. இப்போது அரிதாயிருக்குமென்று மனம் வருந்துகின்றேன்.”⁴³ “என் தலைவனோடு கொண்ட நட்பினை விடுத்து இப்பிறவியில் பிரிந்து வாழ இயலாது”⁴⁴ “என் அன்னையோ பெரிய குளத்தைக் காவல் செய்யும் காவலன் போல இரவில் துயில் மறந்து என்னைக் காவல் செய்வதில்

கருத்தாயிருக்கிறாள்.”⁴⁵ என்று இற்செறிப்பால் ஏற்பட்ட துயரத்தை தோழியிடம் வெளிப்படுத்துகின்றாள்.

மேலும் இற்செறிப்பிலும் தலைவியை எப்படியாவது காண வேண்டும் என்ற வேட்கையுடன் தலைவன் வந்ததை “பேய்களும் நடுங்கும்படி மழை பெய்யும் நள்ளிரவில் சந்தனம் மணக்கும் மார்பினை உடைய தலைவன் இவ்விடையீடுகளைப் பொருட்படுத்தாது மழையில் நனைந்த யானைபோல் வந்து நின்றான்”⁴⁶ என்றும் “பெண்புலி இரை தேடிப் பெரிய களிற்றினைத் தாக்கிக் கொல்லும். இத்தகைய வழியில் தலைவன் வருதலால் யானையின் பிளிறல் கேட்கும் போதெல்லாம் நீலமலர் போன்ற கண்கள் நீர்பெருகுமாறு வருந்துவேன்”⁴⁷ என்றும் உரைப்பது அவளின் வருத்தமிகுதியை வெளிப்படுத்தும்.

அலர்

தலைவனும் தலைவியும் சந்தித்தமையை அறிந்த ஊரார் அலர் தூற்றுகின்றனர். அதனால் வருந்திய தலைவி, தலைவன் சிறைப்புறத்தானாகத் தன் தோழியிடம், “விரைந்து செல்லக்கூடிய தேரை நான் பார்த்தேனோ இல்லையோ. ஆயத்தார் அனைவரும் கண்டனர். அதனால் அவர்கள் கூறும் அலர் மொழிகளை ஒழிக்க முடியவில்லை”⁴⁸ “கடற்றுறைத் தலைவனோடு ஒருநாள் சிரித்து மகிழ்ந்ததன்றி, ஒரு பழியும் நாம் இவ்வுருக்குச் செய்யவில்லை. ஆனாலும் இவ்வூர் தனக்கு இயல்பாகிய கொடுமையால் ஒரு பயனும் இன்றி அலர் தூற்றுகின்றது”⁴⁹ என வருந்திப் புலம்புகின்றாள்.

வெறியாட்டு

அன்னை வெறியாட்டெடுக்கப் போகிறாள் என அறிந்த தலைவி, தோழியிடம் “வேலன் நம் நோயையும் அறியான், ஆதலின் மருந்தும் அறியான். நம்முடைய நோயின் மருந்தினை அன்னை உள்ளவாறு காண்பாளாகுக. மலைநாட்டுத் தலைவன் இன்று நாம் பொறுத்தற்கு அரிய அவன் நினைவினால் உண்டாகும் துன்பத்தினால்

வருந்துவோமாயினும் இரவில் வாராது ஒழியட்டும்.”⁵⁰ “தலைவன் வரும் துன்பம் தரும் பாலை வழிகளை நினைத்து என் நெஞ்சம் வருந்தியதால் என் கண்களில் நீர் பெருகியது. யான் கொண்ட நோய்க்குத் தெய்வம் காரணமோ என ஐயுற்ற அன்னை வேலனையும் கட்டுவிச்சியையும் வரவழைத்தாள். அவர்கள் முருகக்கடவுளை மனைக்கு வரச் செய்தனர். இரவு முழுவதும் வெறியாட்டு ஆடினர்”⁵¹ என்று வெறியாட்டயர்ந்தமையை எடுத்துரைக்கின்றாள்.

முன்பு தமக்குச் சூளுரை செய்து பிரிந்த தலைவன் கேட்கும் அண்மையன் ஆகத் தலைவி தன் தோழியிடம், “தலைவன் இப்போது மெலிந்தும் முன்பு மூங்கில் போன்ற எழிலையும், மென்மையையும் உடைய இத்தோள்களை அணைத்தற் பொருட்டு, இயற்கைப் புணர்ச்சியின்போது தப்பாத சூள் உரைத்தான். அதனை நிறைவேற்றும் கடப்பாடு உடையவனும், அதற்குத் துணையாகப் புக்கவனும் அவனேயாவான்.”⁵² “அத்தலைவனுடைய உறுதியற்ற சொல்லை உண்மையென நம்பித் தெளிந்த நமக்கு என்ன துன்பம் நேருமோ”⁵³ என்று வருந்துகின்றாள். இதன் மூலம் தலைவன் தான் முன்பு செய்த சூளுரையைப் பொய்க்காது காக்க வேண்டும் என அறிவுறுத்துகிறாள்.

தலைவி, தலைவன் கேட்கும் பொருட்டு முன்பு இல்லில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளையும் சுட்டிக்காட்டுவதுண்டு. “மழை பெய்து அருவி பயிலும் காடு நாம் தலைவனை எதிர்பட்ட இடமாதலின் அதைக் கண்டவுடன் என் கண்கள் அடக்கவும் நில்லாமல் அழுதன. அதனைக்கண்ட அன்னை அதுபற்றி வினவினாள். உடனே உயிரைவிடச் சிறந்த நாணை மறந்துவிட்டுத் தலைவனின் மார்பைப் பிரிந்தமையால் ஏற்பட்ட வருத்தத்திற்காக அழுகின்றேன் எனக் கூறத் தொடங்கிப் பின் நினைவு வரப்பெற்று அதனைத் தவிர்த்துப் பிழைத்துக்கொண்டேன்”⁵⁴ என நிகழ்ந்தது மொழிகின்றாள்.

இவ்வாறு வரையாது வந்தொழுகும் தலைவன் சிறைப்புறத்தானாகையில் பிரிவுத்துயர், வழியச்சம், இற்செறிப்பு, வெறியாட்டு, ஊரலர் போன்றவற்றைக் கூறுவதன் மூலமும், தலைவன் களவின் தொடக்கத்தில் செய்த சூளுரையை நினைவுபடுத்துவதன் மூலமும், அவனை வரைந்துகொள்ளத் தூண்டுகின்றாள். தலைவனிடம் நேரடியாகக்கூறமுடியாத செய்திகளை அவன் அறியும்படிச் செய்வதற்கு சிறைப்புறம் ஏற்ற துறையாகும். சிறைப்புறத்தில் தலைவனே கேட்போனாக இருப்பான். அவன் இல்லாததுபோல எண்ணிக்கொண்டு தலைவி தன் மன உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவாள். அவ்வுணர்வுகள் தலைவனிடம் நேரடியாகச் சென்று அமைவதால் தலைவியின் உண்மை நிலையைத் தலைவன் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. தலைவன் தலைவியின் மனக்குறையைப்போக்க விரைவில் மணந்து கொள்வதற்கு வேண்டியவற்றை மேற்கொள்வான். எனவே சிறைப்புறம் களவைக் கற்பாக மாற்றுவதற்கு உதவும் துறை எனலாம்.

இச்சிறைப்புறக் கூற்றுகளில் தலைவி தன் துயர் கூறுவது, முன்பு நிகழ்ந்தது கூறுவது, ஆற்றாவிக்கும் தோழியிடம் கூறுவது, இற்செறிப்பு கூறுவது, அலர் உரைப்பது, வெறியாட்டுரைப்பது ஆகிய உட்களன்கள் அமைந்துள்ளன.

சிறைப்புறக் கூற்றுகள் யாவும் ஒருவருக்குக் கூறுவதுபோல் மற்றவர்க்குக் கூறுவதாகும். இதில் தோழிக்கும், அ.:றிணைகளுக்கும் கூறுவதுபோலத் தலைவனுக்கு முன்னிலைப் புறமொழியாகக் கூறுவதாகையால் “படர்க்கை” எனும் களன் அமைந்துள்ளது.

பிரிவு

தலைவி கூற்றில் பிரிவு நான்காவது களனாக அமைகிறது. இது தலைவன் ஏதேனும் ஒரு காரணத்தை முன் வைத்து தலைவியை விட்டுப் பிரிந்து செல்வதாகும். இது தலைமக்களுக்கு மிகுந்த துன்பம்

தருவதாகும். தலைவிக் கூற்றில் இப்பிரிவு குறித்து முந்நாற்று எட்டு பாடல்கள் ஆராயப்பெற்றுள்ளன.

சங்க இலக்கியத்தைப் பொருத்தவகையில் களவில் பொருள்வயிற்பிரிவும், கற்பில் பரத்தையர்ப் பிரிவும் அதிகம் காணப்படுகின்றன. தலைவனது பாசறைப்புலம்பல் பாடல்களில் போர் பிரிவும் காணப்படுகின்றது.

பொருள் இம்மை வாழ்விற்குத் தேவையான ஒன்றாகும். இது குறித்து வ.சுப.மாணிக்கம் “உடனிருந்து துய்க்கும் இன்பியல் வாழ்க்கை ஆண்டுக் கணக்காக நீடித்தற்கில்லை. கடமைகளைச் செய்து குடும்பம் நடத்துவதற்குப் பொருள் வேண்டும். அதனை வேற்றார் சென்றும், வேற்றுநாடு சென்றும் ஈட்டுதற்குத் தலைவியைப் பிரிவான் தலைவன். இப்பிரிவு இன்றியமையாத உலகியல் அறமாகும்”⁵⁵ என்றுரைப்பர்.

தலைவனது பிரிவு தேவையான ஒன்றாயினும் தலைவியின் மனம் அதனை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை இது குறித்து, “பிரிவு என்பது ஒருவரையொருவர் பிரிந்து செல்லுதல். யார் பிரிவதற்கு அன்பு கொள்கின்றாரோ அவரே பிறருடைய அன்பையும் கவர்ந்து கொண்டு செல்கின்றார். இதுவே பிரிவுக்குள் இருக்கும் தத்துவம். இதனால் தான் காதலன் பிரிந்து போவதை வெறுக்கும் இயல்பினராக மகளிர் இருந்துள்ளனர்”⁵⁶ என்பர் வே.கபிலன்.

தலைவன் பிரியப்போவது அறிந்த தோழி அதனைத் தலைவியிடம் கூறுகின்றாள். அதனை நம்ப இயலாத தலைவி மறுமொழியாக “நம் காதலர் சொன்ன சொல் தவறாத வாய்மையுடையவர். எப்போதும் என் தோள்களைப் பிரிதல் அறியாதவர். அவருடைய நட்பு, தாமரை மலரிலிருந்து தாதினை எடுத்துச் சந்தன மரத்தின் உச்சியில் சேர்த்து வைத்த தேனின்னைப்போல உயர்ந்தது. தண்ணீர் இல்லாமல் இவ்வுலகம் இல்லை. அதுபோல அவர் இல்லாமல்

நாம் இல்லை என்பதை அவர் அறிவார். அவர் பிரிந்தால் நம் நெற்றியில் பசலை படரும் என அஞ்சிப் பிரியமாட்டார்.”⁵⁷ “அன்பையும் அருளையும் நீக்கிப் பொருள் தேடும் நோக்கம் ஒன்றே உடையராக நம்மைப் பிரிந்து செல்லும் காதலர் அறிவுடையராயின் அத்தகைய ஆற்றல் உடைய அவர் அறிவுடையவரே ஆகுக. அவரைப் பிரிந்திருப்பதற்குரிய ஆற்றல் இல்லாத நாம் அறிவில்லேம் ஆகுக”⁵⁸ என வருந்தி உரைக்கின்றாள்.

பிரிவுணர்த்திய தோழியிடம் “மிக்க பனியை உடைய முன்பனிக் காலத்தில் நான் நடுங்குவதற்குரிய துன்பமடையும்படி மலைபோன்ற மார்பினை உடைய தலைவன் என்னைப்பிரிந்து செல்வான் என்று கூறுகின்றாய்.”⁵⁹ நீ கூறியது போல “நான்வருந்தி என் கண்களில் கண்ணீர் வெள்ளமாகப் பரவ அவ்வெள்ளத்தில் நான் நீந்தும் நாள் இப்போதே வந்து விட்டது போலும்.”⁶⁰ “நாம் தலைவனிடம் சென்று நம் வளையல்கள் நெகிழ்ந்து வீழ்வதற்குக் காரணமான நம் துன்பநிலையினை எடுத்துக் கூறுவோம். நாம் இங்கே தனித்திருக்க நீ பொருளை விரும்பி எம்பால் சிறிதும் அருள் இன்றிப் பிரிந்து செல்வது நின் தகுதிக்கு ஏற்றதன்று என்று அவனிடம் எடுத்துக்கூறுவோம்.”⁶¹ என உரைக்கின்றாள்.

“வலிய வாயுடைய பேய் பலிச்சோற்றை உண்பதற்காகத் தான் வாழும் பாழான மன்றத்தை இடித்துக்கொண்டு எழும் மாலைப் பொழுதில் தலைவனோடு இருப்பினும் நான் அஞ்சுவேன். இந்நிலையில் நம்மை இங்கே தனியே விட்டுவிட்டுப் பிரிந்து செல்கிறார். இதனால் என் நெற்றியில் பசலை பரந்து அழிக்கும். இதனைக் கண்டு அயலவர் பழி தூற்றுவர். இதனை நான் எவ்வாறு ஆற்றியிருப்பேன்.”⁶² “பிரிந்தோர் வந்து சேரவேண்டிய கார்காலத்தில் தாம் செய்யவேண்டிய தொழிலையே நினைத்து விரைந்து செல்வார். அவருடன் நாமும் செல்லாது துன்பத்தில் உழன்று இங்கேயே இருக்க வேண்டியவர்களாய்

ஆயினோம்.”⁶³ “அச்சம் தரும் கானக வழியில் தனியராய்ச் செல்லவிருக்கும் நம் தலைவன் தான் பிரியப்போவதை அவனைப்பிரிந்து உயிருடன் இருக்க வல்லாரிடத்து ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு சொல்லட்டும்”⁶⁴ என்று வருந்திக் கூறுகின்றாள்.

பிரிவுணர்த்திய தலைவனிடம் உடன் வருவேன் என்று கூறியது

பிரிவுணர்த்திய தலைவனிடம் “தெளிந்த நீர் நிலைகளும் வற்றித் துகள் உண்டாகும்படி அழலைச் சொரிகின்ற வெய்ய காட்டு வழியில் நடந்து போவது என் அடிகளுக்குக் கடினம் என்று கூறினீர். வரையறுத்துக் கூறவியலாத நிலையாமையை உடைய காற்றைப் போன்று விளங்குவது வாழ்நாள். நாம் கூடி வாழும் இந்நாளிலே, உன் ஆகத்திடத்து முயக்கத்தைக் கண்டு அதனையே தஞ்சம் எனக் கொண்டு வாழாமல் உம்மைப்பிரிந்தால் இறந்துபடுவேன். எனவே எம்மையும் உடன்கொண்டு செல்வீராக”⁶⁵ என்று வேண்டுகின்றாள்.

அதற்குத்தலைவன் உடம்படாது போகவே, “நீ எம்மைவிட்டுப் பிரிந்து சென்றால் நான் உண்ணவும் மாட்டேன். உயிர்வாழவும் மாட்டேன். கணவரால் தோளின் நலத்தை நுகர்ந்து அவரால் கைவிடப்பட்ட மகளிர் நீர்வேட்கையால் தண்ணீர் குடித்துவிட்டுப் பின்னர் தூக்கி எறியப்பட்ட எச்சில் பனங்குடைகளை ஒப்பர். மேலும் அவர்கள் குடியிருப்போர் போகிய பாழ்பட்ட ஊரையும், சூடிவிட்டுப் பின் வீசியெறியும் கழிந்த பூவையும் ஒப்பர். எனவே எனக்கு உரியதென்று நான் அகப்படுத்தவும் என்னிடம் வராமல் நின்னிடம் வரும் என் நெஞ்சினைப் பாதுகாத்துக் கொள்வாயாக”⁶⁶ என்று புலம்பி உரைக்கின்றாள்.

மேலும் தன் தோழியிடம் “மழை பெய்யாது ஒழிந்தமையால் கள்ளியின் காய்கள் வெடித்து ஓசையெழும். அவ்வோசை ஆணும் பெண்ணுமாய் இணைந்து வாழும் புறாக்களை ஓட்டும். இத்தகைய காடுகள் பிரிந்து செல்வதற்கு அரியன என்று கருதாமல், நமக்கு அருள்

செய்வதற்கு உரிய நம் காதலர் நம்மைப் பிரிந்து பொருள் தேடச் சென்றார். எனவே அருளைவிடப் பொருளே உலகினரால் உயர்வாகக் கருதப்படுவதாகும்”⁶⁷ என வருந்திக் கூறுகின்றாள். மேலும் “செல்வினை நம் காதலியிடம் சொல்லிப் பிரியின் செல்லுதல் நமக்கு அரிதாகும் எனத் துணிந்து கற்கள் பாதங்களை அழுத்துவதால் அதனைத் தாவிக் கடந்து சென்றார் என நம்பால் அன்புடைய பலரும் கூறினர்.”⁶⁸ “கடந்து செல்வதற்கரிய நெடிய காட்டில், தன் கணவனைத் தேடிச் சென்ற வெள்ளிவீதி என்பவளைப் போல நானும் என் தலைவனைத் தேடிச் செல்ல விரும்பினேன்”⁶⁹ என உரைக்கின்றாள்.

பிரிவுணர்த்திய தோழியிடம், தலைவன் பிரியமாட்டார், அவர் பிரியின் எம்மால் ஆற்றவியலாது. எனவே அவரைப் பிரியாது தடுப்போம் என்று கூறுவதையும், அவன் உறுதியாகப் பிரியப் போகின்றான் எனக் கேட்டவுடன் தன்னையும் உடன் கொண்டு செல்லக் கூறுவதையும், அவன் சென்ற வழியின் கொடுமைகளை நினைத்துப் புலம்புவதையும் இத்துறைப்பாடல்கள் காட்டுகின்றன. இதில் தலைவனைப்பிரியப் போகும் தலைவியின் தவிப்பு புலனாகின்றது. இத்துறைப்பாடல்கள் தலைவனிடமும் தோழியிடமும் கூறுவதாகையால் ‘முன்னிலை’ எனும் களன் இடம் பெற்றுள்ளது.

காப்பு மிகுதிக்கண் கூறியது

தலைவியின் உடல் மாறுபாடுகள், ஊரலர் போன்றவற்றின் காரணமாகத் தாய் களவினை அறிந்து கொள்கின்றாள். இந்நிலையில் தன் மகளை வெளியில் அனுப்பினால் என்ன தீங்கு நேருமோ என அஞ்சி அவளை இல்லுள் வைத்துக் காவல் செய்கின்றாள். இதனை இற்செறிப்பு என்று கூறுவர்.

இற்செறிக்கப்பட்ட தலைமகள் “முன்பு பகையையும், முதலையையும் அஞ்சாது காமப் பெருக்கத்தால் வரும் தலைவனைத் தேடிச் சென்ற நெஞ்சம், இப்போது நடு இரவில் இருளில் பறவைகள்

ஒலி எழுப்பும் போதெல்லாம் தலைவன் வரும் தேரின் மணியோசை எனக்கருதி ஊரார் உறங்குகின்ற இரவுப் பொழுதிலும் துயில்வதை மறந்தது”⁷⁰ என்று புலம்புகின்றாள்.

மேலும் தலைவி தன் நெஞ்சை நோக்கி, “இனிய சொற்களை அவன் முன் பேசக்கூடாது எனப் புலந்து சொல்லினும் தலைவனைக் கண்டதும் அவற்றை மறந்தனையோ”⁷¹ “அறியாமையை உடைய நெஞ்சே பொறுக்க அரிய வருத்தத்தைத் தரும் காமநோயைச் செய்தவனுக்காக உறக்கத்தைக் கைவிட்டாய். கரிய கழியில் அலை வருவதும் போவதுமாய்த் தடுமாறும் தன்மைபோல், பலமுறை அவனை அடைய விரும்பி, வீணே அலைந்து தடுமாறி முடிவில் வருந்தினாய். நீ அவனிடத்தில் எதுவும் பெறவில்லை”⁷² என வருந்திக் கூறுகின்றாள்.

“தலைவனோடு களவில் மெய்யைத் தழுவி ஏற்படுத்திக் கொண்ட நட்பு. ஒருநாள் துறைவனோடு பலரறிய நகைத்து விளையாடுவதையும் நீக்கிற்று. இக்காமம் வியப்புடையதாகும்.”⁷³ “தமக்கிடையே பூ இடைப்பட்டுப் பிரிந்தாலும் ஓராண்டு பிரிந்தது போல் வருந்தும் அன்றில் பறவைகள் போல நாங்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். தலைவன் பிரிந்தால் அவரின் வேறாக ஓர் உயிர், உடலில் வாழ்வது போல இழிவு நேர்ந்துவிடும். அவ்விழிவு நீங்குவதற்காகக் காதலர்ப் பிரிந்தவுடன் என் உயிரும் நீங்கட்டும்”⁷⁴ என்கிறாள். தலைவனைக் காணமுடியாத தலைவியின் ஏக்கம் இத்துறைப் பாடல்களில் காணப்படுகிறது. காப்பு மிகுதியில் தலைவி தனக்குத்தானே புலம்புவதால் இத்துறைப் பாடல்களில் ‘தன்மை’ எனும் களன் அமைந்துள்ளது.

வரைவிடை ஆற்றாளாகிய தலைவி கூறியது

களவொழுக்கத்தில் ஈடுபட்டுவந்த தலைவன் திருமணத்திற்கு வேண்டிய பொருளீட்டுவதற்காகத் தலைவியைவிட்டுச் சிலகாலம் பிரிந்து செல்வதுண்டு. திருமணத்திற்கு வேண்டியவற்றைச் செய்வதற்கே

தலைவன் பிரிந்து சென்றானாயினும், அவனின் இப்பிரிவே தலைவிக்கு மிகுந்த துன்பத்தை விளைவிக்கும், அதைத் தாங்க முடியாத தலைவி பலவாறு வருந்திப் புலம்புகின்றாள்.

திருமணத்திற்கு வேண்டுவன செய்தற் பொருட்டுப் பிரிந்து சென்ற தலைவனுடன் தலைவியின் நெஞ்சமும் சென்றுவிடுகின்றது. இந்நிலையில் தலைவி “மலைகள் சூழ்ந்த நாடனுடன் சென்றுவிட்ட என் உள்ளம் மீண்டும் என்னிடம் வராமல் அவரிடமே தங்கிவிடுமோ”⁷⁵ என வருந்துகின்றாள். மாலைப் பொழுது வந்ததுகண்டு “தனித்துறைவார் செயலறுதற்குரிய மாலைப்பொழுதே. என் காதலன் பிரிந்த அப்பொழுதே, நண்பகலிலேயே வந்துவிட்டாய். நீ இவ்வாறு அல்லாது காலையிலே வந்தாலும் உன்னைத் தடுப்பதற்கு யாரும் இல்லை”⁷⁶ என்று புலம்பி உரைக்கின்றாள்.

மேலும் தன் தோழியிடம் “பறவைகளும் விலங்குகளும் தனிமைத் துயருடன் தங்கும்படி அன்பில்லாத மாலைக்காலம் வந்தது. அம்மாலைக்காலத்தில் வீட்டின் கதவை அடைக்கக் கருதி வீட்டில் புகுவதற்கு உரியர் உள்ளீரா என்று அழைக்கவும் நம் காதலன் வரவில்லை.”⁷⁷ “அவன் குறித்துச் சென்ற கார்காலமும் வந்து போயிற்று, இந்நிலையில் கோவலர் இசைக்கும் புல்லாங்குழல் இசையுடன் வாடைக்காற்றும் ஒரு சேர வந்தால் நான் உயிர்வாழேன்”⁷⁸ “பெரிய பாறையின் ஒரு புறத்தே நம்முடன் தங்கிய நாடன், நம்மை நீங்கிப் பிரிவுத் துயரைத் தந்தான். அதனால் குவளை போன்ற நம் கண்களில் பசலை படர்ந்தது”⁷⁹

அவனுடன் கொண்ட நட்பு பிரிவை நினைத்து வருந்தாமல் பொறுத்துக்கொள்ளும் வலிமையுடையோர்க்கு நன்மையுடையதாகும்”⁸⁰ ஆனால் என் தலைவன் என்னைவிட்டு நீங்கியபோதே என் நலமும் நீங்கியது.”⁸¹ நம் கடற்கரையின் மணல் திட்டுகளில் ஞாழல் மலர்களும், செருந்தி மலர்களும் நறுமணம் வீச, தண்ணிய துறைகளோ

நீர்த்திவலைகளை என்மேல் வீசிப் பசலை நோயை உண்டாக்குகின்றன.”⁸² தலைவன் பொருட்டு என் மாயையாகிய அழகு பசலையுற்றது.”⁸³ “தலைவன் என் நலத்தை உண்டு நீங்கிச் சென்றமையால் உண்டான தனிமையில், என் வலிமை நீங்கிய போதிலும் இன்னும் உயிரோடு இருக்கின்றேன்”⁸⁴ என்று தன் தோழியிடம் வருந்திப் புலம்புகின்றாள். இதே சூழலில் தலைவி பிரிவு நோயால் இறந்துவிடுவேன்’ என வண்டிடம் புலம்புவதை நற்றிணை விளக்குகிறது.

தலைவி தன் தோழியிடம் “என்னுடைய கண்களும், தோள்களும், மணம் மிகுந்த கூந்தலும் பழைய அழகு கெட்டுப்போயின. மேனியில் பசலை பாய்ந்தது. நம் காதலன் முன்பு என்னைப் புணர்ந்து அருள் செய்தான். எனவே அவனோடு ஊடல்கொள்ள மாட்டேன்”⁸⁵ “நாம் நினைத்த நினைவெல்லாம் பாழ்பட்டுப் போகும்படி நாம் இங்கே தனித்திருக்கத் தலைவன் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்தான். நமக்குக் காமநோயைத் தந்து சென்ற அவனுக்கு இனி என்ன பழி ஏற்படுமோ”⁸⁶ என்று வருந்துகின்றாள். தலைவன் வரையாது நீட்டித்தபோது அலர் தோன்றியது, அப்போது தலைவி தன் தோழியிடம்,

“யானே ஈண்டையேனே; என் நலனே

ஆனா நோயொடு கானலஃதே

துறைவன் தம் ஊரானே

மறை அலர்ஆகி மன்றத்தஃதே” (குறுந்.97:1-4)

என்று கூறுகின்றாள். மேலும் “தெய்வங்கள் உறையும் மலைநாட்டையுடையவனது நட்பு அயலார் பலராலும் நினைப்பதற்குக் காரணமாயிற்று.”⁸⁷ தலைவன் நுகர்ந்த என் பெண்மை நலன், பெரிய களிறு தான் உண்பதற்காக வளைந்த நிலத்தைத் தீண்டாத பட்டையையுடைய ஓடிந்த மரக்கொம்பு போலாயிற்று.”⁸⁸

“என்னுடைய மூங்கில் போன்ற தோள்களைத் தழுவி, நம்மைப் பிரிந்து சென்ற தலைவன் பறவை வாயிலாக நமக்குத் தூது மொழியை உரையாவிடிலும் இரவில் தனக்குத் துணையாக விளங்கிய வேங்கை மரத்திற்கும் தூது மொழியைக் கூற மறந்து விட்டார்.”⁸⁹ “பறவைகள் கூடுகளில் புகுந்து தனிமையுற்றன. பகற்பூக்களும் கூம்பின. கடற்கரைச் சோலையும் ஒருவருமின்றித் தனித்த நிலையை அடைந்தது. வானமும் ஞாயிறு நீங்கியதால் நம்மைப் போலவே பொலிவிழந்தது. தனித்த இந்நிலையைத் தலைவனுக்குக் கூறுவார் இருந்தால் இனியும் உயிர் வாழ்வேன்.”⁹⁰ எனவே தலைவனிடத்து என் பொருட்டு யாரேனும் தூது செல்ல வேண்டும் என்றும் தோழியிடம் கூறுகின்றாள். இவ்வுட்களானில் நெஞ்சிடம் புலம்பும் நிலையில் தன்மையாகிய களனும், தோழியிடம் புலம்பும் நிலையில் முன்னிலையாகிய களனும் அமைந்துள்ளன.

வரைவிடை ஆற்றாள் என்று கவன்ற தோழிக்குக் கூறியது:

தலைவன் வரைவிடைவைத்துத் தலைவியைப் பிரிந்து சென்றநிலையில் இதைத் தலைவி எவ்வாறு பொருத்துக்கொள்வாளோ எனத்தோழி கூறுகிறாள். இந்நிலையில் தலைவி தோழிக்குக் கூறுவது இத்துறையாகும்.

வரைவிடை ஆற்றாத தலைமகள் ஆற்றுவிக்கும் தன் தோழியிடம், “மலைநாடனொடு நான் உயிருடன் கலந்த நட்பானது பிரிதல் இல்லையாயின் நன்மையுடையதாகும்.”⁹¹ ஆனால் “தனித்து உள்ளோர்க்குத் துன்பத்தைத் தரும் மலைக்காலத்தில் என்னைப் பிரிந்து சென்றவர் இனிமையுடையவராய் இருக்க முடியாது என்பதால் என் நெஞ்சம் வருத்தம் அடையும்.”⁹² முன்பெல்லாம் குன்றக்கூகை தன் பெடையைக் கூவி அழைத்தாலும், பலா மரத்தில் ஆண்குரங்கு தாவி விளையாடினாலும், என் நெஞ்சு அச்சம் அடையும். இனி இரவில், மலைச்சாரலில் நெடுவழியில் பிரிந்து சென்ற தலைவனுடன் துணையாகச் செல்லுதலை நீக்காது. அது இரங்கத்தக்கது.”⁹³ பிரிந்து

சென்ற “நெய்தல் நிலத்தலைவனோடு கூடி மகிழ்வதற்கு முன்பு, என் கண்கள் பூவைப்போலவும் என் தோள்கள் மூங்கில் போலவும், நெற்றி பிறை போலவும் அழகுடையதாய் விளங்கின. இப்போது அந்நிலை நீங்கிவிட்டது.”⁹⁴ “என் நெஞ்சம் தலைவனைத் தேடிச்சென்றது. அது அவனோடு உடனிருக்கின்றதோ அல்லது, மீண்டு தலைவன் அருளாமையால் ஏற்பட்ட என் மேனி மெலிவால் என்னை அயலால் எனக் கருதிச் சென்றதோ.”⁹⁵ “என் காம நோயின் கொடுமையை உணராமல் இவ்வூராரும் கவலையின்றித் தூங்குகின்றனர். அவர்களுக்கு என் நிலையை அறிவிப்பதற்காக எதைச் செய்வது என்று தெரியவில்லை”⁹⁶ “தலைவனைப் பிரிந்து நாம் இழப்பதற்கு உயிரைத் தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை.”⁹⁷ “இத்தகைய தலைவனைப் பற்றித் தோழியே நீ அறிந்து கூறும் கொடுமை பலரும் அறியும்படி பரவி வெளிப்பட்டால், என் அழகு நலனை கடற்கரைச் சோலையில் நான் இழந்ததைக் காட்டிலும் மிக்க துன்பத்தைத் தருவதாகும்.”⁹⁸ என வருந்தியுரைக்கின்றாள்.

தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி வருந்துவாளோ எனத் தோழி ஆற்றுவிப்பது இயல்பாகும். இங்கு தலைவன் பிரிந்தமையால் தலைவி வருந்துவாளோ என்று எண்ணித் தோழி வருந்தியிருக்கின்றாள். இந்நிலையில் தலைவி தோழியிடம் “மலைநாடனின் நட்பு நமக்குத் துன்பம் தரும் என்றும், அதை அறிந்தவர் இல்லை என்றும் நீ கூறுகின்றாய். நான் அவருடைய நட்பை நன்கு அறிந்திருக்கின்றேன். ஆதலால் அவர் வரும்வரை பொறுத்திருப்பேன்.”⁹⁹ என்று தோழியை வருந்தாதிருக்கக் கூறுகின்றாள். இவ்வுட்களனில் தோழியிடம் கூற்று நிகழ்த்துவதால் முன்னிலை எனும் களன் அமைந்துள்ளது.

வரைவிடை வற்புறுத்துந் தோழிக்குக் கூறியது

வரைவிடைவைத்துத் தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து சென்றான். அப்போது பிரிவாற்றாத தலைவியைத் தோழி ஆற்றுவிக்கின்றாள்.

இந்நிலையில் தலைவி தன் தோழியிடம், “கடற்கரைத் தலைவனின் பொருட்டு நெற்றி பசலையுற்று, நெஞ்சம் நோயில் கிடந்து மெலிந்தது.”¹⁰⁰ “தலைவன் முன்பு சொன்ன சொற்கள் இன்று பொய்த்துவிட்டன.”¹⁰¹ “அவன் நீங்கிச் சென்றதால் என் கையில் அணிந்த வளையல்கள் கழன்றோடின.”¹⁰² என் அழகிய தோள்களின் அழகையும், என் உறக்கத்தையும் தலைவன் கொண்டு சென்று விட்டான்.”¹⁰³

“தலைவன் இரவுப் பொழுதில்’ கனவில் வந்து மயக்கியதை உண்மை என நினைத்தேன். மயக்கம் நீங்கித் துயிலெழுந்து படுக்கையில் தடவிப்பார்த்தேன். அவனைக் காணாது தனித்தவள் ஆகினேன்”¹⁰⁴ மேலும் “நீ என்னிடம் அவனை மறக்கும்படிச் கூறுகின்றாய், ஆனால் நம் காதலனின் நீலமணிபோன்ற மலை என்முன்னே இடைவிடாது தோன்றுகின்றது.”¹⁰⁵ “பெண்கள் அலர் தூற்றும்படி அஞ்சத்தக்க துன்பத்தை நமக்குத் தரமாட்டான் என்று நீ ஆறுதல் கூறுகின்றாய். என்னிடம் அன்புகொண்டு கூறும் ஆறுதல் மொழிகள் என் நோயைச் சிறிது தணிக்கின்றன.”¹⁰⁶ “தலைவன் பிரிவுக்காக வருந்தி உயிர் நீங்கிப் போவதாயினும் அத்துன்பம் புறத்தார்க்குப் புலனாகாதவாறு நாம் மறைத்துக்கொள்ள வேண்டும். எனவே வருந்தாது ஆற்றியிருக்கின்றேன்”¹⁰⁷ என உரைக்கின்றாள். இதில் முன்னிலை எனும் களன் அமைந்துள்ளது.

பிரிவிடை ஆற்றாத தலைவி கூறியது

இவ்வாழ்வில் பல்வேறு காரணங்களினால் பிரிவு ஏற்படுகின்றது. இப்பிரிவிற்கான காரணங்களை இறையனார் களவியல்,

“ஓதல் காவல் பகைதணி வினையே

வேந்தர்க் குற்றுழி பொருட்பிணி பரத்தை யென்று)

ஆங்க ஆறே அவ்வயிற் பிரிவே”¹⁰⁸

என்று ஆறாகக் குறிப்பிடுகின்றது.

தலைவன் பிரியப்போகின்றான் என்பதைக் குறிப்பால் உணர்ந்துகொண்ட தலைவி தன் தோழியிடம், “தோழியே தலைவன் பலநாளும் என்னைப் புனைந்து புதிது புதிதாகப் பாராட்டினான். இப்பாராட்டுதல் ஏதோ ஒரு எண்ணம் கொண்டது எனக் கருதினேன். படுக்கையில் என்னோடு புணர்ந்து பின் என் தோளில் சாய்ந்து உறங்கியவர் ‘நான் பொருள் தேடி வரும்வரை தொடியணிந்த கையினை உடையவள் துன்பம் கொள்ளாது மனையறங் காத்துப் பேணி நிற்க வல்லமை உடையவளோ என்று கனாக்கண்டு பிதற்றினார்.”¹⁰⁹ “செல்வதற்கரிய வழியில் தலைவன் பிரிந்துசெல்லப் போகின்றான் என்று அவன் அருகில் இருக்கும் பணியாளர்கள் கூறுகின்றனர். இனி நான் எவ்வாறு ஆற்றியிருக்க முடியும்”¹¹⁰ என வருந்திப் புலம்புகின்றாள். இதில் முன்னிலை என்னும் களன் அமைந்துள்ளது.

வழியின் அருமை நினைத்துப் புலம்பியது

தலைவன் தலைவியைவிட்டுப் பிரிந்து சென்றபின் அவன் சென்ற வழியின் அருமையை மீண்டார் மூலம் அறிந்த தலைவி தன் தோழியிடம், “நம்மைப் பிரிந்து சென்ற தலைவன் சென்றவழி நெடியது, கடத்தற்கு அரியது, பேய்கள் சுற்றித் திரியக்கூடியது. கழுகுகளும், காக்கைகளும் வட்டமிடக்கூடியது, வழியில் போவோரைக் கொன்று வீழ்த்தும் யானைகளை உடையது.”¹¹¹ “கழுகுகள் மலையின் பக்கங்களில் தீநாற்றம் வீசும் புலால் உணவிற்காகக் காத்திருப்பதற்கு இடமானது.”¹¹² இன்னாமை பலவும் உடையது.”¹¹³ என்று அறிந்தோர் கூறுகின்றனர். “இலவின் பூக்கள் காற்று மோதுவதால் நிலத்தில் உதிரும் காட்டு வழியைக் கடந்து சென்ற நம் காதலர் தாங்குதற்கு அரிய துன்பத்தை நமக்குத் தந்துவிட்டார்”¹¹⁴ என உரைக்கின்றாள்.

மேலும் “தலைவன் சென்ற வழியில் வாழும் விலங்குகள், “தலைவனிடம் இவ்வாறு காதலியைப் பிரிந்து செல்வது கொடியது எனத் தடுக்கவில்லை”¹¹⁵ என்றும், “பறவைகள், அ.ஃ.நிணையாகிய

நாங்களே துணையைப்பிரிந்து வாழாத போது மானிடராகிய நீவிர் எவ்வாறு உங்கள் காதல் துணையைப் பிரிந்து வாழ்வீர் என வினவில்லை.”¹¹⁶ என்றும், “இனி எக்காலமும் நம்மைப் பிரியார் என நினைத்திருந்த நம் காதலர் இன்று பொருள் தேடுவதற்காகக் கோடை வெப்பம் தாங்கிய காட்டைக் கடந்து சென்றுள்ளார்”¹¹⁷ என்றும், “இருவர் தங்களுடைய பேராற்றலை வெளிப்படுத்தப் போர் செய்யும் அவ்விடத்தில் ஒருவரை நல்லபாம்பு தீண்டியது போல என் நெஞ்சத்தைப் பிரிவுத்துயர் கலங்கச் செய்தது”¹¹⁸ என்றும், தலைவன் என்னைப் பிரிந்து சென்றதால் என் நெஞ்சம் கையற்றுக் கலங்கியது. என் தேமல் பொருந்திய மாமை நிறமும், அழகும் கெட்டொழிந்தது. பீர்க்கம் பூவினைப்போலப் பசலை படர்ந்தது. துன்பம் மிக ஆதி மந்தியைப் போல நான் அறிவு மயங்கித் துன்புற்றேன்”¹¹⁹ என்றும் தலைவி வருந்திப் புலம்புகின்றாள்.

மாலை பொழுது கண்டு புலம்பியது

தலைவி மாலைப் பொழுதில் தன்னை வருத்திய நிலையில், “சிறிது பொழுதே காணப்படும் புன்கண் மாலைப் பொழுது என்ற ஒன்று இருப்பதை அவரைக் காணாத பொழுதே அறிவேன்.”¹²⁰ “இரக்கமற்ற மாலைப் பொழுது தலைவன் பொருளீட்டச் சென்ற நாட்டிலும் இருக்குமாயின், அவர் மேற்கொண்ட வினையின் பொருட்டுத் தங்கியிருக்கமாட்டார். ஆனால் இம்மாலைப் பொழுது அவர் சென்ற நாட்டில் இல்லை போலும்.”¹²¹ “மாலையே நீ எம்மைப் பிரிந்த தலைவனை நினைக்கச் செய்கிறாய். என் அழகினைக் கண்டு இகழுகின்றாய். ஆனால் காதலரைக் கூடியிருக்கும் மகளிரின் பேரழகினைப் போக்க மாட்டாய் ஆதலால் நீ மயக்கத்தை உடைய மாலையாய் இருந்தாய்”¹²² என உரைக்கின்றாள். இதில் தன்மை என்னும் களன் இடம்பெற்றுள்ளது.

அலர் தோன்றிய நிலையில் புலம்பியது

தலைவன் பிரிவால் மெலிவுற்ற தலைவி தன் தோழியிடம், “என் காதலர் பிரிந்தபின் அவரிடம் சென்ற என் நெஞ்சம் மீளாது முன் செய்த நல்வினைப் பயனைத் துயக்கின்றது. ஆனால் நானோ அத்தகைய நல்வினையைச் செய்யாததால் ஊரார் தூற்றும் அடங்காத பழிமொழிகளுக்கு ஆளாகும் துயருடையேன் ஆகின்றேன்.”¹²³ “என் நெஞ்சம் அவரிடம் சென்று விட்டதால் இவ்வுடம்பு இங்கு தனியாக நின்றது”¹²⁴ “அரிய பனிக்காலத்தில் உண்டாகும் இக் காமநோயை நீக்கும் மருந்து என்னைத் தழுவிச் சென்ற அவர் மார்பேயாகும்.”¹²⁵ “கடத்தற்கரிய பாலை வழியில் என்னைப் பிரிந்துசென்ற தலைவர் பொருட்டு மெலிந்த என் தோள்கள் சிறிதும் தவறு இல்லாதனவேயாகும்.”¹²⁶ “வேற்று மொழிகளையுடைய மலைகளைக் கடந்து தலைவர் வெகுதூரம் சென்றார் என்று சொல்லாமல் இவள் ஆற்றாது வருந்தி மெலிந்தாள் என்று என்னையே பழி தூற்றுகின்றனர்.”¹²⁷ என்று தோழியிடம் வருந்துவதால் முன்னிலை எனும் களன் இடம்பெற்றுள்ளது.

அன்பற்ற தன்மை கூறிப்புலம்பியது

தலைவன் பொருள்வயிட் பிரிந்ததால் வருந்திய தலைவி, “பிரியும் போதே இன்னாமையைச் செய்யும் இந்த இளவேனிலும் பிரிதல் ஆடவர்க்கு இயல்பு போலும். ஆதலால் கைவிட்டுப் பிரியேன் என்று கூறிய அறத்தைவிடப் பொருள் மிக அரிதாகுமோ”¹²⁸ என்றும், “வறுமையுற்றோர் தம்மை விரும்பி வாழ்வோரைப் பாதுகாத்துச் சுற்றத்தோடு மகிழ்ந்திருத்தல் இயலாது எனக் கருதிய தலைவர் பொருளைக் காதலித்து அதனை ஈட்டும் நெஞ்சத்தவரானார் அதன் காரணமாக அவர் நம்பால் அருள் உடையவர் அல்லர்.”¹²⁹ “தலைவர் பொருள் தேடுதலையே விரும்பி நம்மை நினையாது போனாரோ. அல்லது பொருளீட்டும் முயற்சியால் நம்மை முற்றிலும் மறந்து போனாரோ.”¹³⁰ “அவருக்கு மெய்கள் இரண்டும் நன்கு பொருந்தும்படி

ஒருவரையொருவர் அணைத்துக்கொள்ளும் தழுவலைக் காட்டிலும் பொருட்செல்வம் பெறுதலே இனிமையுடையது எனக்கருதிச் சென்றுவிட்டார்.”¹³¹ “நம் பேரழகுகெட செயலற்றுக் கலங்கிய நெஞ்சமோடு இருக்கும் நம்மைக் கைவிட்டு இரும்பு போல உள்ளத்தை வலிமையாக்கிக்கொண்ட வன்மை உடையவரானார்.”¹³² “என்னைப் பிரிந்திருக்கும் வலிமையை அவர் எவ்வாறு அறிந்தார்.”¹³³ “நம்மைப் பிரிந்து சென்ற காதலர் நமக்குப் பசலை பாயவும், அணிகள் நெகிழ்ந்து வீழவும் பிரிந்து நம் மனதில் உள்ள ஆசைகள் பலவற்றையும் தெளிவாக அழித்துவிட்டார்”¹³⁴ என்றெல்லாம் புலம்புவது அவளின் வருத்த மிகுதியை நன்கு வெளிப்படுத்தும்.

செயலற்ற நிலை கூறிப் புலம்புதல்

தலைவன் பிரிந்த நிலையில் தலைவி “ஒரு காலத்தே முதுமை அடைந்தவர் மீண்டும் அழிந்த இளமையை எய்துவது இல்லை. அதேபோல் தம் வாழ்நாளின் அளவு இன்னதென்பதையும் அறிவதற்கில்லை. ஆதலால் மார்பகக் கண்களும் நெருங்குமாறு அணைத்திருக்கும் அணையில் இனி என் காலம் கழிவதாக என்று முன்பு கூறிய தலைவர், அம்மொழியைப் பொய்த்தார். ஆயினும் அவர் தீதின்றி வாழ்க”¹³⁵ என வாழ்த்துகிறாள். “அவர் பிரிவால் வாடைக்காற்று எம்மை வருத்துவதையும், வளையல்கள் நெகிழ்ந்து அழகு அழிந்ததையும் அவரிடம் சென்று கூறுவோரைப் பெற்றிருந்தால், நம் துன்பம் நீங்குமாறு தலைவன் விரைந்து வருவார்.”¹³⁶ “நீர் வற்றும் போது அதிலுள்ள மீன் நீருள்ள இடத்திற்குச் செல்வது போல நானும் என் தலைவன் சென்ற வழியில் செல்லத் துணிந்துவிட்டேன்.”¹³⁷ “என் உடம்பு தனித்துக் கிடக்க என் உயிர் பிரிந்து தலைவன் வினையாற்றும் இடத்திற்குச் செல்லட்டும். அவ்வாறு சென்றால் யானும் எக்காலமும் அழாது வாழலாம்”¹³⁸ என்று வருந்தியுரைக்கின்றாள். இதில் தலைவி தன் நெஞ்சிடம் வருந்திப் புலம்பும் நிலையில் தன்மை எனும் களன் அமைகிறது.

பிரிவிடை ஆற்றாள் எனக்கூறிய தோழிக்குக் கூறியது

தலைவனைப் பிரிந்த தலைவியின் நிலையைக் கண்ட தோழி, இவள் எவ்வாறு ஆற்றியிருக்கப் போகின்றாளோ என வருந்தியுரைக்கின்றாள். இந்நிலையில் தலைவி, தன் தோழியிடம், “நம்மிடம் காதலுடைய தலைவர் இப்போது தங்குதல் இலர் என்று நீ சொல்வதை நினைத்து என் நெஞ்சம் வருந்துகின்றது”¹³⁹ “அவர் அருகில் இருக்கும்போது விழாக் கொண்ட பேரூர் போல விளங்குவேன். அவர் என்னைப் பிரிந்தபோது, அனைவரும் நீங்கிச்சென்ற சிற்றூரின் தனிமை பொருந்திய வீட்டினைப் போல பொலிவிழந்து வருந்துவேன்.”¹⁴⁰ “எனக்குப் பற்றுக் கோடாக விளங்கிய தலைவன் இன்று எங்குள்ளானோ என நினைத்து என் இரு முலைகளுக்கு இடையேயுள்ள இடம் அழுத கண்ணீரால் நிறைந்தது.”¹⁴¹ “தலைவன் பிரிந்ததால் மையுண்ட என் கண்கள் துயிலப்பெறவில்லை.”¹⁴² “என்னுடைய மாமையாகிய பேரழகு, எனக்கு அழகுதருவதாகவோ, என் தலைவனுக்கு இன்பம் தருவதாகவோ இல்லாமல் பசலையால் விரும்பி உண்ணப்படுகின்றது.”¹⁴³

“தலைவன் நம்மொடு விரும்பிக் கொண்ட நட்பு, அவன் பிரிவினாலே நாம் பசந்தபோது அப்பசலையைப் பொறுத்துக் கொள்வதில்லை.”¹⁴⁴ “தலைவனது வருகையை எதிர்நோக்கித் துன்பம் உடையவராக தாம் இருப்பது அறிந்தும் நெடுந்தொலைவில் உள்ள தலைவர் வராமல் குறித்த பருவத்திலும் சேயராக உள்ளார்.”¹⁴⁵ என உரைக்கின்றாள். மாலைப்பொழுது வந்தது கண்டு,

“புன்கண் மாலையும் புலம்பும்

இன்கொல் தோழி அவர் சென்ற நாட்டே” (குறுந்.46:6-7)

என்று தோழியிடம் வினவுகின்றாள். ஊரர் பழி தூற்றுவதைக் கண்டு “என் தலைவன் சென்றவழி பாலை நிலத்தில் கவர்ந்த பல வழிகளையுடையது. என்னைப்போல அவ்வழியைப் பற்றித் துயரம் கொள்ளாமல், ஆரவாரமுடைய இவ்வூர் என்னை அயலாராகக் கருதி இடித்துரைக்கின்றது.”¹⁴⁶ “முசுண்டை என்பவனின் வேம்பி எனும் ஊர்

போன்ற எனது பேரழகம், இளமையும் தொலைந்தபோதும், நம் தலைவர் நமக்கு அருள் செய்யவில்லை. இந்நிலையிலும் இவ்வூர் மக்கள் நம்மையே பழி தூற்றுகின்றனர்.”¹⁴⁷ “மலையினைப் பிளந்து வழியமைத்ததால் உண்டான பாறைகளைக் கடந்து, பறை முழங்கியது போல பரந்து வெளிப்படும் பழிச் சொற்களை நமக்கென்று நம் தலைவர் விட்டுவிட்டுச் சென்றுவிட்டார்.”¹⁴⁸ “குன்றுகள் குறுக்கிடும் குறுகிய வழிகளைக் கொண்ட நம் தலைவர் சென்ற நாடு நோக்கி, கூத்தர் சேரனைத் தேடிச் சென்றது போல நாமும் சென்றால் என்ன.”¹⁴⁹ “வாடைக்காற்றின் மிகுதியால் மழைத்துளிகள் தாவப்படும் கூதிர் காலத்தின் யாமப் பொழுதில் மாடுகள் தலையை அசைப்பதால் அதன் கழுத்தில் உள்ள மணியின் நாக்கு மெல்லிய ஓசையுடன் ஒலிக்கும். காம நோயோடு தனிமைத் துயரும் வருந்துவதால் அவ்வோசையைக் கேட்டு என்னையன்றிப் பிற மகளிரும் வருந்துவார்களோ”¹⁵⁰ என்றும் வினவும் நிலையில் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

மேலும் “காமநோய் என்னைச் சாகும்படி வருந்தச் செய்தும், என் உள்ளம் பொருந்தியவர் நமக்கு அருளாமையால் சால்புடையவர் அல்லர்.”¹⁵¹ என்றுரைத்தாலும் “அருளாமல் நீரில்லாத வழியில் சென்ற அவர் ஏதம் இன்றி எந்நாளும் வாழ்வாராக”¹⁵² என வாழ்த்தும் நிலையில் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

பிரிவிடை வற்புறுத்துந் தோழிக்குக் கூறியது

தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி அப்பிரிவைத் தாங்க இயலாது வருந்தியிருக்கின்றாள். தோழி அப்பிரிவைப் பொருத்துக்கொள்ள வேண்டி அப்போது தலைவி, “நம் தலைவர் இன்றே வருவார். நாம் நடுக்கத்தைக் கைவிட்டு ஆற்றியிருப்போம் என்று வற்புறுத்துகின்றாய். ஆயினும் நின் சொல்லைக்கேட்டு ஆற்றியிருக்கும் வலிமை எனக்கு இல்லை.”¹⁵³ பூக்கள் செறிந்த சோலையில் அழகிய மேகங்கள் தவழ, குயில்கள் பாடும் குரலினைக் கேட்போர்க்கு அவர் தம் கண்களில்

இருந்து வழியும் நீரை நிறுத்துவது எளிதன்று.”¹⁵⁴ “தலைவனை நினைத்து அவரோடு முன்பு துயின்ற நடுநாள் இரவிலும் உறங்குதல் இல்லாத என் கண்களில் நீர்த்துளிகள் உண்டாயின.”¹⁵⁵ “தலைவன் களிற்றினைக் கொன்ற புலி திரியும் காட்டினைக் கடந்து சென்றுவிட்டார். ஆதலால் நான் ஆதிமந்தியைப் போலக் காதலனைக் காணாமல் வருத்தமுற்று உழல்கின்றேன்.”¹⁵⁶ என்று வருந்தி உரைக்கின்றாள்.

“இரக்கமற்ற வாடைக்காற்று தலைவனிடம் சென்று நம் நிலையை எடுத்துக் கூறினால் நன்மை உண்டாகும். ஆனால் அவ்வாடைக்காற்று எனக்கே துன்பம் தருவதாக அமைந்துவிட்டது”¹⁵⁷ என்று தோழியிடம் உரைக்கின்றாள். பின் அவ்வாடைக்காற்றை நோக்கி “கூதிர் காலத்தின் இறுதி நாளில் நான் தனித்திருக்கும் படி தலைவர் என்னைப் பிரிந்து சென்றார். அவரை நினைத்து என் வளையல்கள் கழன்றன. இத்தகைய என்னை இரங்கத்தக்கவள் என்று கருதாமல் முன்பனிக்காலத்து நள்ளிரவில் நடுங்கச்செய்யும் குளிரைக்கொண்ட வாடைக்காற்றே நீ என்னை வருத்தவே வந்தாய் போலும்”¹⁵⁸ என்று புலம்புகின்றாள். “நெடும்பொழுது நாம் அழும்படி நம்மைப் பிரிந்து பாலை நிலத்தில் சென்ற நம் தலைவர், தாம் வருவதாகக் கூறிச் சென்ற பொழுதினை மறந்துவிட்டார்.”¹⁵⁹

“இளவேனிற் பருவம் வந்த பிறகும் கார்ப்பருவத்தில் வருவேன் என்று கூறிச் சென்ற தலைவன் வரவில்லை.”¹⁶⁰ “பிரிந்தார்க்குத் துன்பம் தரும் மாலைக் காலத்தில் பொருள் தேடிச் சென்ற தலைவர் மீண்டுவரக் காண்பவர் தவம் செய்தவரேயாவார்.”¹⁶¹ “எருமைக் கடா நடந்து செல்லும் தோறும், பெண் எருமையின் கழுத்தில் கட்டப்பட்ட மணி நடு இரவிலும் ஒலிக்கும். இக்காலம் தலைவன் வருவதற்குரிய செவ்வியையுடையதாயினும் அவர் வரவில்லை.”¹⁶² என்று வருந்துகின்றாள்.

தலைவனைப் பிரிந்தபின் மாலைக் காலம் தலைவிக்குத் துன்பம் தருவதை,

“வால் இழை மகளிர் விழவு அணிக் கூட்டும்
மாலையோ அறிவேன் மன்னே: மாலை
நிலம் பரந்தன்ன புன்கணொடு
புலம்பு உடைத்து ஆகுதல் அறியேன் யானே”(குறுந்.286:3-6)

“புன்கண் மாலையும் புலம்பும்
இன்று கொல் தோழி அவர் சென்ற நாட்டே” (குறுந்.330:6-7)
எனும் பாடலடிகள் விளக்கும்.

தலைவனின் பிரிவால் தான் சாவதற்கு அஞ்சவில்லை இறந்து
மறு பிறப்பு எய்தின் தலைவனைப் பிரிந்திடுவேனோ என்றுதான்
அஞ்சுகிறேன் என்கிறாள் ஒரு தலைவி. இதனை,

“சாதல் அஞ்சேன்: அஞ்சவல் சாவின்
பிறப்பு பிறிது ஆகுவது ஆயின்
மறக்குவேன் கொல் என் காதலன் எனவே” (நற்.396:16-15)
என்ற அடிகள் விளக்கும்.

தன்னை வற்புறுத்துந் தோழியிடம், தலைவன் தற்போது வராத
பொருளீட்டும் தொழிலை முடித்துக்கொண்டு வரின் சரியே. மீண்டு
வருவது குறித்து நம்மிடம் தூது விடுத்தால் நம் மேனியில் படர்ந்துள்ள
பசலை பறந்தோடும். நாமும் மகிழ்ந்திருப்போம்”¹⁶³ என்று கூறுகின்றாள்.
அவ்வாறு தலைவன் செய்யாத நிலையில், “அரிய பாலை வழியில்
கடந்து சென்ற காதலர் நம்மைக் காட்டிலும் பொருளையே அதிகமாகக்
காதலித்தார்.”¹⁶⁴ அதனால் நமக்கு அருள் செய்யவில்லை என வருந்தி
உரைக்கின்றாள்.

இவ்வாறு பிரிவிடை வற்புறுத்துந் தோழிக்குத் தலைவி, தலைவன்
குறித்த காலத்தில் வரவில்லையே, அவர் சென்ற நாட்டில்

மாலைப்பொழுது இல்லையோ. என்னைப் பிரிந்துசென்ற அவர் அங்கேயே தங்கிவிடுவாரோ, அதனால் ஆதிமந்தி போல் நான் துயரடைவேனோ என்றும், மறுபிறவி எடுப்பின் காதலனை மறந்து விடுவேனோ எனவும் புலம்பியுரைக்கின்றாள். இப்புலம்பல்கள் தலைவி தலைவன் மீது கொண்ட உயரிய அன்பைப் புலப்படுத்துகின்றது.

வன்புறை எதிரழிந்தது

தலைவன் தலைவியைவிட்டுப் பிரிந்த நிலையில் வருந்தியிருக்கும் அவளைச் சிறிது ஆற்றியிருக்கும் படி தோழி வற்புறுத்துகின்றாள். இந்நிலையில் தலைவி நான் எவ்வாறு ஆற்றியிருப்பேன் என எதிரழிந்து கூறுவது வன்புறை எதிரழிதல் எனப்படும்.

வரைவிடைவைத்துப் பொருள் தேடுவதற்காகத் தலைவன் பிரிந்துசென்ற போது, தலைவி வருந்தியிருப்பது கண்ட தோழி வருத்தம் நீங்கியிருக்கும்படி கூறுகின்றாள். இந்நிலையில் தலைவி, “கள் உண்பவர் மகிழ்ந்திருக்கும் ஆரவாரத்தையுடைய இவ்வூர், நம் கடற்கரைத் தலைவன் நம்மை விட்டுப் பிரிந்த காலத்தில் பொலிவழிந்து வருத்தம் தருவதாக அமைந்தது. நான் எவ்வாறு ஆற்றியிருப்பேன்.”¹⁶⁵ “என் காதலர் வருவதாகக் கூறிச்சென்ற பருவம் கழிந்தது. வேப்பமரத்தின் கிளையிலிருந்து கூகை இரவு முழுவதும் ஒலி எழுப்பும் தீராத இரவில் காமநோய் துன்புறுத்துவதால் வருத்தமுற்றேன்.”¹⁶⁶ “பெரிய புல்லிய மாலைப் பொழுது நேற்று வந்து நம்மைத் துன்புறுத்தியது போல இன்றும் வந்தால் என் நிறையை அழிக்கும் காமவெள்ளத்தை எவ்வாறு நீந்துவேன் என அறியவில்லை”¹⁶⁷ “நம் காதலர் எங்கு உள்ளார் எனத் தெரியவில்லை. அவர் வருவதாகக் கூறிச் சென்ற பருவமும் இதுவோ எனத் தெரியவில்லை.”¹⁶⁸ பொருள் தேடிப்பிரிந்த தலைவர் என்னை நினையாது வாழ்கின்றார். அவருக்கு இசைந்த உள்ளமும், நெகிழ்ந்த தோளும், வாடிய மேனியும் எனக்குத் துன்பம் செய்கின்றன. இந்நிலையில் இப்பெரும் துன்பமுற்றவள் என்ன

செய்கின்றாளோ எனத் தலைவன் நினைக்கவில்லை. என் துன்பமோ இந்நிலவுலகின் எல்லையைக் கடந்து நிற்கின்றது.”¹⁶⁹ “மாலைப்பொழுது நீங்கி, பனி மிகப் பெருகித் துன்பம் செய்யும் நள்ளிரவில் நாம் அடும் துன்பத்தைக் கருதாது பொருள் கருதிப் பிரிந்தவர் நம்மை நினையார் போலும்”¹⁷⁰ என்பன போன்ற கூற்றுகள் அவளின் ஆற்றாமையை நன்குணர்த்தும்.

தலைவன் பிரிந்து சென்றும் ஊரார் அலர் தூற்றுவதை நிறுத்தவில்லை. இந்நிலையில் வற்புறுத்துந் தோழியிடம் “தலைவன் என்னைக் கைவிட்டுப் பிரிந்தான், அவனுடன் கொண்டிருந்த நட்பானது தொடர்பற்று பல நாட்களுக்கு முன்னே நீங்கிவிட்டது. அதை அறியாத பெண்டிர் அலர் தூற்றி வருத்துதலைக் கைவிடவில்லை. இங்ஙனம் இப்பெண்டிர் கூறும் அலர் என்னை வருத்துகின்றது”¹⁷¹ என வருந்திக் கூறுகின்றாள்.

தலைவன் உடனிருக்கையில் மகிழ்ச்சியைத் தந்த இவ்வூர் அவன் பிரிந்தபோது துன்பம் தருகின்றது. மாலைப்பொழுதும் இரவும் வந்து வருத்துகின்றது. பிரிந்து சென்ற தலைவன் நம்மை நினையாது விட்டான். அந்நிலையிலும் ஊரார் அலர் தூற்றுகின்றனர் எனத் தலைவி வருந்துவது தோழி கூறும் ஆறுதல் மொழிகள் அவளது பிரிவுத்துயரைத் தணிக்கவில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது.

பருவம் கண்டு அழிந்தது

தலைவியைப் பிரிந்து செல்லும் தலைவன் குறித்த காலத்தில் வந்துவிடுவதாகக் கூறிச் செல்வான். அக்காலம் கார் அல்லது கூதிர் காலமேயாகும். அவ்வாறு தலைவன் குறித்துச்சென்ற பருவம் வந்தபோதும், அவன் வராத நிலையில் அப்பருவத்தைக் குறித்துத் தலைவி வருந்திப் புலம்புவது பருவம் கண்டு அழிதல் எனும் துறையாகும்.

தலைவன் குறித்துச் சென்ற கார்ப்பருவம் வந்தது கண்ட தலைமகள் “என்னுடைய கூந்தலில் கார்காலத்தில் மலரும் மலர்களைச் சூடிட வருவேன் என்று சூளுரைத்துப் பிரிந்து சென்ற நம் காதலர், இம்மழை மேகத்தின் இடி முழக்கத்தைக் கேட்கவில்லை போலும்.”¹⁷² “ஆண்மான் பெண்மானுடன் பறல் கற்களிடையே தேங்கியுள்ள நீரைக் குடித்துவிட்டுத் துள்ளி விளையாடும் கார்காலத்தில் தலைவன் வராமலிருக்க உயிரை வைத்திருந்தீரோ எனக் கேட்பதுபோல் இடித்து மேகம் வந்தது.”¹⁷³ “மேய்வதற்காகச் சென்ற பசுக்கள் தம் கன்றுகளை நினைத்து வருந்தும் கார்ப்பருவத்தின் மாலைப்பொழுதில் தலைவர் வாராமையால் நான் உயிர்வாழேன்”¹⁷⁴ என்றும், “கார்ப்பருவம் வந்து விட்டது. என் கண்கள் நீர் சிந்தத் தொடங்கிவிட்டன. என் தோள்களும் தம் இயல்பான ஒளியை இழந்து, இளைத்துப் பழைய நலனை இழந்தன. செம்முல்லைக் கொடிகள் கார்காலம் வந்ததும் அதனை நயந்து மலர்ச்சி எய்வதுபோல் என் மாமைக் கவினும் தலைவரது தேர் வரவை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கிறது”¹⁷⁵ என்றும் தோழியிடம் உரைக்கின்றாள்.

மேலும் “மேகங்கள் சூளுற்ற பெண்யானைக் கூட்டம் போல ஒன்றுகூட கார்காலம் வந்துவிட்டது. அக்கார்கால மாலைப்பொழுதில் கூதிர் காலத்திற்கும் முன்பனிக்காலத்திற்கும் உரிய வாடைக்காற்று நம்மை வருத்துவதால் தலைவனை நினைத்து நாம் வருந்துவதற்கு உரியோம் ஆனோம்.”¹⁷⁶ அவ்வாறு வருந்தி நான் இறந்துவிடின் அவரிடம் அன்புடையவள் என்பது உறுதியாகும். இறக்காமல் இருந்தால் அன்பற்றவளாவேன்”¹⁷⁷ எனக் கூறுகின்றாள்.

கார்காலம் வந்ததால் மலர்ந்த முல்லைப் பூக்கள், தலைவனைப் பிரிந்திருக்கும் தன்னைப் பார்த்துச் சிரிப்பதாகத் தலைவி உரைப்பதை,

“பெயல் புறந்தந்த பூங்கொடி முல்லைத்
தொகு முகை இலங்கு எயிறு ஆக
நகுமே தோழி நறுந்தண் காரே” (குறுந்.126:3-5)

“கொல்லைப் புனந்த முல்லை மென்கொடி
எயிறு என முகையும்” (குறுந்.186: 2-4)

என்ற அடிகள் உணர்த்தும்.

தூதுசெல்ல வேண்டுதல்

“நல்ல வயல்களையுடைய ஊரனின் குளிர்ந்த மார்பினை, என் பருத்த தோள்களில் படர்ந்த பசலை அழிந்தொழியுமாறு அணைத்து மகிழும் வாய்ப்பு எனக்கு உண்டாகுமோ”¹⁷⁸ என்றுரைத்த தலைவி “மழைக் காலத்தில் மலரும் பீர்க்க மலர்களைக் கையில் கொண்டு தலைவனிடம் சென்று, நல்ல நெற்றியினையுடைய தலைவி இம்மலரைப் போலப் பசலையடைந்தாள் என்று யாரேனும் கூறினால் மிகவும் நல்லது”¹⁷⁹ என்று தலைவனிடம் தூது செல்ல வேண்டுகிறாள்.

கார் காலம் வந்த நிலையில் தன் தோழியிடம் “நம் காதலர் சொன்ன சொல் தவறுபவர் அல்லர். அவர் குறித்துச் சென்ற கார்ப்பருவத்தில் வாராமல் இருக்கமாட்டார். அப்பருவம் வருவதற்கு முன்னரே மேகங்கள் கார்காலத்தைக் காட்டின. இச்செயலே என்னைத் துன்புறுத்துகின்றது”¹⁸⁰ என்று பருவத்தைப் பருவமன்று எனக் கூறி தன்னையே ஆற்றிக் கொள்கிறாள்.

தலைவனைப் பிரிந்த நிலையில் மாலைப்பொழுது வந்ததுகண்ட தலைவி, “மாலைக்காலம் தனியாக வராமல் யாமப் பொழுதினையும் துணையாகக் கொண்டு வந்தது.”¹⁸¹ “சூரியன் மறையும் பொழுதினை முல்லைகள் மலரும் மாலைக்காலமென்று துணையோடு சேர்ந்திருப்பவர்கள் கூறுவர். துணையைப் பிரிந்திருப்பவர்களுக்கு

விடியற்பொழுதும், பகற்பொழுதும் கூட மாலைக்காலமே ஆகும்”¹⁸² என்கின்றாள்.

மேலும் “முல்லை அரும்புகள் போதாய் முதிர்ந்தன. கார்ப்பருவத்தால் முல்லை நிலமும் அழகு பெற்றது. மாட்சிமை பொருந்திய என் அழகினை அழிப்பதற்காக மாலைக்காலம் வந்தது. என்னைப்பிரிந்த காதலன் இன்னும் வரவில்லை. “மரங்கள் செறிந்து வளர்ந்த குறுங்காட்டில் தலைவனது தேர் வருகின்றது என்று கூறும் உரையும் வரவில்லை”¹⁸³ காதலர் உடனுறையும் போது உடம்பைத் தடவி மென்மையாக வரும் காற்று அவர் இல்லாத போது புலி போலப் பாய்ந்து வருகின்றது. அதனால் என் உடம்பு வேறுபடுதலை அறியாத அவர் ‘தலைவி வருந்துவாள்’ என்று வாயினாலும் கூறவில்லை.”¹⁸⁴ என வருந்தியுரைக்கின்றாள்.

தலைவன் பிரிந்துசென்ற நிலையில் அவன் வருவதாகக் கூறிச் சென்ற கார்காலம் கழிந்து கூதிர்காலம் வந்தது. இக்காலத்திலும் தலைவன் வாராமையால் வருந்திய தலைவி, “பெரிதாகப் பெய்கின்ற மழையை நோக்கிப் பூத்திருக்கின்ற எழுழ் மலர்கள் நீலமணி போன்ற நிறம் கொண்டவை. அம்மலர்கள் மழைக்காலம் நீங்கியதால் தம் இயல்பான நிறத்திலிருந்து மாறி வெண்மை நிறமடைந்திருப்பதை நம் காதலர் அறிந்திருக்கவில்லை போலும்.”¹⁸⁵ “ஈங்கையின் பசிய புதர்மேல் பகன்றை மலர் மலர்ந்து அழகூட்டும் பனியொடு கூடிய கூதிர் காலத்தில் நம்முடன் ஈங்கு உறைவதாகக் கூறிச் சென்ற நம் காதலர், தம் உறுதி மொழியை இப்பொழுது நினைக்கவில்லை.”¹⁸⁶ “சேற்று நிலத்தில் இரை தேடும் நாரைக்கும் துன்பம் தருகின்ற வாடைக்காற்றையுடைய கூதிர்காலத்திலும் பிரிந்து சென்ற நம் காதலர் வாராராயின் நான் வாழமாட்டேன்”¹⁸⁷ என வருந்தி உரைக்கின்றாள். பனிக்காலத்தில் தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி வருந்துவதை,

“பெய் பனி நலிய உய்தல் செல்லாது
குருகினம் நரலும் பிரிவு அருங் காலை
துறந்து அமைகல்லாள் காதலர்
மறந்து அமைகல்லாது என் மடம் கெழு நெஞ்சே”

(ஐங்.457:1-4)

என்ற பாடல் அடிகள் விளக்கும்.

இளவேனிற் காலத்தில் திரும்பி வருவதாகக் கூறிச்சென்ற தலைவன் அப்பருவம் வந்தும் வரவில்லை. இச்சூழலில் தலைவி “மலர்க் கொத்துகளில் தேனை வயிறார உண்ட வண்டினம் அத்தேனை நிலத்தில் சிந்துமாறு உகுக்கக்கூடிய, நம்மிடம் சொன்னபடி நம் தலைவர் மீண்டு வராத இளவேனிற்பருவம் வந்தது.”¹⁸⁸ “வேம்பின் மலர்களின் புதுவருவாய் என் தலைவன் இல்லாது நுகர்ப்பெறாமையால் பயனின்றிப் போகும்படித் தலைவன் நீங்கியது குறித்து அலர் உரைக்கும் நாக்குகள் என்னை வருந்தும்படி கல் என்ற முழக்கத்தை உடையவாயின”¹⁸⁹ என்று தன் ஆற்றாமையைப் புலப்படுத்துகின்றாள்.

மேலும் “தலைவனோ இன்னும் வரவில்லை. ஆனால் அவர் கூறிச்சென்ற ‘குயில் கூவக்கூடிய கருமணல் வரிவரியாக நுடங்கித் தோன்றக் கூடிய, நுணாமரங்களும், கோங்கம், குரவம், அதிரல், பாதிரி, புன்கம், வெண் கடம்பம் போன்ற மலர்கள் மலர்ந்து மணம் வீசக்கூடிய, மாமரம் தீச்சுடர்போல இளந்தளிர் விட்டுத் திகழக்கூடிய, வேம்பின் ஒளிமிக்க பூக்கள் உதிர்ந்து படியக்கூடிய இளவேனிற்பருவம் வந்துவிட்டது”¹⁹⁰ ஆனால் தலைவன் இன்னும் வரவில்லையே என வருந்துகின்றாள்.

இவ்வாறு கார்காலம் வந்தது கண்ட தலைவி பருவம் கண்டு அழிந்த நிலையில் பெரும்பான்மையும் தன்மை களனிலும், தோழியிடம் புலம்பும் நிலையிலும் முன்னிலை எனும் களன்கள் அமைந்துள்ளன.

பருவம்கண்டு ஆற்றாள் என்ற தோழிக்குக் கூறியது

தலைவன் குறித்துச்சென்ற பருவம் வந்த நிலையில் தலைவி வருந்துவாளோ என்று தோழி வருந்துகின்றாள். இந்நிலையில் தலைவி, “பொருள் செயல் ஆண்மை இவ் இளமைப்பருவத்தில் ஏற்றதன்று எனக்கூறி பிரியும்போது அவரை என் நெஞ்சம் ஈர்த்துக்கொள்ளவில்லை. அவ்வாறு பிரியத்துணிந்த என் தறுக்கண்மையினால் உயிரோடு வாழ்வேனாயினேன்”¹⁹¹ என்று தலைவன் திரும்ப வந்துவிடுவான் என்ற நம்பிக்கையில் தான் வாழ்வதாகக் குறிப்பிடுகின்றாள். மேலும் குறித்த காலம் வந்துவிட்ட நிலையில் அதை நம்பாது,

“புதுப்பூங் கொன்றைக்

கானம் கார் எனக் கூறினும்

யானோ தேறேன் அவர்பொய் வழங்கலரே” (குறுந்.21:3-5)

என்று கூறுகின்றாள். கார்காலம் வந்துவிட்டதை தெளிவாக உணர்ந்த நிலையில் “மழை பெய்ததால் காயாஞ்செடி மயிற்கழுத்துபோல் தோன்றும் காட்டுப் பகுதியில் பெண்மானின் நீங்கிய ஆண் மானைத் தலைவர் காண்பாரோ.”¹⁹² “வள்ளிக் கொடி படர்ந்த காட்டினைக் கடந்துசென்ற தலைவரை நினைத்து மிகுந்த துன்பத்தையடைந்த என்னை இரங்கத்தக்கவள் என்று எண்ணாமல், என் உயிரைக் கொள்ளும் பொருட்டு கரிய மேகங்கள் மழையைப் பெய்து இடித்து மின்னுகின்றன.”¹⁹³ “இவ்வாறு மழை பெய்வதற்கு முன்னரே இவ்வூரிலுள்ளார் அவருக்காக வருந்தும் நம்மைவிட நம்பொருட்டு அவரைப் பலவாறு பழி கூறுகின்றனர்.”¹⁹⁴ “இந்நிலையில் தமிழராக உள்ள தலைவர் கரிய மேகங்கள் முழங்கும் ஓசையை இரவில் கேட்பாராயின் என்ன ஆவாரோ”¹⁹⁵ என்று வருந்திப் புலம்புகின்றார். இதில் முன்னிலை எனும் களன் அமைந்துள்ளது. பிரிவு எனும் களனில் தலைவி தோழியிடம் உரைத்தல், தலைவனுடன் உடன் வருவேன் என்றிரைத்தல், காப்பு மிகுதியின் போதும், வரைவிடை ஆற்றாத நிலையிலும், பிரிவிடை ஆற்றாத நிலையிலும் தோழியிடம் புலம்புதல், நிலையாமை கூறியும், வன்புரை எதிரழிந்தும் பருவம்கண்டு புலம்பும்

நிலையிலும் உட்களன்கள் அமைந்துள்ளன. இக்களனில் இருநூற்று நாற்பத்தெட்டுப் பாடல்கள் முன்னிலை எனும் களன் பெற்றுள்ளன.

வரைவு

தலைவி கூற்றில் வரைவு ஐந்தாம் களனாக அமைகிறது. இதில் வரைவிடை வைத்துப் பிரிந்த தலைவன் திருமண ஏற்பாடுகளோடு வருகிறான் எனத் தோழி வாயிலாக அறிந்த தலைவி, தோழியிடம்

கானக நாடன் வரையின்

மன்றலும் உடையள் கொல் தோழி –யாயே?”

(ஐங்.253:3-4)

எனக்கூறி மகிழ்கின்றாள். அதனால் குளத்துநீர் மோதுகின்ற கரையில் உள்ள மரத்தினைப் போல இல்லற நெறியில் நின்று தலைவனைப் பலமுறை அணைத்து இன்புறலாம்”¹⁹⁶ என்றும் “கடல் கெழு நாட்டின் தலைவன் நம்பால் அருள் உடையவன் எனில் ஆரவாரம் மிக்க இவ்வூர் நமக்கு வாழ்வதற்கு இனிமையுடையதாகும்”¹⁹⁷ என்றும் மகிழ்ந்து உரைக்கின்றாள். இதில் மூன்று பாடல்கள் ஆராயப்பெற்றுள்ளன. இதில் தோழியிடம் கூறுவதில் முன்னிலை எனும் களன் அமைந்துள்ளது.

ஊடல்

தலைவனுடன் தலைவி ஊடி வாயில் மறுத்தல், அது தணிந்து வாயில் நேர்தல் ஆகியன ஆறாம் களனாக அமைகிறது. ஊடல் என்பது தலைமக்களிடையே தோன்றும் சிறு சச்சரவு ஆகும். இவ்வுடல் தலைவனுடைய பரத்தமை ஒழுக்கத்தினால் தோன்றுவதாகும். இக்களனில் நூற்றொரு பாடல்கள் ஆராயப்படுகின்றன.

திருமணம் நிகழ்ந்த மிக அண்மைக் காலத்திலேயே தலைவனுக்குப் பரத்தையர் உறவு தோன்றியதை அறிந்த தலைவி அவனிடம் “நீ எம்மை மணந்து கொண்ட கணவன் என்ற வகையில் எமக்கு அருள் செய்யவில்லையாயினும் பரத்தை மகளிரும் நின் பெண்டுகளே என ஊரார் கருதுமாறு மெல்ல மெல்ல எம்மை விட்டு

நீங்கிச் செல்வாயாக.”¹⁹⁸ என்று தலைவன் பரத்தமை மேற்கொண்டதை இடித்துக் கூறுகின்றான். மேலும் “நான் மகப்பேறு அடைந்ததால் உன் கண்ணுக்குப் பேய் போலத் தோன்றுகின்றேன். உன் காதலியரோ தூயராயும் நறியராயும் விளங்குகின்றனர்.”¹⁹⁹ “அண்மையில் புதல்வனை ஈன்ற என்னைத் தழுவினால் உன் மார்பின் அழகினை என் தீம்பால் சிதைக்கும்.”²⁰⁰ எனவே என்னைத் தழுவாதே. மேலும் “உன் காதற் பரத்தை உன் உடலில் செய்த நகக்குறி அடையாளங்களுடன் என் மனைக்கு நீ வருவதை விரும்பவில்லை.”²⁰¹ “அவளைத் தழுவிய உன் மார்பினை நான் தீண்டமாட்டேன். என் அருகில் வாராதொழிக”²⁰² என்று ஊடிக்கூறுகின்றான். “நல்லது கெட்டதைப் பகுத்தறியமுடியாத சிறுவர்களைப்போல ஒழுகுகின்ற உன்னைக் கண்டவர்கள் எள்ளி நகையாடுவர்.”²⁰³ “நீ பரத்தையரின் குவிந்த மார்பகத்தால் மோதப்பட்ட சந்தனத்தையும், துவண்ட மாலையையும் கொண்டுள்ளாய். ஆகவே உன்னைத் தொடுதல் கழிந்தெறிந்த தாழி முதலியவற்றைத் தொடுவது போலாகும். ஆகவே என் பழைய அழகெல்லாம் நீங்கினும் உன்னை என்னருகில் நெருங்க அனுமதிக்க மாட்டேன்.”²⁰⁴ “என் வளையல்களை நெகிழ்வித்த உன்னை கூடவும் செய்யேன் ஊடவும் செய்யேன்”²⁰⁵ என்று புலந்து கூறுகின்றான்.

தலைவன் பரத்தையை மணம் செய்து கொண்டதால் ஊரார் அலர் தூற்றுகின்றனர். இந்நிலையில் தலைவி தலைவனிடம் “பலவாகிய கூந்தலையும் சிலவாகிய வளையல்களையுமுடைய பரத்தையை நீ மணம் செய்து கொண்டதாக ஊரார் தூற்றும் அலர், பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் களவேள்வி செய்த போது அவன் வீரர்கள் எழுப்பிய ஆரவாரத்தைக் காட்டிலும் பெரிதாகும்.”²⁰⁶ “நீ பரத்தையோடு புனலாடியபோது, எழுந்த அலர் எவ்வி என்பவன் போரில் வென்று உண்டாட்டு நிகழ்த்தியபோது எழுந்த ஆரவாரத்தைக் காட்டிலும் பெரிதாகும்”²⁰⁷ என்று குறிப்பிடுகின்றான்.

இளமைத் தன்மையுடைய பரத்தையுடன் களவில் கூடிய தலைவன் அதைத் தலைவியிடம் மறைத்த நிலையில் தலைவி “பலரும் நீராடுகின்ற பெரிய துறையில் வந்த நீர் மண்ணால் செய்த தன் பாவையை அடித்துச் சென்றதற்காக தன் கண்கள் சிவக்கும் படி அழுத உன் காதலியை நான் கண்டேன்”²⁰⁸ என்று உரைக்கின்றாள்.

பரத்தையோடு புனலாடிய தலைவன் அதை இல்லை என்று மறைத்தபொழுது,

“நின் வெம் காதலி தழீஇ, நெருநை
ஆடினை என்ப புனலே, அலரே
மறைத்தல் ஒல்லுமோ மகிழ்ந
புதைத்தல் ஒல்லுமோ ஞாயிற்றது ஒளியே”

(ஐங்.71:2-5)

என்றும்,

“புலக்குவெம் அல்லேம், பொய்யாது உரைமோ
நலத்தகு மகளிர்க்குத் தோட்டுணை ஆகி
தலைப் பெயற் செம்புனல் ஆடித்
தவ நனி சிவந்தன மகிழ்ந நின் கண்ணே”

(ஐங்.80:1-4)

என்றும் தலைவி சுட்டுகின்றாள்.

தலைவன் பல பரத்தையர்களை அடுத்தடுத்து வதுவையிற் கூடினான் என்பதறிந்த தலைவி அவனுடன் ஊடினாள். அப்போது தலைவன் இனி இவ்வாறு நிகழாது என்று கூறினான். இந்நிலையில் தலைவி “அழகுடைய பலரை நாடிச் சென்று திருமணம் செய்து கொள்வதை நீ வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளாய்.”²⁰⁹ இவ்வூரில் வாழும் பரத்தையர் பலரையும் காமம் நுகரும் பொருட்டுத் தொகுத்தாய். மேலும் தொகுக்கும் பொருட்டு உன்தேர் எந்த ஊரில் நிற்கின்றது”²¹⁰ என்று அவனை நம்பாது வினவுகின்றாள்.

இவ்வாறு தலைவன் பரத்தமையில் பிரிந்த போது தன் அழகு கெட்டுவிட்டது என்றும், என்னைத் தழுவாதே என்றும், ஊரில் அலர் எழுந்தது என்றும் உண்மையை மறைக்க வேண்டாம் என்றும் கூறி ஊடல் கொள்கிறாள். இதில் முன்னிலை எனும் களன் அமைந்துள்ளது.

வாயில் மறுத்தது

பரத்தமை காரணமாகப் பிரிந்த தலைவன் தலைவியுடன் சேர விரும்புகிறான். அதற்குத் தோழியை நாடுகிறான். தோழி அவனுக்கு இசைந்து தலைவியிடமும் இசையும் படிக்கூறுகிறாள். தலைவன் தன்னைவிட்டு வேரொரு பரத்தையுடன் சென்றதை அறிந்த தலைவி தோழியின் வற்புறுத்துதலுக்கு இசைய மறுக்கின்றாள்.

“தலைவன் பரத்தையிடம் முழு ஈடுபாடு கொண்டு இன்பம் கொள்கின்றான். தன் மனையை இளைப்பாறும் களமாகக் கருதுகிறான் என்ற நினைவு தலைவியின் உள்ளத்தில் தாழ்வு மனப்பான்மையைத் தோற்றுவிக்கிறது. தலைவனின் உண்மை அன்பிற்காக ஏங்கி நிற்கும் தலைவியின் துயரை அது மிகுவிக்கிறது. நாளும் புதுப்பரத்தையை விரும்பும் தலைவன் அவனது காம வேட்கையைத் தனிக்கும் பலருள் ஒருத்தியாகத் தம்மை மதிப்பதாகத் தலைவியை எண்ணத் தூண்டுகிறது. பரத்தையையும் தன்னையும் ஒருநிகராகக் காணும் தலைவனின் மனப் போக்கால் தோன்றிய இவ்வுணர்வு. தலைவிக்குக் காம உணர்வை எழ ஒட்டாது தடுக்கின்றது”²¹¹ எனவே தலைவனுடன் ஊடல் தீர விரும்பாது வாயில் மறுக்கிறாள்.

தோழியிடம் வாயில் மறுத்தல்

தலைவனுக்கு வாயில் நேரக் கருதிய தோழி அவன் தவறுகளைப் பொருட்படுத்த வேண்டாம் எனத்தலைவிக்கு அறிவுறுத்தினாள். இந்நிலையில் தலைவி “ஊரனை இடைவிடாது எண்ணியதால் என்னுடைய வளையல்கள் நெகிழ்ந்து கழன்றோடுகின்றன”²¹² நம் ஊர்ப் பொய்கையின் தண்டைக் காட்டிலும்

என் மாமைக் கவின் விளர்த்தது. இப்போது அதுகழிந்து பசலையுற்றது”²¹³ களவுக் காலத்தில் நமக்கு இனியதைச் செய்த நம் காதலர் இக்கற்புக் காலத்தில் இன்னா செயல்களைச் செய்ததால் என் நெஞ்சு மிகவும் வருந்துகிறது”²¹⁴ என்று வருந்திக்கூறி வாயில் மறுக்கின்றாள். மேலும் வாயிலாகப் புகுந்த தோழியிடம்,

“ஓர் ஊர் வாழினும் சேரி வாரார்

சேரிவரினும் ஆர முயங்கார்

ஏதிலாளர் சுடலை போலக்

காணக் கழிப மன்னே”

(குறுந்.231:1-4)

என்று தன்னைத் தலைவன் ஒரு பொருட்டாகக் கருதாமையை வெளிப்படுத்துகின்றாள்.

தலைவன் அருளுடையவன் என்று கூறி தோழி வாயில் வேண்டிய போது “தலைவன் ஓர் பரத்தையை வரைந்து கொள்ளப் போகின்றான் எனப் பலரும் கூறுகின்றனர். நீ கூறிய அறப்பண்பு அதுவேயாகும்.”²¹⁵ என்று எள்ளிக் கூறுகின்றாள். மகப்பேற்றினைக் காரணம் காட்டி வாயில் வேண்டிய தோழியிடம் “தலைவன் பொருட்டு நான் பைஞ்சாய்க் கோரைப் பாவையாகிய மகவினை முன்பே ஈன்றுள்ளேன்.”²¹⁶ இனி மகப்பேறு வேண்டேன் எனக்கூறுகிறாள். மேலும் “என்னை நெருங்காது சேய்மையில் ஒழுகும் தலைவனுக்காக நான் இரங்கமாட்டேன்.”²¹⁷ “அவனால் என் நெஞ்சம் உடைந்தது. எனவே அவருக்கு வாயில் நேர உடம்படமாட்டேன்”²¹⁸ என்று அறுதியிட்டு உரைக்கின்றாள்.

பாகனிடம் வாயில் மறுத்தல்

பரத்தையிற் பிரிந்த தலைவன் பாணனைத் தூதாக விடுக்கின்றன. அவன் தலைவனது பண்புகளை எடுத்துக்கூறி வாயில் வேண்டுகிறான். அப்போது தலைவி,

“நாண் இலை மன்ற பாண – நீயே

கோள் நேர் இலங்கு வளை நெகிழ்த்த

கானல் அம் துறைவதற்குச் சொல் உகுப்போயே”

(ஐங்.136:1-3)

என வெகுண்டுரைக்கின்றாள். மேலும் “இவ்வூரில் கல்லென்னும் ஒலியோடு பழிமொழி பிறவாது எனில் நீ கூறுவதுபோல் தலைவனுக்கு நம்முடன் உள்ள நட்பு இனிமையுடையதாகும்.”²¹⁹ ஆனால் “கடற்கரைச் சோலையையுடைய இவ்வூரில் அலர் எழுந்தது”²²⁰ எனவே தலைவன் பொருட்டு வாயில் வேண்டி வராதே என மறுக்கின்றாள்.

பிறவாயிலோரிடம் வாயில் மறுத்தல்

தலைவனுக்காக வாயில் வேண்டி வந்தவர்களிடம் “இனி என்னைப் பிரியமாட்டேன் என உறுதி அளித்துக் கூடியிருந்த தலைவன் மலர் போன்ற என் கண்கள் அழும்படி பிரிந்தான்.”²²¹ “அவன் தழுவிய என் தோள் வளையல் நெகிழுமாறு மெலிந்தது.”²²² “தலைவனது பேச்சினை மெய்யென்று தெளிந்திருப்பவர்கள் மேனியில் அவன் பசலையை உண்டாகச் செய்பவன் ஆவான்.”²²³ “தலைவனுடைய வாய் மொழியை உண்மை என நம்பி தன் அழகிய பெண்மை நலத்தினை இழக்கும் பேதையாகிய பரத்தை இரங்கத்தக்கவள் ஆவாள்”²²⁴ என்று வாயில் மறுக்கின்றாள்.

மேலும் வாயிலாக வந்தவர்களிடம் “குன்ற நாடன் என்னை அறவே மறந்து பெறுவதற்கு அரிய புதல்வனோடு என்னையும் நீத்துச் சென்றான்.”²²⁵ அத்தகைய தலைவன் “பரத்தையின் மார்பில் பூமாலை புரண்டசையும் படி இடைவிடாது முழுவொலி முழங்க அப்பரத்தையை மனந்துகொள்ள விருப்பமுடையவனாக உள்ளான்.”²²⁶ “அவனால் விரும்பப்பட்ட பரத்தை அவனுக்கு மனைக்கிழத்தியாவாள் என இவ்வூர் கூறிவிட்டது. இனி இந்தச் சொற்களை மாற்றுவது அரிதாகும்.”²²⁷ “ஊரனுடைய பரத்தைப் பெண்டிர் ஊரர் உறங்கும் நடுயாமத்திலும்

கண்விழிந்திருப்பர், அவர்கள் அறியாதபடி தலைவன் வர முடியாது”²²⁸
என உரைப்பதன் மூலம் வாயில்களுக்கு வாயில் மறுக்கின்றாள்.

தலைவனிடம் வாயில் மறுத்தல்

பரத்தையிற் பிரிந்த தலைவன் பாணனோடு வந்து தலைவியைத் தெளிவிக்க முயன்றபோது, தலைவி அவனிடம் “தலைவனே நீ பொய்யன் எனில் உனக்குத் துணைபோகும் உன் பாணன் உன்னைவிடப் பொய்ச்சூள் செய்வதில் வல்லவனாவான்”²²⁹ “நீயும் பாணனைப் போலப் பொய்கள் கூறுவதில் வல்லவன் என்பதை நான் மட்டுமின்றி என் தோழியரும் அறிவர்”²³⁰ “என் அழகு முற்றிலும் அழியுமாயினும் பிற பெண்டிரைத் தழுவி இன்புற்ற உன் மார்பை நெருங்க மாட்டேன்.”²³¹ “உன் காதல் பரத்தை உன் பால் பெரிதும் மயக்கமுற்றிருக்கின்றாள். ஆதலால் அவளை நீ முன்னைவிட பேரன்புடன் முயங்கி இன்புறுத்துவாயாக.”²³² என்று தலைவனிடம் சினந்து கூறி வாயில் மறுக்கின்றாள். இதில் நேரடியாக வாயில் மறுக்கும் நிலையில் முன்னிலை எனும் களனும், பாங்கனுக்குக் கூறுவது போலத் தலைவனுக்கு கூறும் நிலையில் படர்க்கை எனும் களனும் அமைந்துள்ளன.

வாயில் நேர்ந்தது

பரத்தையிற் பிரிந்த தலைவனோடு ஊடி அவன் விடுக்கும் வாயில்களை மறுத்த தலைவி தலைவனை ஏற்கவும் செய்தல் வாயில் நேர்தல் எனும் உட்களனாகும்.

தலைவன் வாயிலாக விடுத்தவர்களிடம் தோழி அவன் கொடுமையைக் கூறி இயற்பழிக்கின்றாள். அப்போது தலைவி அதனை மறுத்து “துறைவன் அருளுடையவன் போலப் பேசி அதற்கு மாறாகத் துயர் செய்தானாயினும் அவன் நமக்குப் பல பிறவிகளிலும் உறவுடையவனேயாவான்.”²³³ “தலைவனுடைய உண்மையான இயல்பினை நன்கு அறிந்திருந்தும் என் கண்கள் பசந்தன.”²³⁴ “என்

கண்கள் பசலைக்கு ஆட்பட்டு தளர்ச்சியுறவில்லை எனில் நானும் அவனை நினைக்காது மறந்திருக்க ஒரு கால் வல்லேன் ஆவேன்”²³⁵ என்று தலைவனை மறக்கமுடியாத தன்னிலையைக் கூறி வாயில் நேர்கின்றாள். இவ்வூடல் எனும் களனில் ஊடிக் கூறுவது, வாயில் மறுப்பது, நேர்வது ஆகியன உட்களன்களாக அமைகின்றன. இதில் தொண்ணூற்றொரு பாடல்கள் முன்னிலை எனும் களனில் அமைந்துள்ளன.

தொகுப்புரை

சங்க அக இலக்கியத்தில் தலைவி என்பவள் பாட்டுடைத் தலைவியாவாள். இவள் கூற்றாகச் சங்க இலக்கியத்தில் ஐநூற்று ஐம்பது பாடல்கள் உள்ளன. இத்தலைவி கூற்றுப் பாடல்களில் தலைவி தோழியின் துணைகொண்டு தலைவனுடன் புணரும் தோழியிற் புணர்ச்சி என்பது முதல் களனாக அமைகிறது. இதில் மொத்தம் இருபத்தொரு பாடல்கள் ஆராயப்பெற்றுள்ளன. இதில் தலைவி தோழியிடம் அறத்தோடு நிற்பது, தோழியையும் அறத்தோடு நிற்க வேண்டுவது, பகற் குறியில் தலைவன் வந்து செல்லும் போது வருந்துவது, இரவுக் குறிக்கு உடன்படுவது, அல்லகுறிப்படுவது, இயற்பட மொழிவது ஆகிய உட்களன்கள் அமைந்துள்ளன. இதில் முன்னிலைக் களன் பதினைந்து இடங்களிலும், பார்க்கைக் களன் ஐந்து இடங்களிலும், தன்மை களன் ஒரு இடத்திலும் அமையப்பெற்றுள்ளது.

தலைவி கூற்றுப் பாடல்களில் உடன்போக்கு என்பது இரண்டாம் களனாக அமைகிறது. இதில் எட்டுப் பாடல்கள் ஆராயப்பெற்றுள்ளன. இதில்தான் உடன்போகப் போவதாகத் தலைவி கூறுவது, உடன்போகும் வழியில் கண்டாரிடமும், மீண்ட நிலையில் தோழியிடமும் கூற்று நிகழ்த்துவது ஆகிய நிலைகளில் உட்களன்கள் அமைகின்றன. இதில் முன்னிலை எனும் களனே பெரிதும் பாடப்பெற்றுள்ளது.

சிறைப்புறம் என்பது தலைவி கூற்றுப் பாடல்களில் மூன்றாம் களனாக அமைகிறது. இக்களனில் ஐம்பத்தேழு பாடல்கள் ஆராயப்பெற்றுள்ளன. தலைவி தலைவனைப் பிரிந்ததால் தான் வருந்துவது குறித்துத் தோழியிடமும் அ.நிணைகளிடமும் புலம்புவது, தனக்குப் பசலை நோய் ஏற்பட்டதையும் ஊரார் அலர் தூற்றுவதையும், அன்னை காவலில் வைத்ததையும், வெறியாட்டு எடுத்ததையும், தலைவன் செவியில் விழும்படித் தோழியிடம் கூறுவது ஆகியவை உட்களன்களாக அமைகின்றன. தலைவன் விரைவில் திருமணம்

செய்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவே இவ்வாறு கூற்று நிகழ்த்துகின்றாள். இச்சிறைப்புறக்கூற்றுகள் அனைத்தும் படர்க்கை எனும் களனில் அமைந்துள்ளன.

தலைவி கூற்று பாடல்களில் பிரிவு என்பது நான்காம் களனாகும். இதுவே இவள் கூற்றில் பெரிய களனாக அமைகிறது. இதில் முந்நூற்று எட்டுப் பாடல்கள் ஆராயப்பெற்றுள்ளன. தலைவன் பிரியப் போவதைத் தோழி மூலம் அறிந்த தலைவி தலைவன் மீது கொண்ட நம்பிக்கையில் அதனை மறுக்கும் நிலையிலும், தலைவனின் பிரிவைத் தன்னால் ஆற்றியிருக்க முடியாது எனவே அவன் செலவினைத் தடுப்போம் என்றும், செலின் தன்னையும் உடனழைத்துச் செல்லும்படி கூறும் நிலையிலும், தலைவன் பிரிந்தபொழுது அவன் சென்ற வழியின் கொடுமை நினைத்து வருந்திப் புலம்பும் நிலையிலும் உட்களன்கள் அமைந்துள்ளன.

காப்பு மிகுந்த நிலையிலும், வரைவிடை ஆற்றாத நிலையிலும் தலைவி தன் வருத்தம் மேலிடப் புலம்புவது, வரைவிடை வற்புறுத்தும் தோழியிடம் தன் துன்ப நிலையை எடுத்துக்கூறுவது, பிரிவிடை ஆற்றுவிக்கும் தோழிக்குத் தலைவன் குறித்த காலத்தில் வராததை உரைப்பது அவன் சென்ற நாட்டில் பிரிந்தோரை வருத்தும் மாலையும், தனிமையும் இல்லையோ என்பது, தன் உயிராவது தலைவனைச் சென்றடையக் கூடாதா என்பது, பசலை நோய் தன்னை அழிப்பதைக் கண்டு வருந்துவது என்பன போன்ற நிலையில் உட்களன்கள் அமைந்துள்ளன.

தலைவன் வருவதாகக் குறித்துச் சென்ற பருவம் வந்த நிலையிலும், தலைவன் வராததால் அ.:றிணையிடம் தலைவனைப் பிரிந்து தன்னால் வாழ முடியாது எனக் கூறுவதும், முல்லைப் பூக்கள் தன்னைப் பார்த்துச் சிரிப்பதாக எண்ணி மனம் வருந்துவதும் சிலவிடங்களில் பருவத்தையே மறுத்து, தன்னைப் பிரிந்திருக்கும்

தலைவன் எவ்வாறு துன்பமடைவானோ என்று நினைத்து ஆற்றிக்கொள்வது ஆகிய நிலைகளிலும் உட்களன்கள் அமைகின்றன. இக்களனில் தலைவி தன்மைக் களனில் ஐம்பத்து மூன்று இடங்களிலும், முன்னிலையாக இருநூற்று நாற்பத்தெட்டு இடங்களிலும், பார்க்கையாக ஏழு இடங்களிலும் கூற்று நிகழ்த்துகின்றாள்.

வரைவு குறித்த களனில் தலைவி கூற்றாக மூன்று பாடல்களே உள்ளன. தலைவன் வரைவோடு வருவது அறிந்த தலைவி இனித் தலைவனுடன் துன்பமின்றி வாழலாம். என மகிழ்ந்துரைக்கும் நிலையில் இக்களன் அமைந்துள்ளது.

ஊடல் என்பது தலைவி கூற்றில் ஆறாம் களனாக அமைகிறது. இதில் தலைவன் தன்னைப் பிரிந்து பரத்தையிற் சென்று மீண்ட நிலையில் அவளைப் புணர்ந்த மார்பு தன்மீது படுவதை இழிவாகக் கருதுவது, தலைவனை மீண்டும் பரத்தையிடம் செல்லும்படிக் கூறுவது, தலைவன் தமக்குச் செய்த கொடுமையை எண்ணி வாயில் மறுப்பது, தனக்கு ஏற்பட்ட பசலை நோயை நினைத்து வேறுவழியின்றி அவனுக்கு வாயில் நேர்வது ஆகியன இதில் உட்களன்களாக அமைகின்றன. இதில் ஊடல் பொருண்மையில் முப்பத்தைந்து பாடல்களும், வாயில் நேர்ந்த நிலையில் பதினாறு பாடல்களும், மறுத்த நிலையில் ஐம்பது பாடல்களும் இடம்பெறுகின்றன. இதில் தொண்ணூற்றொரு பாடல்கள் முன்னிலையாகிய களனிலும், மூன்று பாடல்கள் தன்மைக் களனிலும் அமைந்துள்ளன.

சான்றென் விளக்கம்

1. வ.சுப.மாணிக்கம், தமிழ்க்காதல், பக்.375-376.
2. கலித்.76:1-17.
3. மேலது,51:1-16.
4. அகநா.82:10-18.
5. நற்.255:1-11.
6. அகநா.52:12-15.
7. குறுந்.31:1-6.
8. கலித்.54:4-16.
9. குறுந்.305:3-7.
10. நற்.187:1-10.
11. குறுந்.150:3-5.
12. அகநா.28:7-14.
13. குறுந்.340:1-7.
14. மேலது.121:1-6.
15. க.சொல்லேருழவன்,ஆய்வேடு,ப.114.
16. குறுந்.3:1-14.
17. மேலது,313:4-5.
18. மேலது,96:2-4.
19. நற்.14:1-3.
20. அகநா,332:10-15.
21. குறுந்.322:1-7.
22. அகநா,95:1-15.
23. வ.சுப.மாணிக்கம்,தமிழ்க்காதல்,ப.71.
24. ஐங்.384:1-5.
25. மேலது,385:1-4.
26. மேலது,392:1-5.
27. நற்.94:1-9.
28. ஐங்.117:3-4.

29. மேலது,278:3-5.
30. குறுந்.299:7-8.
31. மேலது,269:1-8.
32. ஐங்.116:1-4.
33. குறுந்.158:3-6.
34. மேலது,239:1-2.
35. மேலது,326:3-5.
36. அகநா.102:10-15.
37. மேலது,290:14-16.
38. மேலது,328:1-15.
39. நற்.31:1-12.
40. மேலது,236:1-10.
41. ஐங்.114:1-4.
42. மேலது,204:1-5.
43. மேலது,224:1-5.
44. மேலது,221:1-4.
45. அகநா.252:9-14.
46. மேலது,161:1-7.
47. நற்.144:1-10.
48. குறுந்.311:1-7.
49. மேலது,320:1-8.
50. மேலது,360:1-8.
51. அகநா.138:2-13.
52. குறுந்.318:3-8.
53. அகநா.348:1-14.
54. நற்.17:1-12.
55. தொல்.அகத்.நா.25.

56. வ.சுப.மாணிக்கம்,தமிழ்க்காதல்,ப:78.
57. வே.கபிலன், இலக்கியத்தில் காதலர்கள்,பக்.6-7.
58. நற்.1:1-9.
59. குறுந்.20:1-4.
60. மேலது,76:1-6.
61. நற்.177:5-10.
62. அகநா.355:9-14.
63. நற்.73:1-11
64. மேலது,296:6-9.
65. அகநா.157:9-14.
66. கலித்.20:5-10.
67. மேலது,23:6-19.
68. குறுந்.174:1-7.
69. மேலது,207:1-7.
70. அகநா.147:8-10.
71. நற்.287:6-11.
72. குறுந்.306:1-6.
73. கலித்.123:16-19.
74. குறுந்.306:1-6.
75. மேலது,57:1-6.
76. ஐங்.295:1-5.
77. மேலது,183:3-6.
78. குறுந்.118:1-5.
79. நற்.364:1-12.
80. குறுந்.13:2-5.
81. மேலது,38:3-6.
82. மேலது,54:1-15.

83. ஐங்.141:1-3.
84. மேலது,144:1-3.
85. குறுந்.133:4-5.
86. நற்.219:1-10.
87. அகநா.325:20-23.
88. குறுந்.105:5-6.
89. மேலது,112:3-5.
90. மேலது,266:1-5.
91. மேலது,310:1-7.
92. மேலது,100:1-7.
93. மேலது,172:3-7.
94. மேலது,153:1-5.
95. மேலது,226:1-7.
96. நற்.56:1-10.
97. குறுந்.பா.28:1-5.
98. மேலது,334:5-6.
99. மேலது,245:1-6.
100. நற்.309:5-9.
101. ஐங்.161:1-4.
102. மேலது,162:1-4.
103. மேலது,163:1-4.
104. மேலது,174:1-4.
105. குறுந்.30:1-6.
106. ஐங்.209:1-5.
107. நற்.133:6-11.
108. மேலது,382:6-9.
109. இறையனார் களவியல், நூ.35.

110. கலித்.24:1-17.
111. நற்.84:9-12.
112. ஐங்.314:1-5.
113. மேலது,335:1-5.
114. மேலது,331:1-5.
115. மேலது,325:1-5.
116. மேலது,332:1-5.
117. மேலது,333:1-5.
118. மேலது,336:1-4.
119. குறுந்.43:1-5.
120. அகநா.135:1-7.
121. குறுந்.135:4-6.
122. நற்.69:9-12.
123. கலித்.118:9-12.
124. நற்.107:7-10.
125. மேலது153:6-7.
126. குறுந்.68:3-4.
127. மேலது77:2-6.
128. அகநா.31:13-15.
129. நற்.223:8-11.
130. அகநா.151:1-5.
131. மேலது,235:1-3.
132. ஐங்.337:1-4.
133. அகநா.185:1-5.
134. குறுந்.154:1-18.
135. ஐங்.314:1-8.
136. நற்.314:1-8.

137. அகநா.255:15-19.
138. மேலது303:18-20.
139. மேலது113:23-27.
140. குறுந்.4:1-14.
141. மேலது,41:1-6.
142. மேலது,325:4-6.
143. மேலது,5:4-5.
144. மேலது,27:3-5.
145. மேலது,264:4-5.
146. மேலது,64:4-5.
147. மேலது,12:4-6.
148. அகநா.249:1-10.
149. மேலது,281:9-13.
150. மேலது,309:12-17.
151. குறுந்.86:1-6.
152. மேலது,102:1-4.
153. மேலது,283:1-8.
154. அகநா.74:12.17.
155. மேலது,97:16-23.
156. குறுந்.329:4-7.
157. அகநா.45:13-14.
158. மேலது,243:8-15.
159. மேலது,163:1-10.
160. குறுந்.307:4-9.
161. அகநா.229:20-21.
162. குறுந்.344:6-8.
163. மேலது,279:1-4.

164. அகநா.333:14-22.
165. மேலது,53:14-15.
166. நற்.38:3-6.
167. மேலது,218:5-11.
168. மேலது,369:4-11.
169. குறுந்.285:3-6.
170. நற்.130:4-12.
171. மேலது,241:9-12.
172. மேலது,116:6-12.
173. மேலது,214:4-12.
174. குறுந்.64:1-5.
175. மேலது,108:1-5.
176. ஐங்.453:3-4,454:1-4,455:3-5.
177. அகநா.183:7-15.
178. நற்.381:1-5.
179. ஐங்.459.
180. குறுந்.98:1-5.
181. நற்.289:1-6.
182. குறுந்.122:2-4.
183. மேலது,234:1-6.
184. மேலது,188:1-4,155:5-7.
185. மேலது,195:4-7.
186. நற்.302:4-6.
187. ஐங்.456:1-5.
188. குறுந்.103:3-6.
189. அகநா.277:18-20.
190. குறுந்.24:1-6.

191. ஐங்.341: 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, (1-3).
192. குறுந்.341:4-8.
193. மேலது,183:1-5.
194. மேலது,216:2-7.
195. மேலது,289:6-8.
196. மேலது,94:4-8.
197. மேலது,368:6-8.
198. ஐங்.181:4-5.
199. மேலது,83:1-4.
200. மேலது,70:4-5.
201. மேலது,65:3-4.
202. மேலது,48:4-5.
203. அகநா.196:8-13.
204. ஐங்.85:4-5.
205. நற்.350:5-11.
206. மேலது,1:10.
207. அகநா.36:11-23.
208. மேலது,266:9-15.
209. ஐங்.69:1-4.
210. மேலது,61:4-5.
211. மேலது,62:3-4.
212. ஆ.இராமகிருட்டினன், அகத்திணைமாந்தர்-ஓர்ஆய்வு, ப.152.
213. ஐங்.20:4-5.
214. மேலது,35:1-4.
215. குறுந்.202:4-5.
216. ஐங்.152:4-5.
217. மேலது,155:4-5.

- 218. குறுந்.203.
- 219. ஐங்.151:4-5.
- 220. மேலது,131:1-3.
- 221. மேலது,132:1-3.
- 222. மேலது,18:3-4.
- 223. குறுந்.50:3-5.
- 224. ஐங்.41:3-4.
- 225. அகநா.146:7-13.
- 226. ஐங்.265:3-4.
- 227. அகநா.206:3-4.
- 228. நற்.74:9-11.
- 229. ஐங்.13:3-4.
- 230. மேலது,43:3-4.
- 231. மேலது,47:3-5.
- 232. மேலது,63:3-4.
- 233. மேலது,167:2-4.
- 234. மேலது,169:4-5.
- 235. மேலது,36:2-5.

தோழி கூற்றில் களன்

சங்க அகமாந்தர்களில் மிகுதியான கூற்றுக்குரியவள் தோழியாவாள். 1862 சங்க அகப்பாடல்களில் 785 பாடல்கள் தோழி கூற்றாக அமைந்தவையாகும். 473 சங்கப் புலவர்களில் 247 புலவர்கள் தோழி கூற்றைப் பாடியுள்ளனர். களவு, கற்பு ஆகிய இரு நிலைகளிலும் தோழி தலைவிக்கும், ஏனையோர்க்கும் இடையே பாலமாகச் செயல்படுகிறாள். தலைவி தலைவனிடம் பேசுவதைவிட (68 பாடல்கள்) தோழியிடமே அதிகமாகப் (499 பாடல்கள்) பேசுகிறாள். இத்தகு சிறப்புடைய தோழி கூற்றில் இடம்பெற்றுள்ள களன்கள் குறித்துக் காண்பது இவ்வியலின் நோக்கமாகும்.

தோழி

தோழி என்பவள் யார் என்பது குறித்தும், அவள் குடும்பப் பின்புலம் குறித்தும் சங்க இலக்கியத்தில் குறிப்புகள் காணப்பெறவில்லை. தொல்காப்பியமே,

“தோழிதானே செவிலியது மகளே”¹

என்றுரைக்கிறது. இத்தோழியே பின்பு செவிலியாகின்றாள் என்ற நிலையில் தோழிக்கும் திருமணம், குழந்தைகள் போன்ற குடும்ப உறவுகள் உண்டு என்பதை அறிய முடிகிறது. ஆனால் சங்க இலக்கியம் தோழியைத் தலைவிக்காகவே படைக்கப்பெற்ற ஒரு மாந்தராகவே காட்டுகிறது. தலைவியின் குழந்தைப் பருவத்திலிருந்து அவள் காதலித்துத் திருமணம் செய்து, குழந்தைப்பேறு பெற்று, நற்றாயாக மாறியபோதும் உடன் இருப்பவளாகத் தோழி படைக்கப்பெற்றுள்ளாள்.

“தலைவியைச் சுற்றியுள்ள தொழுதியாம் ஆயக்கூட்டத்தின் முதல்வியைத் தோழி எனலும் உண்டு”² என்பர் சரளாராசகோபாலன். இத்தோழி குறித்து “அகப்பொருள் காணும் உறுப்பினருள் மிக்க பொறுப்பினை வாய்ந்தவள் தோழியேயாவாள். தலைவன், தலைவி,

நற்றாய், செவிலி, பரத்தை, பாணன் என்று இன்னோர்க்கெல்லாம் அவரவர்கட்கு அமைவன அறிவுறிஇ வாழ்க்கையைச் செப்பம் செய்யும் திறத்தினள். தலைவனைக் கண்டவுடன் மயங்கிவிடும் தலைவி போலாது பன்னாளும் அவன் குணங்களை ஆய்ந்து தேர்ந்து முடிவில் தலைவியிடம் கூட்டுவிப்பவள். தலைவனுடைய பிரிவுகளின் பொருத்தங்களை ஆய்ந்து ஒப்பித் தலைவியும் ஒப்புமாறு வற்புறுத்துபவள். பிரிந்து வருந்தும் தலைவியைப் பல்லாற்றானும் தேற்றுபவள். ஒரோ வழித் தலைவன் பால் குறைகாணின் கழறி உரைத்துத் திருத்துபவள். நற்றாய், செவிலித்தாய்க்குத் தலைமக்களது கூட்டுறவுகளைத் திறம்பெறவுரைத்து உடன்பாடு பெறுபவள். களவு, கற்பு எனும் இரு கைகோள்களிலும் இத்தோழி தொடர்பு இல்லாத இடனில்லை என்று கூறத்தக்க முதன்மை வாய்ந்தவள்”³ என்று உரைப்பார்.

தலைவன் குறையைத் தலைவியிடம் நயத்தல் முதல் குறியிடம் கூறல், வரைவு கடாதல், அறத்தொடு நிற்பல், உடன்போக்கு, வரைவு மலிதல், ஆற்றுவித்தல், வாயில் மறுத்தல் போன்ற பல்வேறு இடங்களிலும் தலைவிக்காகச் செயல்புரிபவள் தோழியே.

தோழி தலைவியும், தானும் வேறுவேறு என்று கருதாது அவளின் இன்பத்தைத் தனது இன்பமாகவும், அவளின் துன்பத்தைத் தனது துன்பமாகவும் ஏற்று அதன்படி ஒழுகுபவள். தலைவியது தலைவனை நம் தலைவன் என்றும், தலைவியது துயரை எம்துயர் என்றும் கூறும் உரிமை படைத்தவள். குறை நயப்பித்தல், குறியிடம் கூறல், உடன்போக்கு, பிரிவுடம்படுதல், வாயின் மறுத்தல் போன்ற பல இடங்களில் தலைவியைத் தன் ஆளுமையின் கீழ் கட்டுப்படுத்தும் ஆற்றல் வாய்ந்தவள்.

மேலும் வரைவுகடாதல், வெறியாட்டு, அறத்தொடு நிற்பல் போன்ற களன்களில் மிகச்சீரிய அறிவு நுட்பத்தோடு செயலாற்றுவவள்.

தலைவன் தன்னைத் தொழுதுநின்ற காலம் முதல் தலைவனைத் தான் தொழுது நிற்கும் காலம் வரை அவனை ஆராய்ந்து அதன்படித் தானும் நடந்து தலைவியையும் நடக்கச் செய்பவள். பிற அகத்திணை மாந்தர்களான செவிலி, நற்றாய், பாணன், பரத்தை போன்றோர் இயல்பறிந்து செயலாற்றும் ஆற்றலாயும் விளங்குபவள். இத்தோழி தலைமக்கள் வாழ்வில் பெரும்இடம் அவள் தம் கூற்றுகளாக வெளிப்பட்டுள்ளது.

தோழியிற்புணர்ச்சி

தலைவனும் தலைவியும் தோழியின் துணையுடன் புணர்வது தோழியிற்புணர்ச்சி எனப்படும். இதுவே தோழி கூற்றில் முதற் களனாக அமைகிறது. இக்களனில் தொண்ணூற்று இரண்டு பாடல்கள் ஆராயப்பெற்றுள்ளன.

இயற்கைப் புணர்ச்சியின் பின் தலைவியிடம் வேறுபாடு உண்டாகக் கண்ட தோழி அவளிடம் அதுபற்றி வினவுவள். தலைவி நாணின் காரணமாக அதை மறைப்பாள். எனினும் தலைவியின் உயிரணைய தோழி தலைவியின் இயற்கைப் புணர்ச்சியை அறிந்து கொள்கின்றாள். தலைவியின் இயற்கைப் புணர்ச்சியைத் தோழி அறிவதற்குரிய வழிகளாகத் தொல்காப்பியர்,

“நாற்றமும் தோற்றமும் ஒழுக்கமும் உண்டியும்
செய்வினை மறைப்பினும் செலவினும் பயில்வினும்
புணர்ச்சி யெதிர்ப்பா டுள்ளுறுத்து வருஉம்
உணர்ச்சி ஏழினும் உணர்ந்தபின்றை
மெய்யினும் பொய்யினும் வழிநிலை பிழையாது
பல்வேறு கவர்பொருள் நாட்டத்தானும்”⁴

என்பனவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

இயற்கைப் புணர்ச்சி நிகழ்ந்ததன்பின் தலைவியின் கண் சிவத்தல் முதலிய வேறுபாடு கண்டதோழி அதுபற்றி வினவுகிறாள். தலைவி

உண்மையை மறைக்க முற்பட “செவ்வரி பரந்த கண்களை உடையவளே தினைகளைக் கவரும் கிளிகளை நீ ஓட்டவில்லை ஆயினும் அயலார் இருக்கும் இவ்விடத்தில் அழாமலாவது இருப்பாயாக”⁵⁵ என்கிறாள். இதன் மூலம் தலைவியது மாறுபாட்டைத் தான் அறிந்துகொண்டதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறாள் தோழி.

தலைவியொருத்தி தன் களவொழுக்கத்தைத் தோழியிடம் மறைத்த நிலையில் அதனை அறிந்த தோழி தலைவியிடம், “நீலமலர் போன்ற கண்களை உடையவளே, ஒப்பில்லாத ஒருவன் அழகிய மாலையை அணிந்துகொண்டு கையில் வில்லினை உடையவனாய்க் காட்டு விலங்கினைத் தேடி வருபவன் போல இங்கு வந்தான். அவன் எதையோ குறிப்பால் உணர்த்துபவன் போல என்னை நோக்கினான். ஆனால் எதுவும் கூறாமலேயே சென்றுவிட்டான். இதுபோன்று பல நாட்கள் நிகழ்ந்தது. அதனால் நான் துயிலப் பெறாமல் துன்புற்றேன். நானாவது கேட்கலாம் என்றால் பெண் அவ்வாறு கேட்பது முறையன்று. ஒரு சமயம் தினைப்புனக் காவலுக்குச் சென்றபோது ஊசலில் அமர்ந்து ஆடினேன். அப்போது அங்கு வந்த அவனிடம் நாணத்தை விடுத்து சிறிது ஊக்கிவிடக் கூறினேன். அவனும் ஊக்கி விட்டான். அப்போது கை நெகிழ்ந்தது போலப் பொய்யாக அவன் மார்பில் விழுந்தேன். அவனும் அதை உண்மை எனக் கருதி என்னை அணைத்துக் கொண்டான். சிறிது நேரம் அவ்வாறு கிடந்த நான் எழுந்தேன். அவனும் விரைவாகச் செல்க என்றுகூறி என்னை விடுத்தான்”⁵⁶ என்று நடவாத ஒன்றைக் கூறுகின்றாள். இதன் மூலம் தலைவியின் பொறாமை உணர்வைத் தூண்டி அவள் மூலமே அவள் காதலை வெளிப்படுத்தச் செய்கிறாள்.

இப்பாடல்களில் தலைவியின் காதலைத் தோழி தான் அறிந்து கொண்டதைத் தோழி குறிப்பாக வெளிப்படுத்துவதால் இதில் முன்னிலை எனும் களன் இடம் பெற்றுள்ளது.

கையுறை

தலைவன் தலைவிக்கு அளிக்கும் பொருட்டு ஏதேனும் பரிசுப் பொருட்களைக் கொண்டு வருவான். அது அப்பகுதியில் கிடைக்கும் தழையாலோ, பூவாலோ செய்யப்பட்டதாக இருக்கும். இதனைக் கையுறை என்பர். அவ்வாறு தலைவன் தரும் கையுறையைத் தோழி மறுப்பது இதன் உட்களனாக அமைகிறது.

இயற்கைப் புணர்ச்சியில் தலைவியைப் புணர்ந்த தலைவன் தோழியிற் கூட்டம் வேண்டுகிறான். அதன்பொருட்டு மலர்களால் செய்யப்பட்ட கையுறையைத் தலைவிக்கு அளிக்கிறான். தலைவனின் காதலுண்மையை ஆராய விரும்பிய தோழி அதை ஏற்க மறுக்கின்றாள். “தலைவனோடு தலைவியின் உறவை அறிந்துகொண்ட பின்னும் தோழி தலைவனுக்கு இடையூறு போலக் காட்டிக்கொள்வாள். அவனது பொங்கிய காதலுக்குச் செவிசாயாள், அவன் அறிது முயன்று ஆர்வத்தோடு கொண்டுவரும் கையுறையை ஏற்க மறுப்பாள். வேண்டுமென்றே கூட்டம் நிகழாவாறு நாட்கடத்துவாள். தலைவியின் அருமையைத் தலைவன் உணரவேண்டும் என்பதும், தலைவனின் உறுதியைத் தான் உணரவேண்டும் என்பதுமே தோழி இங்ஙனம் செய்வதன் நோக்கம்”⁷ என்பர் வ.சுப.மாணிக்கம்.

தலைவன் காந்தள் பூவினாலாகிய கையுறையைத் தலைவிக்கு அளிக்க முயல்கிறான். ஆனால் தோழி,

“செங்களம் படக்கொன்று அவுணர்த் தேய்த்த

செங்கோல் அம்பின் செங்கோட்டு யானை

கழல் தொடிச் சேஎய் குன்றம்

குருதிப் பூவின் குலைக் காந்தட்டே” (குறுந்.1:1-4)

என்று கூறி அதனை மறுக்கின்றாள். இதில் “நின்னையல்லாது பிறர் இப்பூவைப் பறியார். எம் தோழியரும், மணலில் செய்த பாவைக்கும் கூட இந்நெய்தல் தழையாடையை அணிவிக்க மாட்டார்கள். இதனை யாரும் பயன்படுத்தமாட்டார்கள்”⁸ என்று கூறி மறுக்கின்றாள்.

தழையேற்கக் கூறியது

தலைவன் அளிக்கும் கையுறையைத் தோழி முதலில் மறுத்த போதிலும், அவனது விடாமுயற்சியும் காதலுறுதியும் உணர்ந்து அவன் கொண்டுவரும் தழையாடையை ஏற்கும்படி கூறுவாள். இதனை தலைவியே “இப்பகுதியில் கிடைக்காத இத்தழையாடையை உடுத்தினால் அன்னை சினம் கொள்வாள். தலைவனிடமே திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டால் அவன் வருந்துவான். தெய்வத்தின் மலையில் உள்ள அரிய தழையால் செய்யப்பட்ட ஆடை வாடுதல் தகாது”⁹ என்று நயமாகத் தழையேற்கக் கூறுகின்றாள். இங்ஙனம் தழையாடை வாடிடும்முன் ஏற்கும்படித் தோழி வற்புறுத்துவதை,

“நெய்யொடு மயங்கிய உழுந்து நாற்றன்ன

வயலை அம் சிலம்பின் தலையது

செயலை அம் பகைத்தழை வாடும் - அன்னாய்”

(ஐங்.211:1-3)

எனும் பாடலும் விளக்கும். இதில் முன்னிலை எனும் களன் இடம்பெற்றுள்ளது.

சேட்படுத்தியது

தோழியிற்கூட்டம் பெற விரும்பிய தலைவன் அவளிடம் குறைவேண்டி நிற்பான். தலைவியின் அருமையையும், அவளை விரைவில் மணம் முடிக்க வேண்டிய அவசியத்தையும் தலைவனுக்கு உணர்த்தும் பொருட்டுத் தோழி பல்வேறு காரணங்களைக் கூறித் தலைவனை விலக்கி வைப்பாள். அவ்வாறு தலைவனைத் தலைவியிடம் நெருங்கவிடாது தவிர்த்தலே சேட்படை எனப்படும். தலைவியை அடைவது எளிது என நினைத்து வந்த தலைவனை அது அத்தனை எளிதன்று என்று அறியும்படி செய்வது சேட்படுத்தலாகும். இதில் குலமுறை கூறி மறுத்தல், இளமை கூறி மறுத்தல், அன்னையின் நிலை கூறி மறுத்தல் என்பன போன்ற உட்களன்கள் உள்ளன.

தோழியிற்கூட்டம் வேண்டித் தன் குறை சென்றிரந்த தலைவனிடம் தோழி, “இத்தலைவி பரதவன் மகளாவாள். நீயோ உயர்குலத்தானின் மகனாவாய். நாங்கள் சுறாமீன் காயும்போது திரளும் பறவைகளை விரட்டும் தொழில் செய்வதால் புலால் நாற்றமுடைய உடலை உடையேம். எனவே நாங்கள் உமக்குப் பொருத்தமுடையேம் அல்லேம்”¹⁰ என நீக்குவதை நற்றிணை குறிப்பிடுகிறது. இது ‘குலமுறை கூறி மறுத்தல்’ எனும் பகுதியில் அடங்கும்.

தலைவி பருவம் வாய்த்தவள் அல்லள் என்று கூறி தோழி சேட்படுத்தியதை,

“கழனி ஊரன் மகள் இவள்

பழன வெதிரின் கொடிப்பிணையலளே” (ஐங்.91:3-4)

என்ற பாடலடிகள் உணர்த்தும்.

சேட்படுத்திய தோழி தலைவன் படும் துன்பம் அறிந்து கூட்டுவிக்க நினைக்கின்றாள். ஆனால் ‘அன்னை இதை அறிந்தால் வருந்துவாளே என நினைத்துச் சேட்படுத்துகின்றாள். இதனை,

“காமர் நெஞ்சமொடு பல பாராட்டி

யாய் மறப்பு அறியா மடந்தை

தேம் மறப்பு அறியாக் கமழ் கூந்தலளே” (நற்.301:7-9)

என்னும் அடிகள் விளக்கும்.

குறை மறுக்கப்பட்ட தலைவன் பின்னும் குறை வேண்ட உரைப்பது

குறை மறுக்கப்பட்ட தலைவன் மீண்டும் குறை வேண்ட, தோழி அதை மறுக்கும் நிலையில் மூன்று பாடல்கள் உள்ளன. தோழியிற்கூட்டம் வேண்டிய தலைவனிடம் தோழி உடம்படாது மறுக்கின்றாள். மீண்டு வந்து தலைவன் குறையிரந்தபோது அவன் காதலுறுதியை உணர்ந்து “கடற்கரைத் தலைவனே இளநங்கையை நீ விரும்புவது உண்மையாயின் அவளை உடன் மணந்து கொள்க”¹¹ என்று கூறுகின்றாள். தலைவியும் தோழியும் உடனிருக்கும் போது அங்குவந்த

தலைவன் ‘இவள்தோள் என்னை வருத்துவதற்குக் காரணம் என்ன’ என்று வினவ அதற்குத் தோழி “கடற்கரை இடத்துள்ள தொண்டியைப் போன்ற இவள் தோளை எதிர்ப்பட்டோர் தாம் ஏதும் தவறு செய்யாதவராயினும் நடுங்குவர்”¹² எனத் தலைவியின் அழகை எடுத்துரைக்கின்றாள்.

குறை வேண்டிய தலைவனிடம் “நீ பலநாளும் வந்து பணிசொற்கள் கூறக் கேட்ட தலைவி நின்னிடத்தில் பெருமயக்கம் கொண்டுள்ளாள். ஆனாலும் அவள் பெருமடம் கொண்டவள். அதனால் நீ ஊருக்குச் சற்று வெளியில் உள்ள புன்னை மரத்திற்கு வருவாயாக”¹³ என்று கூறுகிறாள். இதன் மூலம் தலைவனின் குறை வேண்டலைத் தோழி ஏற்றுக்கொண்டமை புலனாகும். இதில் முன்னிலை எனும் களன் அமைந்துள்ளது.

தோழி குறை நேர்ந்தது

தோழியிற் கூட்டம் பெற விரும்பிய தலைவன் தன் குறையைத் தோழியிடம் கூறினான். அவன் கூறியதை ஏற்றுக்கொண்ட தோழி தலைவியிடம் கூறுவது குறை நேர்தல் எனும் களனாகும். இதில் “நாம் தோழியருடன் விளையாடிக்கொண்டிருக்கும்போது என் உயிரைப் பற்றிக்கொண்ட நீ யார் என்று வினவியபடி தலைவன் வந்தான். அவன் நம்மை வருத்தியதை அறியாமல், தான் வருந்தியதைப் பற்றி மட்டும் கூறுவது நகைப்பிற்கு இடனாயிற்று”¹⁴ என்று தோழி தலைவியிடம் உரைப்பதும், தலைவியே, “தலைவனை நினைந்து நாம் மெலிவதை அறியாமல் அவனும் பசுவினால் விரும்பப்பட்ட ஏறுபோல நமது அழகினை விரும்பி மெலிந்தான்.”¹⁵ “சேரியில் உள்ளவர் யாவரும் இல்லம் சேர்ந்த பிறகு நாள்தோறும் வந்து எப்போதாவது சில சொற்களைச் சொல்லும் தலைவனது வருத்தம் பொருந்திய பார்வையை நீ நினைப்பதில்லை. அவ்வாறு அவன் வந்துநிற்பது நின் காதல் கருதியேயாகும்.”¹⁶ “தலைவன் நேற்றும் தினைப்புனத்தில் கிளியோப்பி

நம்மோடு தங்கியிருந்தான். தம் குறையைக் கூறாது சென்றான். மலரை ஆராயாது தேன் உண்ணும் வண்டின் தோற்றமுடைய அவனைக் கண்டதும் என் தொடி நெகிழ அதைச் சரிசெய்து கொண்ட பண்பில்லாத நிலையையே இப்போதும் என் மனம் கருதுகிறது”¹⁷ என்று அவள் மனங்கொள்ளுமாறு கூறுவது தோழியின் செயற்பாடாக உள்ளது. மலரை ஆராயாது தேன் உண்ணும் வண்டு என்று கூறுவதன் மூலம் தோழி நுட்பமாகவும் மென்மையாகவும் குறை நயக்கின்றாள்.

சில நேரங்களில் தோழி வன்மையாகவும், ஊடிச் சொல்லியும் குறை நயப்பதுண்டு. குறை வேண்டிவந்த தலைவனின் குறையைத் தலைவி ஏற்காதபோது “மலைநாட்டின் தலைவன் உண்மையாக நம்மை விரும்பி வருந்தினன் என்பதை நீ தெரிந்து கொள்ளவில்லை. என்னைக் கேட்பதை விடுத்து நீயும் அவனை நோக்குவதுடன் உன்னோடு அன்புடைய தோழியரோடும் ஆராய்ந்து அளவளாவுக. சான்றோர் தம்மோடு நட்பு கொள்வாருடன் ஆராய்ந்து நட்பு கொள்வார்களே தவிர நட்புகொண்டபின் ஆராயமாட்டார்கள். நீ தலைவனுடன் முதலில் நட்புகொண்டுவிட்டுப் பின் ஆராய்தல் தகாது”¹⁸ என்று கடிந்து கூறுகின்றாள்.

தோழியிற்கூட்டம் கூடிப்பிரியும் தலைவனுக்குக் கூறியது

தோழியிற்கூட்டம் நிகழ்ந்த பின் பிரியும் தலைவனிடம் தோழி, “குறை வேண்டிய நின் சொற்களைத் தலைவியிடம் கூறினேன். அவளும் அதை ஏற்றுத் தன் பெண்மை நலத்தை இழந்து தனிமைத் துயருக்கு ஆளானாள். இனி நீ எம்மை மறவாது நினைக்க வேண்டும்”¹⁹ என்று கூறுகின்றாள். இதன் மூலம் பெண்மை நலம் நுகர்ந்ததோடு மட்டுமின்றி மறவாது அவளை மணந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் அறிவுறுத்துகின்றாள்.

பகல், இரவுக்குறிகள்

களவொழுக்கத்தில் தோழியின் உதவியால் தலைமக்கள் பகல் அல்லது இரவில் சந்திப்பது உண்டு. “இங்ஙனம் சந்திக்கும் இடத்தை முடிவு செய்பவர் தலைவியும் தோழியும் ஆவர்.”²⁰

இச்சந்திப்பு பற்றி, “களவு நீட்டிக்க வேண்டும் என்பதும், காதலராயினார் இருவகைக் குறிகள் நிகழ்த்த வேண்டும் என்பதும் அகத்திணையின் நோக்கம் இல்லை. பாலதாணையால் தாமே கண்டு தம்முட் புணர்ந்த களவுக் காதலர்கள் வெளிப்படையாக மணந்து இல்லறம் நடத்த வேண்டும் என்பதே அதன் நோக்கம். இந்த நோக்கம் நிறைவேறத் தக்ககாலம் வாயாவிடின் களவு நீடிக்கும். களவு நீளுங் காலத்தில் பகற்புணர்ச்சி இரவுப் புணர்ச்சிகள் நடைபெறும்”²¹ என்பர் ந.சுப்புரெட்டியார்.

பகற்குறி

பகற்குறி என்பது தலைவன் தலைவியர் பகலில் சந்திக்கும் இடமாகும். இவ்விடம் பற்றித் தொல்காப்பியர்,

“பகற்புணர்களனே புறனென மொழி

அவளறி வுணர வருவழியான”²² என்றுரைப்பர்.

இதனால் பகற்குறி ஊரின் புறத்தே தலைவிக்குத் தெரிந்த இடத்தில் நிகழும் என்பதையும், அது ஒரே இடத்தில் தொடர்ந்து நிகழாது, வெவ்வேறு இடங்களில் நிகழும் என்பதையும் அறிய இயலும்.

இக்குறியிடம் பற்றி “பெரும்பாலும் தலைவன் தலைவியைச் சந்திக்கும் காலம் வெயிலுறைப்பேறிய உச்சிக்காலமாக இருக்கும். ஆகவே அக்கூட்டத்திற்கும் குறிக்கப்பெறும் இடம் நீர்த்துறை அருகே இருக்குமாறு அமையும்”²³ என்றுரைப்பர் ந.சுப்புரெட்டியார்.

இரவுக்குறி

இரவுக்குறி என்பது தலைவன் தலைவியர் இரவினில் சந்தித்துக்கொள்ளும் இடமாகும். இரவுக்குறி குறித்துத் தொல்காப்பியர்,

“இரவுக்குறியே இல்லகத் துள்ளும்

மனையோர் கிளவி கேட்கும் வழியதுவே

மனையகம் புகாஅக் காலையான”²⁴

என்றும், களவியலாசிரியர்,

“இரவுக்குறியே இல்வரை இகவாது”²⁵

என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர். இதன் மூலம் இரவுக்குறி இல்லத்திற்கருகில் இல்லில் உள்ளார் பேசுவது கேட்கும் தூரத்தில் அமையும் என்பதை அறிய இயலும்.

குறியிடையீடு

தலைவன் பகல், இரவுக் குறிகளின்போது தலைவியைச் சந்திக்கவிடாது செய்யும் இடையூறுகளே குறியிடையீடு எனப்படும். பகற்குறியில் தலைவன் பெரும்பாலும் தினைப்புனத்திலேயே தலைவியைச் சந்தித்து வருவான். தினை முற்றி அறுவடை முடிந்ததும் பகற்குறியில் தலைவியைச் சந்திக்க முடியாது போய்விடும். இதுவே பகற்குறி இடையீடு எனப்படும். இரவுக் குறியில் தாய் துஞ்சாமை, நாய் துஞ்சாமை, காவலர் கடுகுதல், நிலவு வெளிப்படுதல், கூகைகுழறல், சேவற் கூவுதல் போன்ற இடையூறுகள் ஏற்படும். இதனால் இரவிலும் சந்திக்க இயலாமல் போவதுண்டு. இங்ஙனம் தலைவனும், தலைவியும் பகற்குறி, இரவுக்குறியில் சந்தித்தல், இடையூறு ஏற்படுதல் போன்றவற்றைக் களனாகக் கொண்டு பல பாடல்கள் உள்ளன.

இடத்துய்த்து நீங்கும் தோழி கூறியது

தலைவியைத் தலைவனோடு குறியிடத்தில் சந்திக்கும்படி தோழி விடுவது இடத்துய்த்தல் எனப்படும். குறை நயக்குமாறு வேண்டிய தலைவனிடம் கூட்டுவித்த தோழி அவன் இடையீடுபட்டுழி, அவன் செவியில் படும்படி “தலைவியே நீ துயருமாறு தலைவன் ஈங்கு வாராது

தான் சென்ற இடத்திலேயே நீடித்து உறைவானாயின், நான் என் அறியாமை காரணமாக உனக்குத் தோழியாயிருக்கும் பேற்றினை இழப்பேன்”²⁶ என்று கூறுகிறாள். இதில் தலைவன் கேட்கும்படி தலைவிக்குக் கூறுவதால் படர்க்கை எனும் களன் அமைந்துள்ளது.

பகற்குறியில் தலைமகளைத் தலைவனோடு கூடச்செய்த தோழி தலைவனிடம், “நெய்தல் மணற்பரப்பில் வண்டல்பாவையைக் கண் துயிலவிட்டு நீ இருக்கும் இடத்திற்கு வந்தேன். இப்போது மீன் அருந்திய நாரைகள் என் மகளாகிய வண்டற் பாவையின் நெற்றியினை மிதித்துச் செல்லும் மாலைப்பொழுது வந்தமையால் தலைவியை எம்மோடு அனுப்புக”²⁷ என்று கூறுகின்றாள். இவ்விரண்டு பாடல்கள் தலைவன், தலைவி ஆகியோரோடு தோழி கூற்றுவரைக்கும் நிலையில் முன்னிலை எனும் களனில் அமைந்துள்ளது.

இரவுக்குறி நோர்ந்தது

பகற்குறியில் வந்தொழுகிய தலைவனிடம் தோழி, “எம் ஊர் பனைமரங்கள் மிகுந்தது. அங்கே திடரில் இருக்கும் புன்னை மரங்களிலிருந்து உதிர்ந்த தாதினை வண்டுகள் ஊதுவதால் இனிய ஓசை மிக்கொலிக்கும். அவ்வொலி மிகுதியால் நீ ஏறிவரும் தேரொலியைப் பிறர் கேட்க முடியாது ஆகவே மறவாது வருவாயாக.”²⁸ “நின் நெடிய தேரினை மணல்மேடுகளின் புறத்தே நிறுத்தி தழையாடை உடுத்திய தலைவியின் தனிமை நீங்குமாறு தங்கிச் செல்ல வேண்டும்”²⁹ “பகற்பொழுதில் தலைவியோடு தங்கிய நீ இம் மாலைப்பொழுதில் அவளை நீங்கிச் சென்றால் அவள் மிகவும் வருந்துவாள். எனவே நின் குதிரை கணைத்தலைத் தவிர்த்து இவ்வூர் உறங்கும் வேளையில் யாம் குறித்த குறியிடத்துக்கு வருவாயாக.”³⁰ “வெறுத்தலைச் செய்யாத எம் நல்ல ஊர் இனிதானதாகும். சுற்றத்தாரைக்கூட அவர் இவர் என்று அறியாத இவ்வூரில் உன்னை யாரும் அறிந்துகொள்ள மாட்டார்கள்”³¹ என்று குறி மாற்றிக் கூறுகின்றாள்.

இரவுக்குறியில் தலைவன் வந்து நின்றதைத் தலைவிக்குக் கூறியது

தலைவன் இரவுக்குறியில் தலைவியின் வரவுக்காக வந்து நின்றதைக் கண்ட தோழி, தலைவியிடம், “மழையில் நனைந்த ஒளி உமிழும் வாளையும், வீரக்கழலையும், வரிந்துகட்டப்பட்ட கச்சினையும் உடைய தலைவன் உவக்காண் நிற்கின்றான்”³² அவனைச் சந்திப்பாயாக என்றுரைப்பதில் முன்னிலைக் களன் இடம்பெற்றுள்ளது.

அல்லகுறிப்படுதல்

தலைவியைச் சந்திக்க இயலாது அல்லகுறிப்பட்ட தலைவன் பின்பு வந்துழி அவன் அல்லகுறிப்பட்டதை அறியாத தோழி, தலைவனிடம், “ஐய, எம்மைக் காமம் தூண்ட அதனால் உள்ளம் வருந்தும் காலம் வந்து அப்போது உன்னைக் காணவேண்டுமாயின் உன் ஊர் உயர்ந்த மலைக்கு எப்பக்கத்தில் உள்ளது என்று கூறுக”³³ என்று வினவுகின்றாள். பொதுவாகத் தலைவனைத் தேடி அவன் ஊருக்குத் தலைவி செல்வது கிடையாது. ஆனால் இங்கு காமம் மிகின் உம் ஊருக்கு வரவேண்டும் எனத்தோழி கேட்பது முந்தைய இரவின் வெளிப்பாடாகும். இதன் மூலம் தலைவன் வாராமையால் தலைவி துயர் அடைதலைத் தோழி குறிப்பாகப் புலப்படுத்துகின்றாள்.

அல்லகுறிப்பட்ட தலைவன் சிறைப்புறமாக இருக்க அதுகண்ட தோழி அதனை அறியாதாள் போன்று “நம் காதலன் நேற்றிரவு குறியிடத்திற்கு வராமைக்குக் காரணம், நம் தந்தை அறிந்ததால் வரும் ஏதம் குறித்த அச்சமாயிருக்க வேண்டும்”³⁴ என்கிறாள். இதனால் முதல்நாள் குறியிடத்தில் காத்திருந்ததையும், தந்தை அறியும் முன் களவு கற்பாதல் வேண்டும் என்பதையும் தலைவனுக்கு உரைக்கும் நிலையில் தலைவனிடம் நேரடியாகப் பேசுவதால் முன்னிலை என்னும் களனும், சிறைப்புறமாகப் பேசுவதால் படர்க்கை என்னும் களனும் அமைந்துள்ளன.

குறியிடம் பெயர்த்துக் கூறியது

ஓரிடத்தில் தலைவியைச் சந்தித்து வந்த தலைவனை வேறு இடத்திற்கு வரும்படி மாற்றிக் கூறுவது இவ்வுட்களானாகும். பகற்குறி நேர்ந்த தோழி தலைவனிடம், “யா மரத்தை வெட்டி உண்டாக்கிய புனத்தில் கரும்பு போன்ற அடியினை உடைய தினை வளர்ந்து காணப்படும். அத்தினையின் பசிய கதிர்கள் சந்தனம் முதலிய கட்டைகள் மேல் சாய்ந்து காணப்படும். அக்கதிர்களில் படிந்து தினை உண்ணவரும் கிளிகளைக் கடிய யாம் செல்கின்றோம். எம் அன்னையும் அங்கு வருவதால் நீ அங்கு வரவேண்டாம்”³⁵ என்பதும் “ஊருக்கு அருகே பொய்கை உள்ளது. அதன் அருகே காட்டாறு உள்ளது. அவ்வாற்றங்கறையில் சோலை உள்ளது. அங்கு இரை தேடுகின்ற நாரையைத் தவிர வேறு யாரும் வரமாட்டார்கள். நாங்கள் கூந்தலில் சூட செங்கழுநீர் மலர் பறிப்பதற்காக அங்கு வருவோம். பேதமையுடைய தலைவியும் அங்கு வருவாள் எனவே நீ காட்டாற்றுச் சோலைக்கு வருவாயாக”³⁶ என்று உரைப்பதும் குறியிடம் பெயர்த்துச் சுட்டுவதை விளக்கும்.

தலைவனுக்குக் கூறியது

தினை முற்றி அறுவடை முடிந்த பின் தலைவன் தலைவியைக் காணும் வேட்கையால் வறுங்கொல்லையை வந்து பார்க்கின்றான். அது கண்ட தோழி கிளிகளுக்குக் கூறுவதுபோல அவன் கேட்கும்படி, “குறவர் தாம் விளைத்த தினையைக் கொய்துவிட்டனர். அக்கொய்யப்பட்ட தினையின் வறுந்தட்டைகள் மட்டும் நிறற்றலைக் கண்டபின்பும் இவ்வறுங்கொல்லையை நீங்கிச் செல்ல மனமின்றி மீண்டும் மீண்டும் வந்து செல்லும் கிளிகள் இரங்கத்தக்கன”³⁷ என்று கூறுகின்றாள்.

தலைவியின் களவொழுக்கத்தைத் தமர் அறிந்ததால் அவளை இற்செறித்தனர். அதனால் தோழி இரவுக்குறி மறுக்கின்றாள். அதனால் வெறுப்படைந்த தலைவனது வெறுப்பு நீங்கும்படித் தோழி, “பூ மணம்

கமழும் கொடிச்சியாகிய எம் தோழியால் இக்கிளிகள் உவந்து நோக்கப்படுதல் அன்றிக் கடியவும் படுகின்றன. இதனால் அவள் அறநெறி மேற்கொள்ளும் செங்கோல் அரசனைப்போல் மிக உயர்ந்தவளாகின்றாள்”³⁸ என்று முன்னிலைப் புறமொழியாகக் கூறுகின்றாள். இதில் தலைவியால் உவந்து நோக்கப்படும் கிளிகள் கடியவும்படும் என்பதால், தலைவி வீட்டில் கிளிகளைப் பாலும், பழமும் ஊட்டியும் வளர்ப்பாள். அதே கிளிகள் தினைப்புனத்தை அழிக்கும் பொழுது அவற்றைக் கடிந்து விரட்டவும் செய்வாள் என்பதன் மூலம் இதுவரைக் கிளிகளை உவந்து நோக்கிய தலைவி, இனித் தினை வளர்ந்து விட்டமையால் அவற்றைக் கடிய வரப்போகின்றாள் என்பதைத் தலைவனுக்கு உணர்த்துகின்றாள். இதில் தோழி முன்னிலைப் புறமொழியாகப் பேசுவதால் ‘படர்க்கை’ எனும் களன் அமைந்துள்ளது.

தோழியிற் புணர்ச்சி என்னும் களனில் தோழி தலைவியின் காதலை அறிந்துகொண்டது, கையுறை மறுத்தது, ஏற்றது, சேட்படுத்தியது, குறைநேர்ந்தது, பகல், இரவுக்குறிகளில் கூறியது, குறியிடையீடு, அல்லகுறி, இடத்துய்த்தல், குறிவந்து நீங்கும் தலைவனிடம் கூறுதல் முதலிய உட்களன்கள் அமையப்பெற்றுள்ளன. இத்தோழியற் கூட்டத்தில் எண்பது பாடல்கள் முன்னிலைக் களனில் அமைந்துள்ளன.

வரைவு கடாயது

வரைவு கடாதல் தோழி கூற்றில் இரண்டாவது களனாக அமைகிறது. இக்களனில் நூற்று எண்பத்தெட்டுப் பாடல்கள் ஆராயப்பெற்றுள்ளன. வரைவு என்பதற்குத் திருமணம் என்பது பொருள். கடாதல் என்பதற்குக் கூறுதல் என்பது பொருள் களவொழுக்கத்தில் நீண்டகாலம் வந்தொழுகும் தலைமகனை விரைவில் வரைந்து கொள்ளுமாறு தோழி அறிவுறுத்துவதே வரைவுகடாதல் துறையாகும்.

“களவுக் காலத்தில் தலைவியைச் சந்திக்கத் தலைவன் இரவுக்குறியிலும் பகற்குறியிலும் பன்முறை வந்தொழுகுவான். அப்போதெல்லாம் தலைவனிடம் தோழி பன்முறை உரையாடுவாள். இக்களவுக்காலத்தை மேலும் நீட்டித்தால் ஊரலர், இற்செறிப்பு வெறியாட்டு, நொதுமலர் வரைவு போன்ற பல இன்னல்கள் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு என அறிந்த அறிவுடைத்தோழி ‘களவு’ என ஒன்று நடந்தது எனத்தோன்றா வகையில் மணத்தை முடித்துவைக்கப் பல செயல்களை மேற்கொள்வாள். பல்வேறு வழிகளில் தலைவனை வற்புறுத்துவாள். ‘இனியும் இவ்வாறெல்லாம் களவிலேயே வந்து தலைவியைக் கூடும் வழக்கத்தை விடுத்து விரைந்து மணம் செய்து கொள்ள வேண்டும்’ என்று தலைவனை வேண்டும் முறையில் அவளது உரையாடல்கள் அமையும். தோழியின் இம்முயற்சியே வரைவுகடாதல் ஆகும்.”³⁹

அகத்திணை ஒழுக்கத்தில் பன்னிரு மாந்தர்கள் இடம்பெறினும் வரைவுகடாதல் எனும் துறை தோழிக்கே உரியதாகும். இத்துறையில்தான் தோழியின் முழு ஆற்றலும் வெளிப்படுகிறது. தோழியின் உளவியல் அறிவு, சொல்வன்மை, அவள் தலைவி மாட்டுக் கொண்ட பேரன்பு ஆகிய பல பண்புகளையும் ஒரு சேரக்காணமுடிகிறது.

வரைவுகடாதல் குறித்து, “தலைவன் இருவகைக் குறிகளிலும் பலகாலும் வந்தொழுகும் இடத்து இக்களவு வெளிப்படச் சுற்றத்தார் இற்செறிப்பரோ என்றும், வழியாலும், பொழுதாலுந் தலைவற்கு ஏதம் வருங்கொல் என்றும் தோழி அச்சமுற்று இவ்வொழுக்கமொழுகல் நுங்குடிப் பிறப்புக்குஞ் சிறப்புக்கும் பொருந்தாமையின் இனி நீவிர் இவளை மணந்துகொள்வதே தகுதியென்று தலைவனை வரைவு கடாவத் தொடங்குவாள்”⁴⁰ என்பர் மு.இராகவையங்கார்.

வரைவுகடாதலின் நோக்கம்

தலைவன் பொதுவாகக் களவை நீட்டிக்கவே விரும்புவான். வரைவு வேண்டித் தமர் மறுப்பின் நிகழ்காலத்தில் கிடைக்கும் இன்பமும் கிடைக்காமல் போய்விடுமோ என்ற அச்சத்தாலேயே தலைவன் இவ்வாறு செய்கிறான். ஆனால் தோழி, பெண்மை நலம் பொருந்திய தலைவிக்குக் களவினால் அலர் ஏற்பட்டுத் துன்பம் நேருமோ என்ற நிலையிலும், தமர் களவறியின் ஏற்படும் இடையூறுகள் குறித்தும், தலைவன் களவில் சந்திப்பதில் உள்ள ஏதங்கள் குறித்தும், சிந்தித்து விரைந்து மணந்து கொள்ளும்படித் தலைவனைக் குறிப்பாகவும் வெளிப்படையாகவும் அறிவுறுத்துவாள். இதுவே வரைவு கடாதலின் நோக்கமாகும்.

தோழி வரைவுகடாவக் கூறும் காரணங்கள் குறித்துத் தொல்காப்பியர், “தலைவன் வரும் காலம், இடையூறுகள், காவல் முதலியவற்றால் ஏற்படும் தீமைகளைச் சுட்டுதல், தனக்கும் அவனுக்கும் வரும் துன்பங்களுக்கு அஞ்சுதல், குறி மாற்றுதல், வரைதலான் வரும் நன்மை, வரையாததால் வரும் தீமையுரைத்தல் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றார்”⁴¹

ஆற்றாமை கூறி வரைவு கடாயது

தலைவியின் ஆற்றாமையைக் கூறித் தோழி வரைவு கடாதல் இத்துறைக்குரிய உட்களனாகும். களவொழுக்கத்தில் வரைதல் விருப்பமின்றித் தலைவன் வந்தொழுகுகிறான். அவ்வாறு அவன் வந்தொழுகுவதில் ஏதேனும் இடையூறுகள் ஏற்படின் தலைவிக்கு ஆற்றாமை தோன்றும். ஆற்றாமை என்பது தலைவன் பிரிவால் தலைவிக்கு ஏற்படும் பிரிவுத்துயராகும். இப்பிரிவினால் தலைவியின் உடலிலும் செயல்பாடுகளிலும் ஏற்பட்ட இரங்கத்தக்க மாற்றத்தைக்கூறி, அவை நீங்கவேண்டுமாயின் விரைவில் மணம் புரிந்துகொள்க எனத் தோழி தலைவனை வேண்டுவது இத்துறையாகும்.

“தலைவன் பிரிவு, அவன் விரைவில் வரையாமை, அவன் வரும் வழியச்சம், ஊரவர் தூற்றும் அலர், தினைமுதிர்ச்சி ஆகியவற்றால் நேரும் இற்செறிப்பு தாய் நிகழ்த்தும் வெறியாட்டு முதலியன தலைவியின் துன்பத்திற்குக் காரணங்களாகின்றன. இதனால் தலைவி ஆற்றாமையால் வருந்த, தோழி தலைவனை வரைவு வேண்டுதல் அமைகிறது”⁴² என்பர் சரளா ராசகோபாலன்.

தலைவன் களவிற்கண் வரையாது நீட்டித்தான். அதுகண்டு தலைவி மனம் வேறுபட்டாள். அதை அறியாத தலைவனைத் தோழி, “ஊரார் தூற்றும் பழிக்கஞ்சி வளை கழலாதவாறு மறைத்ததால் தோள்களில் வாட்டம் தோன்றவில்லை. காவல் மிகுதியால் இவளது பழைய நலம் சிதைய அதைக்கண்டு அழுதாள். அதனால் இவள் கண்கள் அழகு குலைந்து காமத்தை மறைக்க அரியவாய் அமைந்தன. எனவே நினக்கு ஏற்றதொரு செயலைச் செய்வாயாக”⁴³ என்றும் “பகற்பொழுதில் கடற்கரையில் பொழுதைக் கழித்த தலைவியிடம் மாலையில் பாக்கத்திற்கு வருக என அழைத்தோமாயின் அவள் வருந்துவாள். யானும் நீ கொண்ட கருத்தைக் கைவிடுக என்று கூறும் வலிமை உடையேம் அல்லம். எனவே எம் பாக்கத்தினர் மகிழும்படி நீ உன் தேரில் வரவேண்டும்”⁴⁴ என்றும் குறிப்பாக வரைவு கடைவுகின்றாள்.

களவுக்காலத்தில் தலைவன் தலைவியைச் சிறிதுகாலம் பிரிந்திருப்பது ‘ஒருவழித்தணத்தல்’ எனப்படும். ஒரு வழித்தணத்து வர எண்ணிய தலைவனிடம் தோழி, “தலைவியின் மேனியில் பசலை பாய்ந்து அழகு கெடும்படி நீ எங்ஙனம் பிரிந்து செல்ல வல்லாய்”⁴⁵ என வினவுகிறாள்.

“வாடைக்காற்று குளிரவீசும் முன்பனிக் காலத்தில் எம்மை விட்டுப் பிரிந்த நீர் தனிமையில் இருக்கும் இவள் என்ன ஆவளோ என்றும், தேன் மணங்கமழும் இவளது நெற்றியையும் சிறிதேனும் நினைத்தீரா.”⁴⁶ “அயலிலுள்ளார் அலர் தூற்றுதலின் இவள் கண்கள்

நலத்தை இழந்தன. நீரினை உமிழ்ந்தன. முன்கை வளையல்கள் நெகிழ்ந்து கழண்டன. இவள் நறுநுதல் ஒளி மறைந்தது.”⁴⁷ “ஊரார் அலர் தூற்றவும் நீ அவளை நினையாதிருக்கின்றாய். உன்னைப் பிரிந்ததால் மிகுந்த காமநோயை அவள் என்னிடம் கூறாது மறைத்தாள். ஆனால் அவள் நுதலில் பசலை படர்ந்து அதைப் புலப்படுத்திவிட்டது. அவள் தோள் வனப்பினை இழந்து அவளது காம நோயைக் காட்டிக்கொடுத்துவிட்டது. இவளுடைய பெருங்கண்கள் கலுழ்கின்றன”⁴⁸ என உரைக்கின்றாள். மேலும் இவளோடு “இளமைப்பருவத்தே கூடிய தொடர்பினை மறந்தனை, இவள் கண்கள் கண்ணீர் சிந்தவும் நீ அவளுக்கு அன்பு செய்யாது கைவிட்டனை அவள் மேனி அழகு கெட்டு நினை வெறுத்துத் தனிமையில் அழ, அதுகண்டும் அவளைத் தழுவாது கைவிடுகின்ற நீ கொடியவன். நீ இடையறாது வராததால் அவளது அல்குல் வாடவும், அவள்மாட்டு வராமல் கைவிடுகின்ற நீ தகுதிப்பாடு இல்லாதவன்”⁴⁹ “சிறகுகளையுடைய குருகு இனங்கள் இரவில் ஒலிக்கும்போது, உண்ணுடைய தேரொலி என நினைத்தாள். நீர்பரப்பில் பூக்கள் நெருங்கி மலர்ந்து மணம் வீசும்போது நின் மாலையின் நாற்றம் என நினைத்தாள். அசதியால் சிறிது தூங்கின பொழுது நின் தோள் தன்னைத் தழுவிக் கிடப்பதாக நினைத்தாள். பின்னர் தான் நினைத்தது தவறு என்று உணர்ந்து செயலற்று வருந்தினாள்.”⁵⁰ “நின் காமநோய் தீரும்படி, கொடிய கழிகள் சூழ்ந்த குன்றம் போன்ற மணலிடத்தே நீ செய்த குறி தப்பாமல் வந்தாள் என்பதாலும், அலை ஒலிக்கும் கடற்கரையில் நின் தேர் இன்ன நேரத்தில் வரும் என்று எதிர்கொண்டதாலுமே நீ அவள் ஒளி பொருந்திய நெற்றியில் பசலை பரவும்படி செய்துவிட்டாய்.”⁵¹ என்றெல்லாம் தலைவியின் பல்வேறு நிலைகளைக் கூறி விரைவில் மணந்துகொள்க என்று வரைவு கடாவுகின்றாள்.

ஒருவழித்தணத்து வந்த தலைவன், எம் பிரிவில் என்ன செய்தீர் என வினவ, அதற்குத் தோழி “அழல்போன்ற மணிகள் பதிக்கப்பெற்ற

என் பூண்கள் நனையுமாறு என் கண்கள் இடையீடின்றி நீரைச் சொரிந்தபடி இருந்தன”⁵² என்று கூறுகின்றாள். இதன் மூலம் நிற்பிரிவு வருத்தத்தைத் தந்தது எனக்குறிப்பிட்டு அவ்வருத்தம் நீங்க விரைவில் மணம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகின்றாள்.

சிறைப்புறமாக வரைவுகடாதல்

களவொழுக்கத்தில் பகற்குறி இரவுக்குறிகளை அமைத்துத் தலைமக்கள் சந்திக்கத் தோழி வழிவகை செய்வாள். அவ்வாறு குறியிடத்தில் சந்திக்க வரும்போது தலைவன் சில நேரங்களில் சிறிதுநேரம் மறைவாக இருப்பான். தலைவியைச் சந்திக்கும்போது பிற இடையூறுகள் நிகழுமா என்பதை அறியும் பொருட்டே தலைவன் இவ்வாறு செய்கிறான். தலைவன் குறியிடத்தில் வந்து தலைவியைச் சந்திக்கும் பொருட்டு மறைவாகக் காத்திருப்பதற்குச் சிறைப்புறம் என்று பெயர்.

தலைவன் சிறைப்புறத்தானாக இருப்பது தலைவிக்கும் தோழிக்கும் பல செய்திகளைக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பாக அமைகிறது. தலைவனிடம் நேரடியாகக் கூறமுடியாத, அல்லது கூறத்தயங்குகின்ற செய்திகளை அவன் சிறைப்புறத்தானாக இருக்கும்போது கூறிவிடுகின்றனர். வரைவு கடாதல் துறையில் தலைவியின் துயரை வெளிப்படுத்துவதற்கும் ஊரலர், தாயச்சம், வெறியாட்டு போன்ற இடையூறுகளைத் தெரிவிக்கவும் தலைவன் இயல்பைப் பழிப்பதன் மூலம் தலைவியின் அன்பை வெளிப்படுத்தவும் தோழிக்குச் சிறைப்புறம் ஒரு சிறந்த வாய்ப்பாகும்.

“தலைவனுடைய களவு நீட்டிப்பே வரைவு கடாதல் துறையின் முதற்காரணமாகும். எனவே களவினைக் கற்பாக்க விரும்பும் தலைவி, தோழி இருவரும் தலைவன் சிறைப்புறமாக இருப்பதை அறிந்து அவனுக்கு அக்களவு நீட்டிப்பையும், அதனால் ஏற்படும் விளைவுகளையும் தெரிவிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தம்

கூற்றுக்களைப் பல்வேறு காரணகாரியங்களோடு அமைப்பர். தோழியால் அவ்வாறு அமைக்கப்படும் பலகாரணங்கள் தலைவனிடம் அசைவினைப் பிறப்பித்து அவனை வரைவொடு வரச்செய்யும்”⁵³

தலைவியின் துயர் கூறியது

தலைவன் களவில் காலம் தாழ்த்தும் தன்மையனாதல் கண்டு தலைவி வருந்துகின்றாள். அவளது துயர்கண்ட தோழி, தலைவன் சிறைப்புறமாக இருப்பது அறிந்து தலைவியிடம் “நம் துன்பம் நம் முன்வினையால் வந்தது. இதனைக்கண்டு நீ வருந்தாதே நீ வருந்துவதுகண்டு யானும் அஞ்சுகிறேன். நம் நிலையைத் தலைவனிடம் கூறுவோம். நம் நிலைகண்டு அவன் குன்றமே அருவியாய் அழும்போது அவன் இரங்காதிருக்கமாட்டான்”⁵⁴ என்று கூறுகிறாள். இதன் மூலம் தலைவன் தலைவியின் துயரினை அறிந்து அவளை விரைவில் வரைந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணத்தைத் தலைவனுக்குத் தோற்றுவிக்கின்றாள்.

தலைவியின் செயல் மாற்றத்தையும், உளவாட்டத்தையும் கண்ட தோழி தலைவன் சிறைப்புறத்தானாக இருப்பதை அறிந்து தலைவியிடம், “நீ தோழியருடன் விளையாடி தழையாடை உடுத்தவில்லை, சிற்றில் புனையவில்லை, விரைந்தோடி விளையாடவும் இல்லை, நண்டுகளைக் கண்டும் மகிழவில்லை, நீ கொண்ட பெருந்துயர் என்ன”⁵⁵ என்று வினவுகின்றாள். இதன் மூலம் தலைவியது நிலையைத் தலைவனுக்கு உணர்த்தத் தலைப்படுகின்றாள்.

தலைவியும் தோழியும் மிகுந்த நெருக்கமுடையவர்கள் என்பதால் தோழி தலைவியின் துயரைத் தன் துயராகக் கூறுவதுண்டு. தலைவன் சிறைப்புறமாக இருப்பதை அறிந்த தோழி தலைவியிடம், “கடற்கரைத் தலைவனாகிய கொண்கன் பிரிந்து சென்றுவிட்டான் என்று நான் படும் துன்பத்தை யாரிடம் கூறுவேன்”⁵⁶ “அழகிழந்து விளங்கும் நெற்றியையும் முன்கையில் நில்லாது கழன்றோடும் வளையல்களையும் மறைத்து,

ஊரார் மறைவாக அல்லாது நேராகத் தூற்றும் அலர் மொழிகளையும் நாணத்தால் தலைவனிடம் கூறாது மறைத்தோம். அப்படி மறைக்கவும் மையுண்ட கண்களிலிருந்து நிலைகொள்ளாது பெருகும் கண்ணீர் நாம் கூறாத செய்திகள் எல்லாவற்றையும் கூறிவிட்டன.”⁵⁷ “கடற்கரைச் சோலையில் கொண்கன் செய்த காதல் நம்மைவிட்டு நீங்கவில்லை. அதனால் இத்துறையைக் காணும்போதெல்லாம் நமக்குத் துன்பம் ஏற்படுகிறது.”⁵⁸ “நீ அவனிடம் காதல் மிகுந்து அன்புடையவளானாய் அதனால் நீ என் சொல்லினை ஏற்கமாட்டாய். ஆனாலும் அவன் ஆன்றோர் செல்நெறியில் செல்லாதவன் என்பதை அறிந்துகொள்.”⁵⁹

“மலைநாட்டுத் தலைவன் நின்னைத் தழுவுவதற்கு முன்பு பருத்து எழுச்சியுடையனவாயிருந்த உன்தோள்கள் தன்னையே வெறுத்துக் கொள்ளும் அளவிற்குக் கண்களில் நீர் ஒழுகும்படி நெகிழ்ந்தன.”⁶⁰ “வாடைக்காற்று இன்னாமை செய்யக்கூடிய இவ்வூரில் நாம் உயிரோடு சில நாட்களே வாழ்வோம்.”⁶¹ என்றெல்லாம் தலைவியின் பிரிவுத்துயர் நிலையை எடுத்துக்கூறித் தலைவனைத் திருமணம் செய்யத் தூண்டுகிறாள் தோழி.

மேலும் தலைவியிடம் “தோழியருடன் நீ சுனையாடாது வருந்தியிருந்ததால் நின்மேனி வேறுபாடு கொண்டது. தலைவன் தந்த நோயால் ஏற்பட்ட இவ்வேறுபாடு எதனால் ஏற்பட்டது என அன்னை கேட்பின் யான் என்ன சொல்வேன்.”⁶² என்றும் “நம் தலைவனுடைய அழகு விளங்கும் நீண்ட மலையிலே படிந்து வருகின்ற நீரிலே வெறுக்கத்தக்க நம் துன்பம் நீங்க கண்கள் சிவக்குமாறு மூழ்குவோம்”⁶³ என்றும் “கழாஅர் எனும் ஊரின் துறையில் நிகழ்ந்த விழாவில் ஆட்டனத்தி என்பான் நடனமாடினான். அவனை விரும்பிய காவிரிப் பெண் அவனைக் கவர்ந்து சென்றாள். அவனைத் தேடிச்சென்ற ஆதிமந்தி போல நாமும் ஈரம் மிக்க சேற்றுவழியில் தலைவனைத்

தேடிச் செல்வோம்”⁶⁴ என்றும் தோழி தலைவன் செவியில் விழும்படி உரைக்கின்றாள். இதில் முன்னிலை எனும் களன் அமைந்துள்ளது.

ஆற்றருமை கூறி வரைவு கடாயது

களவில் தலைவியைச் சந்திக்க வரும் தலைவனுக்குப் பல்வேறு இடையூறுகள் ஏற்படுகின்றன. அவற்றில் குறிப்பிடத்தக்கது வழிஏதம் ஆகும். பாறைகள் நிறைந்த சிறுநெறியில் மழை பெய்யும் நள்ளிரவில் கொடிய மிருகங்கள் நிறைந்த காட்டு வழியில் தலைவியைக் காண வருகிறான் தலைவன். அவ்வாறு தலைவன் வரும் வழி தலைவிக்கு அச்சத்தைத் தோற்றுவிக்கிறது. இவ்வச்சத்தைத் தோழி வரைவுகடாவப் பயன்படுத்துகிறாள்.

சரளா ராசகோபாலன் வரைவுகடாதல் குறித்து, “அஞ்சா நெஞ்சங் கொண்ட இளந்தலைவன் வழி இடையூறுகளைப் பொருட்படுத்துவது இல்லை. அவனுக்குத் தலைவியைச் சந்திப்பது மட்டுமே நோக்கமாக இருக்கிறது. தலைவி, தோழி போலில்லாமல் ஆண்மையாளனாகிய தலைவனுக்கு அச்சவுணர்வு பெரிதும் இருக்காது. தலைவியின் அன்புக்கு முன் வழிஏதம் போன்ற இடையூறுகள் அவன் நெஞ்சில் நிலவுவதில்லை. ஆனால் தலைவியின் நெஞ்சில் தலைவனைச் சந்திக்கும்போதுமட்டும் காதலுணர்வு மிகுகிறது. மற்ற நேரங்களில் அவன் வரும் வழியச்சமே நெஞ்சை அலைக்கிறது. வழியச்சத்தால் களவில் நிறைவின்மை, வழிஏதமின்றிச் சென்றானோ என்ற துடிப்பு ஆகியன மகளிரின் வாழ்வில் அமைகின்றன. தலைவனின் அஞ்சாமையும் காதலுணர்வும் ஒரு புறமாகவும், வழிஏதம் பற்றிய அச்சம் மறுபுறமாகவும் முரண் நிலையில் இப்பகுதி காட்டப்படுகிறது. அதனால் இக்கொடுமைப் பின்புலம் வரைவுகடாவும் உத்தியாகத் தோழியால் பயன்படுத்தப்படுகிறது”⁶⁵ என்பர்.

தலைவன் சிறைப்புறத்தானாக இருக்கையில் அவன் இரவில் வருவதை விலக்கி வரைவு கடாவ எண்ணிய தோழி தலைவியிடம்

“பெண்ணே காடு ஒலியடங்கிவிட்டது. அக்காட்டில் களிற்றியானையைக் கொன்ற புலி யாவரும் அஞ்சுமாறு முழங்கும். மலைச்சாரலில் குறுக்கிட்டிருக்கும் வழியை நினைக்கும்போதெல்லாம் என் நெஞ்சம் அவ்வழியில் செல்லும். எனவே இன்று அவர் வராவிட்டால் நல்லது.”⁶⁶

“மேகங்கள் மின்னி மழை பெய்யும் நள்ளிரவில், புலிபோன்ற அச்சம் தரும் விலங்குகள் உலவித்திரியும் இருளில் நாள்தோறும் தனியே வருதலை விடுத்து நமக்கு அருளாதிருக்கின்றான்.”⁶⁷

“ஓயாத ஆரவாரத்துடன் இடித்து நீர்த்துளிகள் பெருகும்படி மழையைப் பெய்து குளிர்ந்த மலையின் விண்ணுயர்ந்த சிகரத்திலிருந்து வெண்மையான அருவி விழுகின்றது. அத்தகைய மலைவழியில் சிங்கம் முதலிய கொடிய விலங்குகள் திரியும். அங்கு யாரும் செல்வது கிடையாது. இதனை அறிந்த தலைவன் நள்ளிரவில் வருதலை எண்ணி நான் வருந்துகிறேன்.”⁶⁸ “சினம் கொண்ட யானை, புலி வருவதை நோக்கியிருக்கும் காட்டுவழியில், நள்ளிரவில் அவன் வருவது கண்டு அஞ்சுகிறேன். பாம்பு உறைகின்ற ஈரமான புற்றினைக் கரடிகள் அகழ்ந்து பெயர்க்கும் மலை பொருந்திய சிறிய நெறியில் இனி வருதல் வேண்டாம்”⁶⁹ “புலியைக்கொன்ற யானை சினத்தால் இடிபோல் முழங்கும் கொடிய வழியில் வருவதால் அவன் சால்புடையவனல்லன். ஆதலால் இவ்வாறு வருவதைக் கைவிடுவானாக.”⁷⁰

“தலைவியே உன் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் பெருகியதாலும், கை வளையல்கள் நில்லாது கழன்று விழுவதாலும், இவ்வூர் அலர் பேசுவதாலும் நம் தலைவன் கரும்புலிக்கு அஞ்சி பிடியானை தன் கன்றைக் காத்துக்கொண்டிருக்கும், இருள்செறிந்த கண்டாரை அச்சுறுத்தும் சிறிய வழியில் வராமல் இருக்கட்டும்.”⁷¹ “நின் நெற்றியில் பசலை படர்ந்தாலும், பெருந்தோள் நெகிழ்ந்து வேறுபட்டாலும், புலியைக் கொன்ற யானை தன் தந்தத்தில் படிந்திருக்கும் இரத்தத்தை அருவியில் கழுவும் சாரல் வழியில் இரவுப் பொழுதில் தலைவன்

வாராதொழியட்டும்”⁷² “மழை பெய்ததால் இடிதாக்கி பெண்யானை வருந்துமாறு களிறு இறந்தது. அவ்யானையின் தந்தங்களைப் பெரிய பாறையில் காயவைப்பதாகவும், கால் நகங்களைப் புதைப்பதாகவும் கூறிய நம் குடியினரின் ஆரவாரம் கேட்டேன். அவ்விரவில் குன்ற நாடன் குறியிடத்திற்குத் தப்பாமல் வந்து சேர்ந்தான். அவன் வரும் வழியில் உள்ள காட்டாறு என்னை அச்சுறுத்துகின்றது.”⁷³ என்று பல்வேறு நிலையில் தோழி ஆற்றருமை கூறி வரைவு கடைவுகின்றாள். “குளிர்ச்சி பொருந்திய மலைக் குகையில் உள்ள நீண்டகனையில் நம் தலைவன் நம்முடன் நீராடி பகற்பொழுதைக் கழிக்கட்டும். மலைச் சாரலில் வேங்கை மரத்திலிருந்து உதிர்ந்த பூக்கள் புலிபோல் தோற்றம் தந்தன. அதைக் கண்ட யானைகள் அஞ்சி ஓடுவதற்கு இடமான பெரிய மலையில் உள்ள தமது ஊருக்கு இரவில் செல்லாதிருப்பின் அது நன்மை தருவதாகும்.”⁷⁴

மேற்கூட்டியவற்றால் கொடிய சுரவழியில் தலைவன் அஞ்சாது வராமல் போனால் தலைவியைச் சந்திக்க முடியாது. எனவே தலைவியைப் பெற திருமணம் செய்துகொள்வதே ஒரே வழி என்பதைத் தோழி புலப்படுத்துகின்றாள்.

“வழி ஏதங்களினால் தலைவனுக்கு ஊறு ஏற்பட்டதாகப் பாடல்கள் இல்லை. புலவர்கள் பாடும் மரபும் இல்லை. ஆனால் அவ்வேதங்களைத் தோழி வரைவுகடாவும் உத்தியாகத்தான் பயன்படுத்துகிறாள்.”⁷⁵ என்ற சரளாராசகோபாலனின் கூற்றும் இங்கு சுட்டத்தக்கது. தலைவன் சிறைப்புறமாக இருக்கும்போது தோழி முன்னிலைப் புறமொழியாக வழி அச்சம் கூறி வரைவு கடைவுதலால் இப்பாடல்களில் ‘படர்க்கை’ எனும் களன் இடம் பெற்றுள்ளது.

அலர்ச்சம் கூறி வரைவுகடாவல்

தலைமக்களுடைய களவொழுக்கத்தை அறிந்த அவ்வூர்ப் பெண்கள் அதுபற்றித் தமக்குள்ளே பேசிக்கொள்வர். சிலசமயம்

தலைவியின் மறையொழுக்கம் பற்றி அவள் காதுபடவும் பேசுவர். இவ்வாறு தலைமக்களது மறையொழுக்கம் பற்றி அறிந்த பெண்டிர் பேசுவது அலர் எனப்படும். இதனை “ஐந்திணை ஒழுக்கத்தில் களவு நெறியிலிருந்து கற்பு நெறிக்குச் செல்லத் துணைபுரிவது அலர், இளங்குமரியின் காதல் ஒழுக்கம் பற்றி ஊர்மகளிர் வாய்க்குள் பேசிக்கொள்வது அம்பல் எனவும், வெளிப்படையாகப் பேசுவது அலர் எனவும் அகத்திணை இலக்கியம் பேசும்”⁷⁶ என்பர் ந.சுப்புரெட்டியார்.

களவு வாழ்வில் தலைவன், தலைவி இருவருமே தொடர்புடையவராயினும் தூற்றப்படுபவள் தலைவி மட்டுமே. களவில் தலைவன் வரத்தடையிருப்பதாலும், தாய் அறிய வாய்ப்பேற்படுவதாலும், இற்செறிப்பு நிகழ்வதாலும், தலைவியாலும் தோழியாலும் நடைமுறையில் அலர் வெறுக்கப்படுகிறது. நாணுடைய மகளிர் தம் களவைப் பிறர் அறிவதாலும், அறிந்தோர் தூற்றுவதாலும், அதை எவரும் விரும்பாததாலும் அலரை வெறுப்பது இயல்பாகின்றது. அதனால் தோழி தலைவனை வரைவுகடாவ ஊரலரைக் கருவியாகக் கொள்கிறாள்.

களவொழுக்கத்தில் தலைவன் சிறைப்புறமாக வந்து நிற்கத் தோழி அவன் கேட்கும்படித் தலைவியை நோக்கி, “தலைவன் உன்னைப் பிரியமாட்டேன், என்று கூறிய சொல்லை உண்மை என நம்பி நாம் நம் பெண்மை நலத்தை இழந்துவிட்டோம். அதனால் என்னைப் போலவே துயிலாத இவ்வூரும் அலர் தூற்றுகின்றது”⁷⁷ என்றும், “கடற்கரைத் துறைவனுடன் நீ பழகியதால் நமக்கு ஏற்பட்ட பழிச்சொல்லை அன்னை கேட்டால் களவொழுக்கத்தில் வாழ்தல் அரிதாகும். அதனால் தலைவன் உப்பங்கழி சூழ்ந்த நெய்தல் நிலத்திலே உள்ள தம் ஊருக்கு நம்மை அழைத்துக்கொண்டு போவாரோ”⁷⁸ என்றும், “தலைவனோடு நமக்குண்டான உறவு அன்னை இற்செறித்தலால் பசலை உண்டாகி அழிவதற்குத்தானோ.”⁷⁹

“தலைவனைக்கண்டு நகைப்பதற்குமுன் இனிமையைத் தந்த இவ்வூர் இப்போது அவன் இல்லாமையால் வருத்தத்தையே தருகின்றது.”⁸⁰

“தலைவனைப் பிரிந்து ஒருநாளும் இருக்க முடியாது. ஆனால் இவ்வூர் அலர்மொழி தூற்றி அவன் வருவதைத் தடுத்ததோடு மட்டுமல்லாது அதுபற்றி ஆராயவும் செய்கிறது”⁸¹ என்றும் தலைவியது துயரினை எடுத்துரைக்கின்றாள்.

தலைவன் சிறைப்புறமாக, புறத்தார் அலர் தூற்றுவது தோன்றும்படி, “தலைவன் உடனிருந்தபோதும் நின் நன்னுதல் அழகு களவைப் பிறர் அறியும்படி ஆனதால் வருந்துவதற்கு உரித்தாயிற்று”⁸² என்றும், “தலைவனது தேர்ச் சக்கரம் வீசியெறிந்த மணலும் இலைக் குவியலும் ஊரில் அலர் எழுவதற்குக் காரணமானது”⁸³ என்றும் கூறுகின்றாள்.

ஊரில் அலர் தோன்றியதால் அன்னை இற்செறிப்பாள். அதனால் தலைவியின் நட்பு தடைபடும். அது தலைவிக்குத் துன்பம் தரும். எனவே தொடர்ந்து தலைவியைப் பெறவேண்டுமாயின் திருமணம் செய்துகொள்வதே சிறந்தது என்று தோழி தலைவனுக்குப் புலப்படுத்துகின்றாள். இதில் தலைவன் கேட்கும்படித் தலைவியிடம் பேசுவதால் ‘படர்க்கை’ எனும் களன் அமைந்துள்ளது.

தாய் செயல் கூறியது

தலைமக்களுடைய களவு காரணமாக ஊரில் அலரெழுத் தொடங்கியது. மேலும் தலைவியின் மாறுபாடுகளைக் கண்ட அன்னை அவள்மீது சந்தேகம் கொள்ளத் தொடங்கினாள். இவ்வாறு களவுணர்ந்த அன்னையின் செயல்களைத் தோழி, தலைவன் சிறைப்புறத்தானாக உள்ள நிலையில் தலைவியிடம் தெரிவிக்கின்றாள்.

தலைவியின் வேறுபாடு கண்ட அன்னை, ‘காட்டாற்றில் நீராடி வரும்படித் தலைவியிடம் கூறினாள்’ அது கேட்ட தோழி, அன்னை களவினை அறிந்துதான் அப்படிக்கூறினாளோ என்று அஞ்சி,

“யான் அ.:து அஞ்சினேன் கரப்பவும் தான் அ.:து

அறிந்தனள்கொல்லோ அருளினள் கொல்லோ

எவன்கொல் தோழி அன்னை கண்ணியது” (நற்.53:1-3)

என்று தலைவியிடம் வினவுகின்றாள். இதன் மூலம் சிறைப்புறத்தனாகிய தலைவனிடம் அன்னை களவினை அறிந்துவிட்டாள் என்ற தன் அச்சத்தைப் புலப்படுத்துகிறாள்.

மேலும் “நேற்றிரவு நான் தூங்காமல் இருந்தபோது அன்னை என் துன்பம் அறிந்தவள் போன்று “நீ இன்னும் கண்தூங்கவில்லையோ’ எனக் கேட்டாள். அதற்கு நான் ‘தலைவனைக் கருதியோர்க்குக் கண்ணுறக்கம் வருமோ எனக் கூறிக்கொண்டேன்”⁸⁴ என்று கூறுகிறாள். களவை உணர்ந்த அன்னை தலைவன் எங்குளான் என வினவியதை,

“தான் யாங்கு என்னும் அறன் இல் அன்னை” (நற்.145:7)

என்று தோழி குறிப்பிடுகிறாள்.

பகற்குறியில் புணர்ந்த தலைவன் சிறைப்புறமாக வந்துநின்றான். அதை அறிந்த தோழி தலைவியிடம், “அன்று தினைப்புனத்தில் கிளியை ஓட்டாது எங்கு சென்றனை என அன்னை சினத்துடன் வினவினாள். அப்போது நீ தலைவனைக் கண்ணாலும் காணவில்லை, காதாலும் கேட்டறியவில்லை, அவனோடு சுனையாடவும் இல்லை என்று உண்மையைக் கூறிவிட்டாய். அதைக்கேட்ட அன்னை சினத்துடன் வெட்கிக் தலைகுனிந்தாள். இனி அவள் என்ன செய்வாளோ”⁸⁵ என்று கூறுகிறாள். இதன் மூலம் களவினை அறிந்த அன்னை இறச்செறிப்பாள். எனவே தலைவியை அடைய வரைந்துகோடலே வழி என்பதைத் தலைவனுக்குச் சுட்டுகிறாள்.

தலைவி நள்ளிரவில் தலைவனைச் சந்தித்து விட்டுத் திரும்பிவரக்கண்ட அன்னை அவளை வருத்தினாள். அப்போது தலைவன் சிறைப்புறமாக இருப்பது கண்டு அன்னையிடம், “தலைவி நள்ளிரவில் பரணியில் ஏறி இறங்கி வந்தாள் என்று நீ அவளை வருத்தாதே. நீ கண்டது அணங்காக இருக்கலாம். அல்லது நீ கனவு கண்டிருக்கலாம். தலைவி தனியாக இருப்பதற்கு அஞ்சுபவள். மேலும் தந்தை வீட்டில் இருக்கும்போது இவள் தலைவனைக் காணப் படப்பைக்குச் செல்ல மாட்டாள்”⁸⁶ என்று கூறுகிறாள்.

அன்னையின் சினத்திற்குக் காரணம் அலரெழும் என்ற அச்சம் ஆகும். அலரின் காரணம் களவு நீட்டிப்பு. எனவே தாயின் சினத்திற்கு மறைமுகக் காரணமாக அமைபவன் தலைவனே என அவன் உணருமாறு தோழி செய்கிறாள். தலைவன் சிறைப்புறத்தனாய் இருக்கையில் தலைவியிடம் கூறுவதுபோல “பஞ்சுபோல் நுனியுடைய திணையாவும் முற்றித் தலைசாய்ந்து உள்ளன. எனவே அவற்றைக் கிளி கவர்ந்து செல்லாவாறு காப்பாயாக என்று தந்தை கூறினார், உடனே அன்னை நல்லநாளை உணர்த்தும் வண்ணம் வேங்கை மலரட்டும் என்று கூறி உடனே என்னை நோக்கினாள்.”⁸⁷ என்று கூறுகின்றாள். இதன் மூலம் தலைவியை வெளியில் அனுப்ப அன்னைக்கு உடன்பாடில்லை என்பதைத் தலைவன் உணரும்படி செய்கிறாள்.

இற்செறிப்பு கூறி வரைவு கடாயது

தலைவனைச் சந்திக்க முடியாமல் தலைவியை இல்லுள் இருத்தும் நிலை இற்செறிப்பாகும். இற்செறிப்பு இயற்கையாகவும் தாயின் ஐயத்தின் காரணமாகவும் நிகழும். தினை முதிர்ச்சியின் காரணமாகத் தலைவி இயல்பாக இற்செறிக்கப்படுவாள். ஊராரின் அலர், தலைவன் வருகை, அதன் விளைவால் தலைவிக்கு ஏற்படும் மாற்றம் இவற்றைத் தாய் அறிந்தால் தலைவியை இற்செறிப்பாள் “இற்செறிப்பு என்னும் குறியீட்டுச் சொல் பெண்களை வீட்டுக்குள் கட்டுப்படுத்திய

நிலையைக் காட்டுவதாகக் கூறுவர்.”⁸⁸ “இற்செறிப்பு என்பது தலைவனைச் சந்திக்க இடமின்றிப் பெற்றோர் தலைவியை அவள் வயது முதிர்ச்சி நோக்கி வீட்டினுள் இருத்துகையாகும்”⁸⁹ என்பர் ந.சுப்புரெட்டியார்.

களவில் தலைவன் சிறைப்புறமாக நிற்கின்றான். இதனை அறிந்த தோழி, அவன் கேட்கும்படித் தலைவியிடம், “தோழியே அழகும் தேமலும் கொண்ட நின் பருத்த முலைகளை அன்னை பலகாலும் பார்த்துக்கொண்டே நிற்கின்றாள். அறப்பண்பு இல்லாத அவள் இனித் தினைப் பயிரைக் காக்கும்படி நம்மை அனுப்பமாட்டாள். மணம் வீசும் சோலையில் விளையாடுதல் இனி நமக்கு அரிதாகும்.”⁹⁰ “கண்டார்க்கு விருப்பம் தரும் சிறுகுடியின் தெருவில் நேற்றிரவு ஒரு தேர் வந்தது என்று அலர் எழுந்தது.”⁹¹ “புன்னைமரங்கள் ஓங்கியிருக்கும் துறைவனை நாம் முன்னமே களவில் புணர்ந்ததை அன்னை அறியவில்லை. அவ்வாறிருக்கவும் சேரியில் பெண்கள் கூறும் இழிந்த சொற்களைக் கேட்டுப் பசலை படர்ந்த என் மேனியைச் சுடுவது போல நோக்குகின்றாள்.”⁹²

“தினை கொய்யப்பட்டன. மல்லிகையும் அரும்பின. இப்பருவத்தில் இரவில் தலைவன் வருவான் என்று அயலவர் கூறும் அலர் மொழியைக் கேட்டுத் தாய் ஐயமுற்றாள். அவன் வருவானோ, இல்லையோ என்று ஆராயும் உள்ளத்துடன் கடுமையான முகத்துடன் உள்ளாள்”⁹³ “நேற்று நீயும் நானும் உப்பங்கழி சூழ்ந்த சோலையில் விளையாடினோம். அதைத் தவிர நாம் மறைத்து எதையும் செய்யவில்லை. அவ்வாறாக, அன்னை நம்மை நோக்கிப் பொய்கை தொறும் மலர்ந்துள்ள நெய்தல் மலர்களைப் பறிக்கச் சொல்லவில்லை. ஆகவே அவள் என்ன செய்யப் போகின்றாளோ தெரியவில்லை”⁹⁴ என்று தாம் இற்செறிக்கப்படப் போவதை மறைமுகமாகக் கூறுகின்றாள்.

தலைவன் தினைக்கொல்லையின் வேலிப்புறமாக வந்திருப்பதை அறிந்த தோழி, தலைவியிடம் “தோழி தினைப்புனத்தில் கதிரை அறுவடை செய்யும் பருவம் வந்துவிட்டது. ஆதலால் நாம் ஊருக்குத் திரும்பிச் சென்றுவிடுவோம் என்று கருதுகின்றேன். இந்நிலையில் நம்மை நீங்கிச்சென்ற தலைவனை எவ்வாறு காண்பது”⁹⁵ “இல்லம் சென்று நோயொடு தங்கின் இற்செறிக்கப்பட்டு தந்தையின் காவல்படுவேன் என்றும், உயிர்வாழாது இறந்துபடுவேன் என்றும் கூறுகின்றாய். நான் உன்னைப் பிரிந்து தனித்துச் செல்லேன் இவ்வூர் மக்கள் அலர் தூற்றினும் உன்னோடு நானும் இறப்பேன்”⁹⁶ என்று தலைவியின் துயர நிலையைத் தோழி புலப்படுத்துகிறாள்.

“நம் தந்தை கொண்டுவந்த மீன் காயும்போது வந்து விழுகின்ற பறவைகளை புன்னைமர நிழலில் தங்கி விரட்டினோம். நண்டின் வளைகளை அகழ்ந்தெடுத்தோம், ஊசல்கட்டி ஆடினோம். கடலில் தோழியருடன் விளையாடினோம். பசிய தழையாடைகளை உடுத்திக் கொண்டோம். பல பூக்களையுடைய கடற்கரைச் சோலையில் நம் தலைவனுடன் தங்கி வந்தோம். இவ்வாறு தங்கி வருதல் பற்றி அலர் கூறக்கூடிய பெண்கள் கூறும் சொற்களைக் கேட்ட நம் அன்னை, இரவு பகல் பாராது சுழன்று திரியும் தேர் ஒன்று உண்டு என்று எண்ணியவளாய்க் காவலை ஏற்படுத்திவிட்டாள்.”⁹⁷ “தலைவியின் பசிய தழையாடையைவிட அவளைவிட்டுப் பெயர்ந்து போகாத தலைவன், தலைவியைத் தாய் இற்செறித்தற்குக் காரணமாகிவிட்டான்.”⁹⁸ “எம் காதலன் ஒரு பொழுது விருந்தினனாக வந்தமையால் இரவிலும் துயிலாத எம் தாய் பெண்கொலை புரிந்த நன்னன் போல எக்காலமும் நீங்காத நரகத்தில் செலுத்தப்படுவாளாக”⁹⁹ என்று தோழி சிறைப்புறமாக இருக்கும் தலைவன் காதில் விழும்படித் தலைவியின் நிலையை எடுத்துரைக்கின்றாள்.

மேலும் “தினைக் காவலுக்குச் சென்று பரணியில் இல்லாமல் வெற்பனோடு கூடி விளையாடுகின்ற போது களிற்று யானைகளும், கிளிகளும் கதிர்களைத் தின்றழித்துவிடவில்லை. அதற்கு நாம் என்ன கைமாறு செய்வோம். இப்போது நாம் இற்செறிக்கப்பட்டதால் கிளியும், யானையும் தினைப்புனத்தைப் புகுந்து அழிக்கின்றன.”¹⁰⁰ “ஊர்ப்பெண்டிர் கூறும் சிறு சொற்களுக்கு நாணி அன்னை என்னை இற்செறிந்து வைத்திருப்பதால் முன்பு கண்ணால் காணக்கூடியதாய் இருந்த தலைவனது தேரை இப்போது காண முடியவில்லை. நடு யாமத்திலும் கண் துயிலாது பறவைகள் எழுப்பும் ஒலியையும் அவரின் தேரொலி என நினைத்து என் நெஞ்சம் அழிவுறுகின்றது.”¹⁰¹

“அவர் மலையில் மழைபெய்து வெள்ளம் பெருகியது. இந்நிலையில் இளமங்கையர்கள் தங்கள் தோழியருடன் ஓரை ஆடாமல் இற்செறிக்கப்படுதல் அறநெறி ஆகாது என்று அன்னையிடம் யாரேனும் கூறினால் நம்மை விடுவாள். அவ்வாறு விட்டால் தலைவனின் நாட்டிலிருந்து நறுமணமிக்க மலர்களுடன் ஆற்றில் பொங்கி வருகின்ற புதுநீரில் மனம் மகிழ ஆடலாம். ஆனால் அவ்வாறு கூறுபவரை நாம் பெறவில்லை”¹⁰² என்று வருந்திப் புலம்புகிறாள். இதன் மூலம் இனித் தலைவியைக் காண்பது அரிது என்று தலைவனுக்கு உணர்த்தி, அவனை விரைவில் மணந்துகொள்ளத் தூண்டுகிறாள். இச்சூழலில் தோழி மறைமுகமாக வரைவு கடாதல் படர்க்கை எனும் களன் இடம்பெற்றுள்ளது.

வெறியாட்டுரைத்து வரைவுகடாயது

தலைவியின் வேறுபாடுகளைக் கண்ட தாய், அவள் களவொழுக்கத்தில் ஈடுபட்டதை அறியாமல் அந்நோய் தெய்வத்தினால் ஏற்பட்டதாகக் கருதி வெறியாட்டினை மேற்கொள்வாள். ஆனால் வெறியாட்டு அந்நோயினைத் தீர்த்துவிடப் போவதில்லை. தலைவனோடு சேர்தலே அந்நோய்க்கு மருந்தாக அமையும் என்பதை உணர்ந்த தோழி, தலைவன் இரவுக்குறியில் சிறைப்புறமாக நிற்பதுகண்டு

தலைவியிடம், “மலை நாட்டை உடைய தலைவனால் உண்டான நோயின் பொருட்டு வேலன் வெறியாட்டு நிகழ்த்துவதற்கு உரியவற்றை முறைப்படி செய்தான்”¹⁰³ “மலைநாட்டின் தலைவனது சொல்லை விரும்பி ஏற்றுக்கொண்டாய், பிறர்க்கு ஏற்படும் துன்பத்தைக் கண்டால் நல்லோர் அதற்காக வருந்தி அதனைத் துடைக்க முற்படுவர். கடப்ப மரத்தில் கொடியினைக் கட்டி, மாலைசூட்டி இனிய வாத்தியங்கள் இசைத்து வெறியாட்டுக் களம் அழகுறுமாறு அன்னை முதலியோர் வெறியாடுதலுக்கு விரும்பினர் என்பதைத் தலைவனைக் காணும்போது அவன் உணருமாறு எடுத்துக்கூற வேண்டும்”¹⁰⁴ என்று கூறுகிறாள். வெறியாட்டெடுத்ததால் தலைவிக்குத் துன்பம் ஏற்படும். எனவே தலைவன் விரைவில் மணம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற வரைவு கடாதல் இதன்வழி வெளிப்படுகின்றது.

இயற்பழித்தது

தலைவன் இயல்பைத் தோழி பழிப்பது இயற்பழித்தல் எனப்படும். தலைவன் சிறைப்புறமாக இருக்கும்போது தோழி இயற்பழிப்பதன்மூலம் தலைவி, தலைவன்மீது கொண்டுள்ள அன்பையும், நம்பிக்கையையும் வெளிப்படச் செய்கின்றாள்.

களவில் ஈடுபாடு கொண்ட தலைவன் விரைவில் மணந்து கொள்வதாகப் பொய்மொழிகளால் தெளிவித்தான். ஆனால் தொடர்ந்து களவிற்பத்தையே நாடினான். ஒருநாள் அவன் சிறைப்புறமாக இருப்பது அறிந்த தோழி, “ஆண்பன்றி பக்கமலையில் புனம் காக்கும் மலைவாழ்நரை ஏமாற்றி அவர்கள் விளைவிக்கும் மலைநெல்லைக் கவருதற்கு இடனான மலைநாடன், தலைவியை விரும்பி, இவள் தான் கூறும் மாய மொழிகளை ஏற்பாள் என நம்பி பண்பில்லாத சொற்களைச் சொல்லுகின்றான்.”¹⁰⁵ “நம் தலைவன் நடு இரவில் மூங்கில் போன்ற நம் தோளினை நினைத்து இங்கு வரும்போது நம் ஊர்த் துறையின் அழகினைப் பாராட்டுவான். இப்போதோ தன் மென்மையான மார்பில் யாம் துயில்வதை அகற்றிவிட்டதோடல்லாது

தாழையின் தாழ்ந்த கிளைகள் தேரினைத் தடுத்து நிறுத்துவதால் அத்துறைக்குச் செல்லுவது அரிது என்று கூறுவதாகப் பலரும் கூறுகின்றனர்.”¹⁰⁶ என்று தலைவன் இயல்பைப் பழிக்கின்றான். தலைவனுடைய பழைய செயல்களை நினைவூட்டி இயற்பழிப்பதன்மூலம் தலைவனைச் சிந்திக்கச் செய்து பழைய அன்பை மறவாது விரைந்து மணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகின்றான்.

ஒருவழித்தணப்பல் என்ற தலைவனுக்கு வரைவு கடாயது

களவில் தலைவியைக்கூடி இன்புற்ற தலைவன் சிறிது நாள்கழித்து வருவதாகவும், அதுவரை தலைவியை ஆற்றுவாக்கும்படியும் தோழியிடம் கூறுகின்றான். அவன் பிரிதலை விரும்பாத தோழி அவன் சிறைப்புறத்தே நிற்கையில் தலைவியிடம்

“நாடன்

பேர் அமர் மழைக்கண் கலிழத்தன்

சீறுடை நல் நாட்டுச் செல்லும் -அன்னாய்” (ஐங்.214:3-5)

என்று கூறுகின்றான். “பெரிய பிடியானையின் துதிக்கை போன்று வளைந்து தோன்றும் கதிர்களையுடைய தினைக்கொல்லையை நாம் காவல் செய்யக் கருதினோம். ஆனால் தலைவன் நம் நிலையுணராது தன்னார் செல்வான் போலும்”¹⁰⁷ மலைநாட்டுத் தலைவன் நம்மைத் தனியேவிட்டுப் பிரிந்து செல்வதால் ஒரு பயனும் ஏற்படப் போவதில்லை”¹⁰⁸ “நாம் தலைவனை அணுகி உன்னைச் சார்ந்த எம்மைக் கைவிடும் நீ சான்றோன் அல்ல, எனக் கூற வேண்டும். அதற்கு அன்னையின் காவலைக் கடந்து அம்பலத்தே சென்று நாணின் நீங்கி பலரும் காணுமாறு அவனார் எங்குள்ளது எனக் கேட்டுவர வேண்டும். அதன் பொருட்டு நாம் செல்வோம்”¹⁰⁹ என்று கூறுகின்றான். இதன் மூலம் தலைவனது பிரிவு தலைவிக்குத் துன்பத்தையே தரும். அதனைத் தலைவன் விரைந்து நீக்கிடல் வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகிறான்.

இச்சிறைப்புறக் கூற்றுகள் தலைவிக்குச் சொல்வது போலவோ, நற்றாய்க்குச் சொல்வது போலவோ, பிறர்க்குச் சொல்வது போலவோ தலைவனுக்குச் சொல்லப்படுபவையாகும். ஆகவே இக்கூற்றுகள் பார்க்கை எனும் களனில் அடங்கும்.

குறியில் நிறுத்தி வரைவுகடாயது

தலைவன் சிறைப்புறமாக இருக்கையில் மறைமுகமாக வரைவு கடாவிய தோழி மீண்டும் அவன் வரையாது காலம் நீட்டித்த நிலையில் அவனிடம் நேரடியாகவே வரைவு கடாவுவாள். தலைவியை மணந்துகொள்ளும் கருத்தின்றித் தலைவன் இருவகைக் குறிகளினும் அவளைச் சந்தித்து வந்தான், இந்நிலையில் தலைமகளை இடத்துய்த்து வந்த தோழி, தலைவனை எதிர்ப்பட்டு “அணிகலன்கள் அணிந்த மார்பனே, தினை முற்றி அறுக்கப்பெற்றன. இவள் நெற்றியும் காமநோய் மிக்கதனால் அழகு கெட்டது. இவ்வூர் மக்களும் இதனை நோக்கிப் பழிச் சொற்களைச் சொல்லத் தொடங்கினர். ஆகையினால் எம் தலைவிக்கு அருள் செய்ய, அவளை மணந்துகொண்டு நின் ஊருக்கு அழைத்துச் செல்க”¹¹⁰ “தினைப் பயிரில் படிகின்ற கிளியை விரட்ட இனி இவள் வருவதற்கு வாய்ப்பில்லை. எனவே மென்மையான தோள்களையுடைய இக்கொடிச்சியை நீ பெறுவது அறிதாகும்.”¹¹¹

“குன்ற நாடனே நீ எம் தலைவிபால் அன்பிலாதவன் என்பதை நான் முன்னமே அறிந்திருந்தால் எம் தலைவியின் நீலமணி போன்ற அழகு அழியுமாறு அவள் மேனியில் பசலை படராமல் இருந்திருக்கும்.”¹¹² “எம் தலைவியின் தோள் நலத்தை நுகர்ந்த நாளிலே கடல் சான்றாக நீ கூறிய குளுரை பொய்த்துப் போகாதபடியும். எம் தலைவியின் துன்பமும் ஊரலரும் நீங்கும்படியும் அருள் செய்ய வேண்டும்”¹¹³ என்று தலைவன் கடாவ வேண்டியதன் இன்றியமையாமை குறித்து எடுத்துரைக்கிறாள். இதில் முன்னிலைக் களன் இடம்பெற்றுள்ளது.

குறிமாற்றி வரைவுகடாயது

குறிமாற்றிக் கூறுதல் என்பது தோழி வரைவுகடாவப் பயன்படுத்தும் மிகச்சிறந்த உத்தியாகும். களவொழுக்கத்தில் இடையூறின்றி ஒழுகிவந்த தலைவனுக்குக் குறிமாற்றிக் கூறுவதன் மூலம் அக்களவிற்கு ஏதோ இடையூறு வந்துவிட்டது என உணர்த்துகிறாள். இதன்மூலம் தலைவியைத் தொடர்ந்துபெற வரைந்து கோடலே சிறந்தது என்ற எண்ணத்தைத் தலைவனுக்கு உருவாக்குகிறாள்.

“தலைவனுடைய ஈடுபாடு புணர்வில் தோய்ந்து கிடத்தலின் தோழியின் வேண்டுதல் தலைவனது புணர்வு வேட்கைக்கு எதிரானது என அவன் நினைக்காதவாறு அதனை வேண்டுவது அவசியமாகிறது. தலைவனின் மனன்வழி ஓடிப் பின்னர் அவனைத் தன் வழியில் திருப்பும் விருப்பம் தோழிக்கு இருத்தலின் அவனை வரைக என வேண்டுவதில்லை. மாறாகத் தானும் தலைவனின் புணர்விற்கே துணை நிற்பவள் போலப் பகலில் வரும் தலைவனை இரவிலும், இரவில் வரும் தலைவனைப் பகலிலும் வருமாறு வேண்டுகிறாள்”¹¹⁴ என்பர் ஆ.இராமகிருட்டினன்.

இரவுக்குறியில் வரும் தலைவனிடம் தோழி, “மலைநாட்டுத் தலைவனே, நீ வரும் வழியில் உள்ள காட்டாறு வெள்ளப் பெருக்கினை உடையது. முதலைகள் நிறைந்த சுழிகளை உடையது. களிற்றினை இழுப்பதால் அச்சம் தரக்கூடியது அத்தகைய வழியில் நள்ளிரவில் நீ வருகின்றாய். ஒரு நாள் உனக்குத் துன்பம் ஏற்பட்டால் மறுநாளே எம் தலைவி இறந்துவிடுவாள். ஆகவே நீ பகற்பொழுது வந்தாலும் அவள் தோள்களை முயங்கப் பெறுவாய்.”¹¹⁵ “பாம்புகள் இறக்கும்படி இடிக்கும் மேகம் மழை பெய்த நள்ளிரவில் நீ தனியனாய் வந்ததை நினைத்து இவள் கண்கள் நீரைச் சொரிகின்றன. எனவே வேலன் வெறியாடும் களத்தினைப் போன்று காட்சி தரும் மலைச் சாரலுக்கு நீ நண்பகல் வருதல் வேண்டும்.”¹¹⁶ “பகலில் வரின் எம் தந்தை அமைத்துத் தந்த பரணில் அமர்ந்து எம்முடன் கிளியோப்பியும்

சுனையில் பூத்த நெய்தல் மலர்களைச் சூடிய கூந்தற் பாயலில் இனிது உறங்கியும், காவலர் கண்களில் படாது செல்லலாம்”¹¹⁷ என்று கூறுகின்றாள்.

இரவுக்குறியில் வந்தொழுகும் நெய்தல் நிலத் தலைவனிடம் தோழி, “தலைவனே முதலையொடு சுறாமீன் உலவித் திரியும் உப்பங்கழிகளைக் கொண்ட சுரத்தினைக் கடந்து இரவு நேரத்தில் வந்துள்ளாய்.”¹¹⁸ “தான் பிடித்துவந்த பலவகை மீனினங்களை என் அண்ணன்மார்க்குக் காட்டுவதற்காக எம் தந்தையும் இரவில் வருவார். எம்தாயும் குளிர்ச்சி பொருந்திய துறையில் உள்ள தெய்வத்தைத் தம் தோழியருடன் வந்து வழிபடுவாள். நீ தலைவியின் நெற்றியைத் தடவி அவள் மார்பில் துயின்று அவளைக்கூடி இன்புற்றுச் செல்ல விரும்பினால் புன்னை மரங்களையுடைய சோலைக்குப் பகலில் வருவாயாக”¹¹⁹ என்று குறி மாற்றிக் கூறுகின்றாள்.

பகல் குறியில் வந்தொழுகும் தலைவனிடம் தோழி, “நெய்தல் நிலத்தலைவனே, தலைவி உன்னிடம் மிக்க அன்புடையவள். இவளுக்கு அருள் செய்யும் விதத்தில் கடற்கரைச் சோலைக்குப் பகலிலும் வருகின்றாய். இத்தகைய பண்பு தலைவிக்கு இன்பம் செய்யுமாயினும், ஊரில் எழும் அலரால் இவள் இற்செறிக்கப்படுவாள். ஆதலால் நீ இனி இரவில் வருக. ஆயினும் இவ்வூர் சுறா மீன் மிகுந்த கடற்பரப்பையும், துஞ்சாது பழிச்சொல் கூறும் மாதரையும் கொண்டது”¹²⁰ என்று கூறுகின்றாள். இதில் முதலில் பகற்குறி மறுத்து இரவுக்குறி நேர்ந்துவிட்டுப் பின் சுறாமீனும் துஞ்சாது பழிதூற்றும் பெண்களையும் கொண்டது இவ்வூர் என அதனையும் மறுக்கின்றாள். இதனால் தலைவன் சினவாது இருக்க,

“நன்னன்

நறுமா கொன்று ஞாட்பில் போக்கிய

ஒன்றுமொழிக் கோசர் போல

வன்கண் சூழ்ச்சியும் வேண்டுமால் சிறிதே” (குறுந்.73:2-5)

என்று தன் செயலுக்குக் கோசர் செய்த சூழ்ச்சியை உவமையாக்கிக் கூறுகின்றாள்.

குறி மறுத்து வரைவுகடாயது

பகல், இரவு ஆகிய இரு குறிகளும் இனி வாய்த்தல் அரிது என்று தோழி கூறுவது குறி மறுத்தலாகும். இரவுக்குறியில் வந்த தலைவனிடம் தோழி, “நல்ல மலைநாட்டுத் தலைவனே, தலைவியின் இனிய உயிர் எய்தும் துன்பத்தைக் கருதாது பாம்புகள் மிக்கியங்கும் நள்ளிரவில் மயக்கம் தரும் சிறுவழியில் சாரலில் உள்ள சிறுகுடிக்கு நீ தனியாக வருகிறாய் இது பண்பன்று. ஆகவே நீ இங்கு இரவில் வராதே”¹²¹ “யானைகள் பொருதுவதால் இடிந்து விழுந்த காட்டாற்றில் நீர்ச்சுழிகள் உள்ள இடங்களில் முதலைகள் இயங்கும். இத்தகு வழித் துன்பங்களை நினையாமல் இரவுப் பொழுதில் நீ வருவாயாயின் நான் உயிர்வாழ மாட்டேன். இங்குள்ள சூழலில் தனித்தும் வாழ மாட்டேன்”¹²² எனவே “ஈன்ற அணிமையையுடைய தன் பிடியினைத் தழுவிக்கொண்டு தன் கன்று உறங்கும் இடத்தைக் களிறு காவல் காத்து நிற்கக்கூடிய, குகையை விட்டுப் புலி வெளியேறி முழக்கம் செய்யக்கூடிய, வேட்டுவரும் உறங்கக் கூடிய நள்ளிரவில் நீ வருதலை விட்டுவிட வேண்டும்.”¹²³ “நீ மெய்யுற்றுத் துய்க்கும் இன்பம், இரவுக்குறி வாய்க்கப் பெறாமையால் நீங்குவதாயினும், நின்னிடத்து யாம் கொண்ட நட்பு குறையாது.”¹²⁴

“தலைவனே இல்லில் இருப்பவர் யாவரும் உறங்கும் நடுயாமப்பொழுதில் வருகின்றாயே, தலைவியது தந்தையின் கை வேலுக்கு அஞ்சமாட்டாயா.”¹²⁵ “நடுயாமப் பொழுதிலும் நீ இவளைக்

காண வருகின்றாய். அங்ஙனம் வரும்போது காட்டு விலங்குகள் நின்னைத் தாக்கினால் அதன் பின் விளைவுகளை நான் சொல்லவும் அறியேன்.”¹²⁶ “ஆண் குரங்கு இறந்ததால் பெண் குரங்கு கைம்மை நோற்காது. தாவுதலைக் கற்காத தன் குட்டியைச் சுற்றத்தாரிடம் விட்டுவிட்டு மலையுச்சியிலிருந்து உயிரை மாய்த்துக்கொள்ளும் மலை நாட்டின் தலைவனே, நள்ளிரவில் எம்மைக் காணவருதலைத் தவிர்ப்பாயாக, அங்ஙனம் வரின் உனக்குத் தீதுண்டாகும் என நாங்கள் வருந்துவோம்.”¹²⁷ “நீ தலைவியை மணந்து கொள்ள விரும்பினால் மணந்துகொள்ளலாம். ஆதலால் இன்றுமுதல் பாம்பும் புலியும் மிக்குள்ள அச்சம் தரும் வழியில் வர வேண்டாம்”¹²⁸ என்று கூறுகின்றாள். இவ்வாறு இரவுக்குறியில் தலைவியைக்காண தலைவன் வரமுடியாது போனால் தலைவியை வரைந்து கோடலே அவளை அடைவதற்கான வழியாகும் எனக் கருதி விரைவில் மணந்து கொள்வான் எனத் தோழி எண்ணுகின்றாள்.

குறிவந்து நீங்கும் தலைவனிடம் வரைவுகடாயது

தோழியிற் கூட்டம் கூடி நீங்கும் தலைவனிடம், “குறை வேண்டி நின்ற உன் சொற்களை ஏற்றுக் கொண்ட நான் அதைத் தலைவியிடம் கூறினேன். அவளும் அவற்றைத் தெளிந்து ஞாழல் மரத்தின் ஒரு பக்கத்தில் தன் பெண்மை நலத்தை இழந்தமையால் உண்டான தனிமைத்துயர் உடையவளானாள். கடலும் சோலையும் காட்சியளிக்கும் பனைமரங்கள் நிறைந்த எம் ஊர் அதோ உள்ளது. இனி எம்மை மறவாது நினைக்க வேண்டும்.”¹²⁹ “நீ உன் ஊருக்குச் செல்கின்றாய், ஆனால் உன்னைப் பிரிந்த இவள் நீ வருவாய் எனக் குறிப்பிட்ட சில நாட்கள் கூட உயிர்வாழ மாட்டாள்.”¹³⁰ “நீ இல்லாமல் உயிர்வாழ இயலாதவள் தலைவி. இவளுடைய சிறிய நுதல் இன்னொலிகள் நிறைந்த தொண்டி போன்றதாகும்.”¹³¹ “தொண்டிப் பட்டினத்தைப் போன்ற இவளது அழகு இவளுக்கே உரித்தாகுமாறு நின் ஊருக்கு மணந்து கொண்டு போதல் வேண்டும்”¹³² என்று வரைவு கடாவுகின்றாள்.

தலைவன் செலவினைத் தடுத்து வரைவுகடாதல்

குறிவந்து நீங்கும் தலைவனிடம் தோழி, “சோலை குழந்தை கடற்கரைத் துறையில் தலைவியுடன் பகற்பொழுதை கழித்த நீ மாலையில் என்னுடன் செல்லும்படி அவளை விடுத்தாய். அவ்வாறு நீ சொன்ன அளவிலேயே அவள் பெரிதும் வருந்தினாள். அதனை எண்ணிப்பாராது அயலார் போல நீ பிரிந்து செல்ல விரும்புகிறாய். நீ உன் உறவு புலப்படாதவாறு எம் இல்லத்துக்குப் புதியவன் போல வருவாயாக. எம் வீட்டாரும் உன்னை வரவேற்று இன்று ஊருக்குச் செல்ல வேண்டாம் என வேண்டுவர். நீயும் உன் இளையரும் தங்கி இன்புறுக. யாமும் உன்னை விருந்தாக ஏற்றுப் பேணுகிறோம்.”¹³³ “நீ இப்போது பூட்டுவதற்கு நுகத்தடியின் கீழ் நிற்கின்ற கோவேறு கழுதையைத் தேரில் பூட்டுமாறு நின் பாகனுக்கு ஆணையிடாமல் குளிர்ச்சி பொருந்திய கண்களையுடைய எம் தலைவி பொருட்டு இன்றிரவு எம் ஊரில் தங்கிச் செல்வாயாக.”¹³⁴ “எமது ஊரில் நீங்கள் தங்கிச் செல்வதால் குறை ஏதும் வந்துவிடாது”¹³⁵ “ஆகவே நீ நின் ஊருக்குச் செல்லுதலைத் தவிர்த்து எம் ஊரில் தங்குக. முற்றிய நறவாகிய கள் உண்டு வேங்கை மரமமைந்த முன்றிலிலே குரவை அயர்தலையும் கண்டு பின் நின் ஊருக்குச் செல்வாயாக”¹³⁶ என்றுரைக்கின்றாள்.

முன்பு நிகழ்ந்ததைக் கூறி வரைவுகடாயது

களவின் தொடக்கத்தில் தலைவன் செய்த செயல்களை நினைவுபடுத்துவதை வரைவு கடாவும் உத்தியாகத் தோழி பயன்படுத்துகிறாள். வரையாது வந்தொழுகும் தலைவனிடம், “இயற்கைப் புணர்ச்சியின்போது இனிமை செய்த நீ இப்போது அருமை செய்தமையால் ஊரார் அலர் தூற்றினர். அதனால் இவள் கண்கள் அழகிழந்து கண்ணீர் உகுத்தன. முன்கை நெகிழ்ந்து, வளையல்கள் கழண்டன. இவளது நறுநுதல் ஒளி மறைந்தது. நீ அருமை செய்து அகன்றமையால் இவளுக்கு உண்டான வருத்தம் தெய்வத்தால்

உண்டான நடுக்கம் என்று தெய்வத்தை வணங்கவில்லை. இந்த வருத்தம் கனவிலே சற்று மறைந்தாலும் இரவெலாம் இவளை வருந்தச் செய்தது. நின் அணிமை பெற்றால் இவள் நுதல் அழகுபெறும்.”¹³⁷

“உலகத்தவர்கள் செய்யத் தகாதவற்றைச் செய்யாது ஒதுங்க வேண்டும். எவரும் காணவில்லை என்று தவறு செய்தால் அதை அவர்களின் நெஞ்சத்திடம் மறைக்கமுடியாது. இதை நான் சொல்ல வேண்டியதில்லை. கொண்கனே மகிழ்ச்சி தரும் இனிய மொழியாளுடன் இளமையில் கொண்ட தொடர்பினை மறந்தனை. அவள் கண்களில் நீர்த்துளிகள் விழவும் அன்பு செய்யாது விட்டனை. இளமைப் பருவத்தே அவள் நலன் பெருகும்படித் தொடர்பு கொண்டனை. தற்போது அவள் அழகு கெட்டு நின்னை வெறுத்துத் தனிமை கொண்டு அழக்கண்டும், அல்குலின் நுண்ணிய வரிகள் வாடவும், முன்கை வளையல்கள் கழன்று விழவும் கண்டும் அருள் செய்யாதிருக்கின்றாய். நீ அவளை மணந்துகொண்டால் ஒளி பொருந்திய அவள் நெற்றியில் என்றுமே பசலை படராது இருக்கச் செய்வாய்”¹³⁸ என்று கேட்டுக் கொள்கிறாள்.

அல்லகுறிப்பட்ட தலைவனிடம் வரைவுகடாயது

அல்ல குறிப்பட்ட தலைவனிடம் தோழி, “மழை பெய்யும் நடுயாமத்தில் வந்தும் என்னைக் காணப் பெறாமல், பகற்குறியையும் பெறாமல் தலைவன் என்னைப் பிழையாகக் கருதுவான் என்று தலைவி உன்னிடம் கூற என்னை அனுப்பினாள். நீயும் வளையல்கள் அணிந்த தலைவி ஆற்றும்படி ஒரு பொய் கூறியாகிலும் அவள் கொண்ட காம நோயாகிய பகையைப் போக்கிக் கொள்வாயாக.”¹³⁹ “நீ அளிசெய்தமையால் ஆக்கம் பெருகி இருந்த தலைவி, நீ நீங்கியதால் அழகு கெட்டுத் தாயத்தில் தோற்றவர் போலவும், சூதாடிக் கைப்பொருளை இழந்தவர் போலவும், தாய விளையாட்டில் இருதாயம் இடவேண்டி ஒரு தாயம் இட்டவர் போலவும் துயரில் அழுந்தியுள்ளாள். நீ இவளை வரைந்து கொள்ள அருள்செய்து தேரில் ஏறுக. அப்படி

வந்தால், நல்ல உழைப்பாளியிடம் பெருகும் பொருளைவிடத் தலைவியின் அழகுநலன் மிகும்”¹⁴⁰ என்று கூறி வரைவு கடைவகின்றாள்.

தலைவனின் பிரிவால் தலைவிக்கு ஏற்பட்ட துன்ப நிலையை எடுத்துக் கூறுவதன் மூலம் தலைவனுக்குத் தலைவி மீது இரக்கம் தோன்றச் செய்கிறாள். தலைவி மீது அன்பு கொண்ட தலைவன் அவள் துயரத்தைத் தீர்க்க வேண்டி விரைவில் மணம் புரிய முயற்சி செய்வான். இவ்வாறு தலைவனை வரைதலில் ஈடுபடச் செய்யும் பொருட்டே தலைவியின் துயர நிலையைத் தலைவனுக்குத் தோழி எடுத்துரைக்கின்றாள். இவ்வரைவு கடாவும் களனில் நூற்று எண்பத்தெட்டுப் பாடல்கள் உள்ளன. இதில் தொண்ணூற்றைந்து பாடல்கள் முன்னிலைக் களனிலும், தொண்ணூற்று மூன்று பாடல்கள் படர்க்கை களனிலும் உள்ளன. இக்களனில் ஆற்றாமை, தலைவியின் துயர், ஆற்றருமை, அலர்ச்சம், இற்செறிப்பு, வெறியாட்டு, இயற்பழித்தல், குறியில்நிறுத்தல், குறிமாற்றல், தலைவன் செலவினைத் தடுத்தல், முன்பு நிகழ்ந்தது கூறுதல் போன்றவை வரைவுகடாதலின் உட்களன்களாக விளங்குகின்றன.

அறத்தொடு நிறற்றல்

அறத்தொடு நிறற்றல் தோழி கூற்றுப் பாடல்களில் முன்றாவது களனாக அமைகிறது. இக்களனில் நாற்பத்தொன்பது பாடல்கள் ஆராயப்பெற்றுள்ளன. அறத்தொடு நிறற்றல் என்பது தலைமக்களுடைய களவொழுக்கத்தைத் தலைவியின் பெற்றோர் அறிந்துகொள்ளுமாறு செய்வதாகும். தலைமக்களைக் களவு வாழ்க்கையிலிருந்து கற்பு வாழ்க்கைக்கு மாற்றுவதே அறம். இவ்வாறு மாற்றும் முயற்சிக்கு அறத்தொடுநிறற்றல் என்று பெயர். இவ் அறத்தொடுநிறற்றல் பற்றி, “அறம் எனப்படுவது பல பண்புகளையும் தழுவிய பொதுச் சொல்லாயினும் ஈண்டு பெண்ணுக்கு உரிய முதற் பண்பான கற்பையே குறிக்கும். கற்பென்னும் கடைப்பிடியில் நின்று களவொழுக்கத்தைப் பெற்றோருக்கு வெளிப்படுத்துதல் என்பது இத்துறையின் பொருள். பெற்றோருக்கு

அறிவித்தல் தோழியின் நோக்கம் இல்லை. அங்ஙனம் அறிவிப்புழி தலைவி ஏற்கனவே கற்பு நெறிப்பட்டு விட்டாள் என்பதனை முதன்மையாக வலியுறுத்துவதே அவள் நோக்கமாம்”¹⁴¹ என்பர் வ.சுப.மாணிக்கம்.

அறத்தொடுநிற்றல் குறித்து, “தான் மனத்தால் விரும்பியவனையே மணம்புரிந்துகொள்வதுதான் அறவழியில் நிற்பதாகும். விபரம் அறியாத பெற்றோர் வேறு எவனுக்கும் திருமணம் பேசிவிடாமல் தடுத்து, தலைவியின் காதல் உண்மையை அறிவித்து, முதலில் சினம் கொண்டாலும் பிறகு பெற்றோரையும் ஒப்புக்கொள்ள வைத்து மனத்தால் ஏற்றுக் கொண்டவனைப் பாரறிய மணமேடையில் ஏற்றுக்கொள்ள வாழ்வியல் அறத்தில் நிற்பதால் --- வழி செய்வதால்தான் இதற்கு அறத்தொடுநிற்றல் என்று பெயர்”¹⁴² என்று தமிழண்ணல் விளக்கம் தருகின்றார். “அறத்தொடு நிற்பல் என்பது தானும் தன் தலைவியும் இதுகாறும் அறத்தொடு பொருந்தவே நடந்திருப்பதாகத் தோழி காட்டி நிற்பல் என்று பொருள்படும். அறம் என்பது இங்கு முறைதக்கது என்று கொள்ளல் வேண்டும்”¹⁴³ என்பர் இளவழகனார்.

தோழி அறத்தொடு நிற்பல்

தலைவன் தலைவியரது காதலைத் தமருக்கு எடுத்துரைத்து அவர்களை இணைத்து வைக்க வேண்டிய பொறுப்பு தோழிக்குரியது. ஆகையால் இத்துறை தோழியால் மிகவும் கவனமாகக் கையாளப் பெறுகிறது. “தோழி தன்னுடைய அறிவுத்திறன் முழுவதையும் பயன்படுத்தி செயற்படுவதற்குரிய பருவம் இது. அறத்தொடு நிற்பல் பயன் தருமா, உடன்போக்கே வேண்டப்படுவதா எனத் தலைவியின் தாய் தந்தையர் மனப்பாங்கையும் தலைவன் எண்ணத்தையும் பிறவற்றையும் செவ்வனே சீர்த்தாக்கிப் பார்க்கும் திறன் தோழிக்கு வேண்டப்படுவது இந்நிலையிலேயே”¹⁴⁴ என்பர் க.ரெத்தினம்.

“அறத்தொடு நிறறல் என்னும் துறையால் தோழியின் பேச்சாற்றலும், அதனைப் புலப்படுத்தும் புலவர்களின் கற்பனைத்திறமும் சொல்வளமும் அற்புதமாகப் பொலிவதைச் சங்க இலக்கியம் காட்டுகிறது”¹⁴⁵ என்பர் ம.ரா.போ.குருசாமி.

தலைவியின் கருத்தை அறியாது தோழி அறத்தொடு நிறறல் இல்லை. இதனைத் தொல்காப்பியர்,

“அறத்தொடு நிற்கும் காலத் தன்றி

அறத்தியல் மரபிலள் தோழி என்ப”¹⁴⁶

என்று குறிப்பிடுகின்றார். தோழி அறத்தொடு நிற்கும் முறைகளாக

“எளித்தல் ஏத்தல் வேட்கை யுரைத்தல்

கூறுதல் உசாஅதல் ஏதீடு தலைப்பாடு

உண்மை செப்புங் கிளவியோடு தொகையு

அவ்எழு வகைய என்மனார் புலவர்”¹⁴⁷

என்று ஏழினைத் தொல்காப்பியம் சுட்டுகிறது. தோழி அறத்தொடு நிற்கும் சூழல்களை, இற்செறிப்பினால் தலைவியின் ஆற்றமை மிகுந்த பொழுதும், வெறியாட்டு நடைபெறும் சூழலிலும், அயலார் வரைவு வேண்டிவரும் நிலையிலும், தலைவன் வரைவோடு வர, அதனைத்தமர் மறுத்த நிலையிலும், தோழி அறத்தொடு நிற்பாள்”¹⁴⁸ என்று இராம.சண்முகம் குறிப்பிடுகிறார்.

அறத்தொடு நிலை கூறியது

தோழி தலைவியின் காதலை அவள் பெற்றோரிடம் வெளிப்படுத்த முற்படுவது இத்துறையின் பொருளாக அமையும். தலைவியின் மெலிவு கண்ட தாய் வெறியாட்டு நிகழ்த்த முயல்வதைக் கண்ட தோழி தலைவியிடம், “நம் அன்னையும் நம் நோயின் காரணம் அறியாமல் அதைத் தீர்க்கும் பொருட்டுப் பெருந்துயர் அடைகின்றாள். இந்நோய் காதலனால் உண்டானது என்ற உண்மையை மறைப்பின் அது நமக்குத் தீமையாகவே முடியும்.”¹⁴⁹ என்றும் “மலை நாட்டுத் தலைவனுடன்

நமக்குண்டான களவினைத் தாய்க்குரைப்பின் என்னகுற்றமாகும்”¹⁵⁰ என்றும், “நொதுமலர் வரைவுவரின் அறத்தொடு நிற்பேன்”¹⁵¹ என்றும் உரைத்துத் தலைவியின் அச்சத்தைத் தெளிவிக்கின்றாள்.

வேறுபாடு வினவிய செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றது

தலைவியின் வேறுபாடு கண்ட செவிலி அது குறித்து வினவுகின்றாள். தலைவியிடம் முன்னரே அறத்தொடு நிற்கப்போவதாகக் கூறியிருந்த தோழி தக்க சமயம் வாய்த்ததாகக் கருதி அன்னையிடம், “முன்பொருநாள் மலைச்சாரலில் வேங்கை மலர் பறிக்கச் சென்றோம். அப்போது புலி, புலி என்ற ஆரவாரம் கேட்டது. அங்கு ஒரு தலைவன் தோன்றி அப்புலி போன வழியாது என வினவினான். அவனைக்கண்டு நாங்கள் நாணி நின்றோம். அவன் நின்மகளது மையுண்ட கண்களையே பலமுறை நோக்கிச் சென்றான். மாலைப் பொழுதில் அவள் அவன் சென்ற திசையை நோக்கி இவன் ஒரு ஆடவனே என்றாள். இதனைத் தவிர வேறு ஒன்றும் அறியேன்.”¹⁵² “என் தோழியின் நெற்றி பசந்து அழகு குறையப் பெற்றுள்ளது. பல்வேறு எண்ணங்களால் அலைப்புற்று உடலும் மெலியப் பெற்றாள். தண்மை பொருந்திய கடலில் எழும் ஒலியைக் கேட்கும் தோறும் அவள் துயில் இழக்கின்றாள்.”¹⁵³ “இவள் இம்மெலிவினைப் பெறக் காரணம் தளிரொடு கொத்தாக அமைந்த கோங்க மலரே ஆகும்”¹⁵⁴ என்று தலைவி கொண்ட காமநோய் பற்றியும் அவள் கையுறை பெற்றது பற்றியும் அன்னையிடம் அறிவித்து அறத்தொடு நிற்கின்றாள். இதில் தலைவன் வந்து வினவியது குறித்துத் தோழி கூறவது தொல்காப்பியர் அறத்தொடு நின்றல் பற்றிக் குறிப்பிடும் ‘ஏதீடு தலைப்பாடு’ என்னும் நிலையில் அமைகிறது. தலைவியின் துயர் பற்றிக் குறிப்பிடுவது ‘வேட்கையுரைத்தல்’ எனும் நிலையில் அமைகிறது.

நொதுமலர் வரைவில் அறத்தொடு நின்றது

தலைவியை மணம் முடிக்க அயலவர் கேட்டு வருவது நொதுமலர் வரைவெனப்படும். தலைவியை மணம் முடிக்க அயலவர் வருவது அறிந்த தோழி செவிலியிடம், “குன்ற நாட்டின் தலைவன் முன்பொருநாள் தலைவியின் கூந்தலை வருடி நீ அறிவு முதிர்ச்சி கொள்ளும் காலத்தில் எம் மனைக்கு வருவாயாக என்று கூறிச்சென்றான். நொதுமலர் வரையக்கருதும் இந்நாளில் அவன் எங்குள்ளானோ”¹⁵⁵ என்று தலைவியின் களவினைப்பற்றிக் கூறுகின்றாள். மேலும் “களவில் வந்தொழுகும் தலைவனுடைய தேர் நிறுத்தப்படுமோ. நம் தலைவி தேரில் வரும் தலைவனுக்கே உரியவள். அங்ஙனமின்றிக் கடலில் சென்று கொலைத்தொழில் புரியும் பரதவர்கு மணம் முடிப்பின் இறந்துபடுவாள்.”¹⁵⁶ “உயர்ந்த மலை நாட்டுத் தலைவனாகிய, இவளின் காதலன் மார்பில் துயில்வதையே மிக விரும்புகின்றாள்.”¹⁵⁷ “அத்தலைவனது அருள் கிடைத்தால் இவள் பால் அருந்துவாள். இல்லையேல் இறந்து படுவாள்.”¹⁵⁸ “மலை நாடனுடைய மலைபோன்ற மார்பினைத் தழுவாமல் கழியும் ஒவ்வொரு நாளும் இவள் கண்கள் கண்ணீர் சிந்தும்”¹⁵⁹ என்று தலைவி ஏற்கனவே கற்புக்கடம் பூண்ட நிலையை எடுத்துக்கூறி அன்னையிடம் அறத்தொடு நிற்கின்றாள். இது தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் ‘கூறுதல்’ எனும் நிலையில் அமைகிறது.

வெறி விலக்கியது

தலைவியின் உடல் வேறுபாடு கண்டதாய் அது தலைவனது பிரிவால் ஏற்பட்டது என அறியாது வெறியாட்டெடுக்க நினைக்கிறாள். அந்நிலையில் தோழி, “அன்னையே இவள் உற்றநோய் அணங்கினால் ஏற்பட்டது என நீ கருதுவையாயின் தலைவன் பொருட்டு இவள் வளை கழன்று மேனி பசலையால் வாடுவது எதனால்”¹⁶⁰ என வினவுகின்றாள். “இவள் இன்று இப்படி வருந்தி மெலிவதற்குக் காரணம் மானிடப் பிறப்பினனாகிய தலைவனே அன்றிப் பேராற்றல் கொண்ட தெய்வம் அல்ல.”¹⁶¹ இதனை அறியாது “தலைவியின் நிலைக்குக் காரணம்

அறிந்து கொள்ளும் பொருட்டு வேலனை அழைத்தாலும் அவ்வேலன் மலைநாட்டுத் தலைவனுடன் கொண்டுள்ள காதல் கேண்மையை அறிந்து கூறவல்லன் அல்லன்.”¹⁶² “வேலன் மிளகுக் கொடி வளரும் மலையில் குடிகொண்டிருக்கும் முருகக் கடவுளை வேண்டி வெறியாட்டு நிகழ்த்தி முருகணங்கே தலைவியின் நோய்க்குக் காரணம் என்று கூறுவான்.”¹⁶³ “தலைவியின் காதல் வேலனால் கழங்கினையிட்டு அறிந்து கூறுமளவு சிறுமையுடைத்தன்று”¹⁶⁴ என்று தலைவியின் காதல் பற்றியும் அவள் கற்பின் உயர்வுபற்றியும் அன்னைக்கு எடுத்துரைத்து வெறி விளக்குவது தோழியின் செயற்பாடாக உள்ளது.

வெறியாட்டு நிகழும் போது வெறியாட்டயரும் வேலனிடம், “நீ ஆட்டின் குட்டியைப் பலி கொடுத்து அதன் குருதியை இவள் நெற்றியில் தடவினால் இவள் நோய்க்குக் காரணமான தலைவன் மார்பு அதை ஏற்றுக் கொள்ளுமோ”¹⁶⁵ என வினவுகின்றாள். மேலும் தெய்வத்திடம் கூறுபவள் போல, “முருகவேளே, தலைவனது மார்பைப் புணர்ந்தமையால் தலைவிக்கு இந்நோய் ஏற்பட்டது என்பதை அறிந்திருந்தும் கடப்பமலர் சூடிய படிமத்தான் வேண்டுதலின் படி வெறிகளத்துப் பலிபெற வந்த நீ கடவுளே ஆயினும் அறிவற்றவனே”¹⁶⁶ என்று கூறுகின்றாள். இதன்மூலம் தலைவிக்கு ஏற்பட்ட நோய் அணங்கினால் ஏற்பட்டதன்று. தலைவனாலேயே ஏற்பட்டது என்பதைத் தமருக்குத் தெரியப்படுத்தி வெறிவிலக்கி அறத்தொடு நிற்கின்றாள். தலைவியின் நிலை குறித்துத் தாய் கட்டுவிச்சியிடம் குறி கேட்க,

“அகவன் மகளே அகவன் மகளே

மனவுக் கோப்பு அன்ன நல்நெடுங் கூந்தல்

அகவன் மகளே பாடுக பாட்டே

இன்னும் பாடுக பாட்டே அவர்

நல் நெடுங்குன்றம் பாடிய பாட்டே” (குறுந்.23:1-5)

என்று தலைவன் நாட்டைப் பாடும்போது மட்டும் இன்னும் பாடும்படித் தோழி கேட்கின்றாள். இதன் மூலம் ஏன் அந்த மலையைப் பற்றி

மட்டும் இன்னும் பாட வேண்டும் என்ற கேள்வியை எழுச்செய்து அதன்வழி அறத்தொடு நிற்கின்றாள். இந்நோய் பிறிதோர் தெய்வத்தால் உண்டாயிற்று எனக் கட்டுவிச்சி கூறக்கேட்ட தோழி, “குறிஞ்சி நிலத் தலைவன் தலைவிக்குத் தகுதி இல்லாதவன் என்பது போலக் கட்டுவிச்சி இந்நோய் பிறிதொரு தெய்வத்தால் உண்டானது என்று தீமை பயக்கும் மொழிகளை உரைத்தனள். மலையில் இருக்கும் கடுவனும் தலைவனை அறியும் அது கண்ணால் கண்ட நிகழ்ச்சியைக் கண்டிலன் எனப் பொய் கூறாது”¹⁶⁷ எனக் கடிந்து கூறுகின்றாள். இது தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் உசாவுதல் எனும் உட்களனில் அமைகிறது.

தமர் வரைவு மறுக்க, செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றது

தலைவன் வரைவு வேண்டி வந்தபோது தமர் மறுக்க, தோழி செவிலியிடம், “அன்னையே மலைநாடன் அறப்பண்புகள் நிறைந்த சான்றோனாய் இருக்கவும் அவனை நாம் விலக்குவதற்குக் காரணம் என்ன”¹⁶⁸ என வினவுகின்றாள். “தலைவன் நினைத்தால் பெண்கள் பலரைத் தன் பெண்டாகப் பெற முடியும். ஆயினும் அவன் தலைவிக்குப் பழைய கேள் ஆதலின் பிறரை விழையாது நம் தலைவியை விரும்பினான்.”¹⁶⁹ “தலைவனுடைய மார்பை இறுகத் தழுவிய பின்னரும் நின்மகள் பசலை கொண்டு வருந்தக் காரணம் என்ன”¹⁷⁰ “நெல்லின் பூக்கள் மிகுதியாக உதிரும் ஊரனுக்காக நின் மகள் தன் பேரழகினை இழந்து நிற்கக் காரணம் என்ன”¹⁷¹ என வினவுவதன் மூலம் ஏத்தல் எனும் நிலையில் தோழி அறத்தொடு நிற்கின்றாள்.

தமர் வரைவு மறுக்கத் தலைவியிடம் சொல்வது போலத் தமர் கேட்குமாறு தோழி, “மலை நாட்டின் தலைவன் நம் சுற்றத்தாரை வேண்டிக் குறை முடிக்காது திரும்பினால் நம் உயிர் என்னவாகுமோ”¹⁷² என்று கூறுகிறாள். இதன் மூலம் தலைவனுடைய உயர்குணங்களையும், சிறப்பையும், தலைவிக்கு அவன் மீது உள்ள

அன்பையும் எடுத்துக்கூறித் தோழி அறத்தொடு நிற்கின்றாள். இது தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் ‘உண்மை செப்புதல்’ எனும் நிலையில் அமைகிறது.

தலைவியின் மேனி வேறுபாடு கண்டு வருந்திய தாயிடம் தலைவியுற்ற நோய்க்குக் காதலே காரணம் என்ற உண்மையைத் தோழி வெளிப்படுத்தினாள். அதன் பின்னும் தோழி கூறுவதை உண்மை என்று நம்பித் தெளிவடையாத தாயிடம், “அன்னையே தலைவியது அழகு ஒழுகும் மேனி பசந்து விளர்த்தது. அவ்விளர்த்த மேனி அன்னம் மிதிக்கும் சங்கைவிட மிகுதியாக மின்னுதலை நோக்குக”¹⁷³ என்று அழகு மிகுதியைச் சுட்டிக் காட்டுகிறாள். செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றபின் வரைவு மாட்சிமைப்பட,

‘அன்னாய் வாழி வேண்டு அன்னை’ (ஐங்.208:1)

என அன்னையை வாழ்த்துகிறாள்.

அறத்தொடு நின்ற பிறகும் தலைவன் வரைவு நீடிக்க வேறு குலமகளை மணப்பானோ என்று செவிலி ஐயுற்றாள் அதைக் குறிப்பால் உணர்ந்த தோழி, “எம் காதலன் எம்மைப் பிரிவானாயின் அவனால் விரும்பப்பட்ட எம் தோள்கள் அடையும் பயன் ஒன்றும் இல்லை. ஆகவே பிரியான்”¹⁷⁴ என்று கூறுகிறாள்.

அறத்தொடுநின்ற தோழி திருமணம் கைகூடியவழி அன்னையிடம், “கடற்கரைத் தலைவன் எம் தோழிக்கென்றே அமைந்தவனாவான். அதுபோலவே இவளது மாமைக் கவினும் அவனுக்கே உரியதாகும்”¹⁷⁵ என்று உவந்து கூறுகின்றாள். அறத்தொடு நின்றபின் வரைதற் பொருட்டுப் பிரிந்த தலைவன் வரைவோடு புகுந்தபோது, “அன்னையே நின் மகளுடைய கண்களில் பொருந்தியுள்ள நோய்தீர் மருந்தாக அமையும் கொண்கனுடைய தேர் அடம்பங்கொடிகள் அறுந்துபோகும்படியும், நெய்தற் செடிகள் சிதையும் படியும் வருவதைக் காண்பாயாக”¹⁷⁶ என்றும், “தலைவனது தேரில் கட்டிய மணி நம் ஊர்

கடற்கரையில் ஒலிப்பதைப் கேட்பாயாக”¹⁷⁷ என்றும், “தலைவன் வந்தமையால் என் தோழியின் நெற்றி பொன்னைவிடச் சிறப்பாகச் சிவந்ததைக் காண்பாயாக”¹⁷⁸ என்றும் மகிழ்ந்து கூறுகின்றாள்.

அறத்தொடு நிற்கும் சூழல்களில் தலைவியின் மனநிலையை அறிந்தே தோழி அறத்தொடு நிற்கின்றாள். வேற்றுவரையையும், வெறியாட்டு அயர்தலையும் அறத்தொடு நிற்பல் மூலம் தோழி தவிர்த்துவிடுகிறாள். அறத்தொடுநிற்பல் நிலையில் தோழி செவிலியிடம் மிகுதியான சூழ்நிலையில் தலைவியின் களவினை நேரடியாகக் கூறுகின்றாள். எனவே முன்னிலை எனும் களனில் முப்பத்தாறு பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இதில் அறத்தொடுநிலை கூறியது, வேறுபாடு வினவிய செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றது, நொதுமலர் வரைவிலும், வெறிவிலக்குதல், தமர் வரைவு மறுத்த நிலையிலும் தோழி அறத்தொடு நிற்பது இக்களனில் உட்களன்களாக அமைகின்றன.

உடன்போக்கு

தலைமக்களுடைய காதல் கற்பில் முடிவதற்கு இடையூறு ஏற்படுமோ எனத் தோழி கருதினால் அவர்களை உடன் போக்கில் இணைத்துவைக்க முற்படுவாள். இவ்உடன்போக்கு தோழி கூற்றில் நான்காவது களனாக அமைகிறது. இக்களனில் மொத்தம் பதினெட்டுப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

நொதுமலர் வரைவு, தலைவியின் ஆற்றாமை மிகுதி, அலர் தோன்றுதல், தலைவன் வரைவிடை வைத்துப் பிரிவானோ என்ற அச்சம், காவல் மிகுதி, களவு கற்பாக மாற விரும்பும் பெண்மையின் விருப்பம், அறத்தொடு நிற்கும் சூழல் வாய்க்காத நிலை ஆகியவை தோழி உடன்போக்கு வலித்தற்குரிய காரணங்களாக அமைகின்றன. “உடன்போக்கு செல்லத் தலைவன் தலைவி ஆகிய இருவர் உள்ளத்தும் தயக்கம் காணப்படுகிறது. உடன்போகத் தலைவன் தயங்குவதற்குத் தலைவியது மென்மையும் சுரத்தருமையும்

காரணமாகக் காட்டப்படுகின்றன. தலைவி கொள்ளும் தயக்கத்திற்கு நாண் அழிவு காரணம் காட்டப்படுகிறது. இருவர் மன ஊசலையும் ஒரு நிலைப்படுத்தி உடன் போக்கும் பணியைத் தோழி மேற்கொள்கிறாள்.”¹⁷⁹

உடன்போக்கு குறித்து வ.சுப.மாணிக்கம், “இற்செறிப்பு, ஊரலர், வெறியாட்டு, நொதுமலர் வரைவு என்ற இன்னாச் கூழ்நிலைகளைக் கடத்தற்கு இருவழிகள் உள்ளன. ஒன்று அறத்தொடு நிற்கை. ஏனையது உடன் போகுகை, இவற்றுள் ஒன்று நிகழின் மற்றொன்று நிகழாது. அறத்தொடு நின்றபின் உடன் போகார், உடன் போன பின் அறத்தொடு நிற்பதாற் பயனில்லை இரண்டில் ஒன்றே களவு நாடகத்தின் இறுதிக் காட்சியாகும்”¹⁸⁰ என்பர்.

உடன் போக்கை “அருகிய வழக்கென்றும்,”¹⁸¹ “பெருகிய வழக்கென்றும்”¹⁸² வேறுபட்ட கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. களவைக் கற்பாக மாற்றுவதற்கு அறத்தொடு நிறறல் என்ற சூழல் இருக்கும் போது உடன் போக்கின் அவசியம் குறித்து, “தலைவியின் களவு அலராகி தலைவியால் காக்கப்பட வேண்டியது நாணமா கற்பா எனக் கேள்விக்குறி எழும்போதெல்லாம் நாணைத் துறந்து கற்புநெறியை வெளிப்படப் புலப்படுத்தும் திட மனநிலைக்குத் தலைவியும் தோழியும் தம்மை உட்படுத்துதல் இலக்கிய மரபு. ---- தலைவியின் காதல் உணர்ச்சிக்கும் தாயின் குடிப்பெருமை காக்கும் பாதுகாப்பு உணர்ச்சிக்கும் இடையே நடைபெறும் மௌன மனப்போராட்டத்தில் தாயின் அலைப்பினின்று விடுபடத் தோழிக்கு உடன் போக்கே சிறந்த வழியாகத் தோன்றுகிறது”¹⁸³ என்று குறிப்பிடுவர். எனவே ஊரலருக்கும் அன்னையின் அலைப்பிற்கும் அஞ்சிய தோழி அறத்தொடு நிற்கத் தயங்கிய சூழலில் உடன்போக்கினைத் தேர்ந்தெடுக்கிறாள்.

உடன்போக்கினைக் களவின் இறுதி நிலையாகக் கூறினும் அதனைக் கற்புத் துறைகளுள் ஒன்றாகவே தொல்காப்பியர் கருதுகிறார். கற்பியலில் கரணம் பற்றிக் கூறும்பொழுது,

“கொடுப்போர் இன்றியும் கரணம் உண்டே

புணர்ந்து உடன் போகிய காலையான”¹⁸⁴

என்று உரைக்கின்றார்.

உடன்போக்கு வலித்த தோழி தலைமகற்குச் சொல்லியது

களவொழுக்கத்தில் இடையூறுகள் மிகுந்ததால் தலைவியைத் தலைவனுடன் போக்கத் துணிந்த தோழி தலைவனிடம், “உன்னைப்பிரிந்து தலைவி இங்கு தங்கியிருப்பதை அஞ்சுகிறேன். தலைவியோ என்னைக் காட்டிலும் உடன்போக்கு மேற்கொள்ள ஆர்வமுடன் இருக்கிறாள். பிரிவாகிய துன்பத்தைக் காட்டிலும் நின்னுடன் செல்வதற்கே அவள் பெரு விருப்பு கொண்டுள்ளாள். எனவே நீங்கள் செல்லும் கானகம் வெம்மை தணிந்து இனிமை பெறுவதாகுக”¹⁸⁵ என்று கூறுகிறாள். இங்கு தலைவனின் கருத்தைத் தோழி கேட்காது தனது முடிவிற்குத் தலைவனை உடன்படுமாறு செய்கிறாள்.

உடன்போக்கு உடம்படுவித்த தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது

தலைவன் பிரிந்துவிடுவானோ என்று தலைவி அஞ்சினாள். அதனால் தோழி தலைவனிடம் தலைவியை உடன் போக்கில் அழைத்துச் செல்லுமாறு கூறினாள். தலைவனும் அதற்கு உடம்பட்டான். இதனை,

“குவளை உண்கண் இவளும் நம்மொடு

வருஉம் என்றனரே காதலர்” (அகநா.285:13-14)

“கோடை தூக்கும் கானம்

செல்வாம் தோழி நல்கினர் நமரே” (குறுந்.369:3-4)

என்னும் அடிகள் விளக்கும்.

மேலும் தலைவியிடம், “ஊரில் அலர் தோன்றவும், சேரியில் ஆரவாரம் கேட்கவும் இடைவிடாது நம்மை வருத்துகின்ற அறநினைவு இல்லாத அன்னை நின்னைப்பிரிந்து தனியே இருக்கட்டும்”¹⁸⁶ நீ தலைவனுடன் உடன்போக்கில் செல்வாயாக என்று கூறுகிறாள். “நம் தாய் தந்தையர் உன் மணத்திற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்கின்றனர். உடன் போக்கிற்கு உடம்பட்ட நம் தலைவனுடன் நீ அறிய சுர வழியில் செல்லுவதை நான் விரும்பி ஏற்றுக் கொண்டேன்.”¹⁸⁷ “சந்தன மணம் கமழும் தம்முடைய மலைநாட்டிற்கு நின்னைக் கொண்டு செல்லத் தலைவன் உடன்பட்டான்.”¹⁸⁸ “அருஞ்சுரம் மகளிர்க்கு அரியவெனச் சொல்லிச் செலவினைத் தவிர்த்திருந்த நம் தலைவன் இன்று நம்மோடு செலவை விரும்பினான்”¹⁸⁹ என்று கூறித் தலைவியை உடன்போக வலியுறுத்துகின்றாள்.

உடன்போக்கு வலித்த தோழி தலைவன் வந்தபோது சொல்லியது

உடன்போக்கத் துணிந்த தோழி, இரவில் தலைவன் வந்தது அறியாது உறங்கிக்கொண்டிருக்கும் தலைவியை நோக்கி, “தோழியே நம் நெற்றி மீண்டும் அழகு பெறுமாறு தலைவன் வந்துவிட்டான். செவ்வரியோடிய நின்கண்களைத் திறந்தெழு”¹⁹⁰ என்று துயிலெழுப்புகிறாள். “முன்பு நாம் கையறுமாறு மழை பெய்த வானம் இப்போது கருமையற்று நிற்கிறது. நம் காதலரோடு உடன் செல்ல இதுபோன்ற பொழுது வாய்ப்பது அரிதாகும்”¹⁹¹ என்று பொழுதுகாட்டி உடன்போக விடுக்கின்றாள்.

தலைவியை உடன்போக்கத் துணிந்த தோழி அவள் நாணத்தால் கலங்கக் கண்டு “நீ உடன்போக உடம்பட்டமையால் நான் தலைவனைக் குறியிடத்தில் வந்து நிற்கச் செய்துள்ளேன். இப்போது நீ தீயுற்ற தளிரைப் போல் நடுங்கி ‘இன்றைய பொழுது கழிவதாக’ என்று கூறுகிறாய். இந்நிலையில் நான் செய்வதற்கு ஏதுமில்லை”¹⁹² என்று உடன் போக்கிற்கு அஞ்சிய தலைவியைக் கடிந்து கொள்கிறாள்.

உடன்போக்கும் தோழி தலைவனுக்குக் கூறியது

தலைவியைத் தலைவனுடன் உடன்போக்கில் அனுப்பி வைக்கும் தோழி தலைவனிடம் “இவளது கொங்கைகள் தளர்ந்தாலும், நெடுங்கூந்தல் நரையுடன் முடிக்கப் பெற்றாலும் தழுவலுக்குப் பயன்படாது முதிர்ந்தாள் எனக் கைவிடாது பாதுகாப்பாயாக”¹⁹³ என வேண்டிக் கொள்கிறாள். மேலும் “நின் அளியைத்தவிர வேறு ஒன்றையும் நெஞ்சில் கொள்ளாதவள் இவள். எனவே இல்வாழ்க்கையில் ஆற்றும் இரு நன்மைகளில் ஒன்றை மட்டுமே செய்தாலும் இவள் தன்னையே நொந்துகொள்ளும் நிலை நீங்கப் பேணுவாயாக”¹⁹⁴ என்று கேட்டுக்கொள்கிறாள்.

உடன்போக்கு அஞ்சுவித்தது

உடன்போக்கிற்கு உடம்பட்ட தோழி தலைவி போக அஞ்சிய நிலையில் தலைவனிடம், “நின்னுடன் வர உடன்பட்ட தலைவி தன் உடம்பு பிறர்க்குத் தெரியாதபடி மறைத்துத் தன் காலில் அணியும் சிலம்பைக் கழற்றினாள். அதனை வரிப்பந்தோடு கொண்டு வைக்கச் சென்றாள் அப்போது ‘என் தோழிகள் இதனைக் காணும் போதெல்லாம் நோவார்களே’ என்று கருதி உன்னுடன் வருதலை மேற்கொண்டிருந்த நிலையில் அழாநின்றாள். ஆதலால் உமக்கு ஏற்றவாறு செய்யுங்கள்”¹⁹⁵ என்று கூறுகின்றாள். இதன் மூலம் உடன்போக்கு வேண்டாம் எனத்தவிர்க்க முனைகின்றாள். இவ்வாறு தவிர்ப்பதற்கான காரணம் அறத்தொடு நிற்பல் மூலம் தலைமக்களைக் கற்பு நெறிப்படுத்திட முடியும் என்று தோழி நம்புவதேயாகும்.

உடன்போய் மீண்டுவந்த தலைவனுக்குக் கூறியது

தலைவியை உடன் போக்கில் அழைத்துச் சென்ற தலைவன் தன்னூரில் அவளை முறைப்படி மணந்து கொண்டு திரும்பினான். தோழி அவனை எதிர்ப்பட்டபோது தான் தலைவியை மணந்து கொண்டதைச் சொல்லி அதனைத் தலைவியின் பெற்றோர்க்குத் தெரிவிக்குமாறு

வேண்டினான். அதற்குத் தோழி “தலைவ நீ எம் தலைவியை முறைப்படி மணந்தனை என்ற இனிய செய்தியை நீ கூறுவதற்கு முன்பே கேள்வியுற்று அப்போதே எம் தாய்க்கு உரைத்துவிட்டேன்”¹⁹⁶ என்கிறாள்.

தலைவிக்குக் கூறியது

உடன்போக்கில் சென்று மீண்டும் ஊர் திரும்பிய தலைவியிடம், “நீ என்னைப்பிரிந்து சென்றபோது நீ செல்லும் பாதை இனிதாகுமாறு விரும்பிக் கண்ணீர் மல்கி நின்றேன். ஆயினும் என்னினும் பன்மடங்கு நம் ஊர் மக்கள் நின் பொருட்டுப் புலம்பி நின்றனர்”¹⁹⁷ என்று ஊரார் தலைவி மீது கொண்டிருந்த அன்பினை எடுத்துரைக்கின்றாள். இவ்வுடன் போக்கு எனும் களனில் உடன்போகும்படி கூறியது, உடன்போக்கிற்கு உடன்படும்படி தலைவிக்குக் கூறியது, தலைவனுக்குக் கூறியது, உடன்போக்கு அஞ்சுவித்தது, மீண்டுவந்த தலைவனுக்குக் கூறியது, தலைவிக்குக் கூறியது ஆகியன உட்களன்களாக அமைகின்றன. இக்கூற்றுகள் பெரும்பாலும் முன்னிலை எனும் களனில் மிகுதியும் அமைகின்றன.

செலவு

தோழி கூற்றுப்பாடல்களில் செலவு ஐந்தாவது களனாக அமைகிறது. இது செலவு மறுத்தல், உடன்படல் ஆகிய இருநிலைகளில் அமைகிறது.

செலவமுங்குவித்தது

பொருள் காரணமாகவோ, போர் முதலிய காரணங்களுக்காகவோ தலைவன் தலைவியைப் பிரியக் கருதுகிறான். இதனைக் குறிப்பாகவோ, தலைவன் கூற்று மூலமாகவோ தோழி அறிந்து கொள்வாள். இவ்வாறு அறிந்து கொண்ட தோழி தலைவியின் ஆற்றாமை கூறியோ, இளமை நிலையைக் கூறியோ தலைவனது செலவினைத் தவிர்க்குமாறு கூறுவாள். இவ்வாறு தோழி தலைவனது செலவினைத் தவிர்க்கும்

முயற்சிக்குச் செலவழுங்குவித்தல் என்று பெயர் இதனைத் தொல்காப்பியர்,

“பிரியுங்காலை எதிர் நின்று சாற்றிய

மரபுடை எதிரும்”¹⁹⁸

என்று கற்பியலில் சுட்டுகிறார், இது குறித்து ஆ.இராமகிருட்டினன் “தலைவன் களவில் வரைவு காரணமாகவும், கற்பில் பொருள், போர் காரணமாகவும் பிரிவது மரபு. எனினும் செலவழுங்குவித்தலைத் தொல்காப்பியர் கற்பியலில் மட்டுமே பெயர்த்துரைக்கக் காண்கின்றோம். களவில் தலைவன், தலைவி தோழியரிடம் சொல்லிப் பிரிவதில்லை, கற்பில் பரத்தையிற் பிரிவு தவிர்த்த பிற பிரிவுகளின் போது தலைவன் குறிப்பாகவோ வெளிப்படையாகவோ பிரிவை உணர்த்தும் மரபு காணப்படுகிறது. செலவழுங்குவித்தலைக் கற்பியலில் மட்டும் உரைத்தமைக்கு இது காரணமாகலாம்”¹⁹⁹ என்று குறிப்பார்.

களவில் பொருள் ஈட்டிக்கொண்டுவந்து விரைவில் திருமணம் செய்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று தலைவியும் தோழியும் விரும்புவது இயல்பு. எனவே அது குறித்துப் பிரியும் தலைவன் விரைவில் வந்துவிட வேண்டும் என்று எண்ணுவார்களே தவிர தலைவனது செலவினை அழுங்குவிக்க முற்படமாட்டார்கள் இதன் காரணமாகவும் தொல்காப்பியர் களவில் செலவழுங்குவித்தலைக் கூறாது விட்டிருக்கலாம், ஆனால் சங்கப் பாடல்களில் வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிபவனையும் தோழி செலவழுங்குவிப்பதைக் காண முடிகிறது.

வரைவிடை வைத்துப்பிரிவன் என்ற தலைவனுக்கு

களவுக் காலத்தில் வரைதற்கு வேண்டிய பொருளீட்டச் செல்ல விரும்புவதாகத் தலைவன் கூறினான், அதற்குத் தோழி உடன்படாது “குன்றத்தில் வாழும் குறவர் முருகனைக் குறையிரந்து தலைவியைப் பெற்றனர். அத்தகைய தலைவியின் கண்கள் கண்ணீர் உகுக்குமாறு நீ பிரிந்து செல்ல விரும்பும் நாடு சேய்மையில் உள்ளது”²⁰⁰ என்று கூறுகிறாள்.

வரைவிடை வைத்துப் பிரியக்கருதிய தலைவன் தோழியிடம் தலைவியை ஆற்றுவாக்கும்படிக் கூறுகிறான். அதற்குத் தோழி, “தலைவனே நீ தலைவியைப் பிரிந்து சென்றாய் என்று பிறர் கூறக் கேட்ட அளவிலேயே தலைவியின் உயிர் பிரிந்துவிடும். பிரிந்து செல்வாயாயின் நீ நுகர்ந்த பெண்மை நலனைத் தந்து செல்வாயாக”²⁰¹ என்று கூறுகிறாள்.

இதேபோல் வரைவிடை வைத்து நீங்கும் தலைவனிடம் தோழி,

“இன்னா செயினும் இனிதுதலை யளிப்பினும்

நின் வரைப்பினள் என் தோழி

தன் உறு விழுமம் களைஞரோ இல்லை” (குறுந்.397:6-9)

என்று கூறுகிறாள்.

ஒருவழித்தணப்பல் என்ற தலைவனைத் தோழி செலவழுங்கச் சொல்லியது

களவில் தலைவன் சிறிது காலம் தலைவியை விட்டுப் பிரிந்திருப்பது ஒரு வழித் தணத்தல் எனப்படும். களவுக் காலத்தில் சில நாட்கள் பிரிந்து சென்று மீளும் கருத்துடைய தலைவன் அதனைத் தோழிக்குக் கூறுகின்றான். அதற்குத் தோழி, “இப்போதோ வாடைக்காற்று மிகக் கொடிதாய் வீசுகிறது, எனவே நீ நின் நாட்டிற்குச் செல்லாதொழிக, அங்ஙனம் செல்வாயாயின் நீ உரிய காலத்தில் வருவதில்லை”²⁰² “நீ என் தோழியை மறந்து வாழ்தல் ஒருகால் நிகழ்வதாயினும், அவள் நின்னொடு கொண்ட நட்பு என்றும் பிரிதற்கு இயலாதது”²⁰³ என்று கூறுகிறாள். இதன் மூலம் தலைவனைப் பிரியலாகாது என்று அறிவுறுத்திச் செலவழுங்கச் செய்கிறாள்.

பிரிவுத் துயர் கூறிச் செலவழுங்குவித்தது

தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து செல்லவிருப்பதை அறிந்த தோழி தலைவனிடம், “நீ இவளைப் பிரிவோம் என்று கூறியதைக் கருதி இவள் மெய்சோர இவளது கைவளையல்கள் கழன்று விழுந்தன,

இப்போதே இப்படியானால் நீ வரும் வரை இவள் எவ்வாறு ஆற்றியிருப்பாள்.”²⁰⁴ “பிரிந்து போவது உனக்கு மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது ஆனால் தலைவிக் கோ பேரழிவு உற்றது போல் உள்ளது.”²⁰⁵ “நீவிர் பிரிந்து செல்வோம் எனக் கூறியதைக் கேட்ட அளவிலேயே தலைவியின் கண்கள் கண்ணீர் உகுத்தன”²⁰⁶ என்கிறாள். மேலும் போர்வயிற் பிரியும் தலைவனிடம் “தலைவனைப் பிரிந்து வாழும் வல்லமை உடையார்க்கு வினைமேற் சென்று வென்று வருக எனக் கூறித் தலைவனை வாழ்த்தி விடுத்தல் நன்றாகும். வேலைக் கையில் ஏந்தி எம்மைப்பிரிந்து செல்லும் நும்மிடம் அவ்வாறு கூறிப் பிரிந்து வாழும் ஆற்றலை யாம் பெறவில்லை”²⁰⁷ என்று செலவழுங்கக் கூறுகின்றாள்.

மேலும் “நீ பிரியப் போகிறாய் என்று கேட்ட அளவிலேயே அவள் வளையல்கள் கழன்றன, கண்கள் கண்ணீர் உகுத்தன. ஆயினும் அவற்றைப் பற்றிக் கருதாது வினைவயின் செல்லும் தலைவனே நீ செல்லும் வழியிடையில் உள்ள வாடிய மலர்கள் உன் போக்கைத் தடுக்கும். பற்றுக்கோடாயிருந்த மரம் வாடியதால் வீழ்ந்து கிடக்கும் பூங்கொடிகள் நின்னைப் போகாது தடுக்கும். மேலும் நீ பிரிவின் மேற்செல்லும் எண்ணமுடையவனாய் இருத்தலை அறிந்து நீ செல்லும் கானமே நின்னைத் தடுக்கும்”²⁰⁸ என்று தலைவியின் பிரிவுத் துயர் கூறித் தலைவனைச் செலவழுங்குமாறு தோழி வேண்டுகிறாள்.

வழிஏதம் கூறிச் செலவழுங்குவித்தது

தலைவனைச் செலவழுங்குவிப்பதற்குத் தோழி வழிஏதத்தையும் காரணமாகக் கொள்கிறாள். பிரிவுணர்த்திய தலைவனிடம் தலைவியின் துயர்கூறிய தோழி “நீ கடந்து செல்லும் பாலை நிலமோ வறட்சியுற்றுப் பிளந்து காணப்படுகிறது. தன் இரையைக் கைகொள்வதில் வல்ல கரடி இருப்பைப் பழங்களைத் தின்று வெறுத்த நிலையில் கறையான் புற்றினைப் பெயர்த்து இரையினை அகழ்ந்து உண்ணும். அங்கு

கண்களை விழித்துப் பார்க்கமுடியாத அளவிற்கு ஞாயிறு காய்கிறது. அங்குள்ள வெண்கடப்ப மரங்களின் உச்சியில் இரையைப் பாய்ந்தெடுக்கப் பருந்து தனிமையில் இருக்கும், இத்தகைய பாலை நிலத்தினைக் கடந்து செல்லவேண்டாம்.”²⁰⁹

மேலும், “ஐயனே நீ கடந்து செல்லவிருக்கும் சுரவழியோ மதம் பிடித்த யானையும் வழியில் செல்வாரைக் கொல்லும் முள்ளம்பன்றியும் திரியும் காடு. அம்பலத்தில் வழிபடுவார் இன்றித் தெய்வம் போய்விட்ட தூணில் தங்கியிருந்த புறா அதன் பழமை காரணமாக நீங்கித் தம் பேடைகளோடு ஒலிக்கும் பாறைகளைக் கொண்டது.”²¹⁰ அக்காட்டில் உள்ள பேய்த்தேரை நீர் எனக் கருதிய யானை வாயைத் திறந்து நின்று நீரைப் பெறாது வெறுத்து அக்காட்டை விட்டுச் சென்றது. அத்தகைய பாலை நிலத்தில் மறவர்களின் பீடும் பெயரும் எழுதப்பட்ட நடுகற்கள் பொருந்திய வழிகளில் குரும்பர்கள் செய்யும் கலகத்தை அடக்குவாரைக் காணாத பாலை வழிகளைக் கடந்து சென்று தங்கியிருப்பது நம்மால் இயலாது”²¹¹ என்கிறாள்.

நிலையாமை கூறிச் செலவழங்குவித்தது

பொருளீட்டுவதற்காகப் பிரியக் கருதிய தலைமகனிடம் தோழி, “பொருள் ஈட்டியபின் அதனால் கிடைப்பதே இன்பம் என்று கூறுபவனே, இளமையும், காமமும் நின்கையிடத்து நில்லாவாய் நாள்தோறும் கழியும், இறக்கும் நாள் இதுவென்று உலகத்தில் அறிந்தவர் இலர். தலைவியை முயங்கி மகிழும் முறைமையையுடைய நாட்கள் அப்பயன் இன்றிப் போவதைக் காண்பாய். காம இன்பம் குறைபடும்படி பொருள் மீது வேட்கை கொண்டு நீ போகிறாய். தமக்கு வருகின்ற கூற்றத்தையும் மூப்பையும் மறந்திருக்கின்ற அறிவில்லாதவர் வழி செல்லாது தலைவியைப் பேணுவாயாக”²¹² என்கிறாள்.

“பொருள் அல்லது உண்மையான செல்வம் உண்டோ என்று பொருள்மேல் கொண்ட அவாவைக் கைவிடுக. அதுவே உண்மையான, நிலையான செல்வம் என்பதை அறிவாயாக.”²¹³ “நீ தேடிச்செல்லும் பொருள் ஓரிடத்தில் குவிந்து கிடப்பதில்லை. பொருள் தேடிச் செல்லாதவர்கள் எல்லாம் அழிந்து விடுவதும் இல்லை. இளமையையும் ஒத்த காமத்தையும் உடையவர்கள் பொருள் தேடப்பிரிவதை விரும்பமாட்டார்கள். இவ்விரண்டும் உள்ள நாள் வரை ஒருவரை ஒருவர் தழுவியும் ஒன்றன் கூறாகிய ஆடையை உடுப்பவராக வறுமையுற்று வாழ்ந்தாலும் அதைப்பற்றிக் கவலைப்படாது ஒன்றிக்கலந்து பிரியாது இருப்பவர்களுடையே வாழ்க்கையே வாழ்க்கை. கழிந்த இளமையை மீட்டுத் தருவது அரிதானது”²¹⁴ என்று கூறுகின்றாள்.

“விரலாலே மீட்டி ஒலிக்கும் நரம்பு ஏழும் பயன் இல்லாமல் போகும்படி தானக்கோலில் அகப்பட்டு இடைநின்று அறுந்து போகும் யாழைவிட நிலையில்லாதது பொருள். மனத்திற் கொண்டோரைப் பிரியும் போது இகழும் மனம் போன்ற நிலையில்லாதது பொருள். உயர்விற்குக் காரணமான அமைச்சரைச் சினக்கும்போது கொல்லும் அரசு போல நிலையில்லாதது பொருள். பொருளை விரும்புதல் உனக்குப் பொருந்தாது. மனைவி விரும்பியபடி அவளைக் கூடியிருந்து இனிய முயக்கத்தைப் பெறுதலே நிலைபேறுடைய பொருளாகும்”²¹⁵ என்று செல்வநிலையாமையையும், இளமை நிலையாமையையும் கூறிச் செலவழங்கச் செய்வதாக இவ் உட்களன் அமைகிறது.

கல்வியின் பொருட்டுப் பிரியக் கருதிய தலைவனிடம் தோழி, “தலைவனே நீ தலைவியைப்பிரிந்து கல்வி கற்க விரும்புகிறாய். உன் பிரிவால் அசோகின் தளிரை ஒத்த இவளின் மாமை நிறம் நீங்கிவிடும். நீ புதிதாகத் தேடிக் கொண்டு வரும் கல்விச் செல்வத்தால் போன இவளது அழகைக் கொண்டுவர முடியுமா. உன்பிரிவால் நீலமலர் போன்ற கண்கள் அழுதன. இவள் தொடர்பை நீக்கி வேற்று நாட்டில் நீ பெற்ற தொடர்பால் இவள் கண்ணின் அழகை மீட்டுத்தர இயலுமோ,

இவள் முகம் திங்களைப் போன்றது, அது பசலைபடர்ந்து கெட்டபோது நீ கற்ற மாசற்ற விரதங்களால் அவ்வழகை மீட்டுத்தர இயலுமோ, கல்வியால் பெறும் வளமையோ இங்கிருந்து நாள்தோறும் செய்துகொள்ளக் கூடியது, இவள் இளமை கழிந்தபின் அதனை நீ கற்ற கல்வி மீட்டுத்தருமோ”²¹⁶ என்று தோழி இளமை நிலைமையைக் கூறிச் செலவழுங்கச் செய்கிறாள்.

இவ்வாறு பொருள் தேடிப் பிரியும் தலைவனிடமும் கல்விக்காகப் பிரியும் தலைவனிடமும் அவற்றை விட உயர்வானது தலைவியுடன் கூடிவாழும் இன்பம் என்பதை உணர்த்துகிறாள், மேலும் கல்வியும், செல்வமும் எப்போது எங்கு வேண்டினும் பெறலாம். ஆனால் தலைவியின் இளமையும் அழகும் நீங்கின் அதனைத் திரும்பப்பெற இயலாது என்று அவற்றின் நிலையாமை கூறித் தலைவனைச் செலவழுங்கும்படி கூறுகிறாள்.

களவில் நிகழ்ந்தது கூறி செலவழுங்குவித்தது

கற்பு வாழ்க்கையில் தலைவன் தலைவியைப் பிரியக் கருதினான். இந்நிலையில் தோழி தலைவனிடம் “முன்பு காட்டு வழியில் செல்லும்போது உம்முடன் போர் செய்ய வந்த மறவரை அஞ்சாது போரிட்டு வென்றீர், அதன் பின் எம் உறவினர்கள் தேடிவந்தபோது காட்டில் ஒளிந்து கொண்டீர், அக்காட்சி இன்றும் என் கண்ணெதிரில் சுழல்கிறது. அத்தகைய காட்டில் இப்போது செல்ல முடியாது”²¹⁷ “முன்பு ஒருநாள் நாம் ஓமை மரநிழலில் தங்கியிருக்கும் பொழுது ஆண்பாண பிளிறியதை வேறாக உணர்ந்த பெண்பாண கதறிய குரலை நினைத்து அக்கொடிய வழியில் இவளைப் பிரிந்து செல்லாமல் செல்வைத் தவிர்ப்பீராக.”²¹⁸ “களவுக் காலத்தே அவள் நெற்றியை நீவி ‘நின்னிடத்துப் பிரியேன், அஞ்சுதலைத் தவிர்வாய்’ என்று கூறினீர். இப்போது இவளைப்பிரிந்திருக்க வேண்டும் என்றும் கூறுகிறீர்”²¹⁹ என்றும். “களவுக் காலத்தில் பல்லையும், கூந்தலையும், முலையையும் பலவாறு

பாராட்டிய நீ இப்போது அப்படிப் பாராட்டவில்லை. இந்நிலையில் எம் வருத்தத்தைச் சொல்லிப் போக்கை விலக்க எம்மால் இயலுமோ”²²⁰ என்றும் களவுக்கால நிகழ்ச்சிகளை எடுத்துக் காட்டித் தலைவனைச் செலவழுங்கச் சொல்கிறாள்.

செலவுடம்பட்டது

தோழி பல்வேறு காரணங்களைக் காட்டித் தலைவனைச் செலவழுங்குவித்தபோதிலும், பொருளீட்டிவருவது அவசியம். தலைவன் வதுவைக்கு வேண்டிய பொருளீட்டுவதற்காக வரைவிடைவைத்துப் பிரியும்போது விரைவில் திருமணம் நடக்க வேண்டும் என்பதற்காகப் பிரிவுத் துயரைப் பொறுத்துக்கொண்டு செலவுக்கு உடம்படுவாள்.

செலவுடம்பட்ட தோழி வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற் பிரியும் தலைவனிடம் “தான் கேடுற்றபோது பெற்ற உதவியை அரசுகட்டிலில் அமர்ந்த போது மறந்துவிட்ட அரசனைப் போலல்லாது யாம் செய்த நன்றியை மறவாது ஆண்டு தங்காது ஒழிவையாயின் இத்தலைவியின் கூந்தல் உனக்கே உரியவாகும்”²²¹ என்கிறாள்.

“சென்ற பின்றை

நேர் இறைப் பணைத்தோள் நெகிழ

வாராய் ஆயின் வாழோம் - தெய்ய” (ஐங்.239:3-5)

என்று கூறுகிறாள், இதில் தலைவன் வரவு நீடக்கூடாது என்பதையே தோழி ‘வாராய் ஆயின்’ என்று குறிக்கிறாள், எனவே தலைவன் விரைவில் வந்து மணமுடிக்க வேண்டும் என்று தோழி அறிவுறுத்திச் செலவுக்கு உடம்படுகிறாள். இவ்வாறு பிரிவுத் துயர், வழியேதம், நிலையாமை, முன்பு நிகழ்ந்தது கூறுதல் போன்ற கூற்றுக்கள் செலவழுங்கச் செய்வதற்குரிய உட்களன்களாக அமைகின்றன.

ஆற்றுவித்தது

ஆற்றுவித்தல் என்பது தோழி கூற்றில் ஆறாம் களனாக இடம் பெறுகிறது. இக்களனில் இருநூற்று ஐந்து பாடல்கள் ஆராயப்பெறுகின்றன. ஆறுதல் என்பது துன்பத்தில் உள்ளவருக்கு அதைத் தீர்க்கும் பொருட்டோ, குறைக்கும் பொருட்டோ கூறுவதாகும். இவ்வாறு ஆறுதல் கூறுபவர் துன்பப்படுபவருக்கு மிக நெருங்கியவராக இருந்தால் அவ்வாறுதல் பயன் உள்ளதாக அமையும். தலைவியை விட்டுத் தலைவன் பிரியும்போது தலைவி அடையும் துன்பத்திற்கு அளவேயில்லை. தலைவனைப் பிரிவது உயிர் பிரிவதைவிடக் கொடுமையானதாகத் தலைவி கருதுகிறாள். தலைவனைப் பிரியாது இருப்பதற்காகக் கொடிய துன்பம்தரக்கூடிய சுரவழியிலும் தலைவனுடன் செல்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறாள், விருந்து உபசரிப்பதையும் துறந்து ஒன்றன் கூராதையை உடுத்தி வாழவும் தயங்கவில்லை. உயிரைவிடச் சிறந்ததான நாணினையும் தலைவன் பொருட்டுத் துறக்க விரும்புகிறாள், இத்தகைய பெண்மைநலம் மிக்கத் தலைவி தலைவனைப் பிரிந்து துன்பப்படும்போது அவளை ஆற்றுவிக்கும் ஒரே ஆறுதல் தோழியாவாள், தலைவிக்குத் தோழியைவிட நெருங்கிய ஒருவர் இருக்க முடியாது. இருவரும் இருதலைப்புள்ளின் ஒருயிர் போன்றவர்கள். தலைவியும் தன் துன்பத்தைத் தோழியைத்தவிர வேறு யாரிடமும் வெளிப்படையாகக் கூறமாட்டாள், இதனை, “தலைவி கூற்றாகக் கூறும் 559 பாடல்களில் ஏறத்தாழ 380 பாடல்கள் தலைவி தோழியிடம் தன் ஆற்றாமையைக் கூறும் பாடல்களாக அமைகின்றன”²²² என்ற ரெத்தினத்தின் கூற்றும் நன்கு விளக்கும்.

“தலைவன் பிரிந்தபின் ஆற்ற இயலாத தலைவியைத் தோழி ஆற்றுவிக்கும் பின்புலங்களாக, களவில் வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்த சூழல், கற்பில் பிரிவிடை ஆற்றாத சூழல், பருவம் கண்டு தலைவி ஆற்றாத சூழல்”²²³ ஆகியவற்றை ஆ.இராமகிருட்டினன் குறிப்பிடுகிறார்.

மேலும் தலைவியைத் தேற்றுவதற்குத் தோழி கையாளும் அணுகுமுறைகளாக, “தலைவன் குறித்துச் சென்ற பருவ வரவைக் காட்டித் தேற்றுதல், தலைவி பருவம் கண்டு அழிந்தபோது இது பருவம் அன்று என மறுத்தல், நன்னிமித்தங்களைச் சுட்டி ஆறுதல் அளித்தல், சுரத்தில் இணைந்து நிற்கும் இயற்கை உயிர்களைத் தலைவன் காணும் வாய்ப்பினை எடுத்துரைத்துத் தலைவன் வரவிற்கான காரணத்தைச் சுட்டல், தலைவனின் நற்பண்புகளை எடுத்துரைத்து வருவார் என நம்பிக்கையூட்டல்”²²⁴ என்பவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

வரைவு இடைப்பட ஆற்றாத தலைவியை ஆற்றிவித்தது

களவுக்காலத்தில் தலைவியைத் திருமணம் செய்துகொள்ளத் தேவையான பொருள்களை ஈட்டத் தலைவன் தலைவியை விட்டும் பிரிவதுண்டு. குறுகிய அப்பிரிவுத் துயரைக் கூடப் பொருத்துக் கொள்ள இயலாமல் தலைவி வருந்துவாள். அவளின் வருத்தம் தணிப்பது தோழியின் கடமை ஆகும்.

இதனை தன்னை மணந்து கொள்ளாது தலைவன் இரவில் வந்தொழுகுவதைக் கண்ட தலைவி வருந்துகிறாள். அதற்குத் தோழி, “இரவில் வருவதற்கு அஞ்சி நாம் வேண்டின், விரைவில் மணந்து கொள்வான்”²²⁵ என ஆற்றிவிக்கின்றாள். “வெறியாட்டு மூலம் அன்னை தலைவனை அறிந்தாள். எனவே விரைவில் வதுவை நடைபெறும்.”²²⁶ “அவர் வரையும் நாள் அணிமைத்து அலர் அஞ்சேல்”²²⁷ “கார்காலத்தில் வருவதாகக் கூறிச்சென்றான். எனவே விரைவில் கார்காலம் வரட்டும்”²²⁸ “கார்காலம் வந்துவிட்டது தலைவன் இப்போது வந்து மணம்புரிவான்”²²⁹ என்பன போன்ற கூற்றுக்கள் தோழி ஆற்றிவிப்பதை விளக்கும்.

செலவுக்குறிப்பறிந்து வேறுபட்ட தலைவியை ஆற்றிவித்தது

தலைவன் தன்னை விட்டுப் பிரியப் போகின்றான் என்பதைத் தலைவி, தலைவனின் தலையளி மூலம் உணர்ந்து, துன்பம் மிக உழன்று வருந்தியிருக்கும் நிலையில் தோழி அவள் வருத்தத்தைத்

தீர்க்கும் பொருட்டு ஆறுதல் மொழிகளைக் கூறுவாள். தலைவன் பிரிந்து செல்லான் என்பதற்கு,

“வினையே ஆடவர்க்கு உயிரே: வாள் நூதல்

மனை உறை மகளிர்க்கு ஆடவர் உயிர் என

நமக்கு உரைத்தோரும் தாமே

அழாஅல் தோழி - அழுங்குவர் செலவே” (குறுந்.5:1-4)

என்று காரணம் கூறித் தலைவியை ஆற்றுவிக்கின்றாள். மேலும், பழைய ஏணியில் அதன் வலிமையறியாமல் ஏறிய அறிவிலியைப்போல, நாம் உயிரோடிருக்கும் போது தலைவன் பிரியமாட்டான்.”²³⁰ “அவன் நம்மை விட்டுப்பிரிய நினைக்கும் போது நின் கண்ணீர்த்துளிகள் மார்பை நனைப்பதைக் காண்பான். அக்கண்ணீர் அவனைப் பிரியவிடாது.”²³¹ “நின் பவளம் போன்ற வாய் முறுவல் தலைவனைத் தடுத்துத் தங்கச்செய்யும். அவ்வாறு அது தடுக்காது போயினும், உன் செவ்வரி படர்ந்த மையுண்ட கண்களின் மாறுபட்ட நோக்கம் அவனைப் போக விடாது”²³² என்று கூறி ஆற்றுவிக்கின்றாள்.

“நம் காதலர் பிரிபவர் அல்லர். பிரியினும் காதல் நோயினைப் பொறுப்பவர் அல்லர், எனவே பொருள் முற்றாவிடினும் விரைவில் வந்திடுவர்”²³³ என்றும், “தலைவியின் அழகு நலன்கள் தலைவனைத் தடுத்து நிறுத்துவன அல்ல. ஆகவே ஆற்றியிருப்பதைத் தவிர வேறில்லை”²³⁴ என்றும் ஆற்றுவிக்கின்றாள்.

விரைவில் வந்துவிடுவார்

பிரிந்து சென்ற தலைவன் விரைவில் வந்துவிடுவான் என்று தோழி தலைவியை ஆற்றுவிப்பதைப் பல பாடல்கள் காட்டுகின்றன. “ஆறலைக் கள்வர்கள் அம்பின் நுனியை நகத்தால் வருடும் போது எழும் ஓசையைப் போல, ஆண்பல்லி பெண்பல்லியை அழைக்கும் ஒலி விளங்கும், காட்டினைக் கடந்து சென்ற நம் தலைவர் விரைவில் வந்து விடுவார்”²³⁵ என்றும், “ஈதல் இன்பமே சிறந்தது என்று கருதிச் சென்ற

தலைவர் நின் மார்பில் துஞ்சுதலை மறந்து ஆண்டு தங்க மாட்டார்”²³⁶ என்றும், “ஆண்யானை, பெண்யானை உண்ணும் பொருட்டு மரக்கிளையை வளைத்துத் தந்து கன்னத்தில் படியும் வண்டுகளை அதன் குலைகளால் ஓட்டி நிற்கும் காட்சியைக் கண்ட தலைவன் விரைவில் வந்துவிடுவான்”²³⁷ என்றும் கூறி ஆற்றுவிக்கின்றாள்.

பொருளின் இன்றியமையாமை

தலைவன் பிரிவில் வருந்திய தலைவியைத் தோழி “கூற்றத்தால் இறக்காமல் பிறருக்குத் தன் பொருள் பயன்பட்டு இறத்தலே சிறந்தது என்ற கொள்கையுடன் தலைவன் பொருளீட்டச் சென்றுள்ளான்”²³⁸ என்றும் “தலைவன் பொருளீட்டச் சென்றிருப்பது உன்னுடன் இனிய இல்லறம் நடத்துவதற்கே.”²³⁹ “நட்பாளர்களுக்கு ஆக்கமும், உன் தோள்களுக்கு அணிகளும் சேர்க்கவே அவர் பொருள்வயிப் பிரிந்தார்”²⁴⁰ என்றும் பொருட்சிறப்பு கூறி ஆற்றுவிக்கிறாள்.

பருவம் காட்டி வற்புறுத்தியது

பிரிவிடை வருந்திய தலைவியிடம் தோழி “தலைவன் வருவதாகச் சொன்ன கார்காலம் இப்பொழுதுதான் தொடங்குகிறது. நம் காதலர் தொலைவில் இருப்பினும் நம்பால் பேரன்புடையவர். எனவே விரைவில் வந்து விடுவார்.”²⁴¹ அவர் நம்மைப் பிரிந்து சென்றாலும் “அங்கேயே தங்கிவிடுபவர் அல்லர். இதுவே அவர் வருவதாகச் சொன்ன பருவம்”²⁴² இப்பருவத்தில் “சிறு மலைகள் பொருந்திய நாடனாகிய நம் தலைவன் காந்தள் பூப்போன்ற நின் அழகினை நினைத்துப்பார்ப்பான்.”²⁴³ “எந்த ஒப்பனையும் செய்யாமல் வருந்தியிருக்கும் அருந்ததிக் கற்பினலாகிய உன் வருத்தம் தீருமாறு தலைவன் வருவதைக்காண்போம்”²⁴⁴ என்றும் ஆறுதல் மொழிகின்றாள்.

மேலும் “பெரிய ஆரவாரத்தையுடைய மேகம் எழுந்து வரும் கார் காலத்தைக் கண்டும் தலைவன் வாராமல் இருக்கமாட்டன்.”²⁴⁵ “முல்லை

நாட்டுத் தலைவனை நமக்கு மீட்டுத் தருவதற்காகவே வான்மேகம் சுழித்தெழுந்து வானம் அதிரஇடித்து மழை பொழியத் தொடங்கியது.”²⁴⁶ “வெற்றியை உடைய வேந்தனின் பாசறையில் இருக்கும் நம் காதலர் இனி சிறிதும் உன்னைப் பிரிந்து வாழமாட்டார்”²⁴⁷ என்று தலைவன் வருவதாகக் கூறிய கார்ப்பருவம் காட்டி ஆற்றுவிக்கின்றாள்.

இளவேனிற் பருவம் வந்த நிலையில் தலைவியிடம், “பிரிந்தார்க்கு வருத்தமும் கூறியிருந்தார்க்குப் பெருமையும் தரும் இளவேனில் காலம் வந்துவிட்டது, புதுமையையுடைய வேற்று நாட்டில் இருக்கும் தலைவன் நம்மை நினைத்தும் பார்ப்பானோ என நீ வருந்துகிறாய், வெற்றியை உடைய நம் காதலர் வருவர் என்று தூது வந்தது காண்”²⁴⁸ என்று இளவேனிற்பருவத்தில் தூது வந்ததைச் சுட்டி ஆற்றுவிக்கின்றாள்.

பருவமன்று

கார்பருவம் தொடங்கியதால் வருந்திய தலைவியிடம் தோழி, “மடந்தையே கார் காலத்திற்கு அயன்மையுடையதாய்ப்பெய்த மழையினைக் கார்காலம் என மயங்கிக் கொன்றை மரங்கள் பூங்கொத்துக்களை உடையவாய் விளங்குகின்றன. அவற்றைக் கண்டு நீ வருந்தாதே. நம் காதலர் நம்மை வருத்தக்கூடியவர் அல்லர்.”²⁴⁹ “சென்ற மழைக்காலத்தில் பெய்யாது வைத்திருந்த மழையை மேகங்கள் உகுத்தன. அவற்றைக் கண்ட மயில்கள் அகவுகின்றன. பிடவச் செடியிலும் மலர்கள் பூத்தன.”²⁵⁰

“நம் காதலர் வருவதாகச் சுட்டிச் சென்ற கார்காலம் வருவதற்குள் பருவம் அல்லாத மழையைப் பருவம் என நம்பி கொன்றை மரங்கள் பூங்கொத்துக்களை மலர்த்தின.”²⁵¹ “முல்லைக் கொடிகள் மலரும்படி காலமல்லாத காலத்தில் மேகம் மழை பொழிகிறது இது வம்பமாரி ஆகும். கார்காலமாயின் நம் காதலர்

வந்திருப்பார்”²⁵² “தலைவன் வாராதிருக்கும்போது முல்லை மலரும்படி இடி இடித்து மேகம் மழை பொழிவது அதன் அறியாமையைக் காட்டுகிறது”²⁵³ என்று பருவத்தை பருவமன்று என மறுத்து ஆற்றுவிக்க முயலுகின்றாள்.

விலங்குகளின் செயல் கூறி ஆற்றுவித்தல்

“பெண்யானைக்காக ஆண்யானை யாமரப் பட்டைகளை உரித்து நீருட்டும் காட்சியைக் காட்டிடைக் கண்ட தலைவன் விரைவில் வந்து விடுவான்”²⁵⁴ என்றும், “நீரிலான குளத்தைத் துழவிய ஆண்யானை தன் பெண்யானையைப் புலியின் தாக்குதலிலிருந்து காக்கும் பொருட்டுத் தழுவி நிற்கும் காட்சியைக் கண்ட தலைவன் இன்றே வந்து விடுவான்.”²⁵⁵ “ஆனிரை உண்பதற்கான நீர்ப்பதரைக் களிறு திறந்து தன் கன்றும் பிடியும் நீருண்ணுமாறு செய்யும் பாலைவழியில் சென்ற தலைவன் நம்மைப்பற்றிக் கருதாத போது நாம் வருந்திப் பயன் இல்லை”²⁵⁶ என்றும் அ.நிணைகளின் செயல் கூறி பிரிவிடை வருந்தும் தலைவியைத் தோழி ஆற்றுவிக்கின்றாள்.

சகுனம் காட்டி வற்புறுத்தியது

தலைவனின் பிரிவை ஆற்றமுடியாத தலைவியிடம் தோழி “தலைவனை நினைக்கும் போது எல்லாம் நல்ல குறிகளை உணர்த்துவதாகப் பல்லி ஒலிக்கின்றது.”²⁵⁷ “குருகுகளும் தம்மிடம் நோக்கிப் பறக்கின்றன. போதுகளும் இதழ் விரிகின்றன, தோள்களும் நெகிழ்ச்சி நீங்கி வளையொடு செறிகின்றன, எனவே பாலை நிலத்தைக் கடந்து சென்ற தலைவன் விரைவில் வந்து விடுவார்”²⁵⁸ என்று நிமித்தம் காட்டி வற்புறுத்துகிறாள். மேலும் ‘பொருள் ஈட்டியவுடன் வந்துவிடுவார்’ (குறுந்.180) என்றும், ‘பொருளீட்டுவதற்கு உடன்பட்டுவிட்டுப்பின்பு வருந்துவது முறையன்று’ (குறுந்.350) என்றும் பிரிவில் தோழி ஆற்றுவிக்கின்றாள். இவ்வாறு தலைவன் பிரிய மாட்டான், பிரியின் விரைவில் வந்து விடுவான் என்றும், பொருளின் தேவை கூறியும்,

பருவம் கூறியும், விலங்குகளின் செயல், சகுனம் போன்றவற்றைக் காட்டியும் தோழி ஆற்றுவிப்பதாக இக்களன் அமைகின்றது.

இத்துறையில் தோழி தலைவனது அன்பு நலனை எடுத்துக் கூறி விரைவில் வந்திடுவார் என்கிறாள். மேலும் நிமித்தம், பருவவரவு ஆகியவற்றையும் ஆற்றுவிப்பதற்குக் கருவியாய்க் கொள்கிறாள். சில சமயங்களில் பொய் கூறியும் தலைவியைத் தேற்றுகிறாள். எப்படியாகிலும் தலைவியின் வருத்தம் தணிப்பதே தோழியின் நோக்கமாக உள்ளது.

வரவு மலிந்தமை கூறியது.

தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி பிரிவாற்றாது வருந்துகிறாள், தோழியும் அவளைப் பலவாறு ஆற்றுவிக்கின்றாள். பிரிந்து சென்ற தலைவன் தலைவியை நினைவாது இருப்பதில்லை வினைமுற்றி மீளும் நாளை அவனும் எதிர்பார்த்து இருப்பான். அவன் மீண்டும் வருதலே தலைவிக்கும், தோழிக்கும் மகிழ்ச்சியளிப்பதாகும். அவ்வாறு தலைவன் வருதலைக் கூறித் தோழி தலைவியை ஆற்றுவிப்பது இவ் உட்களனாகும்.

தலைவன் வரவு மலிந்தமை அறிந்த தோழி தலைவியிடம் “முன்பு நான் கூறிய சொற்களால் நீ தெளிவடையவில்லை. இவ்வாறு நீ வருந்தியிருந்ததைத் தலைவர் அறிந்தனர் போலும். ஆகவே குறித்த பருவத்தில் அவரும் வந்துவிட்டார்.”²⁵⁹ “கடுமையான முன்பனி வீசும் காலத்தில் பிரிந்து சென்ற அவர் இளவேனில் பருவத்திற்கு முன்பே வந்துவிட்டார். ஆதலின் அவர் அறநெறியுணர்ந்தவரே”²⁶⁰ ஆவார். “வேற்றுப்புலத்தில் குரவமும், மரவமும் பூத்து நிற்பதைக் கண்டு பொருளீட்டுதலைத் தவிர்த்து நின் மாமை நிறம் மீண்டும் தழைக்கும்படி விரைந்துவந்துவிட்டார்”²⁶¹ “தலைவியே உன்னைப்பிரிந்து வேற்றுநாட்டில் தங்கியிருந்த நம் காதலர் வாடிய உன் தோள்களுக்குத் துணையாக வந்தார்.”²⁶² “அவர் பிடவம் மலரவும், தளவம் அரும்புகளைத் தோற்றுவிக்கவும், கார்கால மழையால் புத்தழகு பெற்ற நாட்டைக்

கண்டால் நம் காதலி பெரிதும் வருந்துவாள் என்று உணர்ந்து மீண்டும் உரிய காலத்தில் வந்துவிட்டார்”²⁶³ என்றும் உரைக்கின்றாள்.

மேலும் “மழை பெய்ததால் நாஸ்தோறும் நம்மை வருத்தும் வாடைக்காற்று தலைவன் வந்த பிறகு இன்றும் வரும். அவ்வாறு வந்தாலும் நமக்கு எந்தத் தீமையும் செய்யாது.”²⁶⁴ “உள்ளத்தில் ஒன்றை விரும்பி நினைத்தபோது நினைத்தது வந்து சேர்வதுபோல நம் காதலரும் நாம் நினைத்தபோதே நம்முன் வந்து சேர்ந்தார்.”²⁶⁵ “நீயும் அவருடன் நெடுங்காலம் சேர்ந்து வாழ்வாயாக”²⁶⁶ என்று வாழ்த்துகிறாள்.

தலைவன் குறித்த காலத்தில் வராமல் பின் வந்தது கண்ட தோழி, தலைவியிடம் “தலைவன் பிரிந்து சென்றமையால் இளவேனிற்காலத்தில் வீசும் வாடைக்காற்றும், மாலைக்காலமும், நெடிய நிலவினையுடைய இராக்காலமும் வந்து வருத்தத்தைச் செய்கிறது எனக் கூறினாய். உனக்கு ஏற்பட்ட இவ்வருத்தம் நீங்கும் பொருட்டு பொருள் முயற்சியை நோக்காது தலைவன் வந்துவிட்டான். இனி நீ வருந்த வேண்டாம்”²⁶⁷ என்று வரவு மலிகின்றாள்.

வரைவு மலிந்தமை கூறியது

வரைவு என்பது திருமணம். மலிதல் என்பதற்கு நெருங்குதல் என்று பொருள். தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் விரைவில் திருமணம் நடைபெறப்போகின்றது என்பதை உரைப்பது இத்துறையாகும்.

“களவு நாடகத்தின் இறுதிக் காட்சியாய், இன்ப முடிவாய், இத்துறை அமைகின்றது. இதனை இயக்கும் ஆற்றலாய்த் தோழியும் துய்ப்போராகத் தலைவனும் தலைவியும் அமைவர். தலைவி, தோழி ஆகிய இருவரும் மகிழும் ஒரே துறை இதுதான். அறிவுப்படைப்பான தோழி இங்கு உணர்வுப்படைப்பாக மாற்றம் பெறுகின்றாள்”²⁶⁸ என்றுரைப்பர் சரளராசகோபாலன்.

பொருள்வயிற்பிரிந்த தலைவனை நினைத்துத் தலைவி ஆற்றாதிருக்கின்றாள். அப்போது தலைவன் மணம் செய்து கொள்ள வருகின்ற குறிப்புணர்ந்த தோழி,

“படர்வந்து நலியும் சுடல்செல் மாலை

நோய் மலி பருவரல் நாம் இவண் உய்கம்

கேட்டிசின் வாழி தோழி

உரவு நீர்ச் சேர்ப்பன் தேர்மணிக் குரலே” (நற்.78:5-11)

என்று வரைவு மலிவைக் குறிப்பிடுகின்றாள். தலைவியின் கடற்கரைக்கு பகற்பொழுதில் தலைவன் வந்தமை கண்ட தோழி “இங்ஙனம் அவன் வருதல் வரைதலைக் கருதியே”²⁶⁹ என்கிறாள். “களவில் தினமும் தலைவன் நம்மைக் காண வந்ததால் அவனின் குதிரைகள் அலைந்து வருந்தின. இன்று வரைதல் நோக்கம் கொண்ட காரணத்தால் இனி அவை வருந்தாது இளைப்பாறும்”²⁷⁰ என்றும், “பெரிய மலைநாட்டின் தலைவன் வரைவொடு வந்தான்”²⁷¹ என்றும், “இதுவரை இரவு நேரத்திலேயே வந்த தலைவனது தேர் இன்று ஏவல் இளையரோடு அலர் தூற்றும் அம்பற்பெண்டிர் காணுமாறு பகல் நேரத்திலேயே வந்தது”²⁷² என்றும், வரைவு மலிந்தமையைக் கூறுகின்றாள்.

“நின் அளிபெற்றமையால் அழகுற்று விளங்கிய தலைவி தற்போது நின் அளிபெறாமையால் கைப்பொருள் இல்லாதவன் இளமை போல பொலிவு அழிந்தாள். நீ விடியற் காலையில் வந்தமையால் மீண்டும் ஆக்கம் பெற்றுத் திகழ்ந்தாள். இவ்வழகைப் புறங்கூறும் மாக்களிடமிருந்து காப்பதற்குரிய வழியைக்கூறு என்று நான் கூறக்கேட்ட தலைவன் வரைவொடு வருகிறான்”²⁷³ என்று கூறுகிறாள்.

தலைவன் மகட்கொடை வேண்டியவழி சுற்றத்தார் மறுப்பரோ என ஐயுற்றிருந்த தலைவியிடம் தோழி,

“எக்கர் ஞாழல் மலர் இல் மகளீர்

ஒண்தழை அயரும் துறைவன்

தண்தழை விலை என நல்கினன் நாடே” (ஐங்.147:1-3)

என்று கூறுகின்றாள். “உயர்ந்த மலை நாட்டின் தலைவன் வரைவொடு வருவான் என அன்னை மொழிந்தனள். அவள் அமிழ்தமே உணவாக உண்ணப்பெறும் துறக்க உலகத்தைப் பெறுவாளாக”²⁷⁴ என்று வரைவு மலிவு கூறிய அன்னையைத் தோழி வாழ்த்துகிறாள்.

வரைவுமலிதலை தெரிவிக்கத் தோழி பல்வேறு வழிமுறைகளைக் கையாளுகின்றாள். பிரிந்திருந்த நமது வருத்தம் நீங்கும் படி தலைவன் வந்தான் என்றும், எப்பொழுதும் இரவு நேரத்திலேயே வரும் தலைவன் தற்போது பலர் அறியப் பகலில் வருவது வரைவு கருதியே எனவும், தான் அறத்தொடுநின்றதாலும், வரைவு கடாயதாலும், இயற்பழித்ததாலும் வரைவு மலிந்தது எனவும் உரைக்கின்றாள். ஆற்றுவித்தல் எனும் இக்களனில் செலவுக்குறிப்பறிந்த தலைவியை ஆற்றுவித்தல், பிரிவிடை வருந்தும் தலைவியை ஆற்றுவித்தல் ஆகியனவும், பொருளின் தேவைகூறியும், பருவம் காட்டியும், பருவமன்று எனக்கூறியும், சகுனம், விலங்குகளின் செயல் ஆகியவற்றைக் காட்டியும், வரைவுமலிந்தமை கூறியும், வரைவுமலிந்தமை கூறியும் தோழி ஆற்றுவித்தது இக்களனாகும். இதில் இருநூற்று மூன்று பாடல்கள் முன்னிலை எனும் களனில் அமைந்துள்ளன.

வினைமுற்றியபின் வந்த தலைவனிடம் கூறியது

வினைமுடிந்து வந்த பின் இல்வாழ்வின் போது தோழி தலைவனுடன் பேசுவது ஏழாம் களனாக அமைகிறது. இதில் ஏழு பாடல்கள் ஆராயப்பெற்றுள்ளன. வினைமுற்றி மீண்ட தலைவனுடன் தோழி அன்போடு சில இடங்களில் பேசுகிறாள். போர்மேற் சென்ற தலைவன் குறித்த பருவத்தில் தப்பாமல் வந்து தலைவிக்கு அளிசெய்தது கண்ட தோழி அவனை “நீ வாழ்வாயாக”²⁷⁵ என்றும்,

“குறித்த காலத்தில் நீ வந்துநின்ற தன்மை தலைவிக்கு மட்டுமல்லாது எனக்கும் இனிமை தந்தது, நின் ஆயுள் சிறப்பதாக”²⁷⁶ என்றும், தலைவியின் துன்பம் அகன்று போகுமாறு நீ வந்தமையால் நின் கண்ணி வாழ்வதாக, எம் தலைவி தழுவிக் கொள்ளும்படி நின் மார்பு நிலைபெறுவதாக”²⁷⁷ என்றும் வாழ்த்துகிறாள். போர் முடிந்து வந்த தலைவனிடம் தோழி “நீ வந்தமையால் கொன்றைப்பூவைப் போல பசந்திருந்த தலைவியின் கண்கள் இப்போது குவளை மலர் போல அழகுற்றன”²⁷⁸ என மகிழ்ந்து கூறுகிறாள்.

தலைவியைப் பிரிந்து மீண்டு வந்திருந்த தலைவன் தோழியிடம் நன்காற்றுவித்தாய் என்றபோது, “என் தோழியின் வருத்தம் நீங்கும்படி விருந்தினர் வருவதைக் கரைந்து கூறிய காக்கைக்கு ஏழுகலங்களில் சோறிட்டாலும் தகும்”²⁷⁹ என்று காக்கை கரைந்ததை நம்பி தலைவி ஆற்றியிருந்தமையைக் கூறுகிறாள்.

திருமணம் ஆன பின்னர் தலைவியைக் காணச் சென்ற தோழியிடம் தலைவன் அவள் ஆற்றுவித்த திறத்தைப் பாராட்டினான். அதற்குத் தோழி “சிறிதும் பிரியாது இருத்தல் வேண்டும்”²⁸⁰ என்று அறிவுறுத்துகிறாள். “நீயின்றி விளையாடுதலையோ, சோலையிடத்துத் தங்குதலையோ, உம்மோடு வருத்தமோ, ஊடலோகொண்டிருக்கவில்லை. ஆகையால் நீ எம்மை மறக்கமாட்டாய். அதனால் தலைவியது தோள் நெகிழவில்லை”²⁸¹ என்று தம்மைப் பாராட்டிய தலைவனுக்கு மறுமொழி பகர்கின்றாள்.

இங்ஙனம் வினைமுற்றிய தலைவனை விரைந்து வந்தமைக்காக வாழ்த்துவதாயும், அவன் பாராட்டிய வழி தன்னால் ஆனது எதுவுமில்லை என்று கூறுவதும் இதில் களனாக அமைகிறது.

தலைவியைப் பள்ளியிடத்துய்க்கும் தோழி சொல்லியது

தலைமக்களுடைய களவு வாழ்க்கையில் தொடக்கம் முதல் இறுதிவரை உடனிருந்து பங்காற்றுபவள் தோழியாவாள். ஊழின் ஆற்றலால் ஒருவரும் கூட்டாது தாமே கூடிப்புணர்ந்து வந்த தலைமக்களுக்கு இடையூறு ஏற்பட்டது. பின்னர் தலைவன் மணச்சடங்கு வாயிலாகத் தமர்அளிக்க அவளைப் பெற்றநாளில் பள்ளியிடத்துய்க்கும் தோழி தலைவியிடம் “கடற்றுரைத் தலைவனை இனி உன் விருப்பப்படி தழுவுவாயாக”²⁸² என உரைக்கிறாள். “இம்மடந்தை துன்புறுதற்குரிய செயலொன்றும் செய்யாது என்றும் நீங்காது இனிது வாழ்வாயாக”²⁸³ என்றும் தலைவனை வாழ்த்துகிறாள்.

வாயில்

கற்பு வாழ்க்கையில் தலைவனுக்குப் புறத்தொழுக்கம் ஏற்பட்ட போது தலைவி அவனோடு ஊடுவாள். அப்போது தலைவன் விடுக்கும் வாயிலை மறுத்தல், நேர்தல் என்ற நிலைகளில் தோழி செயல்படுவாள். அவ்வாறு தோழி செயல்படுவது அவளது கூற்றின் எட்டாம் களனாக அமைகிறது. இக்களனில் எழுபத்தேழு பாடல்கள் ஆராயப்பெற்றுள்ளன. தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் ஊடல் ஏற்படும் போது அதைத் தீர்த்து வைக்கும் பொருட்டுச் செயல்படுபவர்கள் வாயில்கள் எனப்படுவர்.

புறத்தொழுக்கம் உனது என வேறுபட்ட தலைவிக்கு கூறியது

தலைமகனுக்குப் புறத்தொழுக்கம் ஏற்பட்டுள்ளது எனத்தலைமகள் வேறுபட்டாள். தலைவன் புறத்தொழுக்கம் இல்லை என்று கூறினும் தலைவி அதை நம்ப மறுத்து வேறுபட்டாள். இந்நிலையில் தோழி,

“தண்துறை ஊரன் தெளிப்பவும்

உண்கண் பசப்பது எவன் கொல்” (ஐங்.21:3-4)

என்று இச்செயல் தகாது என எடுத்துரைக்கிறாள்.

தலைவன் மனைக்கு வருவதற்கு தாமதம் ஏற்பட்டது. இதனால் அவனுக்கும் புறத்தொழுக்கம் ஏற்பட்டது எனத் தலைவி வருந்தினாள். இந்நிலையில் தோழி “நம் காதலன் பொருட்டு ஒளியுமிழும்

வளையல்கள் கழன்று விழுமாறு மெலிவுற்று வருந்துவதைத் தவிர்ப்பாயாக”²⁸⁴ என்று அவளோடு ஊடல் கொள்வது தவறு என்று எடுத்துக்கூறுகின்றாள்.

வாயில் மறுத்தல்

தலைவியை விட்டுப் பரத்தமையில் பிரிந்து சென்ற தலைவன் அதிலேயே தொடர்ந்து நீடிப்பதில்லை. இல்லறக் கடமைகளை ஆற்றும் பொருட்டு மீண்டும் தலைவியிடமே திரும்ப விரும்புகிறான். களவில் தலைவனின் பிரிவை ஏற்றுக்கொள்ளும் தலைவியும் தோழியும் கற்பில் தலைவனது இப்பிரிவை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. அதிலும் உயர்வான காரணத்திற்கல்லாது தலைவியை வருந்தவைத்துப் பிரிந்த தலைவனைத் தோழி அவ்வளவு எளிதாக மன்னிப்பதில்லை. அதனால் மீண்டுவரும் தலைவனுக்கு வாயில் நேராது மறுக்கின்றாள்.

இதற்கான காரணத்தை, “தான் வேறு தலைவி வேறு என்ற நிலையின்றி தலைவியோடு தான் இளமை முதலே கொண்டிருக்கும் உரிமை காரணமாகவும், தலைவன் வரும்வரை சினமுடனிருக்கும் தலைவி தலைவனைக் கண்டவுடன் உணர்ச்சிவயப்பட்டு கோல் காணா கண்ணே போல் பழி மறைத்து வாயில் நேர்கிறாள். ஆகவே தலைவன் திருந்த வாய்ப்பில்லை. அதனால் அறிவு நிலையில் தோழி நின்று வாயில் மறுக்கின்றாள்”²⁸⁵ என்று சரளா ராசகோபாலன் உரைப்பார்.

கூடா ஒழுக்கத்தைச் சுட்டி வாயில் மறுத்தது

தலைவனின் பரத்தமை ஒழுக்கம் காரணமாகத் தலைவி ஊடியிருந்தாள். அப்போது பரத்தையர் சேரியிலிருந்து வந்த தலைவன் தோழியிடம் வாயில் வேண்டிநின்றான். அதற்குத்தோழி “கரிய கூந்தலை உடைய ஒருத்தியை நீ மணந்துகொண்டாய் என்று ஊரார் கூறுவர். அள்ளர் போன்ற தலைவியினது தொடி நெகிழினும் நெகிழட்டும். நீ விரும்பிய இடத்திற்குச் செல்வாயாக”²⁸⁶ என்று மறுத்துரைக்கின்றாள். “பரத்தை தன் கையினால் பிடித்திருந்த பிடிப்பைத் தளர்த்தியதற்கே,

நின்னைச் சினந்தாள்.”²⁸⁷ “இன்னாதாகிய பரத்தையால் கூறப்படும் பழிமொழிகளோடு எம் தெருவில் வருதலை ஒழிக”²⁸⁸ என்றும் கூறி வாயில் மறுக்கின்றாள்.

அலர் கூறி வாயில் மறுத்தல்

தலைவன் பரத்தமையில் பிரிந்ததால் ஊரில் அலர் தோன்றுகிறது. இவ்வலரையும் தோழி வாயில் மறுக்க ஒரு காரணமாகக் கொள்கிறாள். வாயில் வேண்டி வந்த தலைவனிடம் தோழி, “பரத்தையர் கூட்டத்துள் நீ ஓர் இளைய நங்கையை விரும்பி மணந்துகொண்டாய் என ஊரார் கூறுகின்றனர். இச்செய்தி ஊரார் பலராலும் பேசப்படும் அலராக எழுந்தது.”²⁸⁹ “நேற்று நீ புனலாடியபோது எழுந்த அலர் இன்று கட்டி என்பான் தோற்றோடியபோது எழுந்த அலரைவிடப்பெரியது”²⁹⁰ என்று அலரைச் சுட்டி வாயில் மறுக்கின்றாள்.

பரத்தையோடு புனலாடிய தலைவன் அதை மறுத்தபோது வாயில் மறுத்தல்

பரத்தையோடு புனலாடிய தலைவன், அவ்வாறு செய்யவில்லை என்று பொய்கூறி வாயில் வேண்டியபொழுது தோழி, “நீ பரத்தையோடு நீராடியதை ஒத்துக்கொள்ள மாட்டாய். ஆயினும் நீ நீராடியதைக் கண்டார் பலராவர்”²⁹¹ எனவும், “இளையாள் ஒருத்தி உன்னோடு நீராடி அதனால் நலம் மேம்பட்டுத் தெய்வம் போல் சிறப்பெய்தினாள் எனப்பலருங் கூறுவர்”²⁹² எனவும் கூறி வாயில் மறுக்கின்றாள்.

முன்னமே வாயில்பெற்ற தலைவன் பரத்தையில் பிரிந்து மீண்டும் வாயில்வேண்டுமித தோழி “நின்மார்பு இவளுடைய வேட்கையால் உண்டாகும் நோய்க்கு இன்பம் தருவன அல்ல”²⁹³ என்று கூறி வாயில்மறுக்கிறாள். பரத்தையோடு கூடிஇன்புற்ற அடையாளங்களோடு வந்து வாயில் வேண்டிய தலைவனிடம் “பலரும் அணைத்து இன்புறும் நின் பரத்தமை வாய்ந்த மார்பைத் தலைவி காண நேர்ந்தால்

என்னாவாள்”²⁹⁴ என்று வினவுகிறாள். பரத்தையோடு ஊடல் கொண்டிருந்த தலைவன் தலைவியை வேண்டி வந்துழித் தோழி, “எம் தோழியாகிய பரத்தையின் துயரைக் கண்டோம். அதை விரைந்து சென்று தீர்ப்பாயாக”²⁹⁵ என்று தலைவனைத் திருப்பி அனுப்புகிறாள். தலைவியின் துயர் கூறியும் பொதுநிலையிலும் தோழி வாயில் மறுக்கும் சூழல்கள் பல பாடல்களில் இடப்பெற்றுள்ளன.

பாணனுக்கு வாயில் மறுத்தல்

பண் இசைத்து மற்றவர்களைப் புகழ்ந்துபாடி, பொருள் பெற்று வாழ்வு நடத்துபவர்கள் பாணர்கள். இவர்கள் தலைவனின் இல்வாழ்க்கைக்கும், பரத்தமைவாழ்க்கைக்கும் துணையாக நிற்பவர்கள். தலைவிக்குத் தீங்கிழைத்துவிட்டு பரத்தையிற் பிரிந்து சென்ற தலைவன் மீண்டும் தலைவியைக் கூடுவதற்குப் பாணனைத் தூதாக அனுப்புவான். அவ்வாறு தூதாக வந்த பாணனிடம் தோழி, “தலைவன் யாவரினும் மேம்பட்ட இனிமை செய்பவன். பேரன்பினை உடையவன் என்று நீ கூறுவது சொல்லளவில் மட்டுமே உண்மை”²⁹⁶ என்று வாயில் மறுக்கின்றாள்.

“பரத்தை பெதும்பைப் பருவத்தினள். அவள் ஊசலாடுவதைத் தலைவன் தடுத்ததால் அவனுடன் ஊடல் கொண்டாள். அதனால் தலைவன் இங்கே வந்தான். அவன் இனி இங்கு வாராதிருப்பானாக”²⁹⁷ என்று தலைமகனுக்கு உரைப்பதுபோல் பாணனுக்கு வாயில் மறுக்கின்றாள். மேலும் தூதாக வந்த பாணனிடம் “என் ஐயன்மார் சினமுடன் உள்ளனர். ஆனால் பேதையாகிய எம் தலைவியோ பாவை விளையாட்டின் பொருட்டுக் கடற்கரைச் சோலைக்குச் செல்வோம் என்கிறாள். எனவே, தலைவன் இனி வர வேண்டாம்.”²⁹⁸ “எம் தலைவி ஈன்றணிமை நிலையுடையவள். அவள் முயங்க உரியவள் அல்லள். எனவே ஊரனைப் பரத்தையர் சேரிக்கே செலுத்துக”²⁹⁹ என்று கூறி வாயில் மறுக்கின்றாள்.

இதுபோல் தலைவன் தூதாக அனுப்பிய பிற வாயில்களிடம் “தலைவனை எண்ணி இவள் தாமரை போன்ற கண்கள் பசலையுற்றன.”³⁰⁰ “தலைவன் எம்முடைய துன்பத்தினை அறியமாட்டான். அவ்வாறே பிற மகளிர் துன்பத்தினையும் அறியமாட்டான்”³⁰¹ என்று கூறி வாயில் மறுக்கின்றாள்.

இவ்வாறு தோழி தலைவனது கூடாஒழுக்கத்தை சுட்டிக்காட்டியும், ஊரலரையும், பரத்தையொடுபுனலாடியதையும், அவன் கொடுமையையும் கூறி வாயில்மறுக்கின்றாள். இதுபோல் கூடாவொழுக்கம், அலர் முதலியவற்றைச் சுட்டித் தலைவனுக்கும் பிற வாயில்களுக்கும் வாயில் மறுக்கும் நிலையில் இக்களன் அமைகிறது.

தோழி வாயில் நேர்ந்தது

பரத்தமையிற் பிரிந்த தலைவன் வாயில் வேண்டியபோது தோழி பல காரணங்களைக் காட்டி மறுத்தபோதும் அவனைத் தலைவியுடன் இணைத்து வைப்பதையே அவள் மனம் விழையும். பிரிவினால் தலைவி பட்ட துன்பத்தை நேரில் கண்ட தோழி எவ்வகையிலும் அத்துன்பத்தை நீக்கவே முயல்வாள். இனி இத்தகைய ஒரு துயர் தன் தோழிக்கு நேரவே கூடாது என்பதே அவள் எண்ணமாக இருக்கும். “பரத்தையிற் பிரிவு கொண்ட தன் தவற்றினை உணர்ந்த தலைவனுக்கே வாயில் நேர்வது என்ற வரன்முறையைத் தோழி கைக்கொண்டதாகக் கருத இடமில்லை. தலைவன் மனம் திருந்தி தம்மனை திரும்ப வேண்டும் என்பது தோழியின் எதிர்பார்ப்பாக இருப்பினும் தலைவன் தன் தவறை மறைத்துப் பணிந்து இரந்துநின்ற அளவில் அவனுக்கு வாயில் நேரும் மன விருப்பம் தோழிக்கு இருத்தலை அகப்பாடல்கள் உணர்த்தி நிற்கின்றன”³⁰² என ஆ.இராமகிருட்டினன் குறிப்பிடுவர். எனவே பரத்தையிற் பிரிந்துபின் குறைவேண்டி நின்ற தலைவன் கூறும் மொழிகளை உண்மை எனநம்பி, தோழி அவனுக்கு உடம்படுவதில்லை. மாறாக அவன் பொய்யுரை கூறுவது அறிந்திருந்தும் தலைவியின் நிலைபொருட்டு அவனைத் தலைவியோடு சேர்த்து வைக்கின்றாள்.

பரத்தையில் பிரிந்து சென்ற தலைவன் வாயில் வேண்டி வருகின்றான். அவனை எதிர்கொண்ட தோழி “பகை மன்னர்கள் பலரையும் தோற்றோடச்செய்த நன்னன் அப்பகை மன்னரது மகளிரின் கூந்தலைக் கொய்து கயிராகத் திரித்தான். அக்கொடுமையை விட நீ தலைவிக்குச் செய்த கொடுமை அதிகமானது”³⁰³ என்று கூறி வாயில் நேர்கிறாள். மேலும் “ஊரனே அரசனிடம் மாராயப் பெறுதலும், தேர், குதிரை, யானை மீது ஊர்தலும் செல்வமாகாது. தம்மை அடைக்கலமாகச் சேர்ந்தார்க்கு ஏற்படும் துன்பத்திற்கு அஞ்சி அவரைக் கைவிட்டு நீங்காதிருப்பதே செல்வமாகும்”³⁰⁴ என்று கடிந்தும் “நீ எம்மைவிட்டுப் பிரிந்தமையால் உறக்கமிழந்த என் கண்கள் சிறிது உறங்க முயன்ற போதெல்லாம் முழுவொலியும் பரத்தையரின் துணங்கைக் கூத்தொலியும், தேர் மணியொலியும் எம்மை எழுப்பிவிடுகின்றன. இது சரியோ”³⁰⁵ என்று வினவியும் வாயில் நேர்கிறாள்.

தலைவியின் பொருட்டுத் தோழி, தலைவனின் தீய ஒழுக்கத்தை பொருட்டாகக் கருதாது வாயில் நேர்ந்த போதும் சில வேளைகளில் தலைவி அதை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. அந்நிலைகளில் தோழியின் வேதனை பெருகும். இந்நிலையைச் சங்கப்பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன. பரத்தமையிற் பிரிந்துரைந்த தலைவனை எதிரேற்ற தோழி தலைவியிடம் சென்று கூறுகிறாள். சினங்கொண்ட தலைவி அதற்கு உடம்படவில்லை. இதனால் வருந்திய தோழி “தலைவன் பல பரத்தையரை முயங்க விரும்புகின்றவன். ஆதலின் நம் மனைக்கு வருகின்றான் அல்லன். ஒருவேளை அவன் வந்தாலும் தலைவி அவன் மீது கொண்ட ஊடலை நீங்கவில்லை. இவ்விருவர் பகையும் யான் இறந்துபட்டாலே தீரும்”³⁰⁶ என வருந்திக்கூறுகிறாள்.

இவ்வாறு பரத்தமையிலிருந்து மறுதந்த தலைவனைக் கடிந்து கூறியும், கொடுமை கூறியும் வாயில் நேர்கிறாள். தோழி வாயில்

நேர்ந்து தலைவி அதை ஏற்காதபோது அவள் பெருந்துயருக்கு ஆளாகிறாள். இவ்வாறு தலைவியைச் சேர்த்துவைக்க வேண்டும் என்ற தவிப்பும் உடம்படாதபோது துயரமும் தோழியின் இக்கூற்றுப்பாடல்களில் களனாக அமைகிறது.

தொகுப்புரை

தோழி என்பவள் தலைவியினுடைய உற்ற துணையாவாள். இவளைச் செவிலியின் மகள் என்று தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகின்றது.

தோழியின் துணை கொண்டு தலைமக்களிடையே நிகழும் தோழியிற் புணர்ச்சி தோழி கூற்றுப் பாடல்களில் முதல் களனாக அமைகின்றது. இதில் இக்களனில் தொண்ணூற்று இரண்டு பாடல்கள் ஆராயப்பெறுகின்றன. இதில் தோழி தலைவியின் காதலை அறிந்து கொள்ளுதல், தலைவன் கொண்டு வரும் தழையாடையை முதலில் மறுத்து பின் அவன் காதலுறுதியை உணர்ந்து ஏற்றுக்கொள்ளுதல். தோழியிற் கூட்டம் வேண்டிய தலைவனுக்குச் சேட்படுத்திப் பின் குறை நேர்தல், பகல் இரவுக் குறிகளைச் சுட்டியும், குறியிடம் பெயர்த்துக் கூறியும், தலைமக்களை இணைத்து வைத்தல் ஆகிய நிலைகளில் உட்களன்கள் அமைகின்றன. இக்களனில் முன்னிலைக் கூற்றுக்களே மிகுதியும் இடம் பெற்றுள்ளன.

களவொழுக்கத்தில் ஈடுபட்டு வந்த தலைவனை விரைவில் மணந்துகொள்ளுமாறு தூண்டுவது வரைவுகடாதல் எனும் களனாகும். இது தோழி கூற்றில் இரண்டாவது களனாக அமைகின்றது. இக்களனில் நூற்று எண்பத்தெட்டு பாடல்கள் உள்ளன.

தலைவனைப் பிரிந்ததால் தலைவிக்கு ஏற்படும் ஆற்றாமையைத் தோழி வரைவு கடாவப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றாள். இதில் தலைவியின் பசலைநோய், ஊரலர், முதலியன உட்களன்களாக இடம்பெற்றுள்ளன. தலைவன் சிறைப்புறமாக இருக்கையில் தலைவியின் பிரிவுத்துயர் கூறியும், தலைவனைப் பிரிந்துரைப்பதைவிட அவனைத் தேடிச்செல்வோம் என்று கூறி வரைவு கடாவும் நிலையில் உட்களன்கள் அமைகின்றன.

மேலும் தலைவன் வரும் வழி பற்றிய அச்சம் கூறுதல் ஊரார் தூற்றும் அலர் மொழிகளைக் கூறுதல், இற்செறிப்பு, வெறியாட்டு நிகழ்ப்போவதை எடுத்துக்கூறுதல் ஆகிய உட்களன்கள் அமைந்துள்ளன. இச்சிறைப்புறமாக வரைவுகடாதல் துறையில் அமைந்த பாடல்கள் படர்க்கை எனும் களனில் அடங்குபவையாகும்.

தலைவன் சிறைப்புறத்தானாக உள்ள நிலையில் மறைமுகமாக வரைவு கடாவிய தோழி அவன் வரையாது காலம் நீட்டித்தபொழுது நேரடியாகவே வரைவு கடாவும் நிலையிலும் களனமைகிறது.

இரவுக்குறியில் வந்த தலைவனிடம் தலைவியின் மேனியில் பசலைபடராதபடி அருள் செய்ய வேண்டும் என வேண்டும் நிலையிலும், குறிமாற்றியும், குறிமறுத்தும், உரைப்பது, குறிவந்து நீங்குபவனிடம் தலைவியை உடனழைத்துச் செல்க என்றும், தலைவியைப் பிரிந்து சென்றால் வருந்துவாள். எனவே எம் இல்லில் தங்க வேண்டும் என்று கூறுவதும் உட்களன்களாக அமைகின்றன.

வரைவுகடாதலில் சிறைப்புறக்கூற்றுகள் தவிர மற்றவை நேரடியாகத் தலைவனிடம் கூறுவதாகையால் அவற்றில் முன்னிலைக் களனே இடம்பெற்றுள்ளது.

தோழிகூற்றுப் பாடல்களில் அறத்தொடு நின்றல் முன்றாவது களனாக அமைகிறது. அறத்தொடு நின்றல் என்பது தலைவியின் காதலை அவள் பெற்றோர் அறியும்படிச் செய்வதாகும்.

அறத்தொடு நிற்கப் போவதாக தலைவியிடம் கூறிய தோழி, தலைவியின் வேறுபாடுகண்டு வினவிய செவிலியிடம் இவ்வேறுபாடு தலைவனால் ஏற்பட்டது என உணரச் செய்வது. நொதுமலர்வரைவில் தலைவியின் களவினை எடுத்துக்கூறி அத்தலைவனைப் பெறாது போனால் தலைவி இறந்துவிடுவாள் எனக் கூறுவது,

வெறியாட்டு நிகழும்போது அறத்தொடு நிற்பது, பெண்கேட்டுவந்த தலைவனுக்கு அவள்பெற்றோர் மறுக்கும் நிலையிலும் தலைவியின் காதலுறவை உணர்த்துவது போன்றவை உட்களன்களாக அமைந்துள்ளன. இவ்வறத்தொடு நிற்பதில் முப்பத்தாறு பாடல்கள் முன்னிலைக் களனிலும், பதின்மூன்று பாடல்கள் படர்க்கை களனிலும் அமைந்துள்ளன.

தோழி கூற்றுப் பாடல்களில் உடன்போக்கு நான்காவது களனாகும். தலைவன் திருமணத்தின் பொருட்டு, தலைவியைத் தன்னுருக்கு அழைத்துச் செல்வது இக்களன் ஆகும்.

பெற்றோர் இசைவுடன் திருமணம் நடைபெறாது என்ற சூழலில் தலைவனிடம் தலைவியை உடனழைத்துச் செல்லும்படி கூறுவது, தலைவன் அதற்குச் சம்மதிக்க அதைத் தலைவியிடம் தெரிவிப்பது. உடன்போக்குவது, அழைத்துச்செல்லும் தலைவனிடம் தலைவியை அன்புடன் பாதுகாக்கும்படி கேட்டுக் கொள்வது ஆகிய உட்களன்கள் அமைந்துள்ளன. இக்கூற்றுக்கள் அனைத்தும் முன்னிலை எனும் களனுக்குரியவையாக அமைகின்றன.

செலவழுங்குவித்தல் தோழி கூற்றுப் பாடல்களில் ஐந்தாம் களனாக அமைகின்றது. தலைவனின் பிரிவைத் தவிர்க்கும்படி கூறுவது, வரைவிடை வைத்துப் பிரியக்கருதிய தலைவனிடம் நீ செல்லும் நாடு தொலைவில் உள்ளது. உன்னைப் பிரிந்து தலைவி உயிர்வாழமாட்டாள் என்றுரைப்பது, ஒருவழித்தணப்பல் என்ற தலைவனிடம் தலைவியின் துயர் கூறியும் செலவழுங்கச் செய்வதும், தலைவன் வரும் வழியினது கொடுமை கூறுதல், நிலையாமையைக் கூறுதல் முன்பு களவில் நிகழ்ந்தது கூறிச் செலவழுங்கச் செய்வது ஆகிய உட்களன்கள் அமைந்துள்ளன. செலவுடன்பட்ட தோழி தலைவனிடம் விரைவில் வரவேண்டும் என வலியுறுத்திக் கூறுவதும்

இதில் உட்களன்களாக அமைகின்றன. இதில் முன்னிலை எனும் களன் நாற்பத்தேழு பாடல்களில் அமைந்துள்ளது.

ஆற்றுவித்தல் என்பது தோழி கூற்றில் ஆறாம் களனாக அமைகின்றது. வரைவிடைப்பட்ட தலைவியைத் தலைவன் விரைவில் மணந்துகொள்வாள் என்று ஆற்றுவிப்பது, செலவுக் குறிப்பறிந்து வேறுபட்ட தலைவியைத் தலைவன் பிரியமாட்டான் என்று கூறி ஆற்றுவிப்பது, தலைவன் குறித்துச் சென்ற பருவம் வந்துவிட்டது என்றும், பருவத்தைப் பருவமல்ல என்று கூறியும், விலங்குகளின் செயல், சகுனம் காட்டியும் ஆற்றுவிப்பது போன்றன இதன் உட்களன்களாக அமைந்துள்ளன. இதில் தலைவியைத் தோழி நேரிடையாக ஆற்றுவிப்பதால் இருநூற்று மூன்று பாடல்களில் முன்னிலை எனும் களனே அமைந்துள்ளன.

வினை முடித்து மீண்ட தலைவனிடம் தோழி மகிழ்ந்து பேசுவதும், அவனைப் பாராட்டிப் பேசுவதும், பள்ளியிடத்துய்க்கும் போது இனிது வாழ்வாயாக என வாழ்த்துவதும் தோழி கூற்றுப் பாடல்களில் ஏழாவது களனாக அமைகின்றது. இதில் தலைவனிடம் நேரடியாகப் பேசுவதால் முன்னிலை எனும் களன் அமைகிறது.

வாயில் மறுத்தல், நேர்தல் ஆகியவை தோழி கூற்றுக்குரிய எட்டாம் களனாகும். இக்களனில் எழுபத்தேழு பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

புறத்தொழுக்கம் உளது என வேறுபட்ட தலைவியிடம் தலைவனோடு ஊடல்கொள்ளாதே என அறிவுரை கூறுவது. பரத்தமையிற் பிரிந்த தலைவன் வாயில் வேண்டியபோது அவனது கூடா ஒழுக்கத்தையும் அதனால் அலர் ஏற்பட்டதையும் சுட்டிக்காட்டி வாயின் மறுப்பது.

தலைவன் பொருட்டு வாயில் வேண்டி வந்த பாணனிடம் தலைவனைப் பரத்தையர் சேரிக்கே செலுத்து எனக் கூறி வாயில் மறுப்பது ஆகிய உட்களன்கள் அமைந்துள்ளன.

வாயில் வேண்டிவந்த தலைவனிடம் அவன் செய்த கொடுமைகளை எடுத்துரைத்து வாயில் நேர்வது, தான் வாயில் நேர்ந்தும் தலைவி வாயில் மறுத்த நிலையில் தலைமக்களிடையே உள்ள வெறுப்பை நினைத்து வருந்துவது ஆகிய உட்களன்களும் அமைந்துள்ளன. இதில் நேரடியாக வாயில் நேர்தல், மறுத்தலில் முன்னிலை எனும் களன் அமைந்துள்ளது. இவ்வாறு தோழி தன்னால் நிகழும் தோழியிற் கூட்டம் முதல் வாயில் நேர்தல் வரை உள்ள களன்களில் தன் அறிவுக் கூர்மை புலப்படும்படித் திறம்படச் செயலாற்றுகிறாள். தலைவிக்காகத் தன் வாழ்க்கையையே அர்பணித்துக் கொள்ளும் இயல்புடையவளாகத் தோழி விளங்குவதைத் தோழி கூற்றுப் பாடல்கள் மிகச் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தியுள்ளன.

சான்றெண் விளக்கம்

1. தொல். பொருள். களவு. நூ.35.
2. சரளாராசகோபாலன், சங்க இலக்கியத்தில் தோழி, ப.12.
3. ஆ.பெ.இ, அகநானுறாற்றுச் சொற்பொழிவுகள் பக். 15-16.
4. தொல். பொருள். கள, நூ 23.
5. நற். 13:1-2.
6. கலித். 37:1-22.
7. வ.சுப.மாணிக்கம், தமிழ்க்காதல், பக்.52-53.
8. ஐங். 187:1-5.
9. நற். 359:5-9.
10. நற். 45:1-5.
11. ஐங். 196:1-4.
12. மேலது, 117:1-4.
13. அகநா. 310:2-17.
14. நற். 245:1-12.
15. குறுந். 74:2-5.
16. மேலது, 298:1-8.
17. நற். 25:5-12.
18. மேலது, 32:3-9.
19. குறுந். 81:1-4.
20. தொல். பொருள். களவு. நூ.40,30,31.
21. ந.சுப்புரெட்டியார், அகத்திணைக் கொள்கைகள், பக்.87-88.
22. தொல். பொருள். களவு. நூ.42.
23. ந.சுப்புரெட்டியார், அகத்திணைக் கொள்கைகள், ப.88.
24. தொல். பொருள். களவு, நூ.41.
25. இறையனார் களவியல், நூ.20.
26. ஐங். 269.
27. ஐங். 114:1-5.

28. நற். 323.
29. குறுந். 345:1-4.
30. அகநா. 360:9-19.
31. நற். 321:9-12.
32. ஐங். 206:1-5.
33. ஐங். 237:1-4.
34. மேலது, 261:1-4.
35. குறுந் 198:1-8.
36. மேலது, 113:1-6.
37. ஐங். 284:1-4.
38. மேலது, 290:1-4.
39. இராம.சண்முகம், வரைவு கடாவலும் அறத்தொடு நின்றலும், பக்.12-13.
40. மு.இராகவையங்கார், தொல்காப்பியப் பொருளதிகார ஆராய்ச்சி, ப.71.
41. தொல். பொருள். களவு. நூ.16.
42. சரளாராசகோபாலன், சங்க இலக்கியத்தில் தோழி, ப.164.
43. நற். 23:5-9.
44. மேலது, 159:5-12.
45. ஐங். 231:1-4.
46. அகநா. 78: 9-14, 23-24.
47. கலித். 53:8-15.
48. மேலது, 124:5-16.
49. மேலது, 125:8-19.
50. மேலது, 126:9-17.
51. மேலது, 127:6-7.
52. ஐங். 232:1-4.

53. இராம.சண்முகம், வரைவுகடாவலும் அறத்தொடு நின்றலும், பக்.181-182.
54. நற். 88:1-9.
55. மேலது, 263:1-10.
56. மேலது, 211:1-10.
57. மேலது, 263:1-10.
58. மேலது, 231:5-10.
59. மேலது, 233:4-9.
60. குறுந். 337:1-8.
61. மேலது, 55:3-5.
62. அகநா. 358:1-15.
63. மேலது, 278:12-15.
64. மேலது, 222:4-14.
65. சரளாராசகோபாலன், சங்க இலக்கியத்தில் தோழி, ப.172.
66. நற். 154:1-10.
67. அகநா. 108:6-11.
68. நற். 257:1-10.
69. மேலது, 336:7-11.
70. மேலது, 352:7-11.
71. மேலது, 85:1-11.
72. மேலது, 151:1-12.
73. மேலது, 114:1-12.
74. அகநா. 228:5-13.
75. சரளாராசகோபாலன், சங்க இலக்கியத்தில் தோழி, ப.171.
76. ந.சுப்புரெட்டியார், அகத்திணைக்கொள்கைகள், ப.97.
77. நற். 36:4-9.
78. மேலது, 4:4-10.
79. மேலது, 63:5-11.

80. மேலது, 135:5-9.
81. மேலது, 203:8-11.
82. குறுந். 109:2-4.
83. மேலது, 372:4-9.
84. நற். 61:1-10.
85. மேலது, 147:1-12.
86. அகநா. 158:1-18.
87. நற். 206:1-8.
88. ச.மெய்யப்பன், சங்க இலக்கியத்தில் பெண்கள், ப.5.
89. ந.சுப்புரெட்டியார், அகத்திணைக் கொள்கைகள், ப.143.
90. அகநா. 302:7-15.
91. நற். 191:5-7.
92. மேலது, 175:5-9.
93. மேலது, 122:5-9.
94. மேலது, 27:1-12.
95. மேலது, 313:6-11.
96. அகநா. 370:6-16.
97. மேலது, 20:1-16.
98. குறுந் 294:5-9.
99. மேலது, 292:5-8.
100. நற். 194:1-10.
101. மேலது, 178:6-10.
102. மேலது, 115:1-10.
103. ஐங். 246:1.
104. அகநா. 382:1-8.
105. ஐங். 267:1-5.
106. அகநா. 210:6-14.

107. நற். 344:1-12.
108. ஐங். 268:4-5.
109. நற். 365:1-9.
110. அகநா. 132:1-14.
111. ஐங். 260:1-4.
112. அகநா. 172:14-18.
113. மேலது, 320:12-14.
114. அ.இராமகிருட்டினன், அகத்திணை மாந்தர்கள் ஓர் ஆய்வு, ப.50.
115. அகநா. 18:1-18.
116. மேலது, 308:7-16.
117. மேலது, 182:9-18.
118. மேலது, 80:1-3.
119. மேலது, 240:4-15.
120. நற். 223:1-9.
121. மேலது, 168:6-11.
122. மேலது, 292:5-9.
123. அகநா.168:9-14.
124. குறுந். 42:1-4.
125. ஐங். 60:2-4.
126. மேலது, 296:2-4.
127. குறுந். 69:1-6.
128. அகநா.318:3-9.
129. குறுந். 81:1-7.
130. நற். 19:7-9.
131. ஐங். 179:3-4.
132. அகநா. 10:11-13.
133. மேலது, 300:8-22.

134. மேலது, 350:6-9.
135. நற். 67:10-13.
136. மேலது, 276, 7-10.
137. கலித். 53:8-24.
138. மேலது, 175:1-24.
139. கலித். 46:17-29.
140. மேலது, 136:5-21.
141. வ.சுப.மாணிக்கம், தமிழ்க்காதல், ப.68.
142. தமிழண்ணல், குறிஞ்சிப்பாட்டு, ப.45.
143. இளவழகனார், செந்தமிழ்ச் செல்வி-சிலம்பு-6 ப.57.
144. க.ரெத்தினம், சங்க அகப்பாடல்களில் கூற்று, ப.196.
145. ம.ரா.போ.குருசாமி, சங்க காலம், ப.113.
146. தொல். பொருள். பொருளியல், நூ.12.
147. மேலது, நூ,13.
148. இராம.சண்முகம், சங்க இலக்கியங்களில் வரைவு கடாவலும் அறத்தொடு நின்றலும், ப.68.
149. ஐங். 242:1-5.
150. குறுந். 333:1-7.
151. மேலது, 321:1-8.
152. அகநா. 48:1-26.
153. ஐங். 107:1-4.
154. மேலது, 336:2-5.
155. குறுந். 379:3-6.
156. நற். 207:1-12.
157. ஐங். 205:3-5.
158. மேலது, 168:3-4.
159. மேலது, 220:3-5.
160. மேலது, 28:1-4.

161. மேலது, 182:2-4.
162. மேலது, 241:1-4.
163. மேலது, 243:1-4.
164. மேலது, 248:3-4.
165. குறுந். 362:1-7.
166. நற். 34:1-11.
167. குறுந். 26:1-8.
168. ஐங். 212:1-3.
169. மேலது, 271:2-4.
170. மேலது, 29:3-5.
171. மேலது, 30:2-4.
172. மேலது, 228:1-4.
173. மேலது, 106:1-4.
174. மேலது, 108:1-4.
175. மேலது, 103:1-4.
176. மேலது, 101:1-5.
177. மேலது, 102:1-4.
178. மேலது, 105:1-4.
179. அ.இராமகிருட்டினன், அகத்திணை மாந்தர் ஓர் ஆய்வு, ப.78.
180. வ.சுப.மாணிக்கம், தமிழ்க்காதல், ப.71.
181. எஸ்.இராமகிருஷ்ணன், இந்தியப்பண்பாடும் தமிழரும், ப.294.
182. க.ப.அறவாணன், அற்றைநாட் காதலும் வீரமும், ப.132.
183. அ.இராமகிருட்டினன், அகத்திணை மாந்தர் ஓர் ஆய்வு, ப.81.
184. தொல். பொருள். களவு, நூ, 2.
185. அகநா. 283:1-7.
186. குறுந். 262:1-8.
187. அகநா. 221:4-14.
188. ஐங். 254:1-4.

189. அகநா. 65:8-9, 18-20.
190. ஐங். 200:1-4.
191. மேலது, 235:1-4.
192. குறுந். 383:1-6.
193. நற். 10:1-10.
194. குறுந். 115:2-6.
195. நற். 12:4-10.
196. ஐங். 280:4-5.
197. மேலது, 398:3-5.
198. தொல். பொருள். களவு. நூ. 9:29-30.
199. அ.இராமகிருட்டினன், அகத்திணை மாந்தர் ஓர் ஆய்வு, பக்.83-84.
200. ஐங். 257:1-4.
201. குறுந். 236:1-6.
202. ஐங். 233:1-4.
203. மேலது, 297:1-4.
204. நற். 26:1, 6-10.
205. மேலது, 43:6-12.
206. அகநா. 143:15-16.
207. மேலது, 215:2-5.
208. கலித். 3:1-22.
209. அகநா. 81:1-10.
210. மேலது, 307:1-15.
211. மேலது, 179; 1-14.
212. கலித். 12.
213. மேலது, 14:10-19.
214. மேலது, 18:1-12.
215. மேலது, 8:9-23.

216. மேலது, 15:10-26.
217. நற். 48:6-9.
218. மேலது, 318:1-9.
219. கலித். 21:6-8.
220. மேலது, 22:9-16.
221. குறுந். 225:3-7.
222. க.ரெத்தினம், அகஇலக்கியத்தில் கூற்று, (ஆய்வேடு).
223. அ.இராமகிருட்டினன், அகத்திணை மாந்தர் ஓர் ஆய்வு, ப.91.
224. மேலது, ப.93.
225. நற். 125.
226. குறுந். 248.
227. மேலது, 328.
228. நற். 328:5-7.
229. மேலது, 127:5-12.
230. குறுந். 273:7-9.
231. மேலது, 348:4-6.
232. அகநா .ப.27:10-17.
233. (உ.ஆ) நற்.208:5-10.
234. மேலது, 252:6-7.
235. குறுந். 16:1-5.
236. அகநா. 69:5, 19-20.
237. மேலது, 59:7-9.
238. மேலது, 61:2-5.
239. நற். 41:5-10.
240. மேலது, 286.
241. மேலது, 115:7-11.
242. மேலது, 329:8-11.
243. அகநா. 4:13-17.

244. மேலது, 73:1-11.
245. குறுந். 287:1-8.
246. ஐங். 469:2-5.
247. மேலது, 461:4-5.
248. கலித். 26:8-15.
249. ஐங். 462:1-5.
250. குறுந். 251:1-7.
251. மேலது, 66:1-5.
252. மேலது, 382:1-6.
253. நற். 316:6-10.
254. குறுந். 37:1-4.
255. மேலது, 215:1-7.
256. நற். 92:1-10.
257. மேலது, 333:10-12.
258. குறுந். 260.
259. நற். 164:4-11.
260. மேலது, 86:1-9.
261. ஐங். 357:1-5.
262. மேலது, 496:1-5.
263. மேலது, 499:1-5.
264. நற். 89:7-11.
265. அகநா. 317:19-21.
266. நற். 212:7.
267. கலித். 29:10-26.
268. சரளாராசகோபாலன், சங்க இலக்கியத்தில் தோழி, ப.215.
269. நற். 91:9-11.
270. மேலது, 163:10-12.

271. அகநா. 42:12-14.
272. மேலது, 16:17-19.
273. கலித். 38:10-26.
274. குறுந். 83:1-5.
275. அகநா. 104:14.
276. மேலது, 84:1-4.
277. மேலது, 314:16-22.
278. ஐங். 500:1-5.
279. குறுந்.210:4-6.
280. நற். 35:9-10.
281. மேலது, 131:1-9.
282. ஐங். 148:2-3.
283. மேலது, 149:2-3.
284. மேலது, 27:2-4.
285. சரளாராசகோபாலன், சங்க இலக்கியத்தில் தோழி, ப.278.
286. அகநா. 46:7-14.
287. மேலது, 176:16-18.
288. குறுந். 139:5-6.
289. அகநா. 96:9-18.
290. மேலது, 226:11-16.
291. ஐங். 71:1-4.
292. மேலது, 76:2-4.
293. மேலது, 5:3-4.
294. மேலது, 84:1-5.
295. மேலது, 158:4-5.
296. குறுந். 85:1-6.
297. நற். 90:5-12.

298. மேலது, 127:1-9.
299. மேலது, 380:1-12.
300. ஐங். 16:34.
301. மேலது, 26.
302. அ.இராமகிருட்டினன், அகத்தினை மாந்தர் ஓர் ஆய்வு, பக்.101-102.
303. நற். 270:9-11.
304. மேலது, 210:5-9.
305. கலித். 70:6-10.
306. நற். 180:3-9.

தாயர் கூற்றில் களன்

சங்க இலக்கியத்தில் தாயர் என்று குறிப்பிடப்படுபவர்கள் நற்றாயும் செவிலித்தாயும் ஆவர். தலைவியை ஈன்றெடுத்தவள் நற்றாய் என்றும், அவளை வளர்த்தெடுப்பவள் செவிலித்தாய் என்றும் அழைக்கப்பெறுவர். சங்க இலக்கியங்களைப் பொருத்தவரை நற்றாயின் பங்களிப்பு மிகக்குறைவானதாகும். தலைவியின் களவொழுக்கத்தைச் செவிலி வழியாகவே நற்றாய் அறிகின்றாள். அக இலக்கியத்தில் தலைமை மாந்தராக விளங்கும் தலைவியின் வாழ்வியலோடு பெரிதும் தொடர்புடைய நற்றாய் செவிலித்தாய் ஆகிய இருவர்தம் கூற்றுக்களில் இடம்பெற்றுள்ள களன்கள் குறித்து இவ்வியல் ஆய்கின்றது.

நற்றாய்

“தலைவியைப் பெற்றெடுத்தவள் நற்றாய். இவள் தன்மகள் உடன்போக்கில் சென்ற நிலையில் நிமித்தம் பார்த்தல், விரிச்சி கேட்டல், தெய்வத்தை வழிபடல், தலைமக்கள் நிலை குறித்து அச்சம் கொள்ளுதல், மீண்டு வருவது பற்றிச் சிந்தித்தல், தலைவியின் இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு குறித்துத் தோழியிடமும், கண்டோரிடமும் புலம்புதல்”¹ போன்ற செயல்களை மேற்கொள்வாள். இவையாவும் தலைவி உடன் போய்வழி நிகழ்வனவாகும். இவை தவிர, தலைவியின் வளர்ப்பில் நற்றாயின் பங்களிப்பு குறித்துச் சங்க இலக்கியத்தில் சான்றுகள் எதுவும் இல்லை.

அகப்பாடல்களில் செவிலி

நற்றாயால் பெற்றெடுக்கப்பட்ட தலைவியை நலமுடன் வளர்த்தெடுப்பவள் செவிலியாவாள். “தலைவியின் தோழியே பிற்காலத்தில் செவிலியாகிறாள். தோழி தலைவியை அழைப்பது போலவே செவிலியும் நற்றாயைத் தோழி என்றே அழைக்கிறாள்”² தலைவிக்கு நற்றாயைவிடச் செவிலியிடமே நெருக்கம் அதிகமாக உள்ளது. தலைவியின் வளர்ப்பு நிலையிலும் அவளின் களவு, கற்பு

வாழ்க்கை நிலையிலும் செவிலியின் பங்கு முக்கியமானதாகும். எனவேதான் தொல்காப்பியர்.

**“ஆய்பெருஞ் சிறப்பின் அருமறை கிளத்தலின்
தாயெனப் படுவாள் செவிலி யாகும்”³**

என்று குறிப்பிடுகின்றார். “சங்க இலக்கியத்தில் யாய் என்பது நற்றாயையும் அன்னை என்பது செவிலியையும் குறிக்கும்”⁴ என்பர் இ.கோ.பாஸ்கரதாஸ். ஆனால் “தோழி செவிலியையே யாய் என்றும், அன்னை என்றும் குறிப்பிடுவதை நோக்கும் போது இக்கூற்று பொருந்தாததாகிறது”⁵ என்பர் சரளா இராசகோபாலன்.

சங்கஇலக்கியத்தில் செவிலியின் செயல்களாக, “தலைவியைப் பிறந்தநாள் தொட்டுச் சிறந்திட வளர்த்து வருவாளாய் செவிலி அத்தலைவியின் உடனலம் வளருந்தோரும் உளனலமும் வளருமாறு நாளடைவில் அவட்கு நல்லவை எல்லாம் கூறிச்சேர்த்து, அல்லவை எல்லாம் கூறி அகற்றி தலைவி எனும் பெயர்க்குரியவளாகச் செய்வாள். தலைவியரை வளர்த்தல், பழியொடு படாத நிலையில் காத்தல், நன்னெறியில் மேவும் காதற் கூட்டத்தையேற்றல், அதனைத் தாயர்க்கு உரைத்துப் போற்றல் உடன் போக்கில்றேடி அலைதல், வரைவிற்கு ஆவண செய்தல், வரைந்து வாழ்ந்துழி அவ்வப்போது சென்று கண்டு மகிழ்தல்”⁶ எனப் பல்வேறு நிலைகளில் காணலாம்.

இலக்கணங்களில் நற்றாய், செவிலி என்ற வார்த்தைகள் பயன்படுத்தப்படினும் இலக்கியங்களில் இவர்கள் அன்னை என்றே குறிக்கப்பெறுகின்றனர். “தொல்காப்பியர் செவிலி என்ற சொல்லையோ, செவிலி தொடர்பான செயல்களையோ அகத்திணையியலில் சுட்டவில்லை. அங்கு தாய், தாயர், நற்றாய் என்ற சொற்களையே கையாண்டுள்ளார்”⁷ என்பர் இரமேஷ் சாமியப்பா. இச் செவிலியின்

தனிப்பட்ட வாழ்க்கை பற்றிய செய்திகள் எதுவும் சங்க இலக்கியங்களில் இடம்பெறவில்லை.

தலைவியின் மறையொழுக்கத்தை நற்றாய் தெரிந்து கொள்வதற்குச் செவிலி ஒரு வாயிலாகப் பயன்படுகிறாள். “இலக்கணத்தில் தாயின் உணர்வுப்போக்கிலிருந்து செவிலியைத் தனித்துக்காட்ட விரும்பி நல்லவை உரைத்தலும், அல்லவை கடிதலும் அவளது கடமைகளாகக் குறிப்பிடப்பட்டனும் இலக்கியத்தில் உடன்போக்கில் சென்ற தலைவியை நினைத்து வருந்தும் தாயைப் போன்று செவிலியும் ஆற்றாது புலம்புவதாகவே காட்டப்படுகிறாள். நற்றாயை நல்லவை கூறித் தேற்றியதாகவோ. தலைவி தோழியரிடம் அல்லவை கூறிக் கடிந்ததாகவோ செவிலி காட்டப்படவில்லை. உடன்போகிய தலைவியை நினைந்து மனையிலிருந்து புலம்புதல் தாய்க்குரியதாகவும், மனையிலிருந்து புலம்புதல் மட்டுமின்றிப் பின் சென்று தேடுதல் செவிலிக்குரியதாகவும் இவர்தம் செயல்கள் பிரித்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. இதுவே உணர்வால் ஒன்றுபட்ட இவர்களது படைப்பில் செயலால் வேறுபட்ட இடம். இவ்வேறுபாடும் தொல்காப்பியர்.

“ஏமப் பேரூர் சேரியும் சுரத்தும்

தாமே செல்லும் தாயரும் உளரே” (தொல்.அகத்.37)

எனும் நூற்பாவில் தாயர் எனப் பன்மைப்படுத்திக்கூறியமை, மனைப்புறத்துச் சென்று தேடிய தாயைச் செவிலி எனப் பாகுபடுத்தக் காரணமாய் இருந்திருக்கலாம்”.⁸ என்பர் ஆ.இராமகிருட்டினன்.

“செவிலிக்குரிய கூற்றுகளாகத் தொல்காப்பியர் பதின்மூன்றைக் குறிப்பிடுகின்றா”⁹ இவற்றில் முதல் எட்டுக் கூற்றுக்கள் தலைவியின் களவைச் செவிலி அறிந்துகொள்ளும் நிலையாகும். கடைசி ஐந்தும் களவைக் கற்பாக மாற்றும் முயற்சி குறித்து அமைந்ததாகும்.

மகட்போக்கிய தாயர் கூறியது

சங்க இலக்கியத்தில் தலைவி உடன்போக்கில் சென்ற நிலையில் அவளை நினைத்துப் புலம்புவது தாயர் கூற்றுக்குரிய முதல் களனாக அமைகின்றது. உடன் போக்கில் சென்றவழி தோழி செவிலிக்கு அறத்தோடு நிற்கிறாள். அது கேட்ட செவிலி நற்றாயிடம், “கோசர் இனத்தவரின் வாய்மொழி போலத் தலைவனொடு தலைவி ஒரு மனையில் தங்கியதால் அவர்கள் கொண்ட நட்பு உண்மையாயிற்று”¹⁰ என்று கூறி அறத்தோடு நிற்கின்றாள். தலைவன் தலைவியிடையே உள்ள நட்பை முன்பே கேள்விப்பட்டிருப்பினும் அதை நம்பிடாத செவிலி, தோழி வாயிலாக, உண்மையை அறிந்துகொள்கிறாள்.

இங்ஙனம் தலைவி உடன்போக பின் தோழி நற்றாய்க்கு அறத்தோடு நிற்கின்றாள். அப்போது நற்றாய், “வேலேந்திய காதலனுடன் செல்லும் கடிய செயல் இங்கே சுற்றத்தார் முன்னிலையில் நடைபெறும் திருமணத்தைவிட உன் தோழிக்கு இனிதாகுமோ”¹¹ என்று வினவுகிறாள்.

மேலும் “காதலனுடன் உடன் சென்று கற்பைக் காத்துக்கொள்வதே அறநெறி என உணர்ந்து செலவு மேற்கொண்ட என் மகள் செல்லும் வழியில் வெம்மை நீங்கப்பெற்று மழைபொழிந்து சுரம் இனிதாகட்டும்”¹² “கொண்டையிடுவதற்குக்கூட போதுமான கூந்தல் நீட்சி பெறாத என்மகள் தன் காதலனுடன் காடு கடந்து சென்றது அறத்தோடு பட்டதே”¹³ “அவள் மார்பகங்கள் நோகுமோ என அவளை அணைத்திருந்த கைகளை நெகிழ்த்தியதற்கே கண்ணீர் சிந்திய என்மகள் கொடிய நீண்ட சுரத்தை எவ்வாறு கடந்து செல்வாள்”.¹⁴ “பாலுண்ணலையும் பந்து விளையாடலையும் தனித்துச் செய்யாத என் மகள் வேனிலால் நீர்பெறாது நிற்கும்யானை, இடியோசையைக் கேட்டபடியிருக்கும் கொடிய வழியில் செல்வது எளிது எனத் துணிந்து சென்றுவிட்டாளே”¹⁵ என்று வருந்துகிறாள்.

“பொற்கலத்தில் பாலோடு தேன் கலந்து செவிலியர் ஊட்டவும் உண்ணவில்லை. எமது மாளிகையில் உள்ள பெருஞ் செல்வத்தையும் கருதவில்லை. தலைவன் கூறிய பொய்மொழிகளையே உண்மை என நம்பி பாறைகளைத் தீய்க்கும் வெப்பம் மிகுந்ததும், ஆனிரைகளைக் கவர்ந்து கொண்டு வந்து கொடுக்கும் வீரர்கள் இருக்கக் கூடிய காட்டுவழியில் என் மகள் அவனுடன் எப்படிச் செல்லத் துணிந்தாள்”¹⁶ தேன் கலந்த இனிய பாலினைக் கூந்தலைக் கோதியபடி நயந்து பேசி உண்ணச் செய்தாலும் உண்ண மறுத்த தலைவி, வெயில் பொறுக்காது யானை துழவிப்பார்த்த கிணற்றைத் தலைவன் தோண்டுவதால் ஊறிய குறை குடமான உவர் நீரை எங்ஙனம் உண்டணளோ”¹⁷. “என் இளைய மகள் தோழியருடன் சிறிது நேரம் விளையாடினாலும் களைப்புக்கருதி அவளை அழைத்துப் பாராட்டிப் பேசுவேன். பால் நிறைந்த கிண்ணத்தைப் பற்றிக்கொண்டு என் பங்கிற்கு உன் தந்தையின் பங்கிற்கு என உண்பிப்பேன். அத்தகைய என்மகள் நீரில்லா சுரவழியில் அத்தலைவனுடன் எப்படிச் செல்வாள் என்பதை நினைத்து வருந்துகிறேன்.”¹⁸ என்று பலபடக்கூறி வருந்திப் புலம்புகின்றாள்.

மேலும், “தலைவன் மீதுள்ள காதலில் என்மகள் கொண்டிருந்த உறுதிப்பாட்டை நான் அறிந்திருக்கவில்லை. அறியின் மனமுவந்து இருவருக்கும் மணம் செய்து வைத்திருப்பேன்”¹⁹ என்றும், தலைவியின் மறையொழுக்கத்தை ஊரார் எம்மிடம் கூறியதை எம் மகள் அறிந்தாள் நாணுவாள் என்று நான் மறைத்து ஒழுகினேன். அவளோ இவ்வொழுக்கத்தை நானறியின் இவ்வாழ்க்கை அறிதாகிவிடும் எனக் கருதி தலைவனுடன் சென்றுவிட்டாள். என் மகளுக்கு நான் அத்தகையவள் அல்ல என்பதை உணர்த்தும் பொருட்டு அவர்களுக்கு முன்னதாகவே அவர்கள் செல்லும் சிற்றூர் சென்று அவர்களுக்கு விருந்துபடைக்கும் பெண்டாக ஆவேன்”²⁰ என்றும், “சிறுபிள்ளைத் தனமாக நடந்துகொள்ளாதே என நான் சினந்து கொண்ட போதெல்லாம் மழலை மொழியால் இன்சொல் கூறி என்னை மகிழ்விக்கும் என்மகள்

வெம்மை பொருந்திய காட்டுவழியில் சென்று விட்டாள். அவள் தன் சிவந்த விரல்களால் கோலஞ்செய்த மணல் வீட்டைக் கண்படைத்தவர்களே கண்மீர்களாக?”²¹ என்று ஆற்றாமை மீதாரப் புலம்புகிறாள்.

“எதையும் பொறுமையில்லாது விரைந்து செய்யும் தலைவன் எம் தலைவியை பலரறிய மணந்துகொண்டு செல்ல விரும்பவில்லை. வெப்பம் தணிந்த பருவத்தில் அவளை அழைத்துக்கொண்டு செல்லாது முதுவேனில் பருவத்தில் அழைத்துச்சென்றுவிட்டான்”²² என்று சென்றதைப் பற்றிக்கூட வருந்தாது சென்ற காலம் பற்றி வருந்தியுரைக்கும் தாயின் மனம் பெற்ற மனம் பித்து என்ற பழமொழியை மெய்ப்பிக்கின்றது.

தலைவனுடன் மகள் சென்றுவிட்டதை அறிந்த தாய் அவள் விளையாடிய பொருட்களைப் பார்த்து,

“சென்றனள் மன்ற என் மகளே.

பந்தும் பாவையும் கழங்கும் எமக்கு ஒழித்தே”

(ஐங்.377: 3.4)

என்று நொந்துகொள்கிறாள். மேலும் “மடப்பம் பொருந்திய என்மகளை என்னைவிட்டு நீங்கும்படி செய்த ஊழும் என்னை விடப் பன்மடங்கு கலங்கி காட்டில் எழுந்ததீயில் அகப்பட்டு வெந்தொழியட்டும்”²³ என்று ஊழிற்கே சாபமிடுகிறாள்.

தன் மகளைத் தலைவன் உடன்கொண்டு சென்றமையால் ஆற்றாத தாய் “வெம்மை மிக்க சுரநெறியில் என் மகளை அழைத்துச் சென்ற விடலையின் தாய் என்னைப்போலவே நினைக்கும் போதெல்லாம் கண்கலங்குவதற்கு ஏதுவான காரணத்தைப் பெறட்டும்”²⁴ என்று வருந்திக் கூறுகிறாள்.

தலைவி உடன் போக்கில் சென்றவழி அவளின் உயிர்த்தோழி வருந்தியது கண்ட தாய் தோழிக்காக வருந்துவதையும் பாடல்களில் காணமுடிகின்றது. தலைவி உடன்போனவழி அவள் தாய் “நான் தனிமையுறும்படி விட்டுச்சென்ற என் மகளுக்காக வருந்தவில்லை. அவளுக்காக வருந்தும் அவள் தோழியின் பொருட்டே வருந்துகிறேன்”²⁵ என்கிறாள்.

மகள் உடன் போக்கில் சென்றுவிட்டது அறிந்த தாய் ஏவலர்களை அனுப்பித் தேடச்செய்கிறாள். அவர்கள் தேடிச்சென்றுவிட்டுக் காணலாகாமையைக் கூற, தாய்

“இது என் பாவைக்கு இனிய நன்பாவை
இது என் பைங்கிளி எடுத்த பைங்கிளி
இது என் பூவைக்கு இனிய சொல் பூவை - என்று
அலமரு நோக்கின் நலம் வரு சுடர்நுதல்
காண்தொரும் காண்தொரும் கலங்க
நீங்கினளோ என் பூங்கணோளே” (ஐங்.375:1-6)

என்று அழுது புலம்புகிறாள். மேலும் ஒரு தாய் “என் மகளின் உடல் மாற்றத்தைக் கண்டு அவள் பெண்மையடைந்து விட்டாள் என ஐயம் கொண்டேன். அதன் பிறகும் அவளை இற்செறியாது விட்டுவிட்டேன். இப்போது வறட்சியால் நெல்லிக்காய்கள் உதிர்ந்து கிடக்கும் சுரவழியில் தலைவன் அவளைப் பொய் கூறி அழைத்துச் சென்றுவிட்டான்”²⁹ என்றும்

“என் மகள் முன் போல் அல்லாமல் வேறு பட்டிருந்தாள். தலைவன் அவளைப் பலபடப்பாராட்டிச் சுரவழியில் அழைத்துச் செல்லப்போவதை நான் முன்பே அறிந்திருக்கவில்லை. அறிந்திருப்பின் அவள் விளையாடும் இடங்களுக்கு எல்லாம் நிழல்போலத் தொடர்ந்திருப்பேன்”²⁶ என்றும் செவிலி வருந்துவதை அகநானூறு குறிக்கிறது.

“எம் அன்னையின் கூந்தலைப் பற்றி அடிக்கும் கோல் ஓடியும் வரை முதுகில் அடித்தேன். அவளும் ஆடாமல் அசையாமல் நின்றாள். அவ்வாறு அடித்த கைகள் அன்னி என்பவன் வெட்டிச்சாய்த்த திதியனது காவல் மரம்போல துன்பமடையட்டும்”²⁸ என்றும் புலம்புகின்றாள். இப்பாடல்கள் அனைத்தும் மகளைப் பிரிந்து வருந்தும் தாய் மற்றும் செவிலி தமக்குத்தாமே புலம்புவது ஆகையால் இவற்றில் ‘தன்மை’ எனும் களன் இடம்பெற்றுள்ளது.

சிலம்புகழி நோன்பு

இது சங்ககாலத்தில் திருமணத்திற்கு முன்பு நடத்தப்பெற்ற கரண முறைகளில் ஒன்றாகும் மணப் பெண் அதுகாரும் அணிந்திருந்த சிலம்பினை நீக்குதல் இதில் நிகழ்த்தப்பெறும். அதன் பின்னரே வதுவை நடைபெறும். திருமணமாகப் பெண்களுக்கு மட்டுமே காலில் சிலம்பு அணியும் உரிமையிருந்தது. ஒரு பெண்ணைக் கண்டவுடன் திருமணமானவள், ஆகாதவள் என்று வேறுபடுத்திக் காட்டுவதற்காக இந்நடைமுறை சங்ககாலத்தில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடும்.

“வில்லோன் காலன கழலே தொடியோள்

மெல்லடி மேவும் சிலம்பே....

(குறுந்.7: 1-2)

என்ற அடிகளில் தலைவியைக் கண்டவர்கள் அவள் காலில் சிலம்பு இருப்பதைக்கண்டு அவள் மணமாகாதவள் என முடிவு செய்கின்றனர், இதனை “குமரிக்குச் சிலம்பு அடையாளம் என்பதனால், குமரிக் கழிவுக்குச் சிலம்புக் கழிவு வேண்டப்படும். எனவே திருமணத்திற் சிலம்புகழி நோன்பு ஒரு சடங்காயிற்று, இன்றியமையாத விழாவாயிற்று. இது சங்கச் சமுதாய வழக்கு. உடன் போகிய காலத்து உறவினரில்லாப் புதியதோர் நாட்டில் மணஞ்செய்து கொண்டாலும் ஆண்டும் சிலம்பைக் கழற்றும் சடங்கு நிகழும், நிகழவேண்டும் என அறிகிறோம்”²⁹ என்னும் வ.சுப.மாணிக்கனார் கூற்றும் இந்நோன்பு குறித்து விளக்கும்.

தலைவன் தலைவியை உடனழைத்துச் சென்றதால் வருந்திய செவிலி தன் மகளின் தோழியிடம், “கிளிகளும் பாலுண்ண மறுத்தன. தோழியர் கூட்டமும் விளையாட்டை வெறுத்தனர். அவள் இவ்வாறு செய்வாள் என் நான் நினைக்கவில்லை. அவள் செல்வநிலைக்கேற்ப உறவினர் மணமுடித்திடுவர் எனக் கருதாது தலைவனுடன் உடன் போக்கில் சென்றுவிட்டாள். அவள் தலைவனின் வறிய இல்லத்தில் சிலம்பினைக் கழிந்து மணம் செய்து கொண்டாளோ”³⁰ என வருந்திக் கூறுகின்றாள். இதில் மகள் தங்களை நீங்கி திருமணம் செய்துகொள்வதைவிட சிலம்பு கழிநோன்பு நடத்தப்பெறாமையையே பெரிதாக எண்ணுகிறாள். சிலம்புகழி நோன்பை தாய் தன் இல்லத்தில் நடத்துவதை ஒரு செல்வமாகவே கருதுகிறாள் என்பதை “சிலம்பு கழீஇய செல்வம்” (நற். 279-9) என்ற அடி உணர்த்தும். இந்நோன்பை தாய் நிகழ்த்தாது பிறர் நிகழ்த்துவது அவளுக்கு மிகத்துன்பம் தரக்கூடிய செயலாகும். மற்றொரு தாய் “என் மகளின் அடிகள் அருஞ்சுர நெறியில் சென்று வருந்துகின்றதோ, அச்சுரவழியில் சிலம்பு கழிக்கும் நோன்பு நான் காணாவகையில் பிறர் காணும்படி நிகழுமோ”³¹ என் மகள் உடன் போனபோதும் தாயின் நினைவு சிலம்புகழி நோன்பின் மீதிருப்பதைக்கொண்டு அதற்குச் சங்ககால மக்கள் கொடுத்திருந்த முதன்மையையும் அறிய இயலும்.

“மயில் போன்ற சாயலை உடைய மகள் தோழியரும், சுற்றத்தாரும், செவிலித்தாயாரும் கண்டு மகிழும்படி சான்றோர் அவள் காதலனை மணம் செய்வித்து வைப்பதை விரும்பவில்லை. தலைவனோடு உடன் சென்று முன்பின் அறியாத நாடு பல கடந்து சிலம்பு கழிந்து அத்தலைவனை மணந்து கொண்டது கொடுமையிலும் கொடுமை”³² என்று புலம்புகிறாள்.

இக்கூற்றுப்பாடல்களைக் காணும் போது தன்னை ஏமாற்றி, ஊரார் பழிக்கும்படி செய்துவிட்டு உடன் போக்கில் சென்றுவிட்ட மகளைத்

தாய் கடியவேயில்லை. மாறாக தம்மால் சீராட்டி வளர்க்கப்பெற்ற மகள் எப்படி அச்சுரவழியில் செல்வாள் என நினைத்தே வருந்துகிறாள். அதற்காக அவள் செல்லும்வழி இனிமையாகட்டும் எனவும் வாழ்த்துகிறாள். மகளின் காதல் உறுதியை முன்பே அறிந்திருப்பின் அவள் விரும்பியபடியே மணஞ் செய்து வைத்திருப்பேனே எனவும் புலம்புகிறாள். அவள் விட்டுச்சென்ற பொருட்களையும், அவள் பிரிவால் வருந்தும் கிளியையும், தோழியின் நிலையையும் கண்டு வருந்துபவளாக உள்ளமை புலனாகும். மேலும், சிலம்புகழி நோன்பை மேற்கொண்டாளா எனக் கவலைப்படும் தாயின் கவலை சமூக நிலையில் தாய் பெற்றிருந்த இடத்தைப் புலப்படுத்தும்.

மனைமருட்சி

மனை என்ற சொல் இல்லினை குறிக்கும். மருட்சி என்ற சொல் மயங்குதலைக் குறிக்கும். மகள் உடன்போக்கில் சென்றபின் தாயர் இல்லிலிருந்து மருளுதல் மனை மருட்சி எனப்படும். இம்மனைமருட்சி என்னும் சூழலில் ஐந்து பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

மகள் உடன்போக்கில் சென்றதை அறிந்த தாய் “வெப்பம் மிக்க வழியில் அவள் விரும்பிய காதலனுடன் என்மகள் சென்றுவிட்டாளாயினும் அச்சுரவழியில் செல்வதால் அவள் கண்கள் சிவந்து வருந்துமோ”³³ என வீட்டிலிருந்தபடியே வருந்துகிறாள். மேலும் “முற்றத்தில் ஓரை விளையாடும் சிறுமியரையும், நொச்சி வேலியையும் காணும் போதெல்லாம் நான் அழுவேன். என் மகள் குற்றமற்றவள். ஊரார் அலர் தூற்றிய போதும் அவள் கூந்தலில் புதுமணம் கமழ்ந்த போதும் அவளைப் பாதுகாக்காது விட்ட நானே குற்றமுடையவள்”³⁴ என்கிறாள். இதே சூழலில் மற்றொரு தாய் “வயலைக் கொடியை பசு தின்றதற்காக வயிற்றில் அடித்துக்கொண்டு அழும் மெல்லிய தன்மை கொண்ட என் மகள் தலைவனின் பொய் மொழியையே பற்றுக் கோடாகக் கொண்டு காட்டு வழியில் நீங்கினாள். இத்தகையவள் எப்படி இல்லறம் பூண்டு ஒழுகுவாள்”³⁵ என வருந்துகிறாள்.

தலைமகள் உடன்போனபின் தாய் புலம்பினாள். அயலகத்தார் அவளைத் தேற்றினர். அதற்கு அவள் “என் மகள் விளையாடிய நொச்சி மரத்தையும் திண்ணையையும் கண்டு நான் எவ்வாறு ஆற்றுவேன்”³⁶ என்று புலம்புகிறாள். “தலைவனின் பொய் மொழியை நம்பி மாலைப் பொழுதில் நிலவொளியில் சென்று தேடும்படி தலைவி சென்றுவிட்டாள். இந்நிலைக்கு முன்னரே என்னுயிரைக் கொண்டு செல்லாத கூற்றுவன் வலியழிந்து போகட்டும்”³⁷ என்று மகட்போக்கிய தாய் மனைமருண்டு கூற்றுவனைத் தூற்றுகின்றாள். இங்ஙனம் மனைமருட்சி என்னும் சூழலில் உள்ள பாடல்கள் தன்மை என்னும் களனில் அமைந்துள்ளன.

இடைச்சுரத்தில் செவிலி

மனைமருட்சியை அடுத்த சூழலாக தாய் தன் மகளைத் தேடிச் செல்வது அமைந்துள்ளது. தலைவி உடன் போக்கில் தலைவனுடன் சென்றாள். செவிலித்தாய் அவளைத்தேடிச் சுரத்திடைப்பின் தொடர்கிறாள். வழியில் பெண்மான் ஒன்றைக் கண்ட செவிலி அதனிடம் “என் மகளை, ‘நீ பேதைப் பருவத்தவள் அல்ல, பெதும்பைப் பருவத்தவள். எதற்காகப் புறத்தே போனாய்’ என்று கடிந்து கூறினேன். அதைக்கேட்ட என்மகள் அவளின் குற்றத்தை நான் அறிந்ததை அஞ்சி வேலினை உடைய தலைவனுடன் இச்சுரவழியில் சென்றாள். அப்போது நானும் அவளைப் பின் தொடர்ந்து ஓடியும் அவளைக் காணமுடியவில்லை”³⁸ என்று புலம்புகிறாள். மானாவது அவர்கள் செல்லும் வழியைக் கூறாதா என்ற தாயின் ஏக்கம் இதில் புலனாகின்றது. இதே சூழலில் மற்றொரு தாயின் புலம்பலை,

“காலே பரிதப்பினவே கண்ணே

நோக்கி நோக்கி வாள் இழந்தனவே

அகல் இரு விசும்பின் மீனினும்

பலரே மன்ற இவ் உலகத்துப் பிறரே” (குறுந்.44)

என்று வெள்ளி வீதியார் காட்சிப்படுத்தியுள்ளார்.

இதேபோல் இடைச்சுரத்துத் தேடிச்சென்ற செவிலி எதிரே ஒரு தலைமகன் வருவதைக் கண்டாள். அத்தலைவனிடம் சென்று “வலிமை மிக்க ஆடவனே வரி பொருந்திய அல்குலும், தேமலும், ஒளி பொருந்திய பற்களையும், சிலவாகிய வளையலையும், பலவாகிய கூந்தலையும் உடைய தலைவி சுரத்தில் நேற்று நெடுந்தாரம் சென்று விட்டாள். நான் அவளுடைய தாயாவேன். உன்னை வணங்குகிறேன். என் நிலையை நீவிர் அவளை எதிரே கண்டு சொல்லுவீராயின் உங்களுக்குப் புகழுண்டாகும்”³⁹ என்று தொழுது கேட்கிறாள்.

இடைச்சுரத்துத் தேடிச் செல்லும் தாய் எப்படியாவது தன் மகளை மீட்டுக்கொண்டுவந்துவிட வேண்டும் என்று துடிக்கிறாள். அது இயலாத போது அவளின் துயரம் புலம்பலாக வெளிப்படுகிறது. இடைச்சுரச் செவிலி கூற்றுக் களன்கள் தன்மை, முன்னிலை என்னும் இருநிலையில் அமைந்துள்ளன.

உடன் போன தலைவி மீண்டும் வருகிறாள் எனக்கேட்ட செவிலி நற்றாயிடம் உரைத்தமை

உடன் போன தலைவி வதுவை முடித்துத் தன் கணவனுடன் மீண்டு வருவதாகப் பிறர் கூறக்கேட்ட செவிலி நற்றாயிடம் “செவ்வி பொருந்திய கோடைக்காலத்தில் நம் மகள் வதுவை முடித்து வேல்பிடித்த காளை போன்ற தன் கணவனுடன் இன்று வருவதாகத் தூதுவர்கள் கூறுகின்றனர்”⁴⁰ என்று மகிழ்ச்சி பொங்கக் கூறுகின்றாள். இதில் அவ்வாறு வருபவர்களை வரவேற்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யச் சொல்லும் செவிலியின் உள்ளக் கிடக்கை முன்னிலை களனின் வழி வெளிப்படுகிறது.

உடன்போய் மீண்டவழி நற்றாய் சுற்றத்திற்கு உரைத்தமை

உடன் போக்கில் சென்ற தலைமகள் மீண்டு வந்தாள். அதனால் மகிழ்ந்த அவள் தாய் தன் சுற்றத்தாரை “நான் வருந்துவதற்குக் காரணமாகிய அறக்கடவுளும் இப்போது அருளுடையதாயிற்று. சிறிய

நுதலையும் சிலவாகிய கூந்தலையுமுடைய எம் மகளை இப்பொழுது வந்து பாருங்கள்”⁴¹ என்று அழைக்கின்றாள். தன் மகள் திரும்ப வந்துவிட்டாள் என மகிழும் தாயின் உள்ளம் இதில் வெளிப்படுகிறது. மேலும் மகள் உடன்போகியதால் ஊரார் அலர் தூற்றியிருப்பார். அதற்கு முற்றுப்புள்ளியிடவும். அவ்வலருக்குப் பதில் கூறவும் தாய் இவ்வாறு சுற்றத்தாரை அழைத்துத் தன் மகளைக் காட்டுகிறாள்.

தலைவன் தலைவியை உடனழைத்துச் சென்றதும் தலைவனின் தாய் தன் இல்லத்தில் தலைவிக்கு சிலம்புகழி நோன்பு நிகழ்த்துகிறாள். இதுபற்றி சிலர் நற்றாயிடம் வினவுகின்றனர். அப்போது அவள் “உம்முடைய இல்லத்தில் சிலம்புகழி நோன்பு மேற்கொண்டாலும் எம்முடைய இல்லத்தில் வதுவைச் சடங்குகளைச் செய்யவேண்டும் என்று தலைவனின் தாயிடம் எடுத்துச் சொல்லுங்கள்”⁴² என்று கூறுகிறாள். சிலம்புகழி நோன்பு தாய் வீட்டில் நடக்கும் விழாவாகும். இது தாயின் இல்லத்தில் நிகழாது தலைவன் இல்லத்தில் நிகழ்வதை அறிந்த ஊரார் அதுகுறித்துத் தாயிடம் கேட்டனர். இது கேட்டு வருந்திய தாய் மணவிழாவையாவது தன் வீட்டில் நிகழ்த்துவதற்கு தலைவனின் தாயிடம் கேளுங்கள் என்கிறாள். இதனால் அந்நோன்பைச் செய்யாத குறையை சற்றேனும் சரி செய்யலாம் என்று தாய் கருதுகிறாள். இங்ஙனம் அலரை நீக்கவும் சடங்கை நடத்தவும் முற்படும் நிலையில் சுற்றத்தாரிடமும் ஊராரிடமும் கூற்றுரைக்கும் நிலையில் முன்னிலை எனும் களன் இடம்பெற்றுள்ளது.

கடிநகர் சென்று வந்த செவிலி கூறியது

திருமணமான தலைவியின் இல்வாழ்க்கை கண்டு மகிழ்வது தாயர் கூற்றின் இரண்டாம் களனாக அமைகிறது. திருமணமான தலைவி இல்லறம் நடத்தும் மாண்பினைக் காண்பதற்காகச் செவிலி தலைவியின் ஊருக்குச் செல்கின்றாள், தன் மகள் நடத்தும் இல்லறத்தை நேரில் கண்ட செவிலி தன் உவகையை நற்றாயுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறாள். இதனை,

“முனிதயிர் பிசைந்த காந்தள் மெல்விரல்
 கழுவுறு கலிங்கம் கழாஅது உடஇ
 குவளை உண்கண் குய்ப்புகை கழுமத்
 தான் துழந்து அட்ட தீம்புளிப் பாகர்
 இனிது எனக் கணவன் உண்டலின்
 நுண்ணிதின் மகிழ்ந்தன்று ஒன்னுதல்முகனே” (குறுந்.167)

என்னும் பாடல் விளக்கும். மேலும் “தலைவன் வேந்தனது தொழிலால் வேற்றாருக்குச் சென்றாலும் தலைவியைத் தனியே விட்டுவிட்டு அங்கு தங்கிவிடமாட்டான்”⁴³ என்று தலைவி மீது தலைவன் கொண்டிருக்கும் அன்பைக் கூறுகிறாள். மேலும் தலைவனும் தலைவியும் தங்கள் குழந்தையோடு துயில்வதை “குட்டி இடையே படுத்திருக்க அதன் இருமருங்கும் படுத்திருக்கும் மானும் பிணையும் போல குழந்தை நடுவில் படுத்திருக்க கணவனும் மனைவியும் படுத்திருக்கும் கிடக்கையானது இந்நிலவுலகத்திலும் வானுலகத்திலும் பெறுவதற்கு அரிதாகும்”.⁴⁴ “புதல்வனை அணைத்துக் கிடந்த தலைவியின் புறத்தை அவள் கணவன் விரும்பித்தழுவித் கிடந்தது யாழிசையைப் போன்று இனிமையானது”⁴⁵ “மகன் புன்முறுவலுடன் சிறுதேர் ஓட்டி நடைபயிலக்கண்டு தலைவனுக்குத் தன் தலைவி மீதிருந்த அன்பைப்போல பேரன்பு மகன்மீதும் உண்டாயிற்று”.⁴⁶ தலைவி குழந்தைக்குப் பாலூட்ட தலைவன் அவளைத் தழுவித் கிடந்ததையும்”⁴⁷ “மகன் மருங்கில் விளையாடிட தலைவன் தன் காதலியைத் தழுவி அமர்ந்திருந்தான்”.⁴⁸ “தலைவி அருகே இருந்த புதல்வன் தலைவனின் மார்பின் மீது ஏறி ஊரியதால் அவன் செய்த உவகை ஒலி பாணனது யாழிசையை ஒத்திருந்தது”.⁴⁹ “தலைவன் பாணர் இசையைத் தேர்ந்து தன் இல்லாளோடு கூடிக் காதலின்பத்தை நுகர்ந்து வாழ்கிறான்”.⁵⁰ என்று தன்மகளது மகிழ்வான வாழ்க்கையை உவகை பொங்கக் குறிப்பிடுகின்றாள்.

இதில் தலைவன் தன் மனைவியைத் தழுவிக்கிடந்ததும் குழந்தையுடன் அன்போடு விளையாடியதும், அவர்களைப் பிரியாதிருந்ததும் தாயுள்ளத்திற்கு அளவற்ற மகிழ்ச்சியளித்துள்ளது என்பதை அறிய இயலும். இப்பாடல்கள் அனைத்தும் செவிலி உவந்து நற்றாய்க்குச் சொல்லுவதாகையால் “முன்னிலை” எனும் களன் அமைந்துள்ளது.

தொகுப்புரை

சங்க இலக்கியத்தில் நற்றாய், செவிலித்தாய் ஆகிய இரு தாயர்கள் இடம்பெறுகின்றனர். நற்றாய் என்பது பெற்ற தாயையும் செவிலி என்பது வளர்ப்புத் தாயையும் குறிக்கும்.

நற்றாய் தன் மகளது களவொழுக்கத்தைச் செவிலி மூலமாகவும் நாற்றம், தோற்றம், உண்டி, ஒழுக்கம் மூலமாகவும் அறிந்து கொள்கிறாள். தலைவி உடன்போக்கில் போனபின் அவளை நினைந்து வருந்திப் புலம்புதல் தாயின் செயலாக உள்ளது.

தலைவியை வளர்ப்பதில் செவிலியின் பங்கு அளப்பரியதாகும். தலைவியைச் சிறு குழந்தை முதல் நல்லவை கூறியும், அல்லவை கடிந்தும் வளர்த்து தலைவி என்ற பெயர்க்கு உரியவளாகச் செய்பவள் செவிலியாவாள். எனவே நற்றாயை விடச் செவிலியிடமே தலைவி உரிமையுடன் நடந்து கொள்வாள்.

தோழியின் தாயாகச் செவிலியைத் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடினும் இலக்கியத்தில் அதற்கான சான்றுகள் இல்லை. சங்க இலக்கியத்தில் அன்னை 'யாய்' என்ற சொற்களே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. நற்றாய், செவிலி எனப் பிரித்துக்காட்ட முயன்றாலும் அப்படி பிரித்துக் காண்பதற்குரிய எந்தப் பாகுபாடும் சங்க இலக்கியத்தில் இல்லை.

தலைவி உடன் போக்கில் சென்ற பிறகு தாயர் வருந்திப் புலம்புவது தாயர் கூற்றுக்குரிய முதல் களனாக அமைகிறது. இக்களனில் நாற்பத்தொன்பது பாடல்கள் ஆராயப்பெற்றுள்ளன. தலைவி உடன் போக்கில் சென்ற பின்பு அவளுடைய களவு தான் முன்பே சந்தேகித்த படி உண்மையாகிவிட்டதே எனத் தாய் வருந்துவாள்.

தலைவி உடன் போக்கு குறித்து தோழி கூறிய பொழுது அவளிடம் அது பற்றிக் கடிந்துக்கொள்வது, தன் மகளை இளமையையும், மென்மையையும் நினைத்து அவள் எப்படிச் சுரவழியில்

செல்வாளோ என வருந்துவது, அவளை உடனழைத்துச்சென்ற தலைவன் மீது குறை கூறுவது, அவன் தாயாரும் தன்னைப் போல வருந்த வேண்டும் எனச் சாபமிடுவது, தலைவி உடன்போன பின் அவளது தோழி குறித்தும் வருந்துவது, தலைவியின் களவு குறித்துச் சந்தேகித்து அவளை அடித்ததற்காகவும், அவள் உடன் போன பின் அவள் விளையாடிய பொருட்களைப் பார்த்தும் வருந்துவது என்பன போன்ற சூழல்களில் இடம்பெற்றுள்ளது. இதில் பெரும்பாலும் தன்மை என்னும் களனே அமைந்துள்ளது.

சிலம்புகழி நோன்பு என்பது சங்ககாலத் திருமணச் சடங்குகளில் ஒன்றாகும். இந்நோன்பு தாய் வீட்டில் நிகழ வேண்டியதாகும். உடன் போன தலைவி இந்நோன்பை எவ்விதம் மேற்கொண்டாளே என்றும் அதைத்தான் காண முடியவில்லையே என்றும் வருந்துவதும் தாயர் கூற்றுக் களன்களில் இன்றியமையாததாகும். இக்களனின் நாற்பது பாடல்கள் தன்மைக் களனில் அமைந்துள்ளன.

மகளின் இல்வாழ்க்கை கண்டு தாயர் மகிழ்ந்து கூற்று நிகழ்த்துவது இரண்டாம் களனாக அமைகிறது. இக்களனில் பதின்மூன்று பாடல்கள் உள்ளன. தலைவி வாழும் கடிநகர்க்குச் சென்று வரும் செவிலி மகள் சமைத்த விதத்தையும் கணவன் அதைப் பாராட்டி உண்டதையும் கண்டு மகிழ்ந்து நற்றாயிடம் உரைத்தல். தலைவன் சிறிதும் தலைவியைப் பிரியாதிருந்து அவளைத் தழுவி அன்பு செய்தல் புதல்வனோடு விளையாடி மகிழ்ந்தது பற்றிக் கூறுவது போன்ற சூழல்களைக் கொண்டதாக இக்களன் அமைந்துள்ளது. இதில் பன்னிரண்டு பாடல்கள் தன்மை களனில் அமைந்துள்ளன.

செவிலி கூற்றுப்பாடல்கள் பெரும்பாலும் தன்மை படர்க்கை என்னும் களன்களில் அமைந்துள்ளது.

சான்றெண் விளக்கம்

1. தொல்.பொருள். அகத். நூ.36.
2. குறுந். 15: 4.
3. தொல். பொருள். களவு. நூ.33.
4. ஈ.கோ.பாஸ்கரதாஸ், அகப்பொருள் பாடல்களில் தோழி, ப.12.
5. சரளா ராசகோபாலன், சங்க இலக்கியத்தில் தோழி, ப.101.
6. ஆ.பெ.இ. அகநானூற்றுச் சொற்பொழிவுகள், ப.32.
7. இரமேஷ் சாமியப்பா அகப்பாடல்களில் செவிலி, ப.7.
8. அ.இராமகிருட்டினன், அகத்திணை மாந்தர் ஓர் ஆய்வு, ப.192.
9. தொல்.பொருள். களவு. நூ.113.
10. குறுந். 15:3-6.
11. ஐங். 379:1-4.
12. மேலது, 371:3-6.
13. மேலது, 374:1-4.
14. நற். 29:7-11.
15. குறுந். 396:1-7.
16. அகநா. 105:4-17.
17. மேலது, 207:8-17.
18. மேலது, 219:1-18.
19. மேலது, 203, 263:10-15.
20. மேலது, 203:1-8.
21. மேலது, 275:1-19.
22. மேலது, 397:1-16.
23. ஐங். 376:1-5.
24. மேலது, 373:1-5.
25. மேலது, 378:2-5.
26. அகநா. 49:1-18.
27. மேலது, 315:1-14.
28. மேலது, 145:14-22,1-4.
29. வ.சுப.மாணிக்கம் தமிழ்க்காதல், ப.131.

30. அகநா. 369:1-26.
31. நற். 279:8-11.
32. அகநா. 385:1-18.
33. நற். 66:6-11.
34. மேலது, 143:1-6.
35. மேலது, 179:1-10.
36. மேலது, 184:4-9.
37. மேலது, 271:4-12.
38. அகநா. 7:1-7.
39. நற். 198:1-12.
40. ஐங். 400:3-6.
41. மேலது, 394:1-5.
42. மேலது, 397:3-5.
43. குறுந். 242:3-6.
44. ஐங். 401:1-5.
45. மேலது, 402:1-4.
46. மேலது, 403:1-5.
47. மேலது, 404:1-4.
48. மேலது, 406:1-4.
49. மேலது, 410:1-5.
50. மேலது, 407:1-4.

பரத்தையர் கூற்றில் களன்

சங்க இலக்கிய மருதத்திணைப் பாடல்களில் பரத்தை பெறும் இடம் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். தலைமக்களிடையே ஊடல் தோன்றுவதற்கும், அது புலவியாக மாறுவதற்கும் பரத்தையே காரணமாகிறாள். கற்பு வாழ்வில் தலைவன், தலைவி, தோழி ஆகிய மாந்தர்களின் வாயில் சூழல்களில் கூற்றுக்கள் உரைப்பதற்கும் பரத்தை காரணமாக அமைகின்றாள். பரத்தை என்றொரு பாத்திரம் இல்லையெனில் தலைவியின் அழகான ஊடல் உணர்வுகளைப் புலவர்களால் எடுத்துரைக்க முடியாமல் போயிருக்கும். மேலும் ஆற்றுவித்தல், இடித்துரைத்தல், வாயில்நேர்தல் ஆகிய துறைகளில் வெளிப்படும் தோழியின் அறிவுக் கூர்மையும் புலப்படாது போயிருக்கும். எனவே தலைமக்கள், தோழி போன்றோரது நுண்ணிய உணர்வுகளைப் புரிந்துகொள்ளக் காரணமாக விளங்கும் பரத்தையர் கூற்றுப் பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ள களன் குறித்து விளக்குவது இவ்வியலின் நோக்கமாகும்.

பரத்தையர்

தொல்காப்பியர், “பரத்தையரைக் ‘காமக்கிழத்தியர்’ என்ற பெயரால் குறிப்பிடுகின்றார்.”¹ இப்பரத்தையர் குறித்து இளம்பூரணர், “பரத்தையராவார் யாரெனின் அவர் ஆடலும் பாடலும் வல்லவராகி அழகும் இளமையும் காட்டி இன்பமும் பொருளும் வெஃகி ஒருவர் மாட்டும் தங்காதார்”² என்னுரைப்பர்.

“யாரையும் நயவா இயல்பிற் சிறந்த

சேரிப்பரத்தையர் மகளீ ராகிக்

காதலிற் புணர்வோர் காதற் பரத்தையர்”³

என்று பரத்தையரைப் பற்றி அகப்பொருள் விளக்கம் குறிப்பிடுகின்றது.

“கொண்டாள் மனையகத்திருக்க ஊனுடல் இன்பம் பேணல் வேண்டி மாணென நோக்குடைய பலபெண்டிரோடு கூடி இன்புறும் கூடா ஒழுக்கமே பரத்தமையாகும். பொருள் மேல் படர்ந்த..... வரைவில் மகளிர் உள்ளம் அதனை உடையார் பலர்பாலும் பரந்து இயங்குவதாயிற்று. அதனால் அவர்கள் பரத்தையர் எனப்பட்டனர்”⁴

காமக்கிழத்தியர் குறித்து இளம்பூரணர் “காமக் கிழத்தியராவார் பின்முறை ஆக்கிய கிழத்தியர். அவர் மூவகைப்படுவர். ஒத்த கிழத்தியரும், இழிந்த கிழத்தியரும், வரையப்பட்டாரும் என. ஒத்த கிழத்தியர் முந்துற்ற மனையாளன்றிக் காமம் பொருளாகக் பின்னுந் தன்குலத்துள்ளாள் ஒருத்தியை வரைதல், இழிந்தாராவார் அந்தணர்க்கு அரசகுலத்தினும், வணிக குலத்தினும், வேளாண் குலத்தினும் கொடுக்கப்பட்டாரும், அரசர்க்கு ஏனை இரண்டு குலத்தினும் கொடுக்கப்பட்டாரும், வணிகர்க்கு வேளாண் குலத்தில் கொடுக்கப்பட்டாரும். வரையப்பட்டார் செல்வராயினார் கணிகை குலத்தினுள்ளார்க்கும் இற்கிழமை கொடுத்து வரைந்துகோடல். அவர் கன்னியில் வரையப்பட்டாரும். அதன்பின்பு வரையப்பட்டாரும் என இருவகையர். அவ்விருவரும் உரிமை பூண்டமையாற் காமக்கிழத்தியர் பாற்பட்டனர்”⁵ என்று கூறுகிறார்.

நச்சினார்க்கினியர் “காமக்கிழத்தியராவார் கடனறியும் வாழ்க்கையுடையராகிக் காமக்கிழமை பூண்டு இல்லறம் நிகழ்த்தும் பரத்தையர். அவர் பலராதலிற் பன்மையாற் கூறினர். அவர் தலைவனது இளமைப் பருவத்திற்கூடி முதிர்ந்தோரும் அவன்தலை நின்று ஒழுக்கப்படும். இளமைப் பருவத்தோரும், இடைநிலைப் பருவத்தோரும், காமஞ்சாலா இளமையோரும் எனப்பல பகுதியினராம். இவரைக் கண்ணிய ‘காமக்கிழத்தியர்’ எனவே, ‘கண்ணாத காமக்கிழத்தியரும்’ உளராயிற்று. அவர் கூத்தும், பாட்டும் உடையவராகி வரும் சேரிப்பரத்தையரும் குலத்தின்கண் இழிந்தோரும் அடியரும் வினைவல பாங்கினரும் பிறருமாம்”⁶ என்று உரைப்பார்.

சங்க இலக்கியத்தில் “பரத்தையர் எனப் பொதுவாக நின்றலினும் காதல் பரத்தையர் ஆவதற்கும் அதன்மேல் காமக்கிழத்தியராக, இற்கிழத்தியராக வரைந்து கொள்ளும் நிலை மேவற்கும் இடம் அமைத்துச் செல்கின்றனர். பரத்தையர் என்பார், பலருக்கும் உரியர் எனும் நிலையில் கூறப்பெறினும் அங்ஙனம் நின்றவழி ஒரு காலத்தே ஒரு பரத்தையை நாடும் ஆடவர் தமக்குள் மேவ வல்ல பகைமைக் கொடுமைகளைக் குறிக்கும் கூற்றுக்கள் அகத்திணையின்றிப் புறத்திணையிலும் காண்டற்கில்லை. இப்பரத்தையர் கூட்டுறவினால் தலைவன் தலைவியர் மாட்டு ஊடல் நிகழ்வதே நூல்களில் காணப் பெறுதலின் அகப்பொருளில் காணும் பரத்தையர்கள் எல்லாம் காதற் பரத்தையர் முதலியோராகி ஒவ்வோர் தலைவனையே பற்றி நின்றவர் என்று கொள்ளலாம்”⁷ என்ற கருத்து பரத்தையர் காமக்கிழத்தியர் என்போர் ஒருவரே என்றும், அவர்கள் ஒருதலைவனுடனேயே உரிமைபூண்டு வாழ்ந்தார்கள் என்றும் அறியத்தருகிறது.

தன்னைப் புறங்கூறியது கேட்ட பரத்தை கூறியது

தலைவியும், அயற் பரத்தையும் தன்னைப் புறங்கூறியது கேட்ட பரத்தை அவர்தம் பாங்காயினர் கேட்கும்படிக் கூறுவது பரத்தை கூற்றில் முதல் களனாக அமைகிறது. தலைவனுக்கும் பரத்தைக்கும் உள்ள தொடர்பை அறிந்த தலைவி அவளைப் பழித்துப் பேசுகிறாள். இதை அறிந்த பரத்தை தலைவன் அவளை நாடிவரும்போது,

“ஊர நீ, என்னை நயந்தனென் என்றி நின்

மனையோள் கேட்கின் வருந்துவள் பெரிதே” (ஐங்.81:3.5)

என்று தலைவிக்குப் பாங்காயினர் கேட்கும்படித் கூறுகின்றாள்.

தலைவி புலந்ததை அறிந்த பரத்தை தலைவனிடம் “புது வருவாயை உடைய ஊர்த்தலைவனே நின் மனைவி எத்தகையோரையும் வெறுத்துக்கூறும் இயல்புடையவள் எனக்

கேட்டுள்ளேன். அவ்வாறிருக்க எம்மோடு புலத்தலில் வியப்பு இல்லை”⁸ என்று தலைவியின் தோழியர் கேட்கக் கூறுகின்றாள்.

“பரத்தை தலைவனை மயக்கித் தன்பால் இருக்கும்படி செய்துவிட்டு அதில் விருப்பமில்லாதவள் போல் நடிக்கிறாள்” என்று தலைவி புறங்கூறியதை அறிந்த பரத்தை இனி அவ்வாறே செய்யப் போவதாகத் தலைவிக்குப் பாங்காயினர் கேட்பத் தலைவனிடம் கூறுகின்றாள்.”⁹

தலைவி தன்னைப் புறனுரைத்தாள் எனக்கேட்ட காமக்கிழத்தி “தலைவனுடன் தான் புனலாடுவது கண்டு அஞ்சவாளாயின் எழினியின் பகைப்புலத்தில் உள்ள பசுக்கூட்டங்களைப்போலத் தன் கணவன் மார்பினைத் தன் சுற்றத்தோடு சேர்ந்து பாதுகாக்கட்டும்”¹⁰ என்கிறாள்.

தலைவனைத் தன்னிடமிருந்து பிரித்து விட்டதாகத் தலைவி கூறியதை அறிந்த பரத்தை “தலைவியின் கோபத்திற்கு அவளின் அறியாமையே காரணமாகும். அவள் சொல்வது போல புறம் போகாதவாறு பிரித்திருந்தால் கீழைக்கடல் எம்மை வருத்தட்டும்”¹¹ என்று சூளுரைக்கின்றாள்.

ஆடல் பாடலால் தலைவனை மயக்கிவிட்டாள் எனத் தலைவி தன்னைத் தூற்றியதை அறிந்த பரத்தை “தலைவன் கூத்துக்காண வந்ததற்கே என்னைத் தலைவி பழி தூற்றினாள், இனி ஆட்டனத்தியைப் பிரிந்து ஆதிமந்தி வருந்தியதைப் போலத் தலைவி வருந்தும்படி சூளினை மேற்கொண்டு ஊரனைக் கைப்பற்றிக் கொள்ளப் போகிறேன்”¹² என்கின்றாள். “தலைவனைத் தம்முடன் தொடர்பு படுத்திப்பேசிய தலைவி தன் வயிற்றிலே அடித்துக்கொள்ளுமாறு வளையல்கள் ஒலிக்க அவள்வாழும் வீட்டருகே உலவி வருவோம்”¹³ என்றும், “தலைவனது ஊர்ப்பெண்டிர் தாங்கள் விரும்பியபடியெல்லாம் பழிதூற்றுகின்றனர். இனி என்ன நிழந்தாலும் நிகழட்டும். அவர்கள்

வாமும் சேரிக்குச் செல்வோம். மார்பில் வேல் பாய்ச்சப்பட்ட களிறுபோல் அவர்கள் துன்பம் அடையட்டும்”¹⁴ என்றும் தம் தோழியரை அழைக்கின்றாள்.

தலைவி பரத்தையைப் பழித்தபோது “தலைவனுக்கும் தனக்கும் உள்ள தொடர்பு அவனுடன் புனலாடியதுடன் முடிந்துவிட்டது. தற்போது அவன் வேறொரு பரத்தையின் வீட்டில் உள்ளான். எனவே நான் தலைவிக்குப் பகையுடையவள் அல்ல. அவள் கணவனே அவளுக்குப் பகையாவான்”¹⁵ என்று கூறுகின்றாள்.

மேலும் தலைவி தன்னைப் பழி தூற்றுவதைக் கேட்ட பரத்தை “தலைவன் எம் சேரிக்கு வந்தால் அவள் பெண்டிர் காணுமாறு அவன் சூடியுள்ள மாலையைப் பற்றுவேன். அவன் தப்பிப்போகாதபடி அவனது ஆடையைப் பற்றிக்கொள்வேன். என் தோளையே கட்டும் தறியாகக்கொண்டு எம் கூந்தலாகிய கயிற்றால் கட்டி அவன் மார்பினைச் சிறைபிடிப்பேன்”¹⁶ என்று சூளுரைக்கின்றாள்.

மேற்கூட்டிய பரத்தை கூற்றுப் பாடல்களில் தலைவி புறங்கூறியதை அறிந்த பரத்தையர் அவள் புறங்கூறியது போலவே தாம் தலைவனைத் தன்வசப்படுத்திக்கொள்ளப் போவதாகக் கூறுகின்றனர். தமக்கும், தலைவனுக்குமுண்டான உறவை அவர்கள் மறுத்துப் பொய்யுரைக்கவில்லை. இதைத் தலைவியைப் பற்றிக் கவலைப்படாது அவள் இருக்கும் சேரிக்கே செல்லத் தம் தோழியை அழைப்பதன்வழி அறிய இயலும். சில நேரங்களில் மட்டும் தலைவியின் ஏச்சுக்குப் பரத்தை வருந்துவதும் காணப்பெறுகின்றது.

அயற்பரத்தை புறங்கூறியது கேட்ட பரத்தை கூறியது

நீண்டகாலம் ஒரு பரத்தையின் இல்லத்தில் இருந்த தலைவன் ஒரு நாள் தன் இல்லம் சென்றான். அதுகண்ட பிற பரத்தையர்கள் தலைவன் இப்பரத்தையைக் கைவிட்டுவிட்டுத் தன் வீட்டிலேயே

தங்கிவிட்டான் எனக்கூறினர். இதுகேட்ட காதற் பரத்தை அப்பரத்தையர்க்கு நட்புடையவர் காதில் விழும்படித் தன் தோழியிடம், “மகிழ்நன் நாம் வருந்தி அழுமாறு பிரிந்து தன் கிழத்தியர் இருக்கும் ஊரிலேயே தங்கிவிட்டான் என்கின்றனர். கெண்டை மீன்கள் பாய்வதால் மலர்ந்து வண்டுகளைப் பிடித்துக் கொள்ளும் ஆம்பல் மலர்கள் நிறைந்த நாட்டின் தலைவன் அவன் என்பதை அறியவில்லை போலும்”¹⁷ என்று கூறுகின்றாள். இதில் தேன் மிகுந்த மலர்கள் வண்டுகளைப் பிறபக்கம் போகவிடமால் தடுத்ததுபோல இற்கிழத்தியர் தடுத்துவிட்டனர். என்பதை நயம்பட உரைக்கின்றாள்.

வேறு ஒரு பரத்தை புறங்கூறினாள் எனக் கேட்ட இப்பரத்தை “துணங்கை விழா நடைபெறும் காலத்தில் நான் அவ்விடத்திற்கு வந்தால் என் கண்கள் ஊரனொடு பொருத அளவில் அப்பரத்தை களரிக் களத்தில் தலைவனைக் காணாது தன் கண்களை அகலவிரித்து நோக்குவாள்”¹⁸ என்று கூறுகிறாள். தலைவனைக் கண்ட மாத்திரத்திலேயே அவனைப் பிணிந்துவிட முடியும் என்ற அவளின் தன்னம்பிக்கை இதில் புலனாகிறது.

தலைவன் புதிய பரத்தையை விரும்பி அவளுடன் உறைந்தான். அப்பரத்தை பழைய பரத்தையான இப்பரத்தையைப் பழித்தாள் எனக் கேள்வியுற்று “அப்பரத்தை என்னை ஏசியவாறு தலைவனுடன் செல்வதற்கு, தலைவன் காண குரவையாடும் காலத்தில் நான் அங்கு செல்லாததே காரணமாகும். நானும் என் அழகு காட்டி அங்கு சென்றேனாயின் நான் செல்லும் இடமெல்லாம் என்னையே சுற்றிச்சுழலுமாறு தலைவனைச் செய்திடுவேன். அவ்வாறு செய்யவில்லை எனில் சோழனை எதிர்த்த ஆரியப்படை தோற்று ஓடியது போல எனது வளையல்கள் உடைந்து சிதறட்டும்”¹⁹ என்று அவளின் தோழியர் கேட்கும்படி குளுரைக்கின்றாள்.

இப்பாடல்களில் பரத்தை தான் பேசுவதை மற்றைய பரத்தையர்களும் அறிந்துகொள்ள வேண்டம் என்பதற்காகப் பேசுவதால் பார்க்கை எனும் களன் அமைந்துள்ளது. பரத்தை தன் அழகின் பெருமையை விதந்து கூறிச் சூளுரைக்கும் நிலையில் முன்னிலை என்னும் களன் அமைந்துள்ளது.

தலைவன் பிரிவுகண்டு பரத்தை கூறியது

தலைவன் பிரிவில் கூற்று நிகழ்த்துவது பரத்தை கூற்றில் இரண்டாம் களனாக அமைகிறது. தலைவன் பரத்தையின் பிடியிலிருந்து தன் மனைக்குச் செல்ல விரும்புகிறான். இதைத் தோழி வாயிலாக அறிந்த பரத்தை,

“அம்ம வாழி தோழி மகிழ்நன்

தன் சொல் உணர்ந்தோர் அறியலன் - என்றும்

தண் தளிர் வெளவும் மேனி

ஒண் தொடிமுன்கை யாம் அழப்பிரிந்தே” (ஐங்.38:1-4)

என்றும் குறிப்பிடுகின்றாள். பரத்தை வீட்டிலிருந்து தலைவன் தன் வீட்டிற்குத் திரும்பிய போது தலைவி, பரத்தையின் பெண்மை நலமெல்லாம் துய்த்து காதல் நீங்கிப் பிரிந்ததாகக் கூறுகின்றாள். அது கேட்ட பரத்தை தலைவியின் பாங்காயினர் கேட்கும் படி தன் தோழியிடம் “நம்மை அணைத்துப் பின் நம் தோள்கள் மெலியுமாறு தலைவன் பிரிந்து சென்றான் எனினும் அவன் பிரிந்தவன் அல்லன்”²⁰ என்று கூறுகிறாள். இதன் மூலம் தலைவன் தன்னிடமே மிக்க அன்புடையவன் என்பதையும், விரைவில் தன்னிடம் வந்துவிடுவான் என்பதையும் தலைவிக்கு உணர்த்துகிறாள்.

தலைவன் மனைவிக்குப் பெரிதும் அன்பு செய்கிறான் எனக்கேட்ட பரத்தை அவன் வாயிலாக அனுப்பிய பாணனிடம்” தலைவன் தலைவிக்குப் பெரிதும் தலையளி செய்து தன் பெண்டு எனக் கருதியதற்கு அவளிடம் அமைந்த நல்ல பண்புகளும், அவளது

பெண்மை நலமும் காரணமாகும்”²¹ என்று கூறுகிறாள். தலைவன் தலைவியிடம் அன்பு காட்டுவதற்குக் காரணம் மணந்து கொள்ளப்பட்டவள் என்பதைத் தவிர காதல் இன்பம் தரும் சிறப்பினால் அல்ல என்பது அவளது கருத்தாகும். இதில் தலைவியின் தோழியர் கேட்கும்படி கூறுவதால் படர்க்கை எனும் களன் அமைந்துள்ளது.

பரத்தையின் மனையில் இருந்த தலைவன் தலைவி மகவு ஈன்றது அறிந்து அவளிடம் செல்கின்றான். அது கண்ட பரத்தை “மைந்தன் பிறந்தமையால் மகிழ்ந்து இடையாமத்துக் கள்வன் போல இருளிலே வந்துற்றான்”²² என்று தலைவியின் பாங்காயினர் கேட்கும்படிக் கூறுகிறாள். மகவு பிறந்ததாலேயே தலைவியின் இல்லம் சென்றான். இல்லாவிட்டால் தன்னைப் பிரிந்து செல்லமாட்டான் என்பதை உட்பொருளாகக் கொண்டு பரத்தையின் கூற்று அமைந்துள்ளது.

தலைவன் பரத்தையை விட்டுத் தம் இல்லத்திற்குச் செல்கிறான். இதை அறிந்த பரத்தை தன்னிடம் அவன் செய்ததைத் தலைவி கேட்டு வெறுப்படைய வேண்டும் என்பதற்காகத் தலைவிக்குப் பாங்காயினர். கேட்டுகும்படித் தன் தோழியிடம், “ஊரன் என் கூந்தலைப் பற்றி வளையல்களைக் கழற்றிக் கொண்டபோது இதை உன் மனைவியிடம் சொல்லுவேன் என்றேன். அப்போது அவன் மத்தளத்தின் மார்ச்சனை வைத்த பக்கம் அதிர்வதுபோல அதிர்ச்சியுற்று நடுங்கினான். அதை நினைக்கும் போதெல்லாம் நான் சிரிப்பேன்”²³ என்று கூறுகின்றாள். தலைவனின் இந்த நடத்தை கேட்டு தலைவி வெறுக்கவேண்டும் என்பதே பரத்தையின் நோக்கமாகும்.

தலைவி தான் பூப்பு நீராடியதை உணர்த்த தோழியைச் செவ்வணி செய்து விடுகிறாள். அது கண்ட பரத்தை தலைவியின் பாங்காயினர் கேட்கும்படித் தன் தோழியிடம் “தலைவனை நாம் கொண்ட பெருந்தன்மை காரணமாக அனுப்பினேன். அவ்வாறு அனுப்பியது அறியாமல் தலைவி மீது கொண்ட அன்பினால் தான்

தலைவனை அனுப்பினோம் என்று ஊரார் கூறுகின்றனர். அவ்வாறு கூறின் அவனை மீண்டும் கைக்கொள்வோம்”²⁴ என்று கூறுகிறாள்.

தன்னிடமிருந்து பிரிந்த தலைவன் புதிய பரத்தையின் வீட்டுக்குச் செல்வதை அறிந்த பரத்தை தலைவனுக்குக் கேட்கும்படி “திருவிழா இல்லாத காலத்தில் இவனால் விரும்பப்பட்ட இவள் தன்னை அழகுபடுத்திக்கொண்டு தெருவில் சென்றதைக் கண்ட ஊரார் நகைத்தனர். குலமகளிர் தத்தம் கணவரை இவளிடமிருந்து காத்துக்கொண்டனர். அவ்வாறிருக்க இவள் இவனைப்பற்றிக் கொண்டதில் வியப்பில்லை”²⁵ என்று கூறுகின்றாள். இக்கூற்றுகளில் பலரும் கேட்கும்படிக் கூறுவதால் படர்க்கை எனும் களன் அமைந்துள்ளது.

தலைவனோடு ஊடிக்கூறியது

தலைவனோடு ஊடுதல் பரத்தை கூற்றில் மூன்றாம் களனாகும். தலைவன் சேரிப்பரத்தையிடம் நட்பு கொண்டுள்ளான் என அறிந்த காதல் பரத்தை அவன் தன் இல்லம் வந்தபோது, “அத்தி என்பாளை காவிரிப்பெண் கவர்ந்து கடலில் சென்று மறைத்துக்கொண்டது போல, சேரிப்பரத்தை உன்னைக் கவர்ந்து சென்றதால் என்நெற்றியில் பசலை படர்ந்தது. அதனால் என் அழகினைத் திரும்பத் தந்துவிட்டு நீ செல்வாயாக”²⁶ என்று கேட்கின்றாள்.

“ஆதிமந்தி நீர் சொரியும் கண்களுடன் எல்லாவற்றையும் வெறுத்திருக்கும்படி காவிரிப் பெண்ணாள் ஆட்டனத்தியைக் கவர்ந்துகொண்டு ஒளித்ததுபோல நின் மனைவியும் நின்னைக் கவர்ந்து கொண்டுபோய் ஒளித்து விடுவாளோ என அஞ்சுகின்றேன். எனவே சேரனுடைய வஞ்சி மாநகர் போன்ற என் மேனி நலத்தினைத் தந்துவிட்டுச் செல்வாயாக”²⁷ என்று தலைவனிடம் கூறுகின்றாள்.

தலைவன் தன் இளம் புதல்வன் சொல்லிய சொற்களைத் தன் பாங்காயினர் கூறக்கேட்டு மகிழ்ந்தான் என அறிந்த பரத்தை “தலைவனே இனி நீ என்னோடு சேர்ந்து வாழ்வது அரிது. எனவே உன் மனைவியோடு சேர்ந்து வாழ்வாயாக”²⁸ என்று கூறுகின்றாள்.

தலைவன் பிரியக்கருதும்போது பரத்தை அவனோடு ஊடுகிறாள். அப்போதெல்லாம் ‘என் அழகு நலனைத் தந்துவிட்டுப்போ’ என்று தலைவனை இரந்து கேட்கின்றாள். தலைவன் தன்னை வெறுத்துவிடக் கூடாது என்பதில் கவனமாக இருக்கிறாள். இதில் தலைவனுடன் நேரடியாகப் பேசுவதால் ‘முன்னிலை’ என்னும் களன் அமைந்துள்ளது.

தூதாகவந்த பாணனிடம் கூறியது

காதற்பரத்தையைக் கூடிய தலைவன் பின் அவளைக் கைவிட்டு அயற்பரத்தையிடம் சென்றான். பின் காதற்பரத்தையை அணுகவேண்டி அவள் சினம் தணிக்கப் பாணனைத் தூதாக அனுப்புகின்றான். அவ்வாறு தூதுவந்தவனிடம் “நின் தலைவன் எம் சேரிக்கு வந்து என் நெஞ்சைப் பற்றிக் கொண்டான். இனி அப்பழி நீங்காது. நீயும் அஞ்சுமாறு என் அன்னை மூங்கிற்கோலைக் கையில் கொண்டவளாய் சினந்த வண்ணம் உள்ளாள். அதனால் நீ இங்கு வராது”²⁹ என்று கூறுகின்றாள்.

ஊடல் நீங்கி வாயில் நேர்ந்தது

பல பரத்தையரோடு கூடி மகிழ்ந்த தலைவன் மீண்டும் காமக்கிழத்தியைக் காண வருகின்றான், தலைவனோடு ஊடல் கொண்டிருந்த அவள் “பிற பரத்தையர் போன்று தலைவனை முயங்கவேண்டாம் எனக்கூறியும், என் தோள்கள் மாறுபட்டு உன்னுடன் முயங்கக் கருதின. நீ குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு வாராததால் சில பரத்தையர்கள் வந்து எம் இல்லத்தின் கதவைத் தட்டினார்கள். அப்பரத்தையர்களையும் நோகவில்லை. சேரிப்பரத்தையர்களைக் கூடி அவர்கள் வேட்கையை நின் மார்பு தீர்க்கும் என்ற ஊரார் சொல்லையும்

நோகவில்லை. நீ பிரிந்ததால் என் தோள்கள் மெலிவுற்றன. பழைய நிலையைப் பெறுவதற்கு மனம் நொந்து நிற்கின்றேன். நீ விரும்பாத முயக்கம் எனக்கு கனவில் வந்த செல்வத்தைப் போல இன்பம் தருவதாகும்”.³⁰ எனத் தலைவன் வரவை எதிர்நோக்கியிருந்த தன் நிலையைக்கூறி வாயில் நோக்கின்றாள். தலைவன் நேரில் முயங்கவில்லை ஆயினும் கனவிலாவது அதைப்பெற்று மகிழ்வோம் என்று கூறுகின்றாள்.

பரத்தையர் சேரியிலிருந்து வந்து ஊடல் தீர்க்கும் தலைவனிடம் காமக்கிழத்தி “பரத்தை தன் அழகினால் உன்னைத்தாக்கி தன்வசப் படுத்திக்கொண்டு பின் கைவிட்டுவிட்டாள். நீ அவளை அடைவதற்காகப் பாகனை அவள்பால் அனுப்பியும் வராமையால் எம்மிடம் விருப்பம் உள்ளவன் போல வந்து நிற்கின்றாய். நீ விரும்பிய பரத்தையர் மீது விருப்பம் நீங்கினால்தான் என்னை நினைப்பாய் எனவே நீ விரும்பினாரிடத்தே செய்யக்கருதியதை செய்து முடிப்பாயாக”³¹ என்றும், “உன் ஒருத்தியைத் தவிர தலைவனுக்கு உரிய பிறபெண்டிர் இல்லை என்று சூளுரைத்த பாணன் இங்கு இருந்தால் உன் உடலில் உள்ள பற்குறி, நகக்குறி ஆகியவற்றை அவனிடம் காட்டுவேன். முழுப்பொய்யனாகிய அவனிடம் நின் பரத்தையர்கள் செய்த வளைக்குறியையும் காட்டுவேன். ஆண்டுக்கு ஒரு முறை இங்கு வரும் நின் வரவு வாடிய பயிருக்கு சிறு தூறல் வெப்பத்தைக் கிளப்பிவிட்டது போல வருத்தத்தைத் தருகின்றது. ஆகவே நீ மனந்திருந்தி வரும் வரை யாம் ஆற்றியிருப்போம். நீ பரத்தையர் மனைக்கே செல்வாயாக”³² என்றும் கூறுகிறாள்.

இவ்விரு கூற்றுகளிலும் காமக்கிழத்தி தலைவனிடம் அவன் விருப்பம் தீரும் வரை இருந்து விட்டுப் பின் தன்னிடம் வந்தால் போதும் என்றும், அதுவரை தான் காத்திருப்பதாகவும் கூறுகின்றாள். இதன் மூலம் தலைவனின் கூடலை மட்டும் விரும்பாது அவனுடைய உண்மையான அன்பையே அவள் விரும்புகிறாள் என்பது

புலனாகின்றது. தலைவனின் பரத்தமையை அவன் மீது கொண்ட அன்பின் காரணமாக ஏற்றுக்கொள்வதற்கும் அவள் துணிகின்றாள்.

கூடல் குறியுடன் தம் இல்லிற்கு வந்த தலைவனிடம் காமக் கிழத்தி “பரத்தை உகிராலும் பல்லாலும் செய்த குறிகளை என்னிடம் காட்டும்படி பாணன் உன்னை அனுப்பிவைத்தானோ? உன் மகளிர் ஊடி வீசிய சாதிலிங்கக் கறை படிந்த மார்பினை என்னிடம் காட்டும்படி நின் புலைத்தி அனுப்பி வைத்தானோ? பிறருடன் கூடியதால் மென்மைப்பட்ட உன் கோதையையும் பிறர் கூந்தலிலிருந்து விழுந்த துகள்களையும் என்னிடம் காட்டும் படி உன் அந்தணன் அனுப்பிவைத்தானோ? நீ நெஞ்சழிந்து நின் காமத்திற்கு இசைந்தவரோடு கூடி வாழ்கின்றாய். அதைவிட நாங்கள் காமநோயால் வருந்துவது இழிந்தது கிடையாது.”³³ என்று கடிந்துரைக்கின்றாள். இதன் மூலம் தலைவன் இழிசெயல்களைச் செய்கின்றான் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றாள். இதில் தலைவனிடம் காமக்கிழத்தி நேரடியாகப் பேசுவதால் முன்னிலை எனும் களன் அமைந்துள்ளது.

பரத்தையரிடமிருந்து திரும்பிவந்து நீ ஏழுற்றனையோ, என்ற தலைவனிடம் காமக்கிழத்தி “நின் புகழைப் பாடித்திரியும் பாணனும் பித்தேறினன் ஆவான். நின் பொய்மொழிகளை மெய்மொழிகளாகத் தெளியும் பரத்தையரும் பித்தேறினர். முற்பகலில் ஒருத்தியுடன் கூடியிருந்து, நண்பகலில் வேறோருத்தியிடம் சென்று, பிற்பகலில் மற்றொருத்தியைத் தேடும் உன் நெஞ்சத்தால் நீயும் பித்தேறினாய். பரத்தையரைப் பிடிக்கும் வலை என்று ஊரார் இகழும்படியுள்ள உன்தேரும், பாகனும் பெரிதாகப் பித்துப்பிடித்துத் திரிவர். நிறையுடைய என் நெஞ்சு ஆற்றியிருக்குமே தவிர என்றும் பித்துப்பிடித்து அலையாது”³⁴ என்று உரைக்கின்றாள், தனக்குத் தலைவனாகிய பித்துதான் பிடித்திருக்கிறது என்று கூறுவதன் மூலம் தலைவன் மீது உள்ள அன்பையும் வெறுப்பையும் ஒருசேரக் காட்டுகிறாள்.

மற்றொரு காமக்கிழத்தி பரத்தையர் சேரி சென்று திரும்பிவரும் தலைவனிடம் “பரத்தையருடன் கூடியதற்குச் சான்று பகரும் கண்ணியுடன் எம் இல்லிற்கு வந்தனை. நாம் வந்தால் இவள் அழகு பெறுவாள், நீங்கினால் அழகும் நீங்கப் பெறுவாள் என்ற தகைமைதான் நீ அவ்வாறு வருவதற்கு காரணம். கையினால் அழுத்துவதால் முகைஅலர்ந்தாற் போன்று உன் அன்பில்லாத முயக்கம் எனக்குச் குளிர்ந்த பனிக்காலத்தைப் போலக் கொடிதாக இருந்தது. நீ அன்பின்றித் தழுவுதலால் பயன் எதுவும் இல்லை. ஆதலான் நீ பரத்தையரிடம் செல்வாயாக”³⁵ என்று வருந்திக் கூறுகின்றாள்.

இவ்வாறு காமக்கிழத்தியர் கூறும் கூற்றுக்கள் யாவிலும் தலைவன் மீது அவர்கள் கொண்ட அன்பே வெளிப்படுகின்றது. அன்பு இல்லாத, பிறர்மீது மனம்வைத்த பொய்யான முயக்கத்தை அவர்கள் விரும்பவில்லை, அதற்காகத் தலைவனைக் குறை சொல்லவும் விரும்பவில்லை. அவனது விருப்பம் நீங்கியபின் திரும்பி வந்தால் போதுமென்றும் அதுவரை ஊடாது ஆற்றியிருக்கவும் தயாரென்றும் கூறுகின்றனர். இதன் மூலம் தலைவிக்கு நிகரானவர்களாகக் காமக்கிழத்தியர் படைக்கப்பெற்றுள்ளனர். ஆனால் தலைவிக்கு நிகரான உரிமை இல்லாதவர்களாதலால் ஊடலைத் தலைவியை விடச் சற்று குறைவாகவே கையாளுகின்றனர்.

தலைமகளோடு சேர்த்து வைத்து அறிவுரை கூறுதல்

தலைவனைத் தலைவியோடு சேர்த்து வைத்து அறிவுரை கூறுவது பரத்தை கூற்றின் நான்காம் களனாகும். பரத்தையரிடமிருந்து மீண்ட தலைவன் தன் தலைவியிடம் வருகிறான். தலைவி ஊடல் நீங்காது நிற்க, தலைவன் செய்வதறியாது வருந்துகிறான். அப்போது முதுமைவாய்ந்த அவனது காமக்கிழத்தி “பயன்படுத்த முடியாத பழைய தோணியைப் புன்னை மரத்தில் கட்டிவைத்திருக்கும் ஊரையுடையவனே! உன் தலைவிமீது கொண்ட அன்பில் குறை இல்லாது அவளைப் புரிந்துகொண்டு நடக்கவேண்டும். அவ்வாறு இல்லையெனில் உன்னை

விரும்பும் மகளிர் என்னைப் போலவே தளர்ந்துபோன தோள்களையும், அழுத கண்களையும் உடையவராய் மலர்ந்த உடனேயே கருகிப்போன பூக்களைப்போல ஆகிவிடுவர்”³⁶ என்று கூறுகின்றாள். தன்னைக் கைவிட்டுத் துன்பத்தில் ஆழ்த்தியது போலத் தலைவியையும் செய்து விடாதே என்று தலைவனுக்கு அறிவுறுத்துகின்றாள்”

சமூக நோக்கில் சங்க மகளிர் குறித்து ஆராய்ந்த கே.பி.அழகம்மை “சங்கஇலக்கியப் பாடல்களில் பரத்தையர், தலைவன் தலைவியர் ஊடலுக்குப் பின்னனியாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளனர். பரத்தை என்ற சொல் 13 இடங்களிலும் பரத்தமை என்ற சொல் ஒரே ஒரு இடத்திலும் மட்டுமே பயன்படுத்தியது கொண்டே இதனை உணரலாம்”³⁷ என்றுரைப்பது இவ்விடத்தில் சுட்டத்தக்கது. மேலும் “அகத்திணையொழுக்கத்தில் மருதத்திணைப்பகுதி ஒப்புயர்வற்ற குணங்களாற் சிறந்த தலைவன் பெருமைக்கு இழுக்காகவே தோன்றுகிறது. இதனை தலைவியின் ஒழுக்கந்தவறாத கற்புத் திறனைப் புலப்படுத்தல் கருதியும், அவள் ஊடற்குக் காரணமாய் இன்பம் மிகுவித்தல் கருதியும் நாடக வழக்காகப் புலவர்கள் அமைத்த வழக்கு என்று கொள்ளலே ஏற்புடையதாகும். பரத்தமை தமிழர் வாழ்க்கை நாகரிகத்தில் ஒருபகுதி எனக் கோடல் தவறு. இதனால் தமிழகத்தில் பரத்தமையே இல்லை என்று சாதித்தலும் அறிவுடைமையன்று பரத்தமை இல்லாத நாடே இல்லை என்பதுதான் உண்மை”³⁸ என்ற சுப்புரெட்டியார் கூற்றும் குறிப்பிடற்குரியது.

எனவே சங்க இலக்கியம் குறிப்பிடுவது போல பரத்தமை ஒழுக்கம் இருந்திருக்க முடியாது என்றும், ஓரளவு இருந்த அவ்வொழுக்கத்தை இலக்கியச்சுவையை மிகுவிப்பதற்காகச் சற்று மிகைப்படுத்தி சங்கப்புலவர்கள் பாடியிருப்பார்கள் என அறிய முடிகிறது. பரத்தமை இல்லை எனில் தலைமக்களிடையே ஊடல் ஏற்படுவதாகக் கூறியிருக்க முடியாது.

ஊடல் சமையலுக்கு உப்பு போல, வாழ்க்கைக்கு முக்கியமானது என்பதைத் திருக்குறள் “உப்பமைந்தற்றால் புலவி.....”³⁹ என்று குறிப்பிடுகிறது. மேலும் ஊடலின் சிறப்பை.

“புலத்தலின் புத்தேள்நாடு உண்டோ நிலத்தோடு

நீரியைந் தன்ன தகத்து”⁴⁰

என்று ஊடுதலைவிட பெரிய இன்பம் தேவருலகில் கூட இல்லை என்று குறிப்பிடுகிறது.

எனவே இவ்வுடல் இன்பத்தைப் பாடுவதற்கும் அது தொடர்பான பிற கூறுகளைப்பாடுவதற்கும் ஊடல் தோன்றுதற்குக் காரணமான பரத்தமையைப் புலவர்கள் கையாண்டுள்ளனர் எனக் கருத இடமுண்டு இதற்குப் பரத்தையர் கூற்றுகள் களனாகியுள்ளன.

தொகுப்புரை

சங்க இலக்கிய மாந்தர்களில் குறிப்பிடத்தக்க இடம் பரத்தையர்க்கு உண்டு. தொல்காப்பியர் பரத்தையைக் காமக்கிழத்தி என்னும் பெயரால் குறிப்பிடுவார். பரத்தையர் என்பவர் ஆடல் பாடல்களில் வல்லவராகி, அழகும் இளமையும் காட்டி ஆடவரை மயக்கும் பொருட்பெண்டிர் என உரையாசிரியர்களால் சுட்டப்படுகின்றனர். இப்பரத்தையர் கூற்றில் சங்க இலக்கியப்பாடல்களில் நாற்பத்தொரு பாடல்கள் ஆராயப்பட்டுள்ளன.

தலைவியும் பிறரும் தன்னைப் புறங்கூறியது கேட்ட பரத்தை அவர்களுக்குப் பங்காயினர் கேட்கும்படி கூற்று நிகழ்த்துவது பரத்தை கூற்றுப்பாடல்களில் முதல் களனாக அமைகிறது. இதில் இருபத்து இரண்டு பாடல்கள் உள்ளன. தலைவி கூறியது போலவே தலைவனைக் கைப்பற்றிக் கொள்ளப் போவதாகவும், தலைவியின் வெறுப்பை அதிகரிக்க அவள் வசிக்கும் இடத்திற்கே செல்லப்போவதாகவும், தலைவியிடமிருந்து தலைவனைத் தான் பிரிக்கவில்லை என்றும், அவ்வாறு பிரித்திருந்தால் தன்னைக் கடல் வருத்தட்டும் என்றும் கூறும் கூற்றுக்கள் பரத்தையர்க்குரிய முதற்களனில் இடம்பெறும் செய்திகளாகும். இவை படர்க்கை எனும் களனில் அமைந்துள்ளன.

தலைவன் தன்னைவிட்டுப் பிரிவது அறிந்து பரத்தை வருந்திப் புலம்புவது பரத்தையர் கூற்றில் இரண்டாம் களனாக அமைகிறது. இதில் ஏழு பாடல்கள் உள்ளன. தலைவன் தன்னைப்பிரிந்து செல்லப்போகின்றான் என அறிந்த பரத்தை, நம்மைப் பிரிந்தாலும் அவன் பிரிந்தவன் அல்ல என்றும், தலைவன் தலைவியை நாடுவதற்கு அவளின் நற்பண்புகளே காரணமாகும் என்றும், தன் பெருந்தன்மையாலேயே தான் அவனை அனுப்பி வைத்ததாகவும் கூறுதல், வேறொரு பரத்தையிடம் தலைவன் சென்றதை அறிந்து அவனை நகைத்துரைப்பதும் இக்களனில் சுட்டப்படும் செய்திகளாகும்.

பரத்தை தலைவனோடு ஊடல் கொண்டு கூறுவதும், வாயில் மறுப்பதும், நேர்வதும் மூன்றாம் களனாக அமைகிறது. இதில் பதினைந்து பாடல்கள் உள்ளன. தலைவனோடு ஊடல் கொண்ட பரத்தை என் அழகினைத் திரும்பத் தந்துவிட்டுப்போ என்றும் உன் தலைவியுடனேயே சேர்ந்து வாழ்வாயாக என்றும் கூறுவது பரத்தையரின் அன்புணர்வையும், பெருந்தன்மையையும் புலப்படுத்தும்.

பரத்தையரிடத்தும் பாணன் ஊடல் தீர்க்கத் தூது சென்றுள்ளான் என்பது புதுமை செய்தியாகும்.

தலைவனுடன் ஊடல் நீங்கி வாயில் நேரும் பரத்தை “அவன் பிரிவால் தன் தோள்கள் மெலிந்திருந்த தன் நிலையைக்கூறி வாயில் நேர்கிறாள். மற்றொரு பரத்தை தலைவனைக் காமக்கிழத்தியர்களிடம் உனக்கு உள்ள விருப்பம் நிறை வேறியபின் இங்கு வருவாயாக என்கிறாள். மற்றொருத்தி நீ மனந்திருந்தி வரும்வரை நான் காத்திருப்பேன் என்கிறாள். இதன் மூலம் தலைவன் மீது பரத்தையர் கொண்ட அன்பு புலனாகின்றது.

பரத்தை தலைவனுக்கு அறிவுரை கூறுவது நான்காம் களனாக அமைகிறது. இதில் ஒரு பாடல் மட்டுமே உள்ளது. இதில் பரத்தமை நீங்கி தலைவியிடம் செல்லும் தலைவனிடம் தலைவியின் மனம் நோகாது பார்த்துக்கொள் என பரத்தை அறிவுரை கூறுவது சுட்டத்தக்கது.

அக இலக்கியத்தில் ஊடல் ஒழுக்கம் சுவையை மிகுவிக்கும். அதன் பொருட்டே ஒரோவழி நடந்த பரத்தமையைச் சங்கப்புலவர்கள் சற்று மிகைப்படுத்திப்பாடியுள்ளனர். இது தலைவனின் ஒழுக்கத்திற்கு மாசுகற்பிக்கும் எனினும் ஊடல் சுவையின் பொருட்டும் அது தொடர்பான பிற துறைகளைப் பாடவும் தலைவியின் மனத்திட்பத்தை உயர்த்திக் கூறவும் பரத்தமை விரிவாகப் பாடப்பட்டுள்ளது. இவை பெரும்பாலும் படர்க்கை முன்னிலை என்னும் களன்களில் அமைந்துள்ளன.

உரையாசிரியர்கள் கூறும் பரத்தையர் தம் இயல்பு சங்க அகப்பாடல்களில் முற்றிலும் மாறுபட்டுள்ளது. தலைவி தன்னைப் பழித்தால் என்பதை அறிந்தபோது வருந்திக் கோபித்தாலும், தலைவன் தலைவியோடு சேர்ந்து வாழவேண்டும் என்று விரும்புவதும், தலைவன் பொருளை வெளவாது, அன்பையே வெளவுவதும் பரத்தையர் கூற்றுக்களன்கள் உணர்த்தும் புதிய செய்தியாகும்.

சான்றெண் விளக்கம்.

1. தொல். பொருள். கற்பு.நா.10
2. மு.சண்முகம்பிள்ளை, (ப.ஆ) தொல். பொருள். கற்பு ப.139
3. அகப்பொருள் விளக்கம், நா.114
4. சு.துரைசாமிப்பிள்ளை, (உ.ஆ) நற்றிணை. ப.96.
5. மு.சண்முகம்பிள்ளை, (ப.ஆ) தொல். பொருள். கற்பு. ப.139.
6. ஆ.பெ.இ. தொல். பொருள். கற்பு. ப.139.
7. ஆ.பெ.இ. அகநானூற்றுச் சொற்பொழிவுகள். பக்.23-24.
8. ஐங். 87:3-4.
9. மேலது, 88:1-4.
10. குறுந். 80:4-7.
11. மேலது, 164:4-6.
12. அகநா. 76:1-13.
13. மேலது, 106:6-3.
14. மேலது, 216:7-16.
15. மேலது, 186:9-20.
16. மேலது, 276:7-12.
17. ஐங். 40:2-5.
18. குறுந். 364:5-8.
19. அகநா. 336:15-23.
20. ஐங். 39:2-4.
21. மேலது, 69:1-4.
22. நற் 40:6-11.
23. மேலது, 100:1-12.
24. மேலது, 176:1-11.
25. மேலது, 320:1-10.
26. அகநா. 376:10-18.
27. மேலது, 396.
28. ஐங். 86:1-14.

29. நற். 150:8-11.
30. கலித். 68:6-25.
31. மேலது, 69:8-24.
32. மேலது, 71:13-26.
33. மேலது, 72:9-26.
34. மேலது, 74:6-16.
35. மேலது, 78:1-27.
36. நற். 315:2-12.
37. கேபி.அழகம்மை, சமூக நோக்கில் சங்கமகளிர், ப.205.
38. ந.சுப்புரெட்டியார், அகத்திணைக்கொள்கைகள், ப.383.
39. மு.வரதராசன், (உ.ஆ) திருக்குறள், 1302.
40. மேலது, 1323.

பிற மாந்தர்கள் கூற்றில் களன்

சங்க அகஇலக்கியத்தில் தலைவன் தலைவி ஆகியோர் முதன்மை மாந்தர்கள் ஆவர். இவ்விருவர் தவிர அவர்தம் வாழ்வில் பங்குபெறும் பல்வேறு மாந்தர்களைபற்றிச் சங்க இலக்கியம் குறிப்பிடுகிறது. இதில் தோழி, தாயர், பரத்தை போன்ற மாந்தர்தம் கூற்றுகள் முந்தைய இயல்களில் கூறப்பெற்றதால் இவர்கள் தவிர்ந்த எஞ்சிய மாந்தர்களாகிய, பார்ப்பான், பாங்கன், பாணன், பாடினி, இளையர், கூத்தர், விறலியர், அறிவர், கண்டோர் போன்ற பிற மாந்தர்கள் தம் கூற்றில் இடம்பெறும் களன்கள் குறித்து விளக்குவது இவ்வியலின் நோக்கமாகும்.

வாயிலாகிய மாந்தர்கள்

தோழி, தாய், பார்ப்பான், பாங்கன், பாணன், பாடினி, இளையர், விருந்தினர், கூத்தர், விறலியர், அறிவர், கண்டோர் ஆகிய மாந்தர்களை வாயில்கள் என்று வகைப்படுத்துவர் தொல்காப்பியர். பார்ப்பான், பாங்கன், பாணன், இளையர், கூத்தர் போன்றோர் தலைவனுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையவராவர். இதில் பாணன், பார்ப்பான், பாகன் ஆகியோர் பரத்தமை காலத்தில் தலைவனுக்காகத் தூது செல்பவர்களாவர். எஞ்சிய அறிவர், கண்டோர், ஆகியோர் தாயர் மற்றும் தலைமக்களோடு தொடர்புடையவராவர்.

பிற மாந்தர்கள் என்று வகைப்படுத்தப்பட்டவர்களுள் பாடினி, விருந்தினர், விறலியர், அறிவர், கூத்தர், இளையோர் ஆகியோரின் கூற்றுக்கள் சங்க இலக்கியத்தில் இடம்பெறவில்லை. பார்ப்பான், பாங்கன், பாணன், கண்டோர் ஆகிய மாந்தர்களோடு தொல்காப்பியர் குறிப்பிடாத சான்றோர், சுற்றத்தார், பாகன், அயலோர் ஆகியோர் தம் கூற்றுகள் சங்க இலக்கியத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன. இதில் சான்றோர் கூற்று, பெருந்திணையிலும் சுற்றத்தார் கூற்று, கூற்று மயக்கமாகவும்

வருவதால் அவர்தம் கூற்றுக்களை விடுத்துப் பிற மாந்தர் கூற்றுகள் மட்டும் இவ்வியலில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

பார்ப்பார்

பார்ப்பார் என்பவர் அந்தணர் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றார். “பார்ப்பார் என்பார் பார்ப்பன குலத்துப் பிறந்தவர். தலைவனுக்கு அடிக்கடி அறிவுரை கூறுபவர், ‘பார்ப்பார்’ என்ற சொல் ‘கூர்ந்து நோக்குவர்’ என்ற பொருளைத் தருவதால் அருமறைகளை ஆய்ந்து பார்க்கும் மக்களைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளலாம்”¹ என்பர் ந.சுப்புரெட்டியார். இத்தகு பார்ப்பார்தம் கூற்றுக்களாக,

“காமநிலை உரைத்தலும் தேர்நிலை உரைத்தலும்
கிழவோன் குறிப்பினை எடுத்துக்கூறலும்
ஆவொடு பட்ட நிமித்தம் கூறலும்
செலவுறு கிளவியும் செலவழுங்கு கிளவியும்
அன்னவை பிறவும் பார்ப்பார்க்கு உரிய”²

என்னும் ஆறினைத் தொல்காப்பியர் உரைப்பார். சங்க இலக்கியத்தில் பார்ப்பார்தம் கூற்றாக ஒரு பாடல் மட்டுமே உள்ளது. இது செவிலிக்கு அறிவுரை கூறுதல் எனும் களனில் அமைந்துள்ளது.

உடன்போன மகளைத் தேடிப் பின் சென்ற செவிலி எதிர்ப்பட்ட அந்தணரிடம் தன் மகள் பற்றி வினவுகிறாள். அதற்கு அவர் “அறம் சொல்லும் மறைகளைப் பயின்ற நாவினையும், விரத வாழ்க்கையையும் உடைய அந்தணரே எனத்தொழுது நின் மகள் பற்றி வினவுகின்ற பேதையே, இனிய துணையான தலைவன் இன்சொலால் பாராட்ட அதனால் மகிழ்ந்து மலையைக் கடந்து நின் மகள் செல்வதைக் கண்டேன்”³ என்று கூறுகிறார். இவ்வாறு கூறுவதன் மூலம் தலைவி அறத்தின்வழிப்பட்டு மகிழ்வாகத்தான் செல்கிறாள். நீ அவளைத் தேடிச் செல்லவேண்டாம் எனத் தாய்க்கு அறிவுரை கூறுகின்றார். பேதை என்று செவிலியை அழைப்பதன் மூலம் அவள் தன்மகளைத் தேடிப் பின்

செல்வது சரியான செயலன்று என உணர்த்துகிறார். இதில் ‘முன்னிலை’ எனும் களன் அமைந்துள்ளது.

பாங்கன்

தலைவனுக்குப் பாங்கானவன் பாங்கன் ஆவான். இவன் தலைவனின் களவுக்காலத்தில் தலைவனுக்கு உற்ற துணையாக விளங்குபவன். தலைமக்களுக்குரிய நால்வகைக் கூட்டத்தில் இடந்தலைப்பாட்டினையடுத்த கூட்டம் இவன் துணையாலேயே நிகழும் என்பது தொல்காப்பியர் கருத்தாகும். “பாங்கனால் நிகழும் கூட்டம் பன்னிரண்டு”⁴ ஆகும். இப்பாங்கனின் கூற்றாகச் சங்க இலக்கியத்தில் மூன்று பாடல்கள் உள்ளன. அவை தலைவனை இடித்துரைத்தல், உண்மை உணர்தல் என்னும் நிலையில் அமைந்துள்ளன.

தலைவன், பாங்கன் வாயிலாகத் தனது குறைமுடிக்க விரும்பிய போது அவனை இடித்துரைத்தல் பாங்கன் கூற்றில் முதல் உட்களனாகும் இதனை “காமம் என்பது அறிவில்லாதவரிடத்தும் சென்று தங்குகின்ற பெரிய அறிவில்லாமையை உடையது. ஆதலால் வெறுக்கத்தக்கது”⁵ என்னும் கூற்று விளக்கும். இதில் காமத்தின் சிறுமையைக் கூறி தலைவனின் விருப்பத்திற்கு இணங்க மறுக்கின்றான். இங்ஙனம் தலைவனை இடித்துரைக்கும் உரிமை பாங்கனுக்கு உண்டு என்பதைத் தொல்காப்பியர் “மொழி எதிர் மொழிதல் பாங்கனுக்கு உரித்தே”⁶ என்பதன்வழி உரைப்பர். தலைவியின் பொருட்டுத் தலைவன் உளம் மெலிவதைக் கண்ட பாங்கன்,

“காமம் காமம் என்ப காமம்

அணங்கும் பிணியும் அன்றே நினைப்பின்

மூதைச்சுவற் கலித்த முற்றா இளம்புல்

மூதா தைவந் தாங்கு

விருந்தே காமம் பெருந்தோளோயே” (குறுந், 204:1-5)

என்றுரைக்கின்றான். இதில் காமம் நினைப்பளவிலேயே இன்பம் தரக் கூடியது என்றும் காமநிலையைச் சுட்டி கிடைக்கப்பெறாத ஒருத்திக்காக வருந்துவது தவறு என்றும் இடித்துரைக்கிறான்.

தலைவன் குறிப்பிட்ட குறியிடத்திற்குச் சென்ற பாங்கன் அங்கு தலைவியைச் சந்தித்து உண்மை உணர்தல் இரண்டாவது உட்களனாகும். இதில் “நெய்தல் மலர்கள் சூடிய கூந்தலையுடைய இவளைக் கண்டவர்கள் இரவிலும் கண்துயிலாது தன் மணியை இழந்த நாகம் போலத் துயரடைவது உறுதி”⁷ என்று வியக்கிறான். தலைவியின் அழகை நேரில் கண்டபின் அவளுக்காகத் தலைவன் பெரிதும் வருந்துவது சரியே என்று கருதுகிறான். இதில் பாங்கன் தனக்குத்தானே பேசிக்கொள்வதால் ‘தன்மை’ எனும் களன் அமைந்துள்ளது.

சங்க இலக்கியத்தில் தலைவனுக்குக் காமத்தின் இயல்பைக்காட்டி இடித்துரைப்பது, தலைவியின் அழகைக்கண்டு வியப்பது ஆகிய இருநிலைகளில் மட்டுமே பாங்கன் கூற்றுப்பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இது தவிர தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்ட பன்னிரண்டு கூட்டங்களுக்குரிய பாடல்கள் எதுவும் சங்க இலக்கியத்தில் இடம்பெறவில்லை. மேலும் தலைவனுடைய உற்ற தோழன் என்று கருதப்படும் பாங்கன் தலைவனின் கற்பு சார்ந்த பரத்தமை ஒழுக்கங்களைச் சாடியதாகவோ, தலைவி, தோழி ஆகியோர் தலைவனின் தீய ஒழுக்கம் குறித்து அவனிடம் முறையிட்டதாகவோ பாடற்சான்றுகள் இல்லை. எனவே கற்பு வாழ்க்கையில் பாங்கன் தலைவனுடன் இருந்தானா என்பது குறித்து ஐயம் எழுகின்றது. எனவே பாங்கன் தலைவனுக்கு வாயிலாகச் செயல்பட்டிருப்பானேயன்றித் தலைவிக்குத் தோழிபோல் உற்ற துணையாக விளங்கவில்லை என்பது புலனாகும்.

பாணன்

பண் இசைத்துப் பாடுபவன் பாணன் எனப்படுவான். யாழினைக் கையில் கொண்டு ஊரூராகச் சென்று அதனை இசைத்துப்பாடி பொருள் பெற்று வாழ்பவன் பாணன் ஆவான். “கைவல் சீறியாழ்ப் பாண”⁸ என்னும் அடியால் இவன் யாழிசைப்பதில் வல்லவன் என்பதை அறிய இயலும்.

“பாட்டு என்றும், யாழ் என்றும், இசை என்றும் பொருள்படும் பண் என்னும் சொல்லின் அடிப்படையில் பிறந்ததுதான் ‘பாண்’ என்ற சொல். இசைத்தமிழைப் போற்றி வளர்த்தவர்கள் ‘பாணர்’ என்று அழைக்கப்பட்டனர்”⁹. தலைமக்களது கற்பு வாழ்வில் பாணர்களது பங்களிப்பு மிகுதியாகும். சங்க இலக்கியத்தில் தலைவன், தலைவி, தோழி ஆகிய மூன்று மாந்தர்களோடு தொடர்புடையவனாகப் பாணன் விளங்குகிறான். இப்பாணன் கூற்றில் தலைவிக்காகத் தலைவனிடம் தூது செல்லுதல் என்னும் களன் இடம்பெற்றுள்ளது.

தலைவி, தோழி கூற்றுப்பாடல்கள் பாணனை, ‘அன்பு இல் பாண’ (ஐங்;476-5) ‘நாண் இல் மன்ற பாண’ (ஐங்;136-1) ‘பண்பு இலை மன்ற பாண’ (ஐங்;138-1) என்றெல்லாம் பழிக்கின்றன. மேலும், ‘பாணனைப்பசு விரட்ட அவன் அஞ்சி ஒளிந்ததை தலைவி, தோழியிடம் கூறி நகையாடுதல்’. (அகநா-56) தோழியோ பாணனைப் பொய்யன் என்றல். (குறுந்.85) அவன் செய்யும் துன்பங்களிலிருந்து பாதுகாத்துக்கொள்ளும்படி பிற மகளிரை எச்சரித்தல். (நற்-200) போன்ற செய்திகளை உள்ளடக்கியுள்ளது.

இங்ஙனம் தலைவனைப் பரத்தையோடு கூட்டுவித்து தலைவியாலும், தோழியாலும் பாணன் இகழப்படக் கூடியனவாகப் பாங்கன் இருப்பினும், பாணன் கூற்றுப்பாடல்கள் தலைவனைத் தலைவியோடு சேர்த்து வைக்கும் உறவுப்பாலமாகச் செயல்படுகின்றான்.

வினைமேற்சென்ற தலைவனிடம் தலைவி பாணனைத் தூதுவிடுகின்றாள். (ஐங்;479) அவ்வாறு தூது விடுத்த தலைவி பொருட்டுப் பாணன் 'நினக்கு யாம் பாணரேம் அல்லேம்' (ஐங்,480-1) என்று தலைவனை வெறுத்துப் பேசுகின்றான். எனவே வெறுப்பு உறவு ஆகிய இரு நிலைகளிலும் பாணன் என்பவன் படைக்கப் பெற்றுள்ளமை புலனாகும். பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைவனை எண்ணி வருந்தியிருந்த தலைவி பாணனைத் தூதாக விடுக்க நினைக்கிறாள். அதன் பொருட்டு அவனை அழைத்துப் பேசுகின்றாள். அது கேட்ட பாணன். "இம்மாலைப்பொழுதுக்குள் தலைவர் வாராராயின் காலைப்பொழுதில் யாம் எந்நிலை எய்துவோமோ என்று தலைவி கூறியதுகேட்டுத் துயருற்று தலைவன் இருக்குமிடம் நோக்கிச் செல்லத் தொடங்கினேன். ஆனால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற தேரில் தலைவன் எதிரில் விரைவாக வரக்கண்டேன்"¹⁰ என்று தம் சுற்றத்தாரிடம் கூறுகின்றான். இதில் தலைவியின் நிலை குறித்து அவன் மனம் வருந்தியதும், அவளுக்காகத் தன் துன்பம் கருதாது தூதுபோனதும், தலைவன் எதிரிலே வந்ததைக் கண்டு மனமகிழ்ந்ததும் பெறப்படுகிறது.

பகைவயிற்பிரிவில் தலைவன் பிரிந்துச் சென்ற நிலையில் தலைவி பாணனைத் தூதாக விடுக்க பாசறைக்குச் சென்ற பாணன் தலைவனிடம் "உன்னிடம் பெருங்காதல் கொண்ட உன் மனைவிக்கு நீ அருள் செய்யாததால் இனி நான் உனக்குப் பாணன் அல்ல. நீ எனக்குத் தலைவனும் அல்ல"¹¹ என்று வெறுப்புற்றுப் பேசுகிறான். இதில் தலைவிக்காகத் தலைவனையே எதிர்க்கத்துணிந்த உயரிய மாந்தராகப் பாணன் விளங்குகிறான்.

பொதுவாகப் பாணன் தலைவனைப் பரத்தையுடன் கூட்டுவிப்பவன் என்று தோழி, தலைவி கூற்றுப்பாடல்கள் வழி அறியலுற்றாலும், பாணன் கூற்றுப்பாடல்களைப் பொருத்தவரை தலைவியைத் தலைவனோடு கூட்டுவிப்பவனாகவே அவன் உள்ளான். பொருள் பெறுவதற்காக மற்றவர்களைப் புகழ்ந்து பாடுபவன் என்று அறியப் பெற்றாலும் இங்கு

தலைவிக்கு உண்மையானவனாக நடந்து கொள்கிறான். தலைவிக்காகத் தலைவனையே எதிர்த்து 'நீ எனக்குத் தலைவனும் அல்ல, நான் உனக்கு பாணனும் அல்ல' என்று பேசுகிறான். இதன்வழிப் பாணன் பொருளை மட்டுமே கருதி வாழ்பவன் அல்லன் என்பதை அறிய முடிகிறது.

கண்டோர்

கண்டோர் எனப்படுபவர், தலைமக்கள் உடன்போக்கில் செல்லும் வழியில் அவர்களைக் காண்போராவர். இவர்கள் தலைவனுடனோ, தலைவியுடனோ உறவற்ற வழிப்போக்கராவர். எனினும் தலைமக்கள் மீது அன்புகொண்டு அவர்களுக்கு உதவமுற்படுபவர்கள். தலைமக்களைத்தேடி சுரத்திடை வரும் செவிலியிடம் தாம் கண்டதைக்கூறி வாழ்வியல் அறத்தை எடுத்துரைப்பவர்கள். தலைமக்களின் பொருட்டு இரங்கி அவர்களை நெறிப்படுத்துபவர்கள்

கண்டோர் கூற்று மொழியும் இடங்கள் குறித்து, “தலைமக்களிடம் பொழுதின் கழிந்த நிலையையும் வழியின் கொடுமையும் கூறுவது, அருகில் இருக்கும் ஊர் பற்றியும் அவர்கள் செல்லவேண்டிய இடம் பற்றியும் கூறுவது. உடன் போக்காக வந்த தலைமக்களிடம் அன்பு கொண்டு எதிர்மொழி கூறி அனுப்பி வைப்பது. தலைமக்களைத் தேடி வந்த தாய் நிலை கண்டு தடுத்து பின் விடுக்கும்போதும் தூரமான இடத்திற்குத் தலைமக்கள் செல்லும்போதும், வரும்போதும் கண்டோர் கூற்றுமொழிவர்”¹² என்று தொல்காப்பியம் குறிப்பிடும்.

கண்டோர் குறித்து ந.சுப்புரெட்டியார் “கண்டோர் என்பார் களவுக் காலத்தில் பெற்றோர் தன் களவினை உணர்ந்து தன்னை வேற்றவர்க்கு மணம் நிச்சயிக்கப்போகும்போதும், தலைவி தலைவனுடன் சென்று அவன் மனையில் வரைந்துகொள்ளும் நோக்குடன் செல்லும் போதும் காட்டுவழியில் சந்திக்கும் மாந்தர்”¹³ என்பார்.

கண்டோர் குறித்து சு.இராசாராம் “தலைமக்களது உடன் செலவின் கண் இடைச்சுரத்தில் கண்டோர் இடம் பெறுவர். இவர்கள் தலைமக்களிடையே ஊடலைத் தீர்க்கும் வாயிலாகவும் தலைவன் வரவைத் தலைவிக்கு உணர்த்தும் மாந்தராகவும் திகழ்வர்.”¹⁴ என்று வரையறை செய்வர். இக்கண்டோர் தலைமக்களை வழியில் கண்டபோது, தலைமக்களிடமோ அல்லது தமக்குள்ளோ அல்லது தாயிடமோ உரைப்பது கண்டோர் கூற்றுக்களன்களாகும்.

செலவிடை கண்டோர்

தலைமகனும், தலைமகளும் சுரவழியில் உடன்போக்கில் செல்கின்றனர். அப்போது அவர்களைக் கண்டோர். “கொடிய புலிகள் இருக்கும் காட்டுவழியில் இரவுப்பொழுதில் இப்பெண்ணை அழைத்துச் செல்லக்கூடிய இளையவனின் உள்ளம் இடியைக்காட்டிலும் கொடியது”¹⁵ என்று கூறுகின்றனர். மேலும்,

“வில்லோன் காலன கழலே: தொடியோள்

மெல்லடி மேலவும் சிலம்பே: நல்லோர்

யார்கொல்? அளியர் தாமே

வேய்பயில் அழுவம் முன்னியோரே” (குறுந், 7:1-7)

என்று வருந்துகின்றனர். தலைவனுடன் உடன்போக்கில் வந்த தலைமக்கள் இளைப்பாறுதற்காக இடைப்பட்ட ஓர் ஊரில் தங்கினர். அதனால் அவ்வூரில் ஆரவாரம் எழுந்தது. இதைக்கண்டோர் “தலைவி இவ்வூரில் தங்குதலால் பெண்மக்களை ஈன்ற தாய்மார்க்கெல்லாம் ஏற்படும் துன்பம் பெரிதாகும்”¹⁶ என்று கூறுகின்றனர்.

மேலும் தலைமக்களின் நெருக்கம் கண்டு “இவ்விருவரும் மகன்றில் பறவைபோல இணைந்து தோன்றுகின்றனர்”¹⁷ என்றும், “மராமரத்தின் மலர்களைத் தனக்கும் தன் பாவைக்குமாகத் தலைவி பகுக்கத் தலைவன் உள மகிழ்வதை கண்டோர் அவர்களுக்காக உளம் இரங்குகின்றனர்”.¹⁸

தலைவனும், தலைவியும் உடன்போக்கில் செல்வதைக் கண்டோர் “சிறு வயதில் தலைவன் தலைவியின் கூந்தலைப்பற்றி இழுப்பான். அவள் அவனின் தலைமயிரைப் பிடித்திழுப்பாள். இவ்வாறு சண்டையிடும் இவர்களைச் செவிலியர்கள் பிரித்துவிடுவர். இன்று இரட்டையாகச் சேரத்தொடுத்த மாலைபோல இணைந்து செல்வதற்குக் காரணமான ஊழே நீ நல்லை ஆவாய்”¹⁹ என்று விதியை வியந்து வாழ்த்துகின்றனர். மேலும்,

“எல்லும் எல்லின்று பாடும் கேளாய்

செல்லாதீமோ

(குறுந்,390:1-2)

என்று இரவுப் பொழுதில் செல்ல வேண்டாம் எனத் தடுக்கின்றனர்.

இவ்வாறு கண்டோர் தம் கூற்றுக் களன்கள் தலைமக்களோடு தொடர்பில்லாத மாந்தராக கண்டோர் விளங்கிபோதிலும் அவர்மாட்டு மிகுதியும் அன்பு செலுத்தும் மாந்தராக விளங்குவதை நன்கு விளக்கும்

மகட்போக்கிய தாய்க்குக் கூறியது

கண்டோர் கூற்றில் தலைவி உடன் போக்கில் சென்றநிலையில், அதனை எண்ணி வருந்தும் தாய்நிலை கண்டு கண்டோர். “தலைவி தலைவனுடன் சென்றுவிட்டாள். தாயோ தன் உயிர் போகட்டும் எனப் புலம்பி தன் மகள் விளையாடிய பாவையை எடுத்து என் வழித்தோன்றலே நின் தோளினைத் தருவாயாக என அழுது நிற்கின்றாள்”²⁰ என்று கூறுகின்றனர். இப்பாடல் கண்டோர் தமக்குத்தாமே கூறிக்கொள்வதுபோல் தோன்றினும் மற்றவர்களுக்குத் தாய் நிலையைக் கூறுவதேயாகும். இதில் ‘படர்க்கை’ எனும் களன் அமைந்துள்ளது.

உடன் போக்கில் சென்ற தலைவியைத் தேடிச் செவிலி வருகிறாள். அவளைக் கண்டோர் “நின்மகள் தன் காதலனுடன் யானைகளும், புலிகளும் சுற்றித்திரியும் சுரவழியில் செல்கின்றாள்”²¹ என்றும் “சிறு மலைகளைக் கடந்து அவர்களைக் காண்பாய்”²² என்றும் கூறுகின்றனர்.

செவிலி பலரையும் மறுகி வினவுவது கண்டு, “நல்லோர் பலரையும் நாடிச்சென்று உன் மகளைப் பற்றி வினவுகின்றவளே, யாம் வில்லேந்திய காளையுடன் நின்மகளை மெய்யாகவே கண்டோம்”²³ என்று உறுதிபடக் கூறுகின்றனர். இதில் முன்னிலை எனும் களன் இடம் பெறுகிறது.

தலைவன் பிரிவில் தலைவியைக் கண்டோர்

தலைவன் வரைவிடை வைத்துப் பிரிந்தபோது தலைவியின் வருத்தம் கண்டோர் “காமன் வருத்துவதற்கு ஏற்றாற் போல கதிரவன் மறைந்துவிட்டான். திங்களும் தோன்றியது. ‘கணவனோடு கூடி இருப்பவற்கு இன்பம் செய்யும் மாலையே, நீ பிரிந்திருப்பவருக்கு வருத்தத்தையே செய்கின்றாய். எம் காதலரைக் கொண்டுவந்து தரவில்லை. ஆதலால் எமக்குத் துணையாகவும் இல்லை’ என்று தலைவி வருந்தியிருக்கும் போதே போரிலே வென்ற அவள் காதலன் அவள் வருத்தம் நீங்கும்படி வந்தான்”²⁴ என்று வியந்து கூறுகின்றனர். மேலும் “மாலைப்பொழுது கொடுமை செய்யக்கூடியது என்று புலம்பிய தலைவி தலைவன் வந்ததும் பகைவென்ற அரசனைப்போல் உளம் மகிழ்ந்தாள்”²⁵ என்றும் கூறுகின்றனர். இப்பாடல்களில் கண்டோர் தம் கூற்று படர்க்கை நிலையில் அமைந்துள்ளது.

பாகன்

தலைவனின் தேரைச் செலுத்துபவன் பாகன். இவன் களவில் தலைவியைக் காணச் செல்வதற்கும், கற்பில் வினை முற்றிய தலைவனை மாலைப்பொழுதுக்குள் இல்லம் கொண்டு சேர்ப்பதற்கும் துணை புரிபவன். குறிப்பாக வினை முடிந்து மீண்டுவரும் தலைவனது மனநிலையை அறிந்து காற்றினும் வேகமாகத் தேரைச் செலுத்துவதில் திறமை வாய்ந்தவன். கற்பியலில் தலைவன் கூற்று மொழியும் இடங்களைப்பற்றித் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் போது பாகனிடம் பேசுவதை, “பேரிசை ஊர்திப் பாகன் பாங்கினும்”²⁶ என்று குறிப்பிடுவர்.

வினை முடிந்த மகிழ்ச்சியைத் தலைவன் முதன் முதலில் வெளிப்படுத்துவது பாகனிடமே, இதனைத் தொல்காப்பியர்,

“முடிந்த காலத்துப்

பாகனோடு விரும்பிய வினைத்திற வகையினும்”²⁷

என்றுரைப்பர். வினை முடிந்து மீளும் தலைவன் பாகனை ‘வலவ’ என்று அன்போடு அழைத்து தலைவியோடு நடந்த நிகழ்ச்சிகளைச் சுட்டிக்காட்டி விரைவாகத் தோரைச் செலுத்தச் சொல்வதை, “இடிமறந் தேமதி வலவ”²⁸ “வல்விரைந் தூர்மதி நல்வலம் பெறுந்”²⁹ என்பன போன்ற அடிகள் உணர்த்தும்.

வினை முடிந்து மீண்டுவரும் தலைவன் தன் தலைவியை விரைவாகக் காண முடியுமா என்று கவலை கொள்கிறான். இதனை அறிந்த பாகன் “நின் காதலியின் தோளில் துயில விரும்பியவனே அரசன் போரை முடித்து நேற்றிரவுதான் விடுத்தான் என வருந்தாதே நின் காதலியின் ஊர் இம்முல்லை நிலப்பகுதியில்தான் அமைந்துள்ளது. எனவே விரைவாகச் சென்று காணுமாறு தேரைச் செலுத்துவேன்”³⁰ என்று கூறுகின்றான். தலைவனின் மன ஓட்டத்தைப் புரிந்துக்கொண்டு அதன் படி நடந்து கொள்ளும் பாகனின் அறிவுக்கூர்மையை இதில் அறியமுடிகிறது. இதில் பாகன் தலைவனிடம் கூறுவதால் முன்னிலை எனும் களன் அமைகின்றது.

உழையர்

தலைவனுக்கு குற்றேவல் செய்பவர்கள் உழையர் எனப்படுவர். இவர்கள் தலைவனைவிட்டு நீங்காது அவன் அருகிலேயே இருந்து அவன் சொல்லும் வேலைகளைச் செய்பவர்கள். இவர்கள் ‘ஏவலர்’ என்றும் அழைக்கப்படுவர், தொல்காப்பியர் இவர்களை ‘இளையோர்’ எனச்சுட்டி அவர்களுக்குரிய கூற்றுக்களை.

“ஆற்றது பண்பும் கருமத்து வினையும்

ஏவன் முடிப்பும் வினாவும் செப்பும்

ஆற்றிடைக் கண்ட பொருளும் இறைச்சியும்

தோற்றம் சான்ற அன்னவை பிறவும்

இளையோர்க்குரிய கிளவி என்ப”³¹

என உரைப்பார். மேலும் உழையர் தம் செயல்களாக,

“உழைக்குறுந் தொழிலும் காப்பும் உயர்ந்தோர்

நடக்கை யெல்லாம் அவர்கட் படுமே”³²

என்பவற்றைக் குறிப்பிடுவர்.

வினை முற்றிய தலைவன் வீடு செல்வதற்கு முனைந்தான். அவன் கருத்தை உணர்ந்த உழையர் “பெருந்தகையாகிய தலைவன் தலைவியின் இல்லத்திற்குச் செல்லத் துணிந்தான். தலைவி இன்று அவனுக்கு விருந்து செய்யும் பேற்றினைப் பெறுவாள் போலும்”³³ என்று கூறுகின்றனர்.

வேந்துவினை காரணமாகப் பிரிந்த தலைவனிடம் “வேந்தன் போரில் வென்று வெற்றிக் கொடியை உயர்த்தினான். உன் ஏவலர் முன் செல்ல வெற்றிக்களிப்புடன் நீ இல்லம் புகுவையாயின் தலைவியின் பசலை நீங்கிவிடும்”³⁴ என்று தலைவனை விரைவாக இல்லம் திரும்ப துரிதப்படுத்துகின்றனர். தலைவன் விரைவாகத் திரும்பியதைக் கண்ட உழையர் “தலைவன் தன்னை விரைவாகக் கொண்டு வந்து சேர்ந்த வலவனைப் பாராட்டி வீட்டிற்குள் அழைத்துச் சென்றான். தலைவியோ அவன் வரவால் விருந்தோம்பும் சிறப்பினைப் பெற்றாள்”³⁵ என மகிழ்ந்து கூறுகின்றனர்.

இவற்றின் மூலம் உழையர் என்பவர் தலைவனுடனே சென்று அவனுக்கு வேண்டியதைச் செய்யக் கூடியவர்கள் என்பது பெறப்படும். தலைவனிடம் உழையர் கூறியதில் ‘முன்னிலை’ எனும் களன் அமைந்துள்ளது. மற்ற பாடல்களில் குறிப்பாக எவரிடமும் கூறாது பொதுவாகப் பேசுவதால் ‘படர்க்கை’ எனும் களன் அமையப்பெற்றுள்ளது.

அயலோர்

தலைவியின் இல்லத்திற்கு அயல்இல்லில் இருப்பவர்கள் அயலோர் எனப்பட்டனர். உடன்போன தலைவி தன் இல்லம் திரும்பியதும் இவ்வயலோர் தாயிடம், “பிரிவுத் துயரம் வாட்டியதால் உடல் மெலிந்து கண்ணில் நீர் வழிய அறக்கடவுளைப் பழித்தவளே. உன் இளைய மகள் மீண்டு வந்தனளோ”³⁶ என்று வினவுகின்றனர். இதன்மூலம் இனியாவது வருத்தம் நீங்குவாயாக என வலியுறுத்துகின்றனர். இதில் முன்னிலையாகிய களன் அமைந்துள்ளது.

வாயில்கள்

மேற்கூட்டிய பிற மாந்தர்கள் தவிரப் பொதுவாக வாயில்கள் என்னும் பொதுக் கூற்றில் மூன்று பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. பரத்தையர் பலருடன் பழகிவந்த தலைவன் மீது வெறுப்பு கொண்டிருந்த தலைவி, அவன் மீண்டு வந்ததும் ஏற்றுக் கொண்டதைக் கண்ட வாயில்கள், “எருமை குளித்து உண்டான சேற்றில் நெய்தலும் ஆம்பலும் வளரும் கழனி ஊராளாகிய தலைவி பழனங்களிடையே உள்ள ஊரின் தலைவனான தன் கணவனுக்கு இனிய துணையானாள்”³⁷ என்றுரைப்பதும்,

தலைவன் பிரிந்திருந்தபோது வருந்தியிருந்த தலைவி அவன் மீண்டு வந்ததும் அவ்வருத்தம் நீங்கினமை கண்டவாயில்கள், “மாலைப் பொழுதில் காம நோயினால் அழுந்திய தலைவி பகை நீங்கிய வேந்தன் போலத் தலைவன் வந்து தொட்டதும் அவள் பசலை நீங்கினாள்”³⁸ என்று வியப்பதும், தலைவி பிரிவில் புலம்பியதையும், தலைவன் வந்தவுடன் தெளிந்ததையும் கண்ட வாயில்கள் “மாலைப் பொழுதில் எனக்குக் காமநோயைச் செய்தவரைக் காண நினைத்தேன். காணமுடியாது துன்பத்தில் ஆழ்ந்தேன். என் உடல் நலத்தை இழந்தேன். இதனைக் கண்டு கடலும், மணல் குன்றும், மரங்களும் வருந்தக் காரணம் என்ன என்று இவள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்

போதே தலைவன் வந்தான். அவள் துன்பமும் உடன் நீங்கியது. அதனைக் காண வாருங்கள்”³⁹ என மற்றவர்களை அழைப்பதும் வாயில்கள் கூற்றுப்பாடல்களின் செய்தியாகும்.

இவ்வாயில்களை உழையர் எனக் கருதஇடமுண்டு. இவர்கள் தலைவியின் உடனடி மாற்றத்தை எண்ணி வியக்கின்றனர். அவ்வாறு வியந்து மற்றவர்களுக்குக் கூறுவதால் இவர்தம் கூற்றில் ‘படர்க்கை’ எனும் களன் அமைந்துள்ளது.

தொகுப்புரை

சங்க இலக்கியத்தில் தலைவன் தலைவி தவிர்த்த மற்றையோர் பிற மாந்தர்கள் என்னும் பகுப்பில் அடங்குவர்.

தொல்காப்பியம் குறிப்பிடும் அகமாந்தர்களாகிய பாடினி, விருந்தினர், விறலியர், அறிவர், கூத்தர், இளையோர் ஆகியோர் தம் கூற்றுக்கள் சங்க இலக்கியத்தில் இடம்பெறவில்லை. தொல்காப்பியர் குறிப்பிடாத பாகன், அயலோர், சுற்றத்தார், சான்றோர் ஆகியோர் தம் கூற்றுகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

பார்ப்பான் கூற்றாக உடன் போக்கில் சென்ற மகளைத் தேடி வரும் தாயிடம் தான் அவளைக் கண்டதாக கூறும் ஒரு பாடல் மட்டும் உள்ளது. இதில் முன்னிலை என்னும் களன் இடம்பெற்றுள்ளது. தலைவனின் உற்ற தோழன் பாங்கன் ஆவான். இவன் தலைவனை இடித்துரைத்தல், தலைவனின் அழகு கண்டு வியத்தல் என்பன போன்ற இருநிலைகளில் இவன் கூற்று அமைந்துள்ளது. இவை முன்னிலை, தன்மை என்னும் களன்களில் உள்ளது.

பாணன் தலைவனை பரத்தையோடு கூட்டிவிப்பவன் என்பது பாணன் பற்றிய கருத்தாக அறியப் பெற்றாலும் அவன் கூற்றுப் பாடல்களில் தலைவிக்காகத் தலைவனிடம் தூது சென்று அவ்விருவரையும் இணைத்து வைப்பவனாகவே உள்ளான். எனவே முன்னிலை என்னும் களன் இவன் பாடல்களில் அமைந்துள்.

தலைமக்கள் உடன்போக்கில் செல்லும் போது அவர்களை வழியிடை காண்பவர்கள் கண்டோர் எனப்படுவர். இவர்கள் தலைவிக்காகவும், அவளுடைய தாய்க்காகவும், வருந்துபவராகவும், இரவில் சுரவழியில் செல்ல வேண்டாம் என தலைமக்களைத் தடுப்பவராகவும், உடன்போன தலைவியைத் தேடிச் சென்ற செவிலியிடம் தலைவியைக் கண்டதாகவும் உரைப்பதாகவும் உள்ளது.

இவர் தம் கூற்றில் பதினோரு பாடல்கள் இடம்பெறுகின்றன. இதில் எட்டு கூற்றுகள் பொதுப்படையாக உள்ளதால் படர்க்கை என்னும் களன் அமைந்துள்ளன.

சங்க அக இலக்கியங்களில் பாகன் கூற்றாக ஒரேயொரு பாடல் உள்ளது. இது வினைமுற்றிய தலைவனின் மனக்ருத்தைப் புரிந்துகொண்டு பாகன் உரைப்பதால் முன்னிலை என்னும் களனில் அமைந்துள்ளது.

சங்க இலக்கியத்தில் உழையர் கூற்றாக மூன்று பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இவற்றை தலைவன் வினைமுடித்து விரைவாக இல்லம் திரும்பியது கண்டு மனமகிழும் நிலையை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

பிற மாந்தர்களின் அயலோர் கூற்றின் ஒரு பாடல் உள்ளது. உடன் போன தலைவி மீண்டு வந்த போது தாயிடம் வினவும் நிலையில் அயலோர் கூற்று முன்னிலை என்னும் களனில் அமைந்துள்ளது.

மேற்சுட்டியோர் தவிர பொதுவாக வாயில்கள் என்னும் கூற்றில் மூன்று பாடல்கள் உள்ளன. இதில் தலைவன் பிரிவினால் வருந்தியிருந்த தலைவி அவன் வந்ததும் வருத்தம் நீங்கப் பெற்றதைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றனர்.

ஆய்ச்சியர் கூற்று ஒரு பாடலில் இடம் பெறுகிறது. அது தலைவன் ஏறு தழுவுதல் கண்டு கூறுவதாகையால் கண்டோர் கூற்றில் அடக்கப் பெறுகின்றது.

சுற்றத்தார் கூற்றுப் பாடல் கூற்று மயக்கமாகவும் சான்றோர் கூற்றுப் பாடல் பெருந்திணையாகவும் அமைவதால் இங்கு ஆராயப்பெறவில்லை.

சான்றெண் விளக்கம்

1. ந.சுப்புரெட்டியார், அகத்திணைக் கொள்கைகள், ப.403.
2. தொல்.கற்பு.நா.6.
3. ஐங். 387:1-6.
4. குறுந். 78:4-6.
5. தொல். களவு. நா.13.
6. தொல். கற்பு. நா.42.
7. ஐங். 173:1-4.
8. மேலது, 472:1.
9. இரா.மோகன்,(உ.ஆ) சிறுபாண். ப.134.
10. அகநா. 14:12-21.
11. ஐங். 480:1-5.
12. தொல். அகத். நா.40.
13. ந.சுப்புரெட்டியார், தொல்காப்பியம் காட்டும் வாழ்க்கை, பக்.63-64.
14. சு.இராசாராம், அகமாந்தர்களில் கண்டோர், ப.45.
15. நற். 2:6-10.
16. ஐங். 382:2-5.
17. மேலது, 381:3-6.
18. மேலது, 383:2-6.
19. குறுந். 129:1-7.
20. அகநா. 165:6-13.
21. ஐங். 386:1-4.
22. மேலது, 388:3.
23. மேலது, 390:1-4.
24. கலித். 148:9-24.
25. மேலது, 120:20-25.
26. தொல். கற்பு. நா.5:48.
27. தொல். அகத். நா.44:19-20.
28. அகநா. 134:9.

29. மேலது, 234:9.
30. நற். 121:6-12.
31. தொல். கற்பு. நூ.29.
32. மேலது, நூ.30.
33. அகநா. 324:1-3.
34. மேலது, 354:11-14.
35. மேலது, 384:12-15.
36. ஐங். 393:1-5.
37. மேலது, 96:1-4.
38. கலித். 130:17-21.
39. மேலது, 134:11-27.

முடிவுரை

சங்க இலக்கியங்கள் காதலையும், வீரத்தையும் பாடுபொருளாகக் கொண்டவை. இவற்றுள் காதல் வாழ்க்கையைப் பாடும் அக இலக்கியங்கள் மாந்தர்களின் கூற்று வாயிலாக மொழியப்படுவையாகும். இம்மாந்தர்கள் கூற்று நிகழ்த்தும் சூழல்கள் 'களன்' எனப்படும். இக்களன் செய்யுள் உறுப்புகளுள் ஒன்றாகும்.

இக்களன் என்பது ஒரு நெறிப்பட்டு ஓரியல்பாக முடியும் கரும நிகழ்ச்சியாகும். இது தன்மை, முன்னிலை படர்க்கை என்னும் நிலைகளில் அமையும் என்பது இளம்பூரணர் தம் கருத்தாகும்.

பேராசிரியர் களன் என்பது 'செயப்படுபொருள் நிகழ்ச்சி'. அது செய்யுளின் நிகழ்வு பற்றிக் கூறுவதும், வெவ்வேறு நிகழ்வுகள் அதன் ஒத்த தன்மையால் இணைக்கப்படுவதும் ஆகும் என்பர்.

நச்சினார்க்கினியர் களன் என்பதற்கு, ஒரு செய்யுள் கேட்டால் அது இன்னவிடத்து நிகழ்ந்தது என்று அறிதற்குக் காரணமான உறுப்பு எனக் குறிப்பிட்டு இதில் சிறு நிகழ்ச்சிகள் ஒன்றிணைக்கப்பெற்று ஓரிலக்கணத்தான் முடிய வேண்டும் என்பர்.

களன் என்பது ஒரு நாடகம் போல நிகழ்ச்சிகளைத் தொடர்ச்சியாக்கிக் காண்பது என்பர் தமிழண்ணல்.

தொல்காப்பியர், உரையாசிரியர்கள் மற்றும் திறனாய்வாளர்களின் கருத்துப்படி, களன் என்பது செயப்படுபொருள் நிகழ்ச்சி என்பது புலனாகும். அந்நிகழ்ச்சியும் அகம் அல்லது புறம் ஆகிய ஏதேனும் ஒன்றைப்பற்றிச் சொல்லத்தொடங்கி அதனையே சொல்லி முடிக்க வேண்டும். ஒரு செய்யுளில் ஒரு நிகழ்ச்சியே இடம்பெற்று அதுபோன்ற

நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் தங்கள் செயல் அடிப்படையில் இணைக்கப்பட வேண்டும். உதாரணமாக காட்சி, ஐயம், துணிவு, தெளிவு ஆகிய நிகழ்ச்சிகள் வெவ்வேறு பாடல்களில் இடம்பெற்றாலும் அவை அனைத்தும் இயற்கைப்புணர்ச்சி என்ற ஒன்றில் இணைக்கப்படவேண்டும். அவ்வாறு இணைத்துக் காண்பதே களன் என்னும் செய்யுள் உறுப்பாகும். மேலும் இக்களன் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை எனும் மூவிடங்களைப் படிநிலையாகக் கொண்டு பிறக்கும் என்பதும் இதற்குரிய வரையறையாகும்.

அக இலக்கியத்தில் தலைமை மாந்தராக விளங்கும் தலைவன் கூற்றில் இயற்கைப்புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு, பாங்கற்கூட்டம், பாங்கியற்கூட்டம், வரைவு, பிரிவு, மீட்சி, ஊடல் ஆகிய களன்கள் அமைந்துள்ளன.

இயற்கைப்புணர்ச்சி குறித்த முதல் களனில் பத்து பாடல்கள் இடம் பெற்று ஆராயப் பெற்றுள்ளன. இதில் தலைவியைப் புணர்ந்த தலைவன் அவளின் அழகைப் பாராட்டி மகிழ்வதில் 'தன்மை' எனும் களன் அமைகிறது. இடந்தலைப்பாட்டில் தலைவியைப் பெற விரும்பும் தலைவனது உள்ளக்கிடக்கையை வெளிப்படுத்த தன்மை எனும் களன் பெரிதும் உதவுகின்றது.

பாங்கற்கூட்டம் தலைவனது கூற்றில் மூன்றாம் களனாகும். இதில் இருபத்தொரு பாடல்கள் ஆராயப்பெற்றுள்ளன. வேறுபாடு கண்டு வினவிய பாங்கனிடம் உரைப்பது, இடித்துரைக்கும் பாங்கனுக்கு மறுமொழி கூறுவது ஆகிய உட்களன்கள் அமையப்பெற்றுள்ளன. இதில் பாங்கனிடம் நேரிடையாகப் பேசும் நிலையில் முன்னிலை எனும் களன் அமைந்துள்ளது. ஒரு பாடலில் மட்டும் தன்மை எனும் களன் அமைந்துள்ளது.

தலைவன் தோழியின் துணையுடன் தலைவியைப்பெறும் பாங்கியற் கூட்டம் தலைவன் கூற்றில் நான்காம் களனாகும். இதில் ஐம்பத்தைந்து பாடல்கள் ஆராயப்பெற்றுள்ளன. இதில் இரந்து பின்னிற்றவன் நெஞ்சிற்குக் கூறியது, தலைவியைப் பெற மடலேறுவேன் என்று உரைப்பது, பகல், இரவுக்குறிகளில், அல்லகுறியில், குறிமறுக்கப்பட்ட நிலையில் கூற்று நிகழ்த்துவது உட்களன்களாக அமைகின்றன. தன்மைக்களனில் இருபத்தெட்டுப் பாடல்களும் முன்னிலைக்களனில் பதின்மூன்று பாடல்களும் அமைந்துள்ளன.

வரைவு எனும் களனில் பதினைந்து பாடல்கள் ஆராயப் பெற்றுள்ளன. இதில் உடன்போக்கு மறுத்தல், உடன்போகும் வழியில் தலைவியிடம் கூற்று நிகழ்த்துதல், விரைவில் திருமணம் முடிந்துவிடும் என மகிழ்ந்துரைத்தல் என்பன போன்ற உட்களன்கள் அமைந்துள்ளன.

தலைவன் கூற்றில் பிரிவு என்பது பெரிய களனாக அமைகிறது. இக்களனில் நூற்றுப்பதினாறு பாடல்கள் விளக்கப்பெற்றுள்ளன. சேட்படுத்தப்பட்ட தலைவன் நெஞ்சிடமும், முன்னிலைப்புறமொழியாகவும் புலம்புதல், பொருட்கடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குக் கூறிச் செலவழுங்குதல், இடைச்சுரத்தில் மீளும் நெஞ்சைக் கடிந்து கூறுதல், பொருள் தேடியும், போர்வினை காரணமாகவும் பிரிந்த தலைவன் புலம்புதல் ஆகிய உட்களன்கள் அமைந்துள்ளன. அகவாழ்வில் தலைவனை ஆற்றுவிக்கத் தோழிபோன்ற உற்றதுணை இல்லாததால் தலைவன் கூற்றுக்குரிய நூற்றைந்து பாடல்களில் தன்மை எனும் களனே அமைந்துள்ளது.

பிரிந்து சென்ற தலைவன் வினைமுடிந்து மீண்டுவருவது மீட்சி எனும் களனாகும். இக்களனில் எண்பத்தொன்பது பாடல்கள் ஆராயப்பெற்றுள்ளன. இதில் தலைவன் நெஞ்சுக்கு உரைப்பது, பாகனுக்கு உரைப்பது, விரைந்து தேரைச் செலுத்திய பாகனைப் பாராட்டுவது ஆகிய நிலைகளில் உட்களன்கள் அமைந்துள்ளன. தலைவன்

தலைவியைக் காண வேண்டும் என்ற ஆவலில் பாகனிடம் விரைந்து தேரைச் செழுத்தும்படிக் கூறும் நிலையில் அவன்தன் அன்பு மிகுதி வெளிப்படுகின்றது. மீட்சிக்களனுக்குரிய எழுபத்தைந்து பாடல்கள் முன்னிலை எனும் களனில் அமைந்துள்ளன.

ஊடல் எனும் களனில் பதினொரு பாடல்கள் ஆராயப்பெற்றுள்ளன. இதில் ஊடல் தீர்க்க முன்பு நிகழ்ந்ததுரைத்தது, உணர்ப்புவயின்வாரா ஊடலில் புலம்புவது, புதல்வன், விருந்துவாயிலாக வாயில் பெறுவது ஆகிய உட்களன்கள் அமைந்துள்ளன. இதில் தன்மைக் களன் ஐந்து இடங்களிலும் முன்னிலைக் களன் ஐந்து இடங்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளன.

அகத்திணை மாந்தர்களில் உயர்வும். சிறப்பும் பெற்றுத் திகழ்பவள் தலைவி ஆவாள். இத்தலைவி கூற்றில் தோழியிற்புணர்ச்சி, உடன்போக்கு, சிறைப்புறம், பிரிவு, வரைவு, ஊடல் ஆகிய களன்களும் அவற்றின் உட்களன்களும் அமைந்துள்ளன.

தோழியின் துணையுடன் தலைவனைச் சேரும் தோழியிற்புணர்ச்சி தலைவியின் கூற்றில் முதற்களனாகும். இதில் இருபத்தொரு பாடல்கள் ஆராயப்பெற்றுள்ளன. தலைவி தோழியிடம் அறத்தொடு நிற்பது, தோழியை அறத்தொடு நிற்க வேண்டுவது, பகற்குறியில் வந்து நீங்கும் தலைவனின் செலவுகுறித்து வருந்துவது, குறியுடம்படுதல், மறுத்தல், அல்லகுறிப்படுதல் ஆகிய உட்களன்கள் அமைந்துள்ளன. இதில் முன்னிலைக் களனே பெருமளவு இடம்பெற்றுள்ளது.

தலைவி கூற்றில் உடன்போக்கு இரண்டாம் களனாக அமைகிறது. இதில் எட்டுப்பாடல்கள் ஆராயப்பெற்றுள்ளன. உடன் போகவிருப்பதைத் தோழியிடம் கூறுவது, உடன்போகும் வழியில் கண்டாரிடமும், மீண்ட நிலையில் தோழியிடமும் கூற்று நிகழ்த்துவது

ஆகிய நிலைகளில் இதன் உட்களன்கள் அமைந்துள்ளன. உடன்போகும் நிலையில் தலைவி தலைவனோடு கூற்று நிகழ்த்தவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் உடன்போக்குக் களனில் முன்னிலைக் கூற்றுக்களே பெரிதும் உள்ளன.

தலைவி கூற்றில் சிறைப்புறம் முன்றாம் களனாகும். இதில் ஐம்பத்தேழு பாடல்கள் ஆராயப்பெற்றுள்ளன. தலைவனைப் பிரிந்து தான் வருந்துவது குறித்துத் தோழியிடமும் அ.ஃறிணைகளிடமும் புலம்புவது, தனக்குப் பசலை நோய் ஏற்பட்ட நிலையில் ஊரார் அலர் தூற்றுவதையும், தாய் இற்செறித்ததையும், வெறியாட்டு நிகழ்த்தப் போவதையும், தலைவன் செவியில் விழும்படித் தோழியிடம் கூறுவது ஆகியன உட்களன்களாக அமைகின்றன. தலைவன் விரைவில் திருமணம் செய்து கொள்ளும் பொருட்டு இக்கூற்றுகள் நிகழ்த்தப்பெறுகின்றன. 'படர்க்கை' எனும் களனில் ஒருவருக்குக் கூறுவதுபோல இக்கூற்றுக்கள் அமைந்துள்ளன.

தலைவி கூற்றில் பிரிவு குறித்த களனே பெரியதாக அமைகிறது. இக்களனில் முன்னூற்று எட்டுப் பாடல்கள் ஆராயப்பெற்றுள்ளன. தலைவன் பிரியப் போவதைத் தோழி வாயிலாக அறிந்த தலைவி, தலைவன் மீது கொண்ட நம்பிக்கையில் அதனை மறுக்கும் நிலையிலும், தலைவன் பிரிவைத் தன்னால் ஆற்றியிருக்க முடியாது எனவே அவன் செலவினைத் தடுப்போம், செலின் தன்னையும் உடனழைத்துச் செல்லக் கேட்போம் எனக்கூறும் நிலையிலும் உட்களன்கள் அமைந்துள்ளன.

தலைவன் பிரிந்த நிலையில் அவன் சென்ற வழியின் அருமை நினைத்துப் புலம்புதல், காப்புமிகுதி வரைவிடை ஆற்றாத நிலை போன்றவற்றில் தலைவி தன் வருத்தம் மேலிடப் புலம்புதல் குறித்தபருவம் வரக்கண்டு வருந்திப் புலம்புதல் ஆகியனவும் தலைவி கூற்றுக்குரிய உட்களன்களாக அமைகின்றன. இதில் தலைவி தன்மை

(53), முன்னிலை (248), பார்க்கை (7) ஆகிய மூன்று களன்களிலும் கூற்று நிகழ்த்துகின்றாள்.

ஊடல் தலைவி கூற்றில் ஆறாம் களனாகும். இதில் நூற்றொரு பாடல்கள் ஆராயப்பெற்றுள்ளன. பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைவனை ஊடிக் கூறுதல், தன் நிலையைக் கூறி வாயில் மறுத்தல், தான் படும் துன்பத்தை எண்ணி வாயில் நேர்தல் ஆகியன உட்களன்களாக அமைகின்றன. தலைவி தன் உணர்வைத் தோழியிடமும், மற்றவர்களிடமும் உணர்த்துவதால் முன்னிலைக் களன் அவளுக்குரியதாக அமைகின்றது.

தோழி தலைவியின் உற்ற துணையாவாள். தோழியின் துணை கொண்டு தலைமக்களிடையே நிகழும் தோழியிற்புணர்ச்சி தோழி கூற்றுப்பாடல்களில் முதல் களனாக அமைகிறது. இக்களனில் தொண்ணூற்று இரண்டு பாடல்கள் ஆராயப்பெற்றுள்ளன. இக்களனில் என்பது பாடல்கள் தன்மை எனும் களனில் அமைந்துள்ளன. தோழி கையுறை மறுப்பது, ஏற்பது தலைவியை ஏற்கும்படிக் கூறுவது, சேட்படுத்துவது, குறியிடம் சுட்டுவது, பெயர்த்துக் கூறுவது என்பன போன்ற உட்களன்கள் இக்களனை விளக்கும்.

தலைவனை விரைவில் மணந்து கொள்ளுமாறு தோழி தூண்டும் வரைவுகடாதல் தோழி கூற்றில் இரண்டாம் களனாக அமைகிறது. இதில் நூற்று என்பத்தெட்டுப் பாடல்கள் ஆராயப்பெற்றுள்ளன. இக்களனில் தலைவியின் ஆற்றாமை, ஆற்றருமை, அலர்ச்சம், தாய்செயல், இற்செறிப்பு, வெறியாட்டு ஆகியன கூறி வரைவுகடாதல், குறிமாற்றியும், குறி மறுத்தும் வரைவு கடாதல், தலைவன் செலவினைத்தடுத்து வரைவுகடாதல் போன்ற உட்களன்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இதில் தொண்ணூற்று ஐந்து பாடல்கள் முன்னிலைக்களனும், தொண்ணூற்று மூன்று பாடல்கள் பார்க்கைக் களனும் பெற்றுள்ளன.

தலைவியின் காதலைப் பெற்றோர்க்குத் தெரிவிக்கும் அறத்தொடுநிற்றல் தோழி கூற்றில் மூன்றாம் களனாகும். இதில் நாற்பத்தொன்பது பாடல்கள் ஆராயப்பெற்றுள். இதில் வேறுபாடு வினவிய செவிலியிடமும், நொதுமலர் வரைவின்போதும், வெறியாட்டு நிகழும் போதும், தமர் வரைவு மறுத்தபோதும் தோழி அறத்தொடு நிற்பது உட்களன்களாக அமைகின்றன. முன்னிலைக் களனில் முப்பத்தாறு பாடல்களும், படர்க்கைக் களனில் பதின்மூன்று பாடல்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

பெற்றோர் இசைவுடன் திருமணம் நடைபெறாது என்ற சூழலில் தோழி தலைவியைத் தலைவனோடு உடன் அனுப்புவது உடன்போக்கு எனும் களனாகும். தோழி கூற்றில் நான்காம் களனாக அமைந்த இதில் பதினெட்டுப் பாடல்கள் ஆராயப்பெற்றுள். தலைவியை உடனழைத்துச் செல்லும்படித் தலைவனிடம் தோழி கூறுவது, தலைவன் உடன்போக்கிற்குச் சம்மதிக்க அதைத் தலைவியிடம் கூறுவது, தலைவன் உடனழைத்துச் செல்லும் பொருட்டு வந்து காத்து நிற்கத் துயிலும் தலைவியை எழுப்பி உடன்போக்குவது, உடனழைத்துச் செல்லும் தலைவனிடம் தலைவியைப் பாதுகாக்கும்படிக் கேட்டுக் கொள்வது ஆகிய உட்களன்கள் அமைந்துள்ளன. இக்கூற்றுக்கள் அனைத்தும் முன்னிலை எனும் களனுக்குரியதாகும்.

தலைவன் செலவைத் தவிர்க்கும்படிக் கூறும் செலவழுங்குவித்தல் தோழி கூற்றில் ஐந்தாம் களனாக அமைகிறது. இக்களனில் நாற்பத்தெட்டுப் பாடல்கள் ஆராயப்பெற்றுள். இதில் வரைவிடை வைத்துப் பிரியக்கருதிய தலைவனிடம் அவன் செல்லும் நாடு தொலைவில் உள்ளது என்றும், தலைவியின் துயர் கூறியும், வழியேதம் கூறியும், செல்வம், இளமை, நிலையாமை கூறியும் செலவழுங்கச் சொல்வதும், செலவுடம்பட்ட தோழி விரைவில் வினை முடித்து வரவேண்டும் எனக் கூறுவதும் இதன் உட்களன்களாக

அமைந்துள்ளன. இதில் தலைவனிடம் நேரடியாகக் கூறும் நிலையில் முன்னிலைக் களனே இடம்பெறுகிறது.

தலைவன் பிரிவினால் வருந்தும் தலைவிக்குத் தோழி ஆறுதல் கூறும் ஆற்றுவித்தல் என்பது தோழி கூற்றில் ஆறாம் களனாகும். இதில் வரைவிடை வருந்தும் தலைவியை ஆற்றுதல், பிரிவுக் குறிப்பறிந்து வேறுபட்ட தலைவியைத் தலைவன் பிரியமாட்டான் என்று கூறி ஆற்றுதல், பொருளின் தேவை கூறியும், பருவம் சுட்டியும், பருவத்தை மறுத்தும், விலங்குகளின் செயல் கூறியும் ஆற்றுதல், தலைவன் வினைமுடித்து மணந்து கொள்ளும் பொருட்டு வருகிறான் என்றிரைத்தல் என்பன போன்ற உட்களன்கள் அமைந்துள்ளன. நேரடியாகக் கூற்று மொழியும் நிலையில் இருநூற்றுமூன்று பாடல்கள் முன்னிலையாகிய களனில் அமைகிறது.

வினைமுடித்து மீண்டுவரும் தலைவனிடம் தோழி மகிழ்ந்து கூற்று நிகழ்த்துவதும், அவனைப்பாராட்டிக் கூறுவதும், பள்ளியிடத்துய்க்கும் தலைவியை இனிது வாழ்க என வாழ்த்துவதும் தோழி கூற்றிற்குரிய ஏழாம் களனாக அமைகிறது. இதில் நேரடியாகக் கூற்று நிகழ்த்தும் நிலையில் முன்னிலையாகிய களனமைகிறது.

வாயில் என்பது தோழி கூற்றில் எட்டாம் களனாக அமைகிறது. இக்களனில் வாயில் மறுத்தல், நேர்தல் ஆகிய நிலைகளில் எழுபத்தேழு பாடல்கள் ஆராயப்பெற்றுள்ளன. இதில்தலைவனோடு ஊடும் தலைவிக்கு ஆறுதல் கூறுதல், தலைவனது பரத்தமை ஒழுக்கத்தைச் சுட்டி வாயில் மறுத்தல், பாணனிடம் வாயில் மறுத்தல், வாயில் நேர்தல் ஆகிய உட்களன்கள் அமைந்துள்ளன.

செவிலி, நற்றாய் ஆகிய இருவரும் தாயர் என்றே குறிக்கப்பெறுகின்றனர். இவ்விருவரையும் பிரித்துக் காண்பதற்குரிய

பாகுபாடுகள் சங்க இலக்கியத்தில் இல்லை. தலைவி உடன்போக்கில் சென்றபிறகு வருந்திப்புலம்புவது தாயர் கூற்றிற்குரிய முதற்களனாக அமைகிறது. இதில் நாற்பத்தொன்பது பாடல்களும் மகள் உடன்போன நிலையில் செவிலி புலம்பும் கூற்றுக்களில் தன்மை எனும் களனில் அமைந்துள்ளது.

கடிமனை சென்று வந்த செவிலி மகளின் இல்வாழ்வு குறித்து மகிழ்வது தாயர் கூற்றில் இரண்டாம் களனாக அமைகிறது. இக்கூற்றில் பதின்மூன்று பாடல்கள் ஆராயப்பெற்றுள். இதில் செவிலி நற்றாயிடம் தலைவியின் வாழ்க்கைக் குறித்துக் கூறும் சூழலில் பன்னிரண்டு பாடல்கள் முன்னிலையாகிய களனில் அமைந்துள்ளன.

சங்க இலக்கிய மாந்தர்களில் குறிப்பிடத்தக்க இடம் பரத்தையர்க்கு உண்டு. தொல்காப்பியர் பரத்தையைக் காமக்கிழத்தி என்னும் பெயரால் குறிப்பிடுவார். பரத்தையர் என்பவர் ஆடல் பாடல்களில் வல்லவராகி, அழகும் இளமையும் காட்டி ஆடவரை மயக்கும் பொருட்பெண்டிர் என உரையாசிரியர்களால் சுட்டப்படுகின்றனர். இப்பரத்தையர் கூற்றில் சங்க இலக்கியப்பாடல்களில் நாற்பத்தொரு பாடல்கள் ஆராயப்பட்டுள்ளன.

தலைவியும் பிறரும் தன்னைப் புறங்கூறியது கேட்ட பரத்தை அவர்களுக்குப் பாங்காயினார் கேட்கும்படிக் கூற்று நிகழ்த்துவது இப்பரத்தையர் கூற்றப்பாடல்களில் முதல் களனாக அமைகிறது. இதில் இருபத்து இரண்டு பாடல்கள் ஆராயப்பெற்றுள்.

தலைவி கூறியது போலவே தலைவனைக் கைப்பற்றிக் கொள்ளப் போவதாகவும், தலைவியின் வெறுப்பை அதிகரிக்க அவள் வசிக்கும் இடத்திற்கே செல்லப்போவதாகவும், தலைவியிடமிருந்து தலைவனைத் தான் பிரிக்கவில்லை என்றும், அவ்வாறு பிரித்திருந்தால் தன்னைக்

கடல் வருத்தட்டும் என்றும் கூறும் கூற்றுக்கள் பரத்தையர்க்குரிய முதற்களனில் இடம்பெறும் செய்திகளாகும். இவை பார்க்கை எனும் களனில் அமைந்துள்ளன.

தலைவன் தன்னைவிட்டுப் பிரிவது அறிந்து பரத்தை வருந்திப் புலம்புவது பரத்தையர் கூற்றில் இரண்டாம் களனாக அமைகிறது. இதில் ஏழு பாடல்கள் உள்ளன. தலைவன் தன்னைப்பிரிந்து செல்லப்போகின்றான் என அறிந்த பரத்தை, நம்மைப் பிரிந்தாலும் அவன் பிரிந்தவன் அல்ல என்றும், தலைவன் தலைவியை நாடுவதற்கு அவளின் நற்பண்புகளே காரணமாகும் என்றும், தன் பெருந்தன்மையாலேயே தான் அவனை அனுப்பி வைத்ததாகவும் கூறுதல், வேறொரு பரத்தையிடம் தலைவன் சென்றதை அறிந்து அவனை நகைத்துரைப்பதும் இக்களனில் சுட்டப்படும் செய்திகளாகும்.

பரத்தை தலைவனோடு ஊடல் கொண்டு கூறுவதும், வாயில் மறுப்பதும், நேர்வதும் மூன்றாம் களனாக அமைகிறது. இதில் பதினைந்து பாடல்கள் உள்ளன. தலைவனோடு ஊடல் கொண்ட பரத்தை என் அழகினைத் திரும்பத் தந்துவிட்டுப்போ என்றும், உன் தலைவியுடனேயே சேர்ந்து வாழ்வாயாக என்றும் கூறுவது பரத்தையரின் அன்புணர்வையும், பெருந்தன்மையையும் புலப்படுத்தும். பரத்தையரிடத்தும் பாணன் ஊடல் தீர்க்கத் தூது சென்றுள்ளான் என்பது புதுமைச்செய்தியாகும்.

பரத்தை தலைவனுக்கு அறிவுரை கூறும் நான்காம் களனில் ஒரு பாடல் மட்டுமே உள்ளது. இதில் பரத்தமை நீங்கித் தலைவியிடம் செல்லும் தலைவனிடம் தலைவியின் மனம் நோகாது பார்த்துக்கொள் எனப் பரத்தை அறிவுரை கூறுவது சுட்டத்தக்கது.

அக இலக்கியத்தில் ஊடல் ஒழுக்கம் சுவையை மிகுவிக்கும். அதன் பொருட்டே ஒரோவழி நடந்த பரத்தமையைச் சங்கப்புலவர்கள்

சற்று மிகைப்படுத்திப்பாடியுள்ளனர். இது தலைவனின் ஒழுக்கத்திற்கு மாசுகற்பிக்கும் எனினும் ஊடல்சுவையின் பொருட்டும், அது தொடர்பான பிற துறைகளைப் பாடவும் தலைவியின் மனத்திட்பத்தை உயர்த்திக் கூறவும் பரத்தமை விரிவாகப் பாடப்பட்டுள்ளது. இவை பெரும்பாலும் படர்க்கை முன்னிலை என்னும் களன்களில் அமைந்துள்ளன.

உரையாசிரியர்கள் கூறும் பரத்தையர் தம் இயல்பு சங்க அகப்பாடல்களில் முற்றிலும் மாறுபட்டுள்ளது. தலைவி தன்னைப் பழித்தாள் என்பதை அறிந்தபோது வருந்திக் கோபித்தாலும், தலைவன் தலைவியோடு சேர்ந்து வாழவேண்டும் என்று விரும்புவதும், தலைவன் பொருளை வெளவாது, அன்பையே வெளவுவதும் பரத்தையர் கூற்றுக்களன்கள் உணர்த்தும் புதிய செய்தியாகும்.

சங்க இலக்கியத்தில் தலைமக்கள் தவிர்த்த ஏனையோர் பிறமாந்தர் எனும் பகுப்பில் அடங்குவர். இதில் பாடினி, விருந்தினர், விறலியர், அறிவர், கூத்தர், இளையோர் ஆகியோரின் கூற்றுக்கள் சங்க இலக்கியத்தில் இடம்பெறவில்லை. தொல்காப்பியர் குறிப்பிடாத பாகன், அயலோர் சுற்றத்தார், சான்றோர் ஆகியோர் கூற்றுக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

பிறமாந்தர்களில் பார்ப்பான், உடன்போக்கில் சென்ற மகளைத் தேடிச் செல்லும் நற்றாயிடம் கூற்று நிகழ்த்துவது இவன் பாடலுக்குரிய களனாக அமைந்துள்ளது. பாகன் கூற்றும் அவனை தலைவியின் நலன் நாடுபவனாகவே காட்டுகிறது.

உடன்போக்கில் செல்லும் தலைமக்களை வழியிடைக் காண்பவர்கள் கண்டோர் எனப்படுவர். இவர் தம் கூற்றுக்கள் சுரவழியில் செல்லும் தலைமக்கள், தேடிச்செல்லும் தாய் ஆகியோரிடம் கூற்றுரைப்பதற்குரிய களன்களைக் கொண்டு அமைந்துள்ளன.

சங்க அகிலக்கியங்களில் பாகன் கூற்றாக ஒரேயொரு பாடல் உள்ளது. இது வினைமுற்றிய தலைவனின் மனக்ருத்தைப் புரிந்துகொண்டு பாகன் உரைப்பதால் முன்னிலை என்னும் களனில் அமைந்துள்ளது.

உழையர் கூற்றில் மூன்று பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இவை தலைவன் வினைமுடித்து விரைவாக இல்லம் திரும்பியது கண்டு மனமகிழும் நிலையை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இங்ஙனம் களன் என்னும் உறுப்பை ஆய்விற்கு உட்படுத்தியதன்வழி சங்கப்புலவர்கள் மக்களின் வாழ்க்கைக்குரிய அனைத்து சூழல்களையும் நுணுகி ஆராய்ந்து தம் பாடல்களின் வழி வெளிப்படுத்தியுள்ளமையை அறியமுடிகின்றது. மேலும், சங்க அகப்பாடல்கள் அனைத்தும் களன் என்னும் இலக்கண முறைப்படி ஒரு செய்யுளில் ஒரு நிகழ்ச்சியே இடம்பெற்று அகமாந்தர்களின் வாழ்வியலை நன்கு வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

தாயர்கூற்றுக்கள் தலைவி உடன்போக்கில் சென்ற பின் வருந்திப்புலம்பும் நிலையிலேயே மிகுதியாக அமைந்துள்ளதால் இதிலும் தன்மைக் களனே மிகுதியாக அமைந்துள்ளன. பரத்தையர் தன்னைப் புறங்கூறியவர்கள் கேட்கும்படித் தன் தோழியிடம் கூற்று மொழிவதால் இவர் தம் கூற்றில் படர்க்கைக் களனே மிகுதியும் இடம்பெற்றுள்ளது. தலைவி, தோழி ஆகியோர் முன்னிலைக் களனிலேயே அதிகம் கூற்று மொழிகின்றனர்.

தலைவனுடன் உடன்போக்கில் செல்லும் தலைவி தலைவனோடு கூற்று நிகழ்த்தியதாக ஒரு பாடல் கூட இடம்பெறவில்லை என்பது சுட்டத்தக்கது.

பொதுவாகப் பிரிந்து செல்லும் தலைவனைத் தோழி, செலவழுங்கச் சொல்வதுண்டு. ஆனால் தலைவன் கூற்றில் ஒரு பாடலில் தோழி தலைவனைப் பொருள் தேடிச் செல்லும்படி வற்புறுத்திக் கூறும் குறிப்பு காணப்பெறுகிறது.

தலைவியது ஊடற்குரிய காரணங்களுள் பரத்தமை தவிர்ந்த ஒரு புதுக்காரணமாக பிரிவில் 'என்னை நினைத்தாயா' என்று கேட்டு தலைவி ஊடல் கொள்வது ஒரு புதுக்களனாக அமைந்துள்ளது.

பரத்தையர் என்பவர் பொருளுக்காகத் தலைவனோடு கூடி வாழ்பவர்கள் என்று பொதுவாகக் கூறப்பெறினும் அவர்கள் கூற்றுக்களன்வழி தலைவனது அன்பையே பெரிதும் எதிர் நோக்கியிருந்தனர் என்பதை அறிய முடிகிறது. அவள் தலைவி போல் தலைவனுடன் ஊடல் கொள்கிறாள். தலைவனை தலைவியோடு சேர்த்து வைத்து அறிவுரை கூறுபவளாயும் உள்ளாள்.

பாணன் தலைவனைப் பரத்தையோடு கூட்டுவிப்பவனாகப் பிறர் கூற்றுவழி அறியப்பட்டாலும் பாணன் கூற்றுக்கள் அவன் தலைவிக்காகத் தலைவனிடம் பேசுபவனாக உள்ளதையே வெளிப்படுத்துகிறது.

அகஇலக்கியங்களை கூற்று அடிப்படையில் களன் குறித்து ஆய்ந்தது போல புற இலக்கியங்களை திணை அடிப்படையில் களன் குறித்து ஆய்வது மேலாய்விற்கு உரியதாகும். மேலும் களன் என்ற செய்யுள் உறுப்பை ஆய்வு செய்தது போல் நோக்கு, கேட்போர், காலம், முன்னம், புலன் போன்ற செய்யுள் உறுப்புகளையும் ஆய்விற்கு உட்படுத்தும்பொழுது புதிய கருத்துக்களை பெற முடியும்.

துணைநூற்பட்டியல்

முதன்மைச் சான்றாதாரங்கள்

- 1 சாமிநாதையர் உ.வே. குறுந்தொகை மூலமும் உரையும், கபீர் அச்சுக்கூடம், சென்னை. 1962.
- 2 செயபால் இரா. (உ.ஆ) அகநானூறு மூலமும் உரையும், (தொகுதி 1) நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி)லிட்., 41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை. 2007.
- 3 மேலது அகநானூறு மூலமும் உரையும், (தொகுதி 2) நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி)லிட்., 41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை. 2007.
- 4 சோமசுந்தரனார் பொ.வே. (உ.ஆ) குறுந்தொகை, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிட்., 522,டி.டி.கே.சாலை, சென்னை – 18 2007.
- 5 தட்சிணாமூர்த்தி அ. (உ.ஆ) ஐங்குறுநூறு மூலமும் உரையும், (தொகுதி 1) நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி)லிட்., 41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை. 2007.

6. மேலது
 ஐங்குறுநூறு மூலமும் உரையும்,
 (தொகுதி 2)
 நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி)லிட்.,
 41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல்
 எஸ்டேட், அம்பத்தூர்,
 சென்னை.
 2007.
7. துரைசாமிப்பிள்ளை
 ஒளவை.சு. (உ.ஆ)
 ஐங்குறுநூறு மூலமும் உரையும்,
 (குறிஞ்சி, பாலை)
 அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்,
 அண்ணாமலை நகர்,
 1956.
8. மேலது
 ஐங்குறுநூறு மூலமும் உரையும்,
 (மருதம், நெய்தல்)
 அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்,
 அண்ணாமலை நகர்,
 1956.
9. மேலது
 ஐங்குறுநூறு மூலமும் உரையும்,
 (முல்லை)
 அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்,
 அண்ணாமலை நகர்,
 1956.
10. மேலது
 நற்றிணை,
 அருணா பப்ளிகேசன்ஸ்,
 சென்னை,
 1966.
11. நச்சினார்க்கினியர் (உ.ஆ)
 கலித்தொகை
 திருநெல்வேலி தென்னிந்திய
 சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்
 கழகம், லிட்.,
 522,டி.டி.கே.சாலை,
 சென்னை – 18
 2007.

12. நாகராசன் வி. (உ.ஆ)

குறுந்தொகை மூலமும் உரையும்,
(தொகுதி 1)
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி)லிட்.,
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல்
எஸ்டேட், அம்பத்தூர்,
சென்னை.
2007.

13. மேலது

குறுந்தொகை மூலமும் உரையும்,
(தொகுதி 2)
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி)லிட்.,
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல்
எஸ்டேட், அம்பத்தூர்,
சென்னை.
2007.

14. நாராயணசாமி ஐயர் அ.
(உ.ஆ)

நற்றிணை நானூறு
மூலமும் உரையும்
திருநெல்வேலி தென்னிந்திய
சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்
கழகம், லிட்.,
522,டி.டி.கே.சாலை,
சென்னை – 18
2009.

15. பாலசுப்பிரமணியன் கு.வெ.
(உ.ஆ)

நற்றிணை (மூலமும் உரையும்)
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி)லிட்.,
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல்
எஸ்டேட், அம்பத்தூர்,
சென்னை.
2007.

16. மோகன் இரா. (உ.ஆ)

பத்து பாட்டு (மூலமும் உரையும்)
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி)லிட்.,
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல்
எஸ்டேட், அம்பத்தூர்,
சென்னை.
2007.

17. விசுவநாதன் அ. (உ.ஆ)

கலித்தொகை (மூலமும் உரையும்)
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி)லிட்.,
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல்
எஸ்டேட், அம்பத்தூர்,
சென்னை.
2007.

18. வேங்கடசாமி நாட்டார் ந.மு.
(உ.ஆ)
அகநானூறு,
களிற்றியானைநிறை
திருநெல்வேலி தென்னிந்திய
சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்
கழகம், லிட்.,
522,டி.டி.கே.சாலை,
சென்னை — 18
2009.
- 19 மேலது
அகநானூறு, மணிமிடைப் பவளம்
திருநெல்வேலி தென்னிந்திய
சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்
கழகம், லிட்.,
522,டி.டி.கே.சாலை,
சென்னை — 18
2009.
- 20 மேலது
அகநானூறு,
நித்திலக்கோவை,
திருநெல்வேலி தென்னிந்திய
சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்
கழகம், லிட்.,
522,டி.டி.கே.சாலை,
சென்னை — 18
2009.

துணைமைச் சான்றாதாரங்கள்

இலக்கணம்

- 1 கந்தசாமி
தேவநேயப் பாவாணன்
தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம்
சேனாவரையம்,
கழக வெளியீடு,
சென்னை — 18,
2000.
- 2 கோபாலையர் தி.வே.
(ப.ஆ)
இலக்கண விளக்கம்,
சரசுவதி மஹால் நூல் நிலையம்,
தஞ்சாவூர்,
1971.

- 3 கோவிந்தராச முதலியார்
கா.ர
அகப்பொருள் விளக்கம்,
திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ
சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிட்,
154, டி.டி.கே. சாலை,
சென்னை - 18.
2004.
- 4 சண்முகம் பிள்ளை மு.
(ப.ஆ)
தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்,
முல்லை நிலையம், 9, பாரதி நகர்,
முதல் தெரு, தி.நகர்,
சென்னை - 17.
1999.
- 5 மேலது
தொல்காப்பியம் - உவமவியல்,
முல்லை நிலையம், 9, பாரதி நகர்,
முதல் தெரு, தி.நகர்,
சென்னை - 17.
(ஆ.இ)
- 6 சாம்பசிவனார் ச.
தொல் - பொருள் கருத்துக்கோவை,
வளவன் வெளியீடு,
59-ஏ,மேல ஆவணி மூல வீதி,
மதுரை - 1.
1986.
- 7 சுந்தரமூர்த்தி கு. (ப.ஆ)
தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்,
பேராசிரியர் உரை பிற்பகுதி,
அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகம்,
அண்ணாமலை நகர்.
1975.
8. மேலது
தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்,
நச்சினார்க்கினியர் உரை,
அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகம்,
அண்ணாமலை நகர்.
1986.
- 9 தமிழண்ணல் (உ.ஆ)
தொல்காப்பியம்,
மீனாட்சி புத்தக நிலையம்,
மயூரா வளாகம்,
48, தானப்ப முதலி தெரு,
மதுரை - 1.
2008.

- 10 நச்சினார்க்கினியர் (உ.ஆ) தொல்காப்பியம்
பொருளதிகாரம் செய்யுளியல்,
கழக வெளியீடு,
சென்னை - 1.
1976.
- 11 மேலது தொல்காப்பியம்
பொருளதிகாரம் கற்பியல்,
உ.வே.சா. நூல் நிலையம்,
சென்னை.
1955.
- 12 பவானந்தம் பிள்ளை இறையனார் அகப்பொருள்,
கழக வெளியீடு,
சென்னை - 1,
1958.
- 13 வெள்ளைவாரணன் தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்
செய்யுளியல் உரைவளம்,
பதிப்புத்துறை,
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்,
மதுரை - 21,
1983.

திறனாய்வு நூல்கள்

- 1 அழகம்மை கே.பி. சமூக நோக்கில் சங்க மகளிர்,
அரவிந்த வெளியீடு, B-71, அரவிந்த இல்லம்,
தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம்,
கழனிவாசல், காரைக்குடி.
2001
- 2 அறவாணன் க.ப. தொல்காப்பியக் களஞ்சியம்,
பாரி நிலையம்,
சென்னை - 1,
1975.
- 3 மேலது அற்றை நாட் காதலும் வீரமும்,
தமிழ்க்கோட்டம்,
சென்னை,
1978.

- 4 இரமேஷ் சாமியப்பா அகப்பாடல்களில் செவிலி,
நீலா பதிப்பகம்,
32, பழனியப்பன் தெரு,
பட்டுக்கோட்டை,
1995.
- 5 இராகவையங்கார் மு. பொருளதிகார ஆராய்ச்சி,
மானா மதுரை,
1960.
- 6 இராசாராம் சு. அக மாந்தர்களில் கண்டோர்,
பாக்யா வெளியீடு,
2/159 வடக்கு 4-வது வீதி,
கல்லல்,
1995.
- 7 இராமகிருட்டினன் ஆ. அகத்திணை மாந்தர் ஓர் ஆய்வு,
தியாகராசர் கல்லூரி,
மதுரை,
1982.
- 8 இளங்குமரன் இரா. பாணர்,
பண்ணன் பதிப்பகம்,
சென்னை,
1987.
- 9 கபிலன் வே. இலக்கியத்தில் காதலர்கள்,
அருணோதயம்,
ராயப்பேட்டை,
சென்னை.
1960.
- 10 காளிமுத்து கா. இலக்கியக் கொள்கைகளும் குறுந்தொகையும்,
பூம்புகார் பிரசுரம்,
63, பிராட்வே,
சென்னை – 18.
1983.
- 11 குமரன் இரா. சங்க இலக்கிய அகப்பாடல்களில் கருத்துப்
புலப்பாட்டு உத்திகள்,
அனன்யா, இயேசு கோயில் அருகில்,
புதுக்கோட்டை சாலை,
தஞ்சாவூர்.
2001.

- 12 குளோரியா சுந்தரமதி இலா. சங்க இலக்கியம் மருதம், கேரளப் பல்கலைக்கழகம், திருவனந்தபுரம், 1973.
- 13 கோவிந்தன் பாலை.க. நற்றிணைச் சொற்பொழிவுகள், சைவ சிந்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், திருநெல்வேலி, 1940.
- 14 சஞ்சீவி ந. சங்க இலக்கிய ஆராய்ச்சி அட்டவணைகள், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், 1973.
- 15 சண்முகம் இராம. வரைவு கடாவலும் அறத்தொடு நின்றலும், சரவணா பதிப்பகம், 4/287 பாரதியார் தெரு, சதாசிவன் நகர், வண்டியூர், மதுரை. 1992.
- 16 சரளா ராசகோபாலன் சங்க இலக்கியம் அகம், ஒளிப்பதிப்பகம், 63, டாக்டர் ரங்காச்சாரி சாலை, சென்னை - 18. 1988.
- 17 மேலது சங்க இலக்கியத்தில் தோழி, கோமதி அச்சகம், சென்னை. 1986.
- 18 சாத்தையா வை. சங்க இலக்கியத்தில் அம்பலும் அலரும், வைஜெயந்தி பதிப்பகம், 11/எல் பாரக்க, ஈ.வெ.ரா.சாலை, புத்தூர், திருச்சி - 7. (ஆ.இ).
- 19 சாமிநாதையர் உ.வே. அகநானூற்றுச் சொற்பொழிவுகள், கழகப் பதிப்பு, சென்னை, 1940.

- 20 சாரதாம்பாள் செ. சங்கச் செவ்வியல்,
மீனாட்சி புத்தக நிலையம்,
60, மேலக் கோபுரத்தெரு,
மதுரை - 625.
1993.
- 21 சுப்பு ரெட்டியார் ந. அகத்திணைக் கொள்கைகள்,
பாரிநிலையம்,
சென்னை,
1981.
- 22 மேலது தொல்காப்பியம் காட்டும் வாழ்க்கை,
பழனியப்பா பிரதர்ஸ்
சென்னை - 14.
1974.
- 23 செகதீசன் இரா. தொல்காப்பியப் பொருளதிகார வழி
அகநானூறு - ஓர் ஆய்வு,
முருகு பதிப்பகம்,
42, அ முதல் செங்குந்தர் வீதி,
ஆம்பூர் - 625 802.
2002.
- 24 தமிழண்ணல் சங்க இலக்கிய ஒப்பீடு -
இலக்கியக் கொள்கைகள்,
மீனாட்சி புத்தக நிலையம்,
மதுரை,
2003.
- 25 மேலது குறிஞ்சிப்பாட்டு - இலக்கியத் திறனாய்வு,
வளர்தமிழ் வெளியீடு,
சென்னை.
1961.
- 26 நெடுஞ்செழியன் க. உலகத் தோற்றமும் தமிழர் கோட்பாடும்,
மனிதம் பதிப்பகம்,
54, இராசாராம் சாலை,
கலைஞர் நகர்,
திருச்சி - 21
1996.

- 27 பாலகிருட்டிணன் நா. தொல்காப்பியப் பொருளதிகார வழி
நற்றிணை – ஓர் ஆய்வு,
இளங்கோ பதிப்பகம்,
15/7, நவபாரத் காலனி,
பெசண்ட் நகர் விரிவு,
சென்னை – 90.
1988.
- 28 பாஸ்கரதாஸ் ஈ.கோ. அகப்பொருள் பாடல்களில் தோழி,
திருமனை வெளியீடு,
கோவை,
1979.
- 29 மணிவேல் மு. தமிழ் இலக்கிய அகப்பொருள் மரபுகள்,
அன்னை பதிப்பகம்,
மதுரை – 19.
2004.
- 30 மேலது காதல் புனைவுகள்,
முத்து நாயகி பதிப்பகம்,
மதுரை - 19.
1997.
- 31 மாணிக்கம் வ.சுப. தமிழ்க்காதல்,
மெய்யப்பன் பதிப்பகம்,
53, புதுத்தெரு,
சிதம்பரம் - 1,
2002.
- 32 மெய்யப்பன் ச. சங்க இலக்கியத்தில் பெண்கள்,
கிறிஸ்துவ இலக்கியச் சங்கம்,
சென்னை.
1977.
- 33 வரதராசன் மு. குறுந்தொகைச் செல்வம்,
பாரி நிலையம்,
சென்னை.
1958.

- 34 மேலது
திருக்குறள்,
திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம் லிட்,
154, டி.டி.கே.சாலை,
சென்னை – 18.
1949.
- 35 வெள்ளைவாரணன்
சங்ககாலத் தமிழ் மக்கள்,
நேசனல் பப்ளிசிங் கம்பெனி,
6. கொண்டி செட்டித் தெரு,
சென்னை – 1.
1950.
- 36
(ஆ.பெ.இ)
அகநானூற்றுச் சொற்பொழிவுகள்,
சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்,
திருநெல்வேலி.
1940.

ஆய்வேடு

- 1 சொல்லேருழவன் க.
தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியம், தலைவி
கூற்று – ஒப்பீடு
அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்,
காரைக்குடி -3
1996
- 2 ரெத்தினம் க.
சங்க அகப்பாடல்களில் கூற்று,
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்,
மதுரை.
1976

கட்டுரை

- 1 இந்திரா மனுவேல்
(க.ஆ)
அகஇலக்கியக் கொள்கை உருவாக்கத்தில்
பொருட்கூறுகளின் பங்கு
செம்மொழிப் பயிலரங்கம்,
மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்,
திருநெல்வேலி.
2009.

I. தலைவன் கூற்றில் களன்

1. இயற்கைப் புணர்ச்சி

தன்மை

குறுந்.	-	116.
ஐங்.	-	171, 299.
அகநா.	-	198

முன்னிலை

குறுந்.	-	40, 119, 137, 300.
அகநா.	-	140.

படர்க்கை

நற்.	-	8.
குறுந்.	-	2.

2. இடந்தலைப்பாடு

தன்மை

குறுந்.	-	62,70.
ஐங்.	-	197, 281.

முன்னிலை

நற்.	-	39.
------	---	-----

3. பாங்கற் கூட்டம்

தன்மை

ஐங்.	-	174.
------	---	------

முன்னிலை

குறுந்.	-	58, 72, 129, 132, 136, 156, 184, 206, 272, 280, 291.
நற்.	-	95, 160, 201.
அகநா.	-	130.
ஐங்.	-	172, 175, 191, 255.

4. பாங்கியர் கூட்டம்

தன்மை

நற்.	-	06, 44, 77, 82, 140, 265, 319.
குறு	-	17, 29, 165, 182, 199, 276, 312.
ஐங்.	-	288.
அகநா.	-	62, 142, 152, 162, 198, 208, 212, 230, 262, 322, 338, 342, 372.

முன்னிலை

குறு	-	14, 32, 173, 337.
நற்.	-	75, 192, 213.
ஐங்.	-	176, 178, 185, 256, 293.
அகம்	-	26,
கலி	-	59

படர்க்கை

குறுந்.	-	222
நற்.	-	06, 80, 101, 146, 152, 204, 210, 349, 377,
ஐங்.	-	298
கலி	-	138, 140

உடன் போக்கு

தன்மை

நற்.	-	384
அகநா	-	121

முன்னிலை

நற்.	-	09, 76, 202, 362
அகம்.	-	99, 257
ஐங்.	-	361, 363, 395, 396.

5. வரைவு

தன்மை

நற்.	-	356.
ஐங்.	-	259.

முன்னிலை

ஐங்.	-	92.
------	---	-----

6. பிரிவு

தன்மை

நற்.	-	03, 16, 52, 62, 103, 105, 113, 126, 137, 141, 157, 205, 262, 284, 298, 308, 312, 341, 346, 347, 352, 366
குறுந்.	-	56, 63, 71. 147, 151, 168, 267, 274, 347, 376
அகநா	-	3, 5, 19, 21, 24, 33, 41, 43, 47, 51, 57, 77, 79, 84, 109, 121, 131, 149, 164, 167, 169, 174, 181, 191, 193, 199, 214, 225, 239, 245, 279, 287, 289, 291, 297, 299, 304, 327, 335,

339, 343, 353, 361, 365, 371, 373, 377, 379,
381

ஐங். - 195, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328,
329, 330, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447,
448, 449, 450.

முன்னிலை

நற். - 162, 166, 256
குறு - 189
அகநா - 75
ஐங். - 426, 430, 477, 478, 479

படர்க்கை

குறு - 256

7. மீட்சி

தன்மை

நற். - 169
குறுந். - 131
அகநா - 87, 93, 351
ஐங். - 94, 291, 365

முன்னிலை :

நற். - 21, 42, 59, 81, 106, 142, 161, 221, 242,
321, 371
குறுந். - 189, 233, 237, 270, 323, 400,
அகநா - 09, 29, 34, 39, 44, 54, 64, 114, 124, 134.
154, 204, 224, 234, 244, 254, 274, 334, 344,
374
ஐங். - 355, 356, 359, 360, 411, 412, 413, 414, 415,

416, 417, 418, 419, 420, 422, 425, 481, 482,
483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491,
492, 493, 494, 495.

படர்க்கை

நற்.	-	139, 314
குறுந்.	-	162, 209, 235
அகநா	-	144

8. ஊடல்

தன்மை

நற்.	-	120
குறு	-	19
அகம்	-	126, 136
ஐங்.	-	97

முன்னிலை

நற்.	-	250
------	---	-----

படர்க்கை

ஐங்.	-	72, 73, 74, 99, 88
------	---	--------------------

II. தலைவி கூற்றில் களன்

1. தோழியிற்புணர்ச்சி

தன்மை

குறு	-	305.
------	---	------

முன்னிலை

குறு	-	31, 96, 121, 150, 340.
நற்.	-	14, 244, 255.
அகநா	-	52, 58, 82.
கலித்	-	51, 54, 76, 111.

படர்க்கை

குறுந்.	-	3, 58, 313.
ஐங்.	-	201.
அகநா.	-	332.

2. உடன் போக்கு

முன்னிலை

குறுந்.	-	149
அகநா.	-	95
ஐங்.	-	203, 312, 384, 385, 392, 397

3. சிறைப்புறம்

படர்க்கை

நற்.	-	17, 31, 51, 94, 136, 144, 187, 236, 275, 388,
அகநா	-	08, 72, 102, 122, 128, 138, 252, 260, 290, 328, 248, 378, 388
குறுந்.	-	125, 141, 158, 161, 219, 239, 246, 261, 269, 296, 299, 311, 318, 320, 322, 326, 327, 360
ஐங்.	-	111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 204, 215, 221, 224, 272, 278

4. பிரிவு

தன்மை

நற்.	-	54, 69, 70, 102, 118, 158, 193, 196, 238, 243, 249, 277, 287, 302, 314, 335, 343, 348, 381,
குறுந்.	-	24, 43, 68, 92, 107, 122, 155, 163, 195, 306, 401
அகம்	-	170, 303, 398
ஐங்.	-	183, 295, 318, 320, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 451, 452, 458, 460
கலி	-	123

முன்னிலை :

நற்.	-	01, 24, 38, 73, 79, 84, 87, 97, 107, 109, 116, 130, 133, 177, 186, 199, 214, 218, 219, 226, 241, 244, 289, 296, 304, 327, 338, 347, 364, 369, 382, 397
குறுந்.	-	04, 05, 06, 12, 13, 20, 21, 25, 27, 28, 30, 35, 36, 38, 39, 41, 46, 54, 57, 60, 64, 65, 67, 75, 76, 77, 82, 86, 94, 97, 98, 102, 103, 105, 108, 112, 118, 126, 133, 134, 140, 145, 148, 152, 153, 154, 160, 170, 171, 172, 174, 175, 183, 185, 186, 188, 190, 191, 192, 193, 194, 197, 200, 201, 205, 207, 208, 216, 218, 220, 221, 223, 224, 226, 228, 234, 240, 241, 243, 245, 249, 252, 254, 264, 266, 278, 279, 281, 283, 285, 288, 289, 290, 301, 302, 304, 307, 310, 314, 315, 316, 319, 325, 329, 330, 334, 341, 344, 352, 361, 371, 377, 386, 387, 391, 395, 398, 399.

ஐங். -	141, 144, 146, 161, 162, 163, 209, 222, 262, 274, 311, 314, 317, 319, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 473, 474, 475, 476.
கலித் -	20, 23, 24, 119, 128.
அகநா -	01, 11, 23, 31, 40, 45, 53, 67, 74, 97, 103, 113, 115, 133, 135, 139, 141, 147, 151, 155, 157, 163, 183, 185, 193, 194, 205, 217, 229, 235, 241, 243, 247, 249, 255, 265, 267, 277, 281, 294, 301, 309, 325, 331, 333, 341, 345, 347, 349, 355, 364, 367, 375, 389, 391, 395.

படர்க்கை

குறுந். -	11, 87
ஐங். -	142, 150,
கலித் -	118, 137,
அகநா-	273

5. வரைவு மலிந்தமை

முன்னிலை :

குறுந். -	257
ஐங். -	181, 253,

6. ஊடுதல்

தன்மை

ஐங். -	112
கலித் -	84, 85

முன்னிலை

நற்.	-	260, 340, 350.
ஐங்.	-	48, 49, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 68, 69, 70, 80, 83, 85, 369, 370,
அகநா	-	6, 16, 36, 196, 266.

படர்க்கை

ஐங்.	-	67, 82
கலித்	-	80

7. வாயில்

முன்னிலை

நற்.	-	74, 217
குறுந்.	-	49, 50, 93, 202, 203, 231, 271, 293.
ஐங்.	-	13, 14, 15, 17, 18, 19, 20, 22, 23, 35, 36, 41, 42, 43, 47, 95, 131, 132, 133, 134, 136, 137, 138, 139, 140, 151, 152, 154, 155, 160, 164, 165, 167, 169, 170, 184, 265.
கலித்	-	55, 66, 67, 75, 77, 86.
அகநா	-	26, 56, 66, 146, 206, 236.
படர்க்கை		
குறுந்.	-	33, 349.
ஐங்.	-	31, 135.

III. தோழி கூற்றில் களன்

1. தோழியிற் புணர்ச்சி

தன்மை

நற்.	-	301.
------	---	------

முன்னிலை

நற்.	-	13, 25, 32, 45, 55, 83, 168, 188, 223, 232, 245, 254, 292, 307, 331, 336, 359, 383, 398.
குறுந்.	-	1, 42, 69, 73, 74, 81, 88, 113, 114, 176, 198, 212. 230, 250, 298, 335, 336, 345, 346.
ஐங்.	-	60, 91, 177, 187, 196, 211, 231, 232, 237, 273, 279, 282, 285, 287, 296.
கலித்.	-	37,49.
அகநா.	-	18, 78, 120, 148, 182, 200, 238, 240, 268, 308, 310, 330, 340, 356, 360, 380, 392.

படர்க்கை

குறுந்.	-	47, 123.
ஐங்.	-	166, 261, 267, 268, 269, 275, 290.
கலித்	-	47.
அகநா	-	30.

2. வரைவு கடாவல்

முன்னிலை

நற்.	-	15, 19, 23, 35, 57, 67, 93, 98, 108, 131, 156, 159, 168, 188, 195, 227, 247, 253, 257, 258, 259, 292, 294, 317, 326, 353, 368, 373, 375, 395.
குறுந்.	-	18, 53, 178, 179, 210, 244, 303, 324, 342,
ஐங்.	-	148, 149, 179, 180, 186, 193, 194, 230, 234, 236, 238, 251, 260, 264, 266, 275, 276, 277, 283, 287, 289, 300, 500.
கலிந்	-	44, 46, 48, 50, 52, 53, 121, 124, 125, 126, 127, 132. 136, 149.
அகநா	-	10, 12, 60, 84, 90, 92, 100, 104, 112, 118,

132, 150, 156, 168, 172, 192, 202, 218, 220,
228, 270, 283, 300, 314, 318, 320, 350, 394.

படர்க்கை

நற்.	-	04, 11, 27, 36, 47, 53, 60, 61, 63, 68, 72, 85, 88, 96, 114, 119, 122, 123, 135, 138, 145, 147, 151, 154, 158, 175, 178, 182, 191, 194, 203, 206, 211, 222, 228, 231, 233, 239, 251, 263, 282, 285, 288, 297, 299, 306, 313, 339, 344, 365, 372, 376, 389.
குறுந்.	-	47, 55, 90, 109, 111, 227, 263, 268, 292, 294, 332, 353, 357, 372, 375, 392, 393.
ஐங்.	-	93, 145, 214, 216, 245, 246, 247, 258, 267, 268, 270.
கலித்.	-	65.
அகநா	-	02, 20, 28, 88, 108, 158, 188, 210, 232, 242, 272.

3. அறத்தொடு நிற்பல்:-

முன்னிலை:

நற்.	—	207, 351.
குறுந்.	—	259, 321, 333, 366 374.
ஐங்.	—	28, 29, 30, 101, 102, 103, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 168, 182, 190, 205, 208, 210, 212, 220, 242, 243, 271, 366, 367.
அகநா.	—	48, 110, 190.

படர்க்கை:

நற்.	—	34.
குறுந்.	—	23. 26, 214, 362, 379.
ஐங்.	—	228, 241, 244, 247, 248, 249, 250.

4. உடன்போக்கு:-

முன்னிலை:

நற்.	—	12.
குறுந்.	—	115, 124, 217, 262, 343, 369, 383.
ஐங்.	—	200, 235, 254, 264, 280, 398.

5. செலவு அழங்குவித்தல்:-

முன்னிலை:

நற்.	—	26, 33, 43, 46, 48, 71, 124, 183, 318, 325, 345.
குறுந்.	—	225, 236, 363, 365, 397.
ஐங்.	—	233, 239, 257, 297, 301.
கலித்.	—	02, 03, 04, 05, 07, 08, 10, 12, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 21, 22.
அகநா.	—	81, 143, 161, 179, 215, 271, 286, 307, 319, 387.

படர்க்கை:

நற்.	—	58.
------	---	-----

6. ஆற்றுவித்தல்:-

தன்மை:

குறுந்.	—	16.
---------	---	-----

முன்னிலை:

- நற். — 05, 07, 18, 22, 37, 41, 65, 78, 86, 89, 91, 92, 99, 111, 112, 115, 125, 129, 132, 134, 148, 163, 164, 171, 181, 189, 197, 208, 212, 235, 237, 246, 248, 252, 273, 274, 278, 286, 307, 311, 316, 328, 329, 333, 367, 387, 393.
- குறுந். — 22, 34, 37, 48, 51, 52, 59, 66, 117, 135, 143, 146, 180, 210, 211, 213, 215, 232, 248, 251, 253, 255, 260, 265, 273, 275, 277, 282, 287, 297, 308, 317, 328, 331, 338, 339, 348, 350, 351, 358, 373, 380, 381, 382, 389, 394.
- ஐங். — 147, 189, 199, 202, 217, 218, 219, 223, 225, 226, 229, 252, 270, 300, 315, 316, 351, 352, 353, 354, 357, 358, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 496, 496, 497, 498, 499, 500.
- கலித். — 16, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 34, 36, 38, 39, 150.
- அகநா. — 04, 25, 27, 42, 59, 61, 69, 70, 71, 73, 85, 91, 104, 111, 125, 127, 129, 137, 159, 160, 171, 173, 177, 178, 184, 197, 201, 209, 211, 213, 223, 231, 233, 251, 253, 269, 295, 311, 313, 317, 323, 339, 357, 393, 399.

படர்க்கை:

- நற். — 88, 284.

7. வாயில்:-

தன்மை:

நற்.	—	180.
குறுந்.	—	9, 10.

முன்னிலை:

நற்.	—	30, 50, 90, 127, 170, 200, 210, 230, 270, 291, 330, 380, 386.
குறுந்.	—	45, 61, 85, 127, 139, 196, 238, 295, 309, 354, 359, 384.
ஐங்.	—	01, 02, 03, 04, 05, 16, 21, 24, 25, 26, 27, 44, 45, 46, 50, 51, 52, 54, 55, 56, 57, 58, 75, 76, 84, 98, 100, 143, 153, 156, 158, 159, 198, 240.
கலித்.	—	70.
அகநா.	—	46, 96, 116, 176, 226, 246, 256, 296, 306, 316, 326, 346, 366.

படர்க்கை:

நற்.	—	36.
------	---	-----

IV. தாயர் கூற்றில் களன்

1. தலைவியின் உடன்போக்கில் தாயர் வருந்திப் புலம்புவது:-

தன்மை:

நற்.	—	29, 66, 143, 179, 184, 271, 279.
குறுந்.	—	15, 44, 84, 144, 356, 378.
ஐங்.	—	371, 373, 396.
அகநா.	—	07, 15, 17, 35, 49, 89, 105, 117, 145, 153,

189, 195, 203, 207, 219, 263, 275, 315, 321,
369, 383, 385, 396, 397.

முன்னிலை:

ஐங். — 313, 379.
அகநா. — 63.

படர்க்கை:

நற். — 198.
ஐங். — 380, 389, 394, 399.
அகநா. — 55.

2. மகளின் இல்வாழ்வு கண்டு மகிழ்ந்தது:-

தன்மை:

ஐங். — 410.

முன்னிலை:

குறுந். — 167, 242.
ஐங். — 400, 401, 409.

V. பரத்தையர் கூற்றில் களன்

1. தன்னைப் புறங்கூறியது கேட்ட பரத்தை கூறியது:-

படர்க்கை:

நற். — 176, 216.
குறுந். — 08, 80, 164, 364, 370.
ஐங். — 37, 39, 40, 89, 90.
அகநா. — 76, 106, 186, 216, 276, 336.

2. தலைவன் பிரிவின்போது கூறியது:-

முன்னிலை:

ஐங். — 38, 69.

படர்க்கை:

நற். — 40, 100, 320.

3. தலைவனோடு ஊடல்கொண்டு கூறியது

முன்னிலை:

நற். — 400.

ஐங். — 77, 78, 86.

கலித். — 68, 69, 71, 72, 74, 78.

அகநா. — 376, 396.

படர்க்கை:

நற். — 150.

ஐங். — 81, 87, 88.

அகநா. — 166.

4. தலைவனுக்கு அறிவுரை கூறியது:-

முன்னிலை:

நற். — 315

VI. பிறமாந்தர்கள் கூற்றில் களன்

1. பார்ப்பார்:-

முன்னிலை:

ஐங். — 387.

2. பாங்கன்:-

தன்மை:

ஐங். — 173.

முன்னிலை:

குறுந். — 78, 204.

3. பாணன்:-

முன்னிலை:

ஐங். — 480.

கலித். — 30.

படர்க்கை:

அகநா. — 14.

4. கண்டோர்:-

முன்னிலை:

ஐங். — 386, 388, 390.

படர்க்கை:

நற். — 2.

ஐங். — 381, 382, 383, 421.

கலித். — 106, 120, 148.

5. பாகன்:-

முன்னிலை:

நற். — 121.

6. உழையார்:-

தன்மை

அகநா. — 324, 384.

முன்னிலை:

அகநா. — 354.

7. அயலோர்:-

முன்னிலை:

ஐங். — 393.

8. பிற வாயில்கள்:-

தன்மை

ஐங். — 96.

கலித். — 130, 134.